<u>ଗୟଗୁରୁ</u>

611961191 - 9 (611961191 - 9

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ, ପୁରୀ ଶାଖା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ

ସଂଗୀତ୯
ଅତଳ ସାଗରେ ବୃତି ଯାଉଥିଲି୯
ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର୯
ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ ·····୯
ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର୯
ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ୧୦
ଅଭୟ ବାଣୀ୧୦
ଅମୃତ ଧାର ଝରେ ନିରନ୍ତର୧୦
ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ୧୧
ଅର୍ପ ସ୍ରୂପ ତୁମେ ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ୧୧
ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍ଟଜୀବନେ ୧୧
ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ୧୧
ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ ୧୨
ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ଚିତ୍ର ମାଗେ ଚେତନା ୧୨
ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ୧୨
ଆରି ନବ ଶୁଭ ପ୍ରଭାତେ ୧୩
ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର୧୩
ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ୧୩
ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ୧୩
ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ ୧୪
ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ଫୁଲ ·····୧୪
ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି୧୪
ଆସ ସରବେ ବାହୁ ତୋଳି ୧୫

 ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର ·····	68
ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାବୁ ଯିବା	68
ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର	68
ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ	68
ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର	୧୭
ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୂରତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା ·····	69
ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର	୧୬
ଆହେ ପରାଣ ଧନ	୧୭
ଆହେ ପ୍ରିୟତମ ମୋର ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ	୧୭
ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି ····	୧୭
ଏ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର	୧୭
ଏ ବିଶ୍ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶିତ	9٦
ଏଇ ବାଂଶୋରୀବାଲା ମୋତେ ବାଉଳା କଲା	9٦
ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ	9٦
ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ଏକ ବାକ୍ୟେ	9٦
ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି	6 6
ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ହେ ପ୍ରାଣଠାକୁର	6 6
ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପ୍ରିୟ	6 6
ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ	6 6
ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ	90
ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପୁଭୁ	90
ଏ ବାଉଳା ! ଚିହ୍ନିରଖ ଅନାଥର	90
ଏ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କାର	90
ଏମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ	9 6

କଣ ଭର ତୁ କର୨୧	ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର	. 99
କ&େ ସେ ସୁର ଦିଅ ମା'୨୧	ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ	.99
କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି·····୨୧	ଞ୍ଜାନ ସୂତାରେ ତୁ ଗୁଛରେ ମନ	·9୮
କଦମ୍ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ୨୨	ଗୁରୁଦେବ ପରି ଜଣେ ସାମନ୍ତ	·9୮
କଦମ୍ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁ୨୨	ଗୁରୁନାମ ଅବିରାମ ଗାଇ ଯା ମନୁଆଁ	·9୮
କର ମନ ନାମ-ରତନ କଣ ହାର୨୨	ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନହେ ଭାଇ	. 9 G
କହ ଦୀନବନ୍ଧୁ, କିମ୍ଧା ବନ୍ଧୁଠାରେ ୨୨	ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ	. 9 G
କ୍ୟକମୟ ଜୀବନ-ପଥରେ ମିନତି୨୩	ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ	. 9 G
କାହୁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ୨୩	ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ····	· 9 d
କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପିୟବର୨୩	ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍କେ	·୩0
କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି ·····୨୩	ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ ····	·୩0
କି ଭାଷାରେ କୃତଞ୍ଜତା ଜଣାଇବି ମୋର ୨୪	ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ	·୩0
କି ଶୋଭାରେ ଆଜି ୨୪	ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ	•୩୧
କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ୨୪	ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପ୍ରିୟ	•୩୧
କୁଞେ କୋକିଳ ଗାଏରେ	ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ	•୩୧
କେତେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର ୨୫	ଘେନ ବନ୍ଦନ	•୩୧
କେତେ ତପ କେବେ କରିଥିଲି ଗୋ୨୫	ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି	•୩୧
କେତେ ଦିନେ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର ୨୫	ଚାହାଁରେ ବାରେ ଚାହାଁରେ	•୩୨
କେବେ ହେବି ହରିଧନେ୨୬	ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର ····	•୩୨
କେବେ ବୁଝିବ ମୋ ମନ କଥା୨୬	ଚାହେଁ ମନ ମୋର	•୩୨
କୋଟି କଣ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି	ଚାଲ ମନ ! ଯିବା ଚାଲ	.എഎ
କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର ୨୭	ଚିର ବାଞ୍ଚିତ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ	.എഎ
କୋଟି ପୂଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ	ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ	.എഎ
ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ ୨୭	ଜଗବନ୍ଧୁ ହେ ! ଭବ-ବେଦନାହାରୀ	· ୩୪

ସ୍ତି	ପତ	
ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚିଚାରେ ଆମେ୩୪	୍ର ତୁମ ପାଇଁ ଯେବେ ଫୁଟି ପାରିଲିନି·····୪	0
ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର୩୪	ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ୪	9
ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜନ ବହନ ହେ୩୫	ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପୁଭୁ୪	9
ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନନ୍ଦ୩୫	ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି୪	9
ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି୩୫	ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର୪	9
ଜୀବଧନ ! ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ୩୫	ତୁମେ ତ ମୋ ଗଝି ରତନ୪	9
ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ୩୬	ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି୪	9
ଜୀବନ ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛ ·····୩୬	ତୁମେ ଯାହ ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର	9
ଜୀବନ-ଯମୁନା ଯେବେ ବହିବ ଉଢାଣି୩୬	ତୁମେ ପଚାରୁଛ ମୁଁ କିଏ୪	9
ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ୩୭	ତୁମେ ଦୟାନିଧି ଥାଉ ଥାଉ୪	ഩ
ଜୀବନ ବନ୍ଧୁକୁ ମୋର ଏତେ ଦିନେ ପାଇଛି ରେ୩୭	ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ଦ୪୯	ഩ
ଜୀବନର ଜଳପନାର୩୭	ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ୪	ഩ
ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା	ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ୪	ഩ
ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ	ତୁମେ ହେ ଜାଳିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ ······୪	8
ଟିକି ମୋର ନାଆଟି୩୮	ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି୪	8
ଡର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେରି୩୮	ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପୁଭୁ୪	8
ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ୩୮	ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ୪	8
ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ୩୮	ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ	8
ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ୩୯	ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି ····· ୪	8
ତୁମ ଇଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ୍୩୯	ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର୪	8
ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି୩୯	ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି୪	8
ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି·····୪୦	ଦୟାମୟ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ	8
ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁ ଭାର ମୋତେ୪୦	ଦୟାନିଧି । ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଞାଇ୪	গ
ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ୪୦	ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ୪	9

ଦୀନ ଜନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ! କରନା କରନା ପର୪୬	$\overline{\widehat{A}}$ ଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପୁଭୁ !	8ๆ
ଦୀନ ନାଥ ମାଗୁ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ	ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ	୫୩
ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ଏହି କଥାରେ ମୋ ମନ୪୭	ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା	& എ
ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ	ପଝାରୀ ରେ! ଡର ନାହିଁ ଆଖି	·····88
ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇବ କେବେ୪୭	ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଚ ଶତଦଳ	·····88
ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ	ପଦ ବନ୍ଦେ ଗୁରୁଦେବ	······88
ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର୪୮	ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ	······88
ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ	ପ୍ଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ	88
ଦୁଃଖ ଘରେ ମୋର ଜନମ ଠାକୁର୪୮	ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ	8
ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି୪୮	ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋତେ ହାତ ଧରି	8
ଦିଅ ମନ ପ୍ରେମଧନ ଅରଜନରେ୪୯	ପରାଣ ମଧୁପ ନ ରସିଲା ଯେବେ	8
ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ବନନ୪୯	ପରାଣପତି ତୁ ଏକା ଅଗତିର ଗତି	৪৩
ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ୪୯	ପରାଣରୁ ବଳି ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ	8 D
ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ୪୯	ପାଶେ ଅଛିରେ ମୁଁ ତୋର କା'ରେ ଡର	8 D
ନବ ବରଷର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତେ ୫୦	ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି	৪৩
ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର	ଫୁଲେ ସଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର	·············· <u>8</u> 9
ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ ଜାହୁଁ ହେବ ସାଗର ୫୧	ଫୁଲେ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର	<u></u> 89
ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ ୫୧	ଫୁଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି	8 9
ନୟନ–ରଞ୍ଜନ ନୟନେ ନୟନେ	ପ୍ରଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି ····	8r
ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି	ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ	·····8r
ନନ୍ଦନବନ ପାରିଜାତ ତୁମେ ୫୨	ପ୍ରଭୁ ! ନନ୍ଦନ ବନ ଇନ୍ଦ୍ରଭୁବନ	8r
ନାହିଁ ନନ୍ଦନ ବନର ସୁମନ	ପ୍ରଭୁ ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ	·····8
ନିଗମ ତାରକଂ	ପ୍ରଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ	8 ৫
ନିରାଶ ନ କର ଆଜି	ପଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ ····	8 લ

Ę	୍ରାଚିପତ
ପ୍ରଣତି ଘେନ	~
ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ମୋର୫୯	ଓ ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ ଠାବ ଦିଅ ପାଦତଳେ୬୬
ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ୬୯) ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ
ପ୍ରେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ୬୯) ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ·····୬୭
ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ୬୦) ଭିଜା ଆଖି ଲୁହ ଝରି ପଡୁଥିଲା
ବନ୍ଦନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବନ୍ୟ	୦ ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପ୍ରିୟ
ବନ୍ଦନା ଘେନା କର୬୧	୧ ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ
ବିଜେ ବିଜେ୬୧	୧ ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା୬୮
ବଜେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ୬୧	? ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା୬୮
ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ୬୨	ନନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମା୬୮
ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ଡାକିବି ଆଉ୬୨	୨ ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ୬୯
ବଇଁଶୀ ତୁମର ପୁଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ୬୨	ମନଚାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାଅଁ ଥରେ ଫେରି୬୯
ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି୬୩	ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ·····୬୯
ବାଇମନରେ····.୬୩	ମନନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ୭୦
ବାଞ୍ଛାକଲ୍ଡରୁ ଦେବ	ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ୭୦
ବାଞ୍ଛାକଲ୍ତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ୱନାଟ୍ୟକାର	ମନର ଠାକୁର ଆଜି୭୦
ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ୬୪	ମନର ବେଦନା କହିବି ବୋଲି ମୁଁ୭୦
ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର୬୪	ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱକୁ୭୧
ବାସନା ମୋହର ନାଥ୬୪	ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ୭୧
ବାହୁଡି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି ·····୬୪	ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି୭୧
ବିଦାୟ ବେଳାରେ୬୪	ମନ ବାସନା ଭରି ହରି ନାମ ଗାଅ୭୧
ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍କ୬୫	୨ ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର୭୨
ଭ୍ରତ୍କବାଞ୍ଚା କଳ୍ପତରୁ୬୫	୨ ମନୁଁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା୭୨
ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ୬୬	୨ ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି୭୨

ମଣିମା ହେ ! ମୁଁ ଯେ ଶତ ବାସନାର ଦାସ	ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ	• ୭୮
ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି୭୩	ମୋର ମଥା ନତ କରି	· ୭୮
ମରମ ବେଦନା କହିବି କା' ଆଗେ୭୩	ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ····	· ୭ ୯
ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଣର କଥା୭୩	ଯାହାଦେବ ଗୁରୁଦେବ ସେ ମୋ କୋଟି ବଇଭବ····	. ୭୯
ମହାବାହୁ ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର୭୪	ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା	· ୭ ୯
ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ	ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର ····	· ୭ ୯
ମାଧବ ହେ ଦୀନବାନ୍ଧବ ମୋର୭୪	ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର	۰۲۵
ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ୭୪	ଶରଣ ଦେବ ଠାଳୁର ଚରଣ ତଳେ	۰۲۵
ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର୭୫	ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରେ	۰۲۵
ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେଁ ମୁଁ ସିନା୭୫	ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞଳି ପାତିଛି	۰۲۵
ମୂଢରେ ଦୃଢ କରିଥା୭୫	ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା	٠٢9
ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ୭୫	ସକଳ ବହନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ ····	٠٢9
ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ୭୬	ସଜଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞଳି ମୋର	٠٢9
ମୁଁ ଯେ ଏକ ବାସହୀନ କାଗଜ ଫୁଲ୭୬	ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ	٠٢6
ମୁଁ ଯେ କରୁଣାକଣା ଭିଖାରୀ୭୬	ସତ କହ ଲୀଳାମୟ କେଉଁ ଲୀଳା କରୁଛ	٠٢۶
ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ସନ୍ତାନ୭୬	ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପ୍ରେମମୟ	٠٢۶
ମୂରଲୀ ବାଜୁଛି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ୭୭	ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ	٠٢۶
ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପୁଭୁ୭୭	ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହିଁ	٠٢۶
ମୋ ବିଧୁର ପ୍ରାଣେ୭୭	ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ	• ୮୩
ମୋ ପୁଭୁ ଆଶିଷମୟ୭୭	ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ	• ୮ ୩
ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭ୍ରମର ତୁମେ୭୭	ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ	• ୮ ଜ
ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ୭୮	ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର	· ۲
ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ	ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି	· ۲
ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି	ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ	· ۲

ସେ ନାମେ କ ଯାଦୁ ଅଛ କହକହ ରେ ସଖୀ୮୫	ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ୮୮
ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି····୮୫	ହେ ଦୁଃଖହାରୀ, ହେ ଦୁଃଖହାରୀ!୮୯
ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ	ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର୮୯
ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ	ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ୟ୮୯
ସେବକ ବ୍ତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ୮୬	ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଈଶ୍ୱର୮୯
ସେହ-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା୮୬	ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ପ୍ରଣତି ଆମର୯୯
ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ	ହେ ଭାବନିଧି! ଭାବରେ ରଖ୯୯
ଲୋଡୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ	ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ ୯୯
ହେ ଆନହ ! ଭୁବନାନନ୍	ହେ ମହାମହୀମ ଭୂବନମୋହନ ନହନ୯୯
ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ୮୭	ହେ ମୋର ଜୀବନବନ୍ଧୁ୯୧
ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ	ହେ ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଦେବ ପରାତ୍ପର୯୧
ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ!୮୮	ହୃଦୟର କଥା ହୃଦୟର ଭାବ୯୧

ସଂଗୀତ

ଅତଳ ସାଗରେ ବୃଡି ଯାଉଥିଲି

ଅତଳ ସାଗରେ ବୃଡି ଯାଉଥିଲି ରୋଗରେ ଶୋକରେ ଦୁଃଖ ଦୂରୁଦିନେ ଦେଖେ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର ସନ୍ନିଧାନେ ତୁମେ ତ ନେଇଛ କୋଳାଇ ମୋ ଭଙ୍ଗ ଦୁଆର ଜଗି ରହିଥାଅ ଦେଇଛ ଆଶରା ଅଭୟ ଚରଣେ ମୋ ପାଇଁ ଦରଦ ବୃହାଇ |എ| କରୁଣା ଦୁଆର ମେଲାଇ 101

ମୋ ଆଖିରେ ମାଖି ଜ୍ଞାନର ଅଞ୍ଜନ ନିରତ ବାରୁଛି ଏ ପରାଣ ମୋର ଲିଭାଇ ଦେଉଛ ମାୟାର ସପନ ତୁମେ ମୋର ସାଥୀ କୋଟି ଜନମର ଜନମ ଜନମ କେତେ ଯେ ବନ୍ଧନ ତୁମେ ଏକା ମୋର ଲୁହ ପୋଛା ବନ୍ଧୁ ଦେଉଅଛ ତୁମେ ତୁଟାଇ 191 ରହିଅଛ ମୋତେ ଅନାଇ 181

କାନେ କାନେ ମୋର କହୁଅଛ କେତେ ଏତେ ସେହ ପାଇ ତେବେ ବି ଏ ମନ ମଧୁଭରା ତୁମ ପୀତି କଥା ଯେତେ ବିଷୟକୁ ଧାଏଁ ନ ମାନି ବାରଣ ମୁକତି ଧାମକୁ ନେଉଅଛ ଟାଣି ଆଖି ଲୁହ ଢାଳି କରେ ପଦେ ଅଳି ହାତ ଧରି ପଥ ମଣାଇ 191 ନିଅ ଏ ମନକୁ ମନାଇ । ୫।

ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର

ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର ପତିଦାନ ନାହିଁ ନାହିଁ ରହିଅଛ ମୋର ଜୀବନେ ମରଣେ ହାତଧରା ସାଥୀ ହୋଇ । ୨। ସୀମାହୀନ ତୁମ ଅଭୁଲା ପୀରତି କେ ପାରିବ ମୂଲ ଦେଇ ।ଠା

> ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ହେ ପିୟ-ବର ! ହସି ହସି ତୁମେ ବହିଛ ଅଧମ ଉଦ୍ଧାର ଦାରୁଣ ଭାର କୋଟି ଜନମର ଅନନ୍ତ ବନ୍ଧନ ନିମିଷକେ ମୋର ଫେଇ ।୩।

(ଆଜି) ତୁମ ଆବେଗରେ ଏ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରେ ବ୍ୟଥିତ ପରାଣ ଅକୁହା କୋହରେ କୃତଞ୍କତା ଜଣା କରେ ଲୋଟିଯାଏ ତୁମ ଚରଣ ତଳରେ କିଣା-ଦାସ-ଆଶ ବହି ।ଧା

ବୁଝିତ ନପାରେ କାହିଁକି ଏଦିନ ପାଇଁ

ଦରଦ ତୁମରି ଉଛୁଳି ପଡ଼ୁଛି ଦୁଇ କୂଳ ସୀମା ଡେଇଁ କାହିଁକି କରୁଣା କୁବେର ଭଣ୍ଡାର ଦେଇଛ ମେଲି ମୋ ପାଇଁ । ୧।

ମାଆ ପରି ତୁମେ ସେନେହ ପରଶ ଦେଇ ମୋ ଚଲା ପଥରୁ କାଢି ଦେଇ କଣ୍ଠ ରହିଛ ମୋତେ ଅନାଇ

ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ

ପରଳ ଘେରା ମୋ ଆଖି ଦେଖେ ନାହିଁ ଏ ସବୁର ତୁମେ କରତା ।୨। ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ ତୁମେ ବସିତ ରହିଛ ଦେବତା ଅବୁଝା ଏ ମନ ଭାଳେ ଦୂରେ ତୁମେ ମୁରୁଖ ପଣିଆଁ ମୋରତା ।ଠା

ମୂଗ ନାଭି ଗଂଧେ ମୂଗୁଣି ଆକୁଳ ବାସ ଲାଗି ଖୋଜି ବୂଲେ ବନୟଳ ସେହିପରି ସିନା ଅନ୍ତର ମୋର ଆକୁଳେ ଖୋଜଇ ସବିତା ତୁମ ଲୀଳା ଖେଳା ସେହିମତି ସିନା ତୁମେ ହଠ ବାଜି କରତା ନଜାଣେ ମୋଘର କୋଣରେ ଢଳୁଛି ଆଲୋକର ଦୀପ ସଳିତା ।୩।

> କରାଉଛ ବୋଲି ସବୁ ମୁଁ କରୁଛି ଶତତ ଏକଥା ପାଶୋରି ବସୁଛି ଦୟାମୟ ପଦେ ଏତିକି ମାଗୁଣି ଭୁଲାଇ ନରଖ ଏ ମଥା ପାଶେ ପାଶେ ତୁମେ ଅଛ ନିରନ୍ତର ଜଗାଅ ମନର ସତତା ।୪।

ଯାଦୁକର ପରି ଖେଳ କେତେ ଖେଳ ଅନ୍ତରାଳେ ଲୁଚି ହସି ଖଳଖଳ

ଏତେ ପାଶେ ତୁମେ ଅଛ ବୋଲି ଜାଣି ପାଶୋରି ଦିଏ ମୁଁ ସେକଥା । ୧।

ଦ୍ର ବନଫୁଲ ବାସ ଚହଟାଇ ବାସନା ବାରେ ମୁଁ ଆଖି ନ ଦେଖଇ ଖୋଜି ବୁଲେ ଅଂଧ ନୟନ ନିରତ କି ପୁଲ କାହିଁ ତା ମମତା

ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର

ଆକାଶର ନୀରବତା ସାଗରର ଗଭୀରତା ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର ସେ ଅନନ୍ତେ ଅନ୍ତ ତୁମେ ଗୁରୁ ମୋର ।ଠା ମହାମହିମ ହେ ତୁମେ ତାର ସୀମା ରେଖା ଗଗନେ ରବି ବିଳସେ ତୁମରିମଧୁ ପରଶେ

ତୁମରି ଇଙ୍ଗିତେ ବିକଶନ୍ତି ଜ୍ୟୋତିରେଖା ତବ୍ଧ ଯୋଗ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମ ସାଧନେ ତୁମେ ଅସୀମ ଭ୍ରତ୍ତନ ଦୁଃଖ ହାରୀ ପ୍ରଳୟ ଜଳେ କାଣ୍ଡାରୀ ତୁମେ ବଳବନ୍ତ ଏ ବିଶ୍ୱସୃଷ୍ଟିର । ୨ା

କୋଟି ବୁହ୍ଲାଞ ଝୁଲଇ ପୟରେ ଚୁମର ।୧।

ଦ୍ର ନୀଳ ଘନ କୋଳେ

ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ

ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ ତୁମେ ଧୃବ ତାରା ତ ତୁମ ବିନେ ସାହା କେହି ନାହିଁ ପୁଭୁ ମୋର ତ ।୨।

ଦରଶାଅ ପଥ ମୋରେ ହେଲେ ପଥ ହରା ତ ।ଠା

ଚମକି ଚପଳା ଖେଳେ

ପରାଣର ସାଥୀ ଏକା ତୁମେ ସିନା ଚିର ତ ।୧।

ଯାବତ ଜନମ ଭାର

ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ପିତା ଭେଟୁଛି ମୁଁ ଘେନା କର ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ଭାତା ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ ଗତି ଅଗତିର ତ ।୪।

ଅଭୟ ବାଣୀ

ଅକୃତିମ ପ୍ରେମବଳେ ସେ ହୃଦୟ ଶତଦଳ ରୂପେ ଫୁଟିବ ବହୁ ! ପରାଣ-ଅଶାନ୍ତି ତୃଟିବ ।୮। ଯେତେଦିନ ଥିବି ୟୁଳଦେହ ଧରି ମୁଖ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ମାନିବ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ପରେ ବୁଳୁ-ଭାଷା ମୋର ବୃଝିବାକୁ କ୍ଷମ ହୋଇବ ବହୁ ! ଅନ୍ତରୁ ପ୍ରେରଣା ପାଇବ ।୯। ଚିଉ ଶୁଦ୍ଧ କର ଅଭାବେ ତାହାର ମୋ ଇଛା ବିକୃତ ରୂପରେ ଦେଖାଦେବ ସିନା, ବୃଝିବାକୁ ହେଲେ ସମାହିତ ହୁଅ ଅନ୍ତରେ ବହୁ ! ଗଭୀରୁ ଅଧିକ ଗଭୀରେ ।୧୦। ଚିଉଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏକଦିଗେ ସର୍ବେ କର ଧ୍ୟାନ ଅବଲମ୍ବନ ଗୁଣକ୍ଷୟ ପାଇଁ ଅପର ଦିଗରେ ଆଚର ନିଷ୍କାମ କରମ ବହୁ ! ସମଭାବେ ଦୁଇ ସାଧନ ।୧୧। ତେବେ ସିନା ମୋତେ ଲଭିବ ପୁକୃତେ ଫୁଟିବ ପ୍ରେରଣା ରୂପରେ ଅନ୍ତରେ ପାଇବା ଅସଲ ପାପତି ବୁଝିବ ସେକାଳେ ସକଳେ

ଅଛି ଚିରକାଳ ଥିବି ଚିରକାଳ ସହେହ ତିଳେ ଯେ କରିବ ଅୟିତ୍ରରେ ମୋର ନାହିଁ ତ ବିଶ୍ୱାସ ଝୁରି ଝୁରି କାହି ମରିବ ବସ୍ ! ବିଫଳେ ଜୀବନ ହାରିବ ।୧୩।

ବ୍ୟା କେଭେଁନ କାହିବ ବିକଳେ ।୧୨

ଏହି ଦେହକାଳେ ଦେଖୁଛ ସକଳେ ରହିଛି ବାହାରେ ତୁମର ରଷା କଲେ ଦେହ ସକଳ ହୃଦୟ ହେବ ମୋ ଆସନ ମନ୍ଦିର ବସୂ ! ଦେବତା ଆସନ ରୁଚିର ।୧୪ା

କହିଲେ ଠାକୁର ବିଦାୟ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣ ଏ କେତୋଟି ବଚନ ମୋର ତିରୋଧାନେ ରଖିବ ସ୍କରଣେ, କରିବ ଯତନେ ସାଧନ ବସ୍ ! ଲଫି ଯିବ ବାଧା-ବନ୍ଧନ । ୧। ପାଳିଲେ ବଚନ, ତୁମକୁ ଜଗତେ ନାହିଁ ଶକ୍ତି ରୋଧ କରିବ ହେବ ଅଗସର ବିଶ୍ୱ ରାଜପଥେ, ଜିଏ ବାଧା ଦେଇପାରିବ ବ୍ୟ ! ତୁମ ଆଗେ ସିନା ହାରିବ । ୨ା ହୁଅ ଗୃହବାସୀ ଅଥବା ସନ୍ୟାସୀ ନାହିଁ ଏଥି ବାଛବିଚାର ମହତ ଇଛାକୁ ରୂପ ଦେବାପାଇଁ ଆଶୟ ନେଇଛ ମୋହର ବସ ! ଏକପଥେ ସଖା ସୋଦର ।୩ ମୋର ବର୍ତ୍ତମାନେ ଆଦେଶ ପାଳନେ ଦୃନ୍ଦ ନ ରହିବ କିଞିତେ ନିଜ ମୁଖେ ମୁହିଁ କରେଁ ଯା ପକାଶ ଅନୁସରି ଯିବ ସୁଚିତ୍ତେ ବସୂ ! ଉପଦେଶ ମାନି ନିର୍ଦ୍ଧିନ୍ତେ ।ଧା ମୋର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନେ ଅସଲ ପରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇବ ସତ୍ୱରେ ମୋ ଇଚ୍ଛା ସେକାଳେ ପେରଣା ରୂପରେ ଫୁଟିବ ବିଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତରେ ବସ଼! ନ ଫୁଟିବ ଶୁଦ୍ଧ ନହେଲେ । ୫। ସଦ୍ଗୁରୁ-ଅବ୍ୟକ୍ତ-ଇଛା ସବୁକାଳେ ପକାଶ ନିର୍ମଳ ଅନ୍ତରେ ର୍ପାୟିତ ଯେବେ କରିବ ସେ ଇଛା ସଂଘବଦ୍ଧ ହୁଅ ସକଳେ ବ୍ୟ ! ଅଧିକ ସଂହତ ଭାବରେ ।୬। ଆପାଣ ଚେଝାରେ ରୂପ ଦେବାପାଇଁ ମୋ ଇଛା ବ୍ୟକତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଲାଗିଯିବ ଯେହୁ ଶିଷ୍ୟ ମୋର ସେହୁ ସେହି ସେ ପେମିକ ଭକତ ବସୂ ! ସୁଖପାଏ ମୋତେ ପକୃତ ।୭ା କହେ ବାରମାର ମୋ ଇଛା ତାହାର ଅନ୍ତରେ ବିକଶି ଉଠିବ

ଅମୂତ ଧାର ଝରେ ନିରନ୍ତର

ଅମୃତ ଧାର ଝରେ ନିରନ୍ତର ଚାଖିଛ କି କେବେ ଚାଖିଛ କି ? ଭରସା ରଖିଲେ ପରଶ ପାଇବ ମନ ହାତୀଟାକୁ ବାହିଛ କି ? ଝରେ ଯା' ଚରଣୁ ଅମୃତ ସଦା ଜୀବନରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛ କି ? ।ଠା

> ଦରଶନ କଲେ ସେ କଞ୍ଚ ଚରଣ କେଉଁ ଭାବେ ତାଙ୍କୁ କରିବ ବରଣ କି ଦେଇ ତୋଷିବ, କି ଭାବେ ପୂଜିବ ଅରଚନା ବିଧି ଶିଖିଛ କି ? ।୨।

191

ଏ ଜୀବନେ ଯେବେ ଦେଖିବାକୁ ଆଶା ରଖିଅଛ ଯଦି ହୁଅନା ନିରାଶା

ଭାବ ରାଇଜରେ ଘର ପରା ତା'ର ଭକତିରେ ଧରା ଦିଅନ୍ତି ଠାକୁର ନୟନ ଲୋତକ ଭାରି ଲୋଭ ତାଙ୍କ ଯତନେ ସାଇତି ରଖିଛ କି ? ତେବେ ଅମୃତ ହୋଇବା ସରବେ ଗୁରୁପଦ ସୁଧା ଚାଖି ଚାଖି।ଧା

|၅)|

କୋଟି ସୂୟାଁ ତେଜ କାନ୍ତି ଝଲମଲ କୋଟି ଚନ୍ଦ ପଭା ଛାୟା ସୁଶୀତଳ ହୁଦୟ-ଗଗନୁ ଉଇଁ ଆସିବେ ସେ ଏ ଦୃଢ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଛ କି ? |**୩**|

ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ

ଗୋଲାପ ପାଖୁଡା ସରି ଶୀପଦ ସୁନ୍ଦର ଭରି ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ ଅଶେଷ ମୋ ଦରଶନ ଅଭିଳାଷ ଗଲା ପୂରି ପଣାମ କରି ମୁଁ ନାଥ କଲି ବରଣ ।ଠା ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା ପୂର୍ଣ କଲ ଏହି ଜୀବନ

କୋଟି କୁମୁଦ ରୁଚିର ଦେବ ଦୁର୍ଲଭ ପୟର ଅପଲକ ମୋ ପଲକ ଆହା କି ରୂପ ମଧୁର ହୂଦୟ ଆବେଗ ନେଇ ଯେବେ ପଦ ଦେଲି ଛୁଇଁ ଦେହ ମନ ସେଇ ପଦେ କଲି ଅର୍ପଣ 191 କଳଙ୍କର ଦାଗ ସବୁ କୂପା କରି ଦେଲ ଧୋଇ ମରଣ ଜିଣା ଚରଣେ ଗଲି ଶରଣ ।ଧା

କୋମଳ ପୟର ଦୁଇ ପରଶ ପାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ତରର ଅଭିଳାଷ ଥିଲା ଯାହା ଲିଭି ନାହିଁ ଆହେ ପଭୁ ଦୀନବନ୍ଧୁ ପେମମୟ ପେମସିନ୍ଧୁ ସତ ହେଲା ଆଜି ପିୟ ସେଇ ସପନ ଧନ୍ୟ କଲ ଏ ଜୀବନ ପାଇଲି ଅମୃତ ବିହୁ 191 ମାନସ କୁସୁମ କରେ ଘେନ ବନ୍ଦନ । ୫।

ଅର୍ପ ସ୍ବର୍ପ ତୁମେ ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ

ଅର୍ପ ସୂର୍ପ ତୁମେ - ବହୁ ର୍ପ ଧାରୀ ତୁମେ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନଦାତା ପଭୁ ଦଇତାରୀ । ୨। ତୁମେ ହେ କରୁଣାନିଧି - ଭବ ଦୁଃଖହାରୀ ାଠା

ତୁମେ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ୱରୂପ ସତ୍ୟକାମ ତୁମେ ହେ ମଙ୍ଗଳମୟ ସଗୁଣ ନିର୍ଗୁଣ ତୁମେ ପାପ ନାଶ କାରି ।୩। ତୁମେ ସୁଖର ଆଳୟ ଦୀନ ତାରଣ ଭକତ ହୃଦୟ ବିହାରୀ ।୧।

ତୁମେ ଧର୍ମ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ପିତା ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ଜୀବର ଜୀବନ ତୁମେ ଭବ ଭୟ ତାତା ତୁମରି ଚରଣେ ଦାସ ଶରଣ ଭିଖାରୀ ।୪।

ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ

ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ ହୋଇବ ପେମ ସଞ୍ଚାର ହେ ଧରି ବୈରାଗ୍ୟର ଝୁଲି ହେବି ପୂର୍ଣ୍ଣକାମ ଗାଇ ଗୁରୁ-ନାମ ବହିବ ପେମାଶୁଧାର ହେ ହେବି ବୋଳି ଭର-ପଦ ଧୂଳି ।୩ ହସିବି କାହିବି ନାଚିବି ଗାଇବି ପେମେ ହୋଇ ଉନମତ୍ତ ହେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବ ପାଣ ମନ ପେମ ସିନ୍ଧୁଜଳେ ବୁଡିବି ଅତଳେ ବୁଡାଇ ସାରାଜଗତ ହେ ନିରେଖିବି ପେମବୃନ୍ଦାବନ ହେ । ୧। ସଂସାର-ବନ୍ଧନ ହୋଇବ ମୋଚନ ପାହିବ ଅମା-ରଜନୀ ହେ ଦେଖି ସେ କୁଞ୍ଜିହାରୀ ଏ ପାପ ଜୀବନ ହୋଇବ ସୁବର୍ଣ ପରଶି ପରଶମଣି ହେ ଉଛୁଳିବ ଆନନ୍ଦ ଲହ୍ରୀ ହେ ।୪। ମୋହନ ମୂରତି ସୁମଧୁର ଅତି ନିରେଖି ପରାଣ ଭରି ହେ ସେହି ମୂରତି ମୋହନ ବିଶ୍ୱେ ଦେଖିବ ସଦା ନୟନ ହେ ।୨। ରୋମାଞିବ ତନୁ ଝରିବ ନୟନୁ ଅବିରଳ ନେତ-ବାରୀ ହେ

କେବେ ହେବ ଦୂର କର୍ମଫଳ ମୋର ଜାତିକୁଳ ଅଭିମାନ ହେ ମେଝାଇବି ଚିର ଆଶ ଲ୍ୟା-ଭ୍ୟପାଶ ହୋଇବ ବିନାଶ ଦମୃ ମାନ ଅପମାନ ହେ ମାଗି ପଦସେବା ଅଭିଳାଷ । ୫।

ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ

ମଳିନ ଧରମୀ ମନ, ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ ଆନ ସାହା କିଏ ଗୁରୁଦେବ ! ।ଠା ମଳିନର ସଙ୍ଗ ମଳିନ ଏ ଅଙ୍ଗ ମଳିନ ବାସ-ଭୂଷଣ,

ମଳିନ ମରମ ମଳିନ କରମ ସରୋବର କାହିଁ ସେ ନୀରେ ଗାଧୋଇ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇବ ଏ ଜୀବ ।୧।

ଖେଳର ଦରବ ମେଳ କରି ଦେବ ! ଦେଲ ତ ଭବେ ପଠାଇ ସଂସାର ଲୀଳାରେ ଅସାର ଖେଳାରେ ମାତି ଗଲା କାଳ ବହି, ଏତିକି ମିନତି ତବ ପଦେ ମତି ନିତି ନିତି ଖେଳୁଥିବ ।୨। ପାଶକୁ ତୁମର ଆଶ କରି ମୋର ଚିଉ ହେଲେ ଆଗୁସାର, ମଣାଏ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଖଣା-ପଥେ ନିତି ନିବୃତ୍ତି ଯାଏ ପାଶୋର, ପଙ୍କିଳ ଏ ମତି ଶଙ୍କି ଚଳେ ନିତି ଲୋଡଇ ଆଶିଷ ତବ ।୩।

ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ

ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ ସବୁ ଦୁଃଖ ଦେଲ ସାରି କୋଟି ଜନମର କଳୁଷ କାଳିମା ପଲକରେ ନେଲ ହରି ॥ଠା।

ଅମା ରଜନୀର ଶେଷ ତାରା ଆସି କହି ଦେଇ ଗଲା ମୋତେ ହସି ହସି ଜଳି ନାହିଁ ଯିଏ ବେଦନା ନିଆଁରେ ଦୁଃଖୀ କିଏ ତାହା ପରି ? ॥୧॥

ହଜିଗଲା ମୋର ସକଳ ଗରବ ମାନ ସନମାନ ଧନ ଗଉରବ ଏଇ ଯେ ତୁମର ନିଠୁର କରୁଣା ପାରିବି ନାହିଁ ପାଶୋରି ॥୨॥

ଯାହା ଇଛା ଏବେ ଅଛି ତୁମ ମନେ ମଧୁମୟ ହୋଇ ଫୁଟୁ ଏ ଜୀବନେ ପରମ ପ୍ରେମର ବିପୁଳ ଦାନରେ ମୋ ଅନ୍ତର ଦିଅ ଭରି ॥୩॥

ଏ ପାରି ମୋହର ଯାବତ ବନ୍ଧନ ଏ ପାରି ଲୁହର ସକଳ କୃନ୍ଦନ ଏହିଠାରେ ସବୁ ରହିଯାଉଁ ପଭୁ ଯିବି ଖାଲି ନାମ ଧରିଁ ॥ଧା

ଆଖି ମାଗେ ଦର୍ଶନ, ଚିତ୍ର ମାଗେ ଚେତନା

ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ଚିଉ ମାଗେ ଚେତନା ମନ ମାଗେ ଭୁଲିବାକୁ ଭବ ଦୁଃଖ ଯାତନା ।ଠା

ଶିର ମାଗେ ପଦ ଛୁଇଁ ପ୍ରଶତି ଢାଳିବା ପାଇଁ କର ମାଗେ କରିବାକୁ ତବ ଶୁଭ ଅର୍ଚ୍ଚନା ।୧।

> କାନ ମାଗେ ଶୁଣିବାକୁ କଷ ମାଗେ ଗୁଣିବାକୁ

ତୁମ ଗୁଣ ଅତୁଳନ, ତୁମ ଜ୍ଞାନ ଗାରିମା ।୨।

ପ୍ରୀତି ମାଗେ ଅନୁରାଗ ଭାବ ଭିଜା ଅନୁଭବ ପ୍ରାଣ ମାଗେ ସାଧିବାକୁ ତୁମ ସୁର ସାଧନା ।୩।

ଲୁହ ମାଗେ ଝରିବାକୁ ତୁମ ଲାଗି ଝୁରିବାକୁ ଜୀବ ମାଗେ ତରିବାକୁ ତେଜି ସବୁ କାମନା ।୪।

ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ

ତୁମ ପାଇଁ ଝରୁଥିବ ତୁମ ପାଦଦୁଇ ଧୋଇବା ପାଇଁକି ଗଙ୍ଗ ହୋଇ ବହୁଥିବ ।ଠା

ସବୁ ବୁଝ ବୋଲି ତୁମକୁ ଠାକୁର କହୁଛି ଅବୁଝା କଥା

ଜୀବନ ଦେଇଛ ମରଣ ଦେଇଛ ସଂସାରେ ପଠାଇ ମୋତେ

ଜୀବନ ମରଣ ମଝିରେ ରଖିଛ

କରମ ଜଞାଳ ଯେତେ

ଅଭୟ ଦିଅ ହେ ଅରୁଣ ସୁନ୍ଦର ଜଞାଳ ଦୂରେଇ ଯିବ ।୨ା

ପରଖିବ ଯଦି କଷଟି ପଥରେ

ହାରି ଯିବି ଏକାଥରେ ଏତିକି ଅଳି ମୋ ହେ ପାଣ ଠାକୁର

ପରଶ ନିଷୟ ଦେବ ।୩

ନ ଯିବ ମୋ ଠାରୁ ଦୂରେ ମରଣ କାଳରେ ମଧୁ ଚାହାଣିର

ଆଜି ନବ ଶୁଭ ପଭାତେ

ଆଜି ନବ ଶୁଭ ପ୍ରଭାତେ, ଜଣାଉଛି ମଣିମା ! ସଂସାରର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହେ ଯାତ୍ରା ମୋ ଅନୁକୂଳ ।ଧା

ପରଶୁଥାଉ ଏ ଶିଁର ମୋ ତବ ଚରଣସୀମା ।୧।

ତୁମେ ତ ଜଗତ-କରତା ସାର ଶୋଭା-ଆକର ।୨।

ପରାଣେ ପେରଣା ଜଗାଇ ଦିଅ ଶକତି ଭରି ।୩।

ନ ଭୁଲାଉ ମୋତେ ସଂସାର ଭୁମ ଭଉଁରୀଜାଳ ତୁମରି ଆଶିଷ ଘେନି ମୁଁ ଶିରେ ହେ ଆଦିମୂଳ ! ନ ଯାଉ ପାଶୋର ମନରୁ ତୁମେ ଠାକୁର ମୋର ।୭ା

ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର

ତୁମରି ହାତର ଗଢା କଞ୍ଇେ ମୁଁ

ଖେଳନା ତୁମରି ଖେଳର ।ଠା ପାଶେ ପାଶେ ମୋତେ ନେଉଅଛ ଟାଣି

ଅଯୋଗା ହେଲେ ବି ପାରୁଅଛି ଜାଣି

ଏ ପରାଣ ଛନ୍ଦା ତୁମରି ପ୍1ତିରେ ଆବେଗ ଭରେ ମୋ ଅନ୍ତର ।୩।

ତୁମକୁ ନେଇ ମୋ ଧରମ-କରମ

ତୁମେ ସରବସ୍ ମୋହର ।୧। ଜନମ-ଜନମ ଆସିଛି ଗୋଡାଇ

ଆସୁଥିବି ନାଥ ! ନ ଦେବ ଆଡେଇ ଚାହେଁନା ମୁକତି, ଚାହେଁ ତୁମ ପୀତି

ତୁମେ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ କେତେ ଜନମର ଚାହେଁନା ମୁକ୍ତି, ଚାହେଁ ତୁମ ପ୍ରୀତି ତୁମେ ଦୟାସିନ୍ଧୁ ମୋ ସୁଖ-ଦୁଃଖର ରଖ କରି କିଣା କିଙ୍କର।୪।

ଜୀବନେ ମରଣେ ହାତଧରା ସାଥୀ

ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ

ବାହିରଖ ଏ ମନକୁ ତୁମରି ବଶେ ।ଠା

ଏବେ ଜାଣିଲେବି ମନ ଦ୍ରେଇ ବସେ ।୧।

ଲେଉଟାଣି ପଥଚାହିଁ ବସିଛି ମନ ମନାଇ

ଆଦିରେ ଥିଲି ତୁମର ଅନ୍ତେ ଯିବି ତୁମ ପୁର ନେଇଯିବ କେବେ ପ୍ରିୟ ବାହୁଡା ରଥେ ।୪।

ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ

ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ ବୁହାଇ ଦିଅ ଠାକୁର ଆମ ଏ ଭକ୍ତ ସନ୍ନିଳନୀ ହେଉ ସରସ ସୁନ୍ଦର ।ଠା କାଯ୍ୟସୂଚୀ ହେଉ ମଧୁର ସକଳ ଅନୁଷାନ ସୁନ୍ଦର ପତିଟି ଅଧିବେଶନ ହେଉ ସରସ ଆଉ ମଧୁର

ତୁମରି ପୂଁଜା ଅର୍ଚ୍ଚନାରେ ପୁଲକ ଜାଗୁ ମନେ ଏ ରାସୟଳୀ ବୃହାବନେ ମିଳିଛୁ ଆମେ ମନ ଅଧୀରେ ମିନତୀ ଆମ ଚରଣ ତଳେ ସୁହର ହେ ସୁହର ।୧। ମିଳନାନହ ପୁଲକ ଆଜି ନ ଯାଉ ଆମ ଅନ୍ତର

ସବୁରି ମଧ୍ୟ ତୁମରି ଛାଇ ମଧୁର ଶିରି ରହିବୁ ଚାହିଁ ଉଛୁଳି ଉଠୁ କ&େ ଆମ ବନ୍ଦନାର ଝଙ୍କାର ହେଉ ସରସ ସୁନ୍ଦର । ୫।

ସମ୍ଳିଳନୀ ଦିବସ ଦୁଇ

ପଡ଼ୁ ହେ ଝରି ସବୁରି ପର ସବୁରି ମନ ଅନ୍ତର

ହେ ପିୟ ଆମ ଠାକୁର ।୩।

ତୁମରି କୂପା ଆଶୀଷଧାର ଲୀଳାରେ ତୁମ ଉଲସି ଉଠ୍ ହସି ଉଠୁ ଏ ଆନନ୍ଦଧାମ ପାଇ ତୁମରି ମୟର ।ଧା

ଶୁଣିବୁ ଆମେ ତୁମରି ବାଣୀ

ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ

ହ୍ଦୟ ମନ୍ଦିରେ ତୁମରି ଆରତି ବତି ନିତି ଜଳୁଥିବ କ୍ୟ ମୋହର ହେଉଥିବ ଖାଲି ତୁମ ନାମ ଗୁଣ ଗାଇ । ୨।

ତୁମରି କରୁଣା ଦୁଆରେ ମୋ ହାତ ଅଞଳି ଥିବ ପାତି ସୁଖ ଦୁଃଖ ସବୁ ତୁମ ଦାନ ବୋଲି ଭାଳୁଥିବ ମୋର ମତି ପାଗଳ ହେବି ମୁଁ ତୁମ ବିରହରେ ସଦା ଚେତନା ହଜାଇ ।୩।

ନୟନ ଯେ ଦିଗେ ହେରିବ ସେ ଦିଗେ ତୁମ ଛବି ଦେଖୁଥିବ କାନ ଶୁଣୁଥିବ ତୁମରି ଚରଣ ନୂପ୍ର ମଧୁର ରବ ତୁମ ପଦରଜ ଶିରେ ବୋଳି ହୋଇ ନାଚୁଥିବି ଥେଇ ଥେଇ ।୧।

ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ, କରୁଣା କର ଗୋସାଇଁ ।ଠା

ମନ ମୋର ତୁମ ପୀରତି ବିହୁନେ ଆନ ରସେ ନ ରସିବ

ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଢାତି ଫୁଲ

କେହି ନୁହେଁ ଏଠି ବଡ ସାନ ସକଳେ ତ ଅଯୋଗା ସନ୍ତାନ ଗୁରୁ କୃପା ବଳେ ଆମେ ବଳିୟାନ ଗୁରୁ ନାମ ଆମ ସହଚର ।୩। ପାଣର ନିବିତ ଆକର୍ଷଣେ ବାହି ହୋଇ ଅଛୁ ଟାଣ ପଣେ ଏ ତନୁ ମନର ପତି କଣିକାରେ ମିଳନ ଆନନ୍ଦ ତୋଳେ ସୃର ।ଧା ଶୀଗୁରୁ ଶୀପଦେ ଲୁହ ଢାଳି ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ କରୁ ଅଳି

ତୁମ ସେବା ପାଇଁ ଆମ ସଂଘ ପୀତି

ବହୁ ରଙ୍ଗ ବହୁ ମହକର ଗୁରୁ ସେବା ପାଇଁ ମନେ ଆଶା ବହି ହୋଇ ଅଛୁ ଆମେ ଗୁଛା ହାର ।ଠା

ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ଫୁଲ

ଆମେ ଏକ ପିତାର ସନ୍ତାନ ଏକ ଆମ ଚିନ୍ତା ଏକ ମନ ଆମେ ତ ସକଳେ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଆମେ ଏକ ନିଗମ ସଂସାର । ୧। ଆମେ ଏକ ମନ୍ତରେ ଦୀକ୍ଷିତ ଗୁରୁସେବା ଏକା ଆମ ବତ ଗୋଟିଏ ପଥର ଯାତୀ ଆମେରେ ଗୋଟିଏ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଳା ହା

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି !

ଦୁଆରେ ତୁମରି ଭିଖାରୀ ପଣରେ

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି

ତୁମ ବିନେ ଜିଏ ଆଉ ଜଗତରେ ଅଛି ଆଶୟ ମୋହର

ଭଙ୍ଗୁର ସଂସାରେ ହେଉ ଚିର । ।

ହରିବାକୁ ଦୁଃଖ ଦାଉ, ଦୟାନିଧି ! ହରିବାକୁ ଦୁଃଖ ଦାଉ ।୩ା

ଅଛି ମୋ ସକଳ ସହି, ଦୟାନିଧି ! ଅଛି ମୋ ସକଳ ସହି

ଜଗତର ଦୁଃଖ-ତାପ-ନାଶନକୁ

ତୁମବିନେ ସାହା ନାହିଁ, ଦୟାନିଧି ! ତୁମବିନେ ସାହା ନାହିଁ ।୪ା

ରଖିଲେ ରଖ ବା ମାର, ଦୟାନିଧି ! ରଖିଲେ ରଖ ବା ମାର

ଖାଲି ତୁମ ନାମ ଗାଇ ଦିନ ଯାଉ ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର, ଦୟାନିଧି ! ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର । ଞା

ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ ଦୟାନିଧି, ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ ପାପୀ ଲାଗି ତୁମ ଦୁଆର ମୁକୁଳା ରହିଥାଏ ଚିରଦିନ, ଦୟାନିଧି ! ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର ଜାନ ।୧। ତୁମରି ମଧୁ ବଚନ, ଦୟାନିଧି ! ତୁମରି ମଧୁ ବଚନ ଶୁଣୁଥିବ ରୂପ ହେରୁଥିବ ଚିର ଏ ମୋର ଅନ୍ଧ ନୟନ, ଦୟାନିଧି ! ଏ ମୋର ଅନ୍ଧ ନୟନ । ୨।

ଯାଉ ଏ ଛାର ଜୀବନ ।ଠା

ତ୍ମ ବିନେ କିଏ ଆଉ, ଦୟାନିଧି !

ଆସ ସରବେ ବାହୁ ତୋଳି

ପାପ ତାପ ଯା ସଂସାରେ ଦ୍ରେ ଯିବ ସେ ନାମରେ

ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ନୁହେଁ କେ ତୋହରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୩।

ଧନ ଧାନ୍ୟ ତୋ ଅସାର

ସବୃତ ଦୁଇ ଦିନର

ଗୁରୁନାମ ନ ଦିଅ ପାଶୋରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।ଧା

କରି ତାଙ୍କ କଥା-ଅମୃତ ପାନ

ପାର ହେବୁ ଏ ଜଗତ ହୁଅ ତୁ ଗୁରୁ ଭକତ ମୋହ ମାୟା ଯିବ ସବୁ ଚାଲି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି । ୫।

ଯେବେ ଚାହଁ ମୋକ୍ଷ ଧାମ ଧର ଧର ଗୁରୁନାମ କିବା ଦିବସ ବିଭାବରୀ ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୨।

ଆସ ସରବେ ବାହୁତୋଳି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।ଠା

ଜୟଗୁରୁ ନାମ ସାର

ସକଳ ପେମ ଆଧାର ତାଙ୍କ ନାମ ସମ ନାହିଁ ସରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି । ୧।

ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର

ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପାଣର ଠାକୁର କରୁଣା-ବାରିଦ ବାହି ହେ

ଏ ମରୁ-ହୂଦୟେ ଢାଳି ପେମବାରି ପତିଛାପିତ ପାଇଁ ହେ ।ଠା

'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଅମୀୟବୋଳା ଦେଖିଲେ ସେ ମୁଖ ଘୁଅଇ ଜ୍ୱାଳା ତୋଙ୍କ) ଅଭୟ ଚରଣ ଆଶୟ କରିଲେ ଭବଭୟ ରହେ ନାହିଁ ହେ । ।

ଜାଗିଅଛି ଆମ ଅବଶ ପରାଣ ହତାଶ ପରାଣେ, ତୀବ ଆଶା ଜାଗେ, 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଗାଇ ହେ । ୨ା

ସର୍ବେ ତାଙ୍କ ପଦେ ନେବାରେ ଆଶୟ ଶୀତଳ ହୋଇବ ତାପିତ ହଦୟ ଆନନ୍ଦ-ସାଗରେ ବୃଡି ରହିଥିବା ସେ ରୂପ ମାଧୁରୀ ଧ୍ୟାୟି ହେ

ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାବୁ ଯିବା

ଆସ ମିଳି ସକଳେ ଗାଅ 'ଜୟଗୁରୁ' ସଦା କାଳେ । ୧।

ଯହିଁ ଭକତ ଜନ ନାମ ଗାଏ ତହିଁ ଶୀଭଗବାନ ।୩ା

ଗୁରୁ ବିହୁନେ ଜେହି ଏ ଜଗତେ ତାଣକର୍ତ୍ତା ନାହିଁ ।୨।

 ଏକ ମନ ଏକ ପ୍ରାଣ ହୋଇ ଗାଅ ଗାଅରେ କଣ ମିଳାଇ
 ପ୍ରେମମୟ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନର ବିଗ୍ରହ
 ଭବଭୟ ନିବାରକ

 ଜୀବନ ମରଣ ସାଥୀ ହେବାକୁ ତ ଆଉ ଜଣେ କେହି ନାହିଁ
 ଆଶୀଷ ତାଙ୍କର ଇହ ଜଗତର
 ଚିତ୍ତ ସଂକଟ ନାଶକ

 ଗୁରୁ ନାମଟି ଗାଇ

ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର

ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର ଫେରିବା ପଥର ସାଥୀ ଜୀବନ-ପୋଥିରେ ତୁମେ ହେ ଲେଖିଛ ଅମର ପେମର ଗୀତି । ।

ପାଣବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଡାକୁଥିବି ନିତି ତୁମ ଛବି ଦେଖୁଥିବି ଅଲିଭା ଗାରରେ ଲେଖୁଥିବି ବସି ତୁମରି ଅଭୁଲା ପୀତି । ୧।

ପିତା ହୋଇ ମୋର ଦଃଖ ହର ମାତା ହୋଇ କୋଳେ ତୋଳି ଧର ମାତା ତ୍ୟାଲ ଓଲ.୨... ଅମଡା ବାଟରେ ଚାଲି ଯିବି କାଳେ ମାୟା ସପନରେ ମାତି ।୨।

ଜୀବ ଯାଉ ଗୁରୁଦାସ ହୋଇ ।୪।

ତୁମ ଭାବ ନଈ ନୀରଧାର ବାହି ନେଇ ଯାଉ ନାଆ ମୋର ତୁମେ ଧୁବତାରା ପାଶେ ଥିଲେ ପରା ହାରିଯାଏ ଅମାରାତି ।୩।

ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ

ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ ଅନ୍ଧାର ଏଇ ରାଇଜ ପାଇଁ ତୁମରି ପେମର ଅମର ମଧୁରେ ଜୀବନ କଳୁଷ ଦେବାକୁ ଧୋଇ ।ଠା

ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରେ ତାରେ ନେଇଛ ତୋଳି ଆଶିଷ ତୁମର ବରଷି ଦେବାକୁ

ପରଷି ଦେବାକୁ ଆସିଛ ଧାଇଁ । ୨ା

ଏପାଖେ ଅନ୍ଧାର ସେପାଖେ ଆଲୋକ ମଝି ଦରିଆରେ ବାନ୍ଧିଛ ଭେଳା ମର ମାନବର ହାତ ଧରି ନେବ ଚଖାଇବା ପାଇଁ ଅମର ଲୀଳା

ଚକିତ ନୟନେ ତୁମ କୀରତିରେ

ଜଗତ ଜୀବନ ରହିଛି ଚାହିଁ ।୩

ତାହାରି ପାଇଁ ତ ରାଧା ଝୁରି ମଲା ଯମୁନା ରହିଛି ସାଖୀ ଲାଜ ତର ସବୁ ଭୁଲି ଯାଇ ତାକୁ ଛାତିରେ ଧରିଲା ଜାକି ବଇଁଶୀ କହିଲା ଶୁଣ ଗୋ ରାଇ

ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ, ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ

ଗହନ ମନର ଦହନ ନାଶିବା ପୀତି ରତି ସୁଖ ସାରେ

ଭାର ପଥିକ କ୍ଲାନ୍ତ ଜୀବନେ ଶାନ୍ତି ଅମୀୟ ଦେଇଛ ଢାଳି ନୀର ଖୋଜୁ ଥିଲା ପିଆସୀ ପରାଣ ଶୀର ଦେଇ ତାର କ୍ଷ ଭରି ମରଣ ଦୁଆର ରୁଦ୍ଧ କରିଛ ମୁଳତି ର ମହା ମନ୍ତ ଗାଇ ।୧।

ଚେତନା ହରାଇ ଅମୃତ ଶିଶୁ ନିଗମ ର ମଧୁ ମମତା ଭୁଲି ଭାସି ସାଉଥିଲା ଭବ ଜଳଧି ରେ

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର ମଣି ମରକତ ଝରେ ନ ଦେଖିଲା ଆଖି ଖୋଜି ବୁଲେ ତାକୁ, ଦେଖିଲା ନୟନ ଝୁରୋଠା

ମଦନ ମୋହନ ବଦନ ଦେଖି ନ ରହିବ କାହା ନୟନ ଲାଖି ? ପାଷାଣ ପରାଣ ତରଳି ପଡେ ତା ପୀତି ବୋଳା ଚାହାଣୀରେ ।୧।

ରୁପ ଲାଗି ଯେବେ ଏତେ ଆକୁଳତା ବିରହ ଜାଗଇ ମନେ କେତେ ପୁଲକିତ ନହେବ ପରାଣ ଅପରୂପ ଦରଶନେ ! ଭାବମୟ ତା'ର କମ ମୂରତି ଜାଣିହୁଏ ନାହିଁ, ଟାଣେ ତା' କତି କିଏସେ କଳିବ ସେ ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣି ଅନୁଭବ ଯା'ରେ ହାରେ ତା' ପ୍ରେମ ପାଶରେ ବାହିଁ ହେଲେ ଥରେ ସେ ବହନ ପିଟେ ନାହିଁ ଅଧୀର ମନର ମଧୁର ଗଣ୍ଡି ସେ ପ୍ରେମ ଦିଆ ନିଆ ପାଇଁ ମିଠା ମିଠା ଲାଗେ ମୂରତି ଯା'ର ଆହୁରି ମଧୁର ପୀରତି ତା'ର

ଭାବ ନଉକାରେ ବସି ପଡିଲେ ସେ ଭବ-ନଈ ପାର କରେ

181

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୂରତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା

191

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୂରତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା କୋଟି ରୂପ ଜିଣି ପଦ୍ୱାସନ ଠାଣି,

ପାଣ ନେଲା କିଣି, ମନ ମୋହିଲା ।ଠା

ସତେ ସଂସାର ସାର ସୁଷମା, ତାର କିଏ ବା ଦେବ ଉପମା ଯିଏ ବିଶ୍ୱ ବଗିଚାର ମାଳୀ, ତାକୁ କିଏ ବା ପାରିବ କଳି ଶୁଡି-ସ୍କୃତିକୁ ଯେ ନ ହୁଏ ଗୋଚର

କବି, ମୁନି, ଜ୍ଞାନୀ ବୁଦ୍ଧି ହଜିଲା। ୧।

ପାଦ ପଙ୍କରେ ରଙ୍ଗ ଅଳତା, କିଏ ପକାଇଛି ସତେ ଚିତା ଯିଏ ସମରପେ ଦେହ ମନ, ତାକୁ ବରାଭୟ କରେ ଦାନ କଟୀକି ଶୋଭୁଛି ସୁଝୀନ ବସନ ଶତ ଶେତପଦ୍ ନିହା ପାଇଲା । ୨ା କେତେ ସୁପ୍ରଶୟ ବକ୍ଷ ଛଳ, ସତେ ଲବଣୀ ପରି କୋମଳ କେତେ ସୁଦୀର୍ଘ ସୁଚାରୁ ୟନ୍ଧ, ହୟେ ସୁଲଳିତ ମଣିବନ୍ଧ ପୂତ ଉପବୀତ ବକ୍ଷରେ ଲମ୍ବିତ

ଭୁଜପାଶ ମନ ବାହି ରଖିଲା ।୩ା

ସେହି କନନୀୟ ମୁଖ କାନ୍ତି, ଗଞ୍ଜେ କୁଞିତ ଅଳକାପତ୍ତି ସେହି ସୁରଙ୍ଗ ଜବା ଅଧର, ତହିଁ ଝରୁଛି କରୁଣା ଧାର ଚନ୍ଦନର ବିନ୍ଦୁ ଲାଗେ ସତେ ଇନ୍ଦୁ

ଲଲାଟ ଗଗନେ ଉଇଁ ଆସିଲା । ୪।

ଘେନ ପ୍ରାର୍ଥନା ମୋର ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର, ଚିର ଦାସ ପଣେ ଘେନା କର ଶିର ମୋର ପଦେ ଲୋଟୁଥାଉ, ମୁଖ ନିରନ୍ତର ନାମ ଗାଉ ଏହି ମାତ୍ର ଅଳି କରେ ନିଉଛାଳି କଞ୍ଚଯଦେ ଚିଉ ଲାଖି ରହିଲା । । । । ।

ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର

ବିଶ୍ୱ ସମଗରା ଯହିଁ ଦେଖେ ତହିଁ ସବୁ ତୁମ ସରଜନ ।୧। ଘରେ ପରବାସେ ମୁଖେ ଅବା ଦୁଃଖେ ତୁମରି କରି ଚିତ୍ତନ

ଆହେ ପରାଣ ଧନ

ଆହେ ପରାଣ ଧନ ମୋର ରଙ୍କରତନ ଯେବେ ମୁହିଁ ଡାକିଛି ଅବା କିଛି ମାଗିଛି ଗଳାମାଳି ଦୃଃଖହାରୀ ଜୀବଜୀବନ ।୧। ସବୁ ତୁମେ ଦେଇଅଛ ମୋତେ ହେ ଦାନ ।୫।

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଠାକୁର ବାଞ୍ଚା ପୂରଣ କର ଯେବେ ମୁଁହି କାହିଲି ତୁମ ରୂପକୁ ଭାଳି ଯାହା ମାଗିଥିଲି ପଭୁ କରିଛ ଦାନ ।୨। ପେମ ଡୋରି ଲଗାଇଲ ବାହିଲ ମନ ।୬।

ତୁମେ ଭକ୍ତ ଠାକୁର ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଅଥିର ତୁମ ଇଛା ଭୁଲିଲି ନିଜ ଇଛାରେ ଚାଲି ଭକ୍ତ ଭାବ-ବିନୋଦିଆ ଭକତ ଧନ ।୩। ସବୁ ବିପଦ ମୁଞ୍ଜେଇ ଗଲି ଶରଣ ।୭।

ଯେବେ ଡାକେ ଭକତ ତୁମେ ଶୁଣ ତୁରନ୍ତ ହେ ଶରଣ ରକ୍ଷଣ ଠେଲି ଭବ କଷଣ ଧାଇଁ ଆସ ପାଶେ ଯେବେ ଘୁଞେ କଷଣ ।ଧା ମୋର ଭୁଲ କ୍ଷମା କରି (ପଦେ) ଦିଅ ଶରଣ ।୮।

ଆହେ ପିୟତମ ମୋର ଶୀଗୁରୁଦେବ

ଆହେ ପିୟତମ ମୋର ଶୀଗୁରୁଦେବ ତେଣୁ ଅଧମ ତୁମର ରଣୀ ରହିବ ।୨। ତୁମ ବିନା ମୋର ଆଉ କିଁଏ ସେ ହେବ ? ।ଠା

ଆଶିଛ ଠାକୁର ମୋତେ ତୁମେ ଇଛାକରି ଆସିଥିଲି ଖାଲି ହାତେ ମୁଁ ଏକା ଏକା ଫେରିବି ସ୍ୱଧାମେ ପୁଣି ତୁମ କାମ ସାରି ଯବି ଚାଲି ନୀରବରେ ହୋଇ ମୁଁ ଏକା ତୁମ ମନ ଲାଖି ସେବା କରାଇ ନେବ ।୩ ଯିବାବେଳେ ଧନ ଜନ କି କାମ ଦେବ ? ।୧।

ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି

ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି ବଚନରେ ଅଛି ସେ କି ମଧୁରତା ! ବିହି ଆଣିଲା ଧରା ତଳେ ଚାନ୍ଦ କି ! ।ଠା ନୟନରେ ପୁରିତ ସ୍ନେହ-ମମତା ଅଧର ହସ ଢାଳି ଦିଏ ସୁଧା କି ? ।୩

ଅତୁଳ ଶୋଭା ଦିଏ ଆନନ୍ଦ ଭରି ଭାବିଲେ, ସୁଧା ଧାର ପଡଇ ଝରି ସେ ନାମଟି ଶୁଣିଲା ଦିନୁ ଏ କାନ ମନ କହେ ନିରତ ହେରୁଥିବ କି ।୧। ହରାଇ ବସିଲାଣି ବିବେକ ଞାନ ହେରି ନୟନ ମନ ଉଠେ ପୁଲକି ।୪।

ସଜାଇ ହୃଦୟର ଆସନ ମୋର ବସାଇ ପାରିଲେ ମୁଁ ବନ୍ଦି ପୟର ସେ କ୍ୟସ୍କର ସତେ କେଡେ ମଧୁର ପାଆନ୍ତି ପରା ସତେ କୋଟିନିଧି କି। ୨ା ଭବ-ମାୟା, ଜଞ୍ଜଳ ଯାଏ ପାଶୋର ସଙ୍ଗ ଲଭିବ ଏଡେ ଭାଗ୍ୟ ହେବ କି ? । ୫ା

ଏ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର

ଏ କୁଳେ ବାହନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର ଆସିଥିଲି ନେବାପାଇଁ କିଛି ସୁଖ କିଛି ହସ ଉଛୁର ହେଉଛି ବେଳ ଯିବି ମୁଁ ଘର ।ଠା ଏ ପାରିର ଦୁନିଆରୁ କିଛି ଫୁଲ କିଛି ବାସ ଏ ଫୁଲ ଦେଇଛି କଣ୍ଠ ଏ ସୁଖ ବେଦନା ଭାର ।୧। ଏ ପାଖେ ଉଆଁସି ରାତି ସେ ପାଖେ ପୁନେଇ ଚାନ୍ଦ ଏ ପୁର ଜୀବନ ମାୟା ସବୁ ସେ ପାରିର ଛାଇ ଏ କୂଳ ବିରହ ଝୁରେ ସେ କୂଳ ମିଳନ ଛନ୍ଦ ରୂପ ମୋର ଖୋଜି ବୁଲେ ସ୍ପରୂପ ଲାବଣ୍ୟ କାହିଁ ବାହାରେ ନାଉରୀ ନାବ ବେଗେ ପାଲ ତୋଳିଧର ସେପାରିକି ଯିବାପାଇଁ ମନ ମୋର ତରତର । ୨।

ଏ ବିଶ୍ୱ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶିତ

ଏ ବିଶୃ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶିତ ସେହି ଶୀଗୁରୁ ଚରଣ ଆଶିତମାନଙ୍କ ଯେହୁ ବରାଭୟ ହୟ ବନ୍ଦନା କରୁଛୁ ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତଗଣ । ୨।

ସେହି ଶୀଗୁରୁ ଚରଣ ଞ୍ଜାନପେମଘନର ଯେ ଅଟନ୍ତି ମୂରତି ବନ୍ଦନା କରୁଛୁ ଆମେ ଦୀନ ଭ୍ରତ୍ତଗଣ । ୧।

ସଦ୍ଗୁରୁ ରୂପରେ ଜୀବେ ଦିଅନ୍ତି ମୁକତି

ପରମବହୁ ରୂପରେ ନିତ୍ୟ ବିରାଜିତ ସେହି ଶୀଗୁରୁ ଚରଣ ମନ ବୃଦ୍ଧି ଇନ୍ଦିୟର ଯେ ଅଟେ ଅତୀତ ବନ୍ଦନା କରୁଛୁ ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତଗଣ ।୩।

ଏଇ ବାଂଶୋରୀବାଲା ମୋତେ ବାଉଳା କଲା

ସେ ଦିନ ସଂଜବେଳେ ଏଇ ବାଂଶୋରୀବାଲା ମୋତେ ବାଉଳା କଲା ପେମ ଯମୁନା କୂଳେ 101 ତା ସୁର ମଧୁରେ ମତି ଭିଜାଇ ଦେଲା ବୁକୁରେ ବୁକୁ ଥାପି ଜୀବନ ଦେଲି ବିକି

ସୋହାଗ ସାଗରେ ମୋତେ ହଜାଇ ଦେଲା

ଚିତ୍ର ଚୋରା ନାଗର ଏଇ ଜଣକ ମୋର

ଏ ଗୁଣମଣି ମୋତେ ତାହାରି ଲାଗି ଖାଲି ନିଦ ସପନ ଭୁଲି ବାହି ରଖିଲା ଚିତ୍ରେ

ଦିବସ ରଜନୀ ମୋର ସମାନ ହେଲା । ୧ା କୋଟି ସରଗ ସୁଖ ଦେଲା ଏ ପଦ୍ମୁଖ

> ଜୀବନ ଜଂଜାଳ ସବୁ ଛଡାଇ ନେଲା |എ|

> > 181

ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ

ନ ଥିଲା ସଂସାରେ ଯାହା ଥିଲା ମୁଁ ଦେଲି ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗା ଘରେ

> ମାଟିର ଦୀପାଳି ଜଳେ ରଷିବ ନାହିନ ଦେବତା ଅଳପ ବୋଲି

ଗିରି ଶିରେ ଚାହାଁ ବୁଡି ଆସେ ବେଲ ଆଖିର ଲୁହରେ ମାଟିର ମଣିଷ

ତୁମ ଅରଚନା କରେ ॥ଠା। ଜୀବନ ବାରୁଣୀ ତୀରେ ॥ ୨॥

ମଳିନ ମାଟିର ଏଇ ମଣିଷ ପାଇଁ ଆସିଥିଲି ତବ ଶୁଭ କରମ କରି

ଆସିଛ ଠାକୁର କେତେ କରୁଣା ନେଇ ଗଲା ବେଳେ ଯିବି ତୁମ ଚରଣ ଧରି

ଭଗବାନ ହୋଇ ବସିଛ ମୋ ଲାଗି ତୁମେ ଚଉବାହା ହେବନି କି ସାହା

ଧୂଳିର ଧରଣୀ ପରେ ॥୧॥ ଭବ-ପାରାବାର ନୀରେ ॥୩॥

ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ଏକ ବାକ୍ୟେ

ବହୁମୂଲ୍ୟ ଉପଚାରେ ନାହିଁ ପୟୋଜନ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ଏକ ବାକ୍ୟେ ଏକ ହୂଅ ଭାଇ !

ଥିଲେ ଆଣ ଦୁଃଖୀ ପାଇଁ ହୁଦେ ଏକ କୋଣ, ଥିଲେ ତିଳେ ହେଲେ ଛାନ ଧନ୍ୟ ହୁଅ ମୃତ୍ୟୁ ଜିଣା ମହାମକ୍ତ ଧ୍ୟାୟି, 'ଜୟଗୁରୁ' ଜୟ ଗାଇ

ଜୀବନର ଯେତେ କାଳ ଗଲା ହସି ଖେଳି ନିଜେ ଅରଜିବା ଦବ୍ୟେ କର କର ଅରଚନା

କ୍ୟା କି କୁସୁମ ହେଉ ନ କର ଶୋଚନା, ଖାୟି ହେଲେ ନାହିଁ ମନା ।ଥା କର୍ମ ହେଲା ଶେଷ ଆସ, ଆସ ବେଗେ ଚଳି, ସର୍ବେ ଏକ ଇଛା ଧରି । ୧।

ନୁହଁ କେହି ପାପୀ ତାପୀ ସର୍ବେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଛି ଯେବେ ତଓ ରକ୍ତ କି ସମବେଦନା

ଆସ ଧରି ଯିବା କରି ସଂଗାମ ସାଧନା, ଏହି ଚରମ ସାଧନା 191 ଦେଉଛନ୍ତି ତାକ, ଉଠ, ଜାଗ ଭଗବାନ, ଜାଗ ଅମୃତ ସନ୍ତାନ 191

ନାହିଁ ପରାଜୟ ଏଥି ନାହିଁ ଅପମାନ ନୟନେ ଲୋତକ ଭର, ଅନ୍ତରେ ଭକତି

ହାତେ ଅଶିଥିଳ ମୁଞ୍ଜି, ବାହୁରେ ଶକତି, ଧର ବଜ୍ ଦୃଢ ମତି |എ| ଅଜେୟ ଅୟ ଧାରଣେ ହୁଅ ଆଗୁଆନ, ତିଭୁବନେ ବଳବାନ ।୭।

ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି

ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି ଘୁମର ଅମଳ ତୁଟାଇ ଦିଅ ହେ ଚାହିଁବି ନୟନ ମେଲି ।ଠା

ରହି ଦୂରେ ଦୂରେ ଅଗୋଚରେ କାହିଁ ସୁଖ ଦୁଃଖ ଭଲ ମନ୍ଦ ବୁଝ ସାଇଁ ଦେଖି ତ ନ ପାରେ ଆଖିରେ ମୋହର ଭରିଛି ମୋହର ବାଲି ।୨।

ପିତା ପରା ତୁମେ ନ ହୁଅ ନିଠୁର ଭେଟିବି ବୋଲି ମୋ ଅନ୍ତର ଆକୁଳ ଆଶିଷ ତୁମର ପାଉଛି ନିରତ ଖୋଜେ କାହିଁ ତୁମେ ବୋଲି ।୧।

ଏ କି ଜାତି ପ୍ରେମ ବୁଝି ତ ନ ପାରେ କଳନାକୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧି ମତି ହାରେ ଛଳନା ନ କର କର୍ଣାମୟ ହେ ଝୁରି ଝୁରି ନିତି ମଲି ।୩।

ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ହେ ପାଣଠାକୁର

ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ହେ ପାଣଠାକୁର । ତୁମ ପଦ ଧ୍ୟାୟି ଧ୍ୟାୟି ଯାଉଁ ପାଣ ମୋର । । ତୁମେ ତ କାଣ୍ଡାରୀ କର ଭବ-ନଦୀ ପାର ।୨।

ତୁମ କଥା ହେଜି ହେଜି ତୁମ ନାମ ଭଜି ଭଜି ଏ ସଂସାର-ଯାତା ଶେଷ ହେଉ ଜୀବନର ମହିମା ତୁମର ଗୁଣି ତୁମ ଉପଦେଶ ଶୁଣି ଦୁଃଖ–ସାଗରେ ଥିଲେ ବି ଆନନ୍ଦେ ହେବି ବିଭୋର ।୩।

ଆହେ ଗୁରୁଦେବ ଶ୍ରେଷ ତୁମେ ତ ମୋ ଗୁରୁ ଇଞ୍ଜ କୃପା କରି ଦିଅ ପଦସେବା ଅଧିକାର

ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ଜ୍ୟୋତି ତୁମେ ମୋ ପରାଣ ପତି

ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପିୟ

ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପ୍ରିୟ ! ପଡିଲା ମନେ

ଗୋଟି ଗୋଟି ମନ କଥା କହିବୁ କାନେ

181

|၅)|

181

181

191

କେତେ ଭାଁଗ୍ୟ ସତେ ଆମ ଆଜି ଜୀବନେ ଠା

ରଖିଛୁ ନୟନ ଭରି ମରମ ଉଛୁଳା ବାରି

ଦୂରେ ଦୂରେ ଥିଲ କାହିଁ କେଉଁ ଦେଶେ ଭାବଗାହୀ

ଧୋଇଦେବୁ ଆଜି ନାଥ ଢାଳି ଚରଣେ

ଏବେ ପଡିଲା କି ଆମ ଡାକ ଶ୍ବଣେ ।୧।

ସୁନ୍ଦର ଏ ଲୀଳା ଦେଖି ହେଉ ସତେ କେତେ ସୁଖୀ

ତୁମ ଛବି ହେରୁ ଆଜି ପତି ନୟନେ

ତୁମ ପାଇଁ କେତେ ପରା ବହିଛି ଲୋତକ ଧାରା ବୁଝିଲୁ ପାରିଛ ବାରି ଶେଷରେ ଦିନେ

କୋଟି କୋଟି ପଣିପାତ ଘେନା କର ପାଣନାଥ

ଅନ୍ତର ଦେବତା ତୁମେ ବିଜେ ହେ ଆନନ୍ଦଧାମେ

ମାଗୁଁଣି ଚରଣେ ଆମ ଏ ଶୁଁଭ ଦିନେ

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ

91

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧା ପଡିଲା ମନେ ଛଳଛଳ ନୀର କିପାଁ କମ ନୟନେ? ।ଠା ଗୋପନ ମରମ ତଳେ ସପନ ବେଦନା ଖେଳେ ମଣିଥିଲି ସେ ଏକା ମୋ ସାଥି ଜୀବନେ; କାନ୍ଦିଛି କେତେ ମୁଁ ସତେ ବନ୍ଦି ମୁଁ କରିଛି କେତେ ନାଶ ମୋ ବିରହଜ୍ୱାଳା, ଆସ ସଦନେ ।୧। ଦୂରେ ଦୂରେ ଥାଅ ରହି ତାକିଲେ ଉତ୍ତର ନାହିଁ

ଏବେ ପଡିଲା କି ମୋର ଡାକ ଶବଣେ ?

ନୀର ଆଖି ତଳେ ମୋର ଧରା ପଡିଛ ଏଥର ଆଉ କାହିଁ ପଳାଇବ କହ ବଦନେ ? ।୨। ଆତୁର ମୋ ଲାଗି ପରା ଆହେ ତ ଲୋତକ ଧାରା ବୁଝିଲି, ପାରିଛ ବାରି ମୋର ମରମେ ।୩। ସତ କହ ହେ ଠାକୁର ଆଉ ନ କରିବ ପର ଠାବ ଦେବ ନିରବଧି ରଙ୍ଗ ଚରଣେ, ଜନମେ ଜନମେ ଥିବ ସାଥି ଜୀବନେ ।୪।

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ ପଡିଲା ମନେ କେତେ ଭାଗ୍ୟ ସତେ ମୋର ଆଜି ଜୀବନେ ।ଠା

ମରମ ଉଛୁଳା ବାରି ବିପଦ ତେଣୁ ମନାସେ ଲୋଭ ତୁମ ଦରଶନେ ।ଧା ଧୋଇଦେବି ଆସ ନାଥ ଢାଳି ଚରଣେ ।୧।

ଗୋଟି ଗୋଟି ମନ କଥା କହିବି କାନେ ।୨।

ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପଭୁ

ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପ୍ରଭା ତୁମ ଆସନ ମନ୍ଦିର ନାମ ଯେତେ ପାପ ହରେ ମୁଦିଲେ ନୟନ ଯେହେ ଦେଖଇ ରୂପ ତୁମର ।ଠା ସେତେ ପାପ ଅରଜିବ

କଳ୍କଷ ରହିଛି ପୁରି ନିତି ନୂଆ ଆବର୍ଜନା ହୃଦୟ ବେଦୀ ଉପରେ ହେଉ ଅଛି ତହିଁ ଜମା ରାଜୁଥାଅ ନିରନ୍ତରେ କିପରି କରିବି କୁହ, ସେ ସବୁକୁ ପରିଷାର ।୧। ତୁମ ପଦ ସେବୁଥିବି

ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି

ଶୁଣିଛି ମାତର ଥରେ ଶୁଣୁଥିବି କାନେ କାନେ, ତବ ବାଣୀ ସୁମଧୁର ।୩।

ଏ ବାଭଳା ! ଚିହୁରଖ ଅନାଥର

ଏ ବାଉଳା ! ଚିହୁିରଖ ଅନାଥର ସେ ଯେ ନାଥ ଚାହ ମୁଖେ ତାର ଭରିଛି ପୁଲକ ଉଛୁଳାଇ ଦେବ ଚିଛ । ୨। ଶିରିମୁଖରୁ ତା ଝରେ ସୁଧାଧାର ମାଗ ତୁ ପତାଇ ହାତ । ଠା

ପସରା ତିଳେକ ନ ରଖ ତୁ ମନେ ଫାଙ୍କି ଆନ ଯେତେ ଦିଶେ ଝଲମଲ ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ଦାରା ସୁତ ।୩। ଦିଅରେ ଅଜାତି ସବୁ ତା ଚରଣେ ନୂଆଁଇ ନିତି ତୋ ମାଥ ।୧।

ଆଖିରେ ତାର ତୁ ମିଶାଇ ଦେ ଆଖି ପାଶୋରି ଦିଅ ତୁ ଆଖିର ପଲକ ସପନ ଚେତନ ସବୁରି ସେ ସାକ୍ଷୀ ରବିରେ ଶଶୀରେ ହେର ତା ଝଲକ ଯିବାବେଳେ ଉଡି ତୋର ପାଣପକ୍ଷୀ ମଣାଇ ନେବ ସେ ପଥ ।୪।

ଏ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କାର

ଏ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କା'ର ସଂସାର ମାୟାରେ ବୃତି ନ ହୁଅ ବିଭୋର ।୧। 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଏକା ସାଥୀ ବନ୍ଧୁ ତୋର ।ଠା

ଅନା ଅନା ଭବ-ନଈ କେତେ ଖରେ ବହେ ରେ

ତିନି ଭୁବନେ ସେ ନାମ ସାଧନାର ଧନ ରେ ଅସାର ସଂସାର କଥା କହି କହି ଯାଏ ରେ ତା' ବିନା ମୁକତି ପଥ ନାହିଁ ନାହିଁ ଆନ ରେ ଦି'ଦିନିଆ ଦୁନିଆରେ ଗୁରୁ ନାମ ସାର ।୨।

ବାଉଳା ନ ହୁଅ ଆଉ, ଗୁରୁ ନାମ ଜପ ରେ ସରିଯିବ ଜୀବନର ସବୁ ଦୁଃଖ ତାପ ରେ 181

ପାର କରି ଦେବେ ଗୁରୁ ଭବ-ନଈ ଧାର

ଅନ୍ଧ ଏ ନୟନ କିଛି ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ ରେ କାଳ ଆସେ, ଚାଲିଯାଏ କୋଟି ପାଣ ନେଇ ରେ ଏ ଜଗତେ ଆଜି କଥା କାଲିକି ଅନ୍ତର

ଏମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ

|၅)|

ଏମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ ପାଇବା ନାହିଁ କାହିଁ ରେ ଆମ ଦୁଃଖ ରେ ତାପରି ଦୁଃଖୀ ଆଉ କେ ନାହିଁ ନାହିଁ ରେ ॥ଠା।

ହୃଦୟ ଭରା ପୀରତି ତାର

ମମତା ମଧୁଝରା

ଆଶିଷ ତାର ସେନେହ ମଖା

ଭକତ ହିତ ସାଧନେ ରତ ନିଜକୁ ଭୂଲି ଯାଇ ରେ

ବଚନ ଅପାସୋରା

11911

କରୁଣା ଭରା ନୟନ ଝରା ଚାହାଣି ଛୁଇଁ ଛୁଇଁ ରେ ମନ ଗହନ ଯୁଗ ସପନ ଜାଗଇ ଚେଇଁ ଚେଇଁ ରେ

ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ନାହିଁ ଦେଖିଲେ

ଅଧୀର ତାର ମନ

ଅଳି ଅଝଟ ନାହିଁ ଶୁଣିଲେ

ବିଜଳ ତାର ପାଣ

ପରାଣ ଭରି ଆନନ୍ଦ ଶିରୀ ଦେବାକୁ ଅଛି ରହି ରେ ଦୁଃଖ ର ସାଥୀ ସୁଃଖ ର ସାଥୀ ଜୀବନ-ସାଥୀ ହୋଇ ରେ ॥ଧା।

ପଥ ଅନେକ ବହୃତ ଦୂର

ଦେଖିଲା ତା'ର ଆଖି

ଅରମା ବୋଲି ବାଟ ଉଗାଳି

ବୁକୁ ରେ ନେଲା ଜାକି

କହିଲା କାନେ ଧୀର ବଚନେ, 'ଟିକିଏ ସୁଖ ପାଅ ରେ, ସେବକ-ପଣେ ଜୀବନ-ରଣେ ଧନ୍ୟ ହୋଇ ଯିବୁରେ ॥୧॥

ଭକତ ତାର ଗଳା ର ମାଳି

ଭକତ ଭଗବାନ

ଭକତ ବିନୁ ସନ୍ୟାସୀ ଟିଏ

ସମୂଳ କଉପୀନ

ଭକତ ସାଥେ ନରକ ପଥେ ଯିବାକୁ ବାଟ ଚାହିଁ ରେ

କଣ ଭରି ତୁ କର

ନାହିଁ ନାହିଁ ଏ ଜଗତେ ଦୟାମୟ ଆନ ରେ ଗୁରୁ ବିନେ ନ ହୋଇବେ କେହି ନିଜ-ଜନ ରେ ମଧୁରୁ ମଧୁର ନାମ ଅମୃତ ସମାନ ରେ । ୨।

ଗତି, ମୁକତି-ବିଧାତା ଏକା ଗୁରୁ ନାମ ରେ ଗୁରୁନାମ ଜପ, ତୋ ପୁରିବ ମନୟାମ ରେ ଡର ନ ଥିବ ତୋହର ଯମର ଭୁବନ ରେ ।୩।

କ୍ଷ ଭରି ତୁ କର ଗୁରୁନାମ ଗାୟନ ଭୂମାନନ୍ଦ ରସ ପାନ କରୁଥା ରେ ମନ ।ଠା

ବାଇମନ ! ନିରବଧି ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ରେ ଜଗତ-ଜଞାଳୁ ତୁହି ଗତି, ମୁକ୍ତି ପାଅ ରେ ପୁରିବ ମନକାମନା, ଜୀବ ହେବ ଧନ୍ୟ ରେ । ୧।

କଞ୍ଜେ ସେ ସୁର ଦିଅ ମା'

କ୍ୟେ ସେ ସୂର ଦିଅ ମା' ଦିଅ ମା' ଗାଇବି ତାଙ୍କରି ନାମ ଝଙ୍କାର ତୋଳୁ ସେ ସୂର ଲହ୍ରୀ ମନେ ମୋ ଦିବସ ଯାମ ।ଠା

ଶକତି ଦିଅ ମା' ସେବିବି ପୟର ଭକତି ଦିଅ ମା' ଅନ୍ତରେ ମୋହର ଅପରୂପ ରୂପ ହେରି ତାଙ୍କ ସଦା ନାଚି ଉଠୁ ପାଣ ମନ ।୨।

ଅମୃତମୟୀ ନାମଟି ତାଙ୍କରି ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା ସେ ସବୁରି ଦେ ମା' ଅଭୟ 'ଜୟଗୁରୁ' ଜୟ ଜପୁଥାଏ ଅବିରାମ । ୧।

ତୃହି ମା' ଅର୍ପା ତୃହି ଅପର୍ପା ଜଗଜନନୀ ମା' ତୁହି ବିଶୃରୂପା ବରାଭୟକରୀ ତୁହି ମା'ଶଙ୍କରୀ ପୂରାଅ ବାସନା ମମ ।୩।

କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋର

ଦୁନିଆଁକୁ ଆସି, ମନୁ ଦେଲୁ ଦୂର କରି ରେ । ୧। କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି ଏତେ ଭୁଲାମନ ହେଲୁ, ସତେ ତୁ କିପରି ରେ ।ଠା

ଆସିବା ବେଳେ କହିଛୁ ଭୁଲି ଯିବୁ ନାହିଁ ତୁ ତାଙ୍କ ପଦ-ସେବକ ସେ ତୋହର ସାଇଁ

ଚିଦାନନ୍ଦମୟ ସେ ଯେ ନିତ୍ୟ ସନାତନ ଗୁରୁରୂପେ ବିରାଜିତ ସେହି ଭଗବାନ ଗତି, ମୁଜତି କାରଣ, ସବୁ ସେ ତୋହରି ରେ ।୨।

କଦମ୍ବ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ

କଦମ୍ବ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ ସଜନୀ ! ନାସା ତ ଅନିଳ ବରଜିଲା ରେ । ୨।

ଦମ୍-ଶିଖରୀଚୂଳ ଭାଜିଲା ରେ ।ଠା

କି ସୂରେ ସେ ବଜାଏ କି ଆଚମ୍ବିତେ ଆସି ମରମ ଦହିଦିଏ ଗଲା ଶୃତି ପରଶି ବିବେକ, ଚେତନା ତ ହଜିଲା ରେ ।୩।

କୁଳ-ଧରମ-ମାନ ତେଜିଲା ରେ ।୧**।**

କଦମ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହ

କଦମ୍ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁ କୃହକ ପାଠରେ ପଞିତ ଯେଣୁ

କି ମଧୁର ସ୍ୱରେ ବଜାଏ ବେଣୁ

ପତର ଗହଳେ ପୀତି ରସିଆ

ଦେଖିଲେ ସେ ଛବି ନ ଯାଏ ମନୁ ।ଠା (ସେ) ଭଗାରୀ ହସାର ହସ ମୁଖକୁ

ଦେଖିଛି ଯେ ଥରେ ପଚାର ତାକୁ

ଞ୍ଜାନ-ବତୀ ଜାଳି, ଗୁରୁ ହେବେ କର୍ଣ୍ଧାର । ୫।

ର୍ଗ୍ରିମା ଅଧରେ ଭ୍ରଣ୍ୟ ଦେଖାଇ ବର୍ତିଛି କି ତା ପେମ ବନ୍ଦନୁ

କେତେ ମନ ଲୋଭା ଶ୍ୟାମଳ ତନୁ

ଫୁଲଠାରୁ ତାର କୋମଳ ଦେହ ନାଶ ଗଲେ ଯାଉ ଅସାର ତନୁ ଅଭିଳାଷ ବଜଠୁ କଠିନ ତାର ହୁଦ୍ୟ ଶ୍ୟାମ-ଚରଣ-ରେଣୁ ।୪ା

କର ମନ ନାମ-ରତନ କ& ହାର

ଜୟଗୁରୁ ସ୍ୱର ଧର ଗଳା ତୁ ସାଧନ କର ୪ ମର ସଂସାରେ ଭାଇ ଗାଇ ସେହି ନାମ, ତୋଳ ସ୍ୱରର ଝଙ୍କାର ।୨। ଆନ କେହି ସାହା ନାହିଁ

କହ ଦୀନବନ୍ଧୁ, କିମ୍ୟା ବନ୍ଧୁଠାରେ

ତୁମ ଆଗେ କହି ପାରେ ନା

191 ପଭୁ ! ତୁମ ଦରଶନ ପାଏନା

ବହୁଦିନେ ଭେଟ ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ ଭୁଲାଇବା କଥା ଭୁଲିଯାଅ ସାଇଁ ମନଟା କହୁଛି ପାଶେ ପାଶେ ଅଛ

> ମିଳନର ବେଳ ଜୁଟେନା କିମ୍ପାଇଁ କାରଣ ପାଏନା 191

ଆଉ କେତେଦିନେ ହେବି ମୁଁ ତୁମର ବଶ ହେଲେ ନାହିଁ ରିପୁଗଣ ମୋର ଅବଶ ହେଲାଣି ସାଧନ ଶରୀର

> ପୂରାଅ ମୋ ମନ-ବାସନା ଆଉ ମୋତେ ପର କରନା ପଭୁ ! ତୁମ ବିନା ଦିନ ଯାଏନା ା୩ା

କଞ୍ଜମୟ ଜୀବନ-ପଥରେ ମିନତି

କଞ୍ଜମୟ ଜୀବନ-ପଥରେ ମିନତି ମୋ ଘେନ ପିୟ ତୁମେ ଅପାସୋରା ହୁଅ ତୁମେ ହାତ ଧରି ନିଅ । ୨।

ତୁମେ ହାତ ଧରି ନିଆ ।ଠା

ଆମୂ ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା ଲାଗି ଯେବେ ମନ ଆଶା ନିରାଶାରେ ଦିଏ ଅନୁଷଣ ଶୋକେ ବା ଆନଦେ ଆନ ପାଣେ କଞ୍ଚ ଅତି ନିକଟରେ ଟାଣେ ବାହି ତାକୁ ମଣ କରି ନିଅ ତୁମେ ପାଶେ ଅଛ

ଆହେ ଜ୍ଞାନଦାତା ଦାସ-ସାଜ ତାକୁ ଦିଅ ତୁମେ ପାଶେ ପାଶେ ଥାଆ ।୩। ଜାଣଇ ସେ କଥା

ତୁମେ ହାତ ଧରି ନିଅ ।୧। ତୁମେ ପାଶେ ପାଶେ ଥାଅ

ଅବଶ ତନୁର ଘୁମ ଘେରା ଆଖି ମୋ ସଂଶୟେ ଯେବେ ଶେଷ ଶୟନରେ ହାତ ଦେଲେ ଟେକି ହେ ମଙ୍ଗଳମୟ! ନାମ ଭୁଲି ମନ ଆହେ ଚିତ୍ରଚୋର କରୁଣା ସାଗର ! ହୁଅଇ ଅଥୟ

ହାତ ଧରି ସାଥେ ନିଅ ପାସୋରା ମନକୁ ସ୍ନେହ ଡୋରେ ବାର୍ଦ୍ଧି ହେ ପିୟ ଆନନ୍ଦମୟ ! । ୪।

କାହୁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ

କହୁଛି ମରମେ ପଶି କାହୁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ ଆଉ ବଜାନା

ସେ ସ୍ତର ମୋ କାନେ ପଶି ସେ ପରା ତୋହର, ଲୁହ ଝରାନା । ୧।

ସରମ ଦେଲାଣି ନାଶି

ସହିବି ମୁଁ କେତେ ନିହା ଗଞଣା ।ଠା ତୋହରି ପାଇଁକି ଶ୍ୟାମ କଳଙ୍କ ହାର

ପିନ୍ଦିଛି ଗଳାରେ କରି କେତେ ଆଦର ଦେବାକୁ କଳଙ୍କ ଦାଉ

କରିଛି ବୋଲି ଜୀବନେ ତୋତେ ଭରସା ଛଡାଇ ନେଲୁ ତୁ ମୋର ସକଳ ଆଶା କାହିଁକି ତୁ ଭଲ ପାଉ ନେବାକୁ ତୋ ମନ କିଂପା ଚାହେଁନା ।୨। କେତେବେଳେ କିଏ ଆସି

କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପିୟବର

କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପିୟବର ଆଶିଷ ତୁମର ଚଲାପଥେ ମୋର

> ବାରି ମୁଁ ପାରୁଛି ଅନିବାର ।୨। ବୁଝିତ ପାରେନା ମନ ମୋର

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ଖେଳ ଲୁଚକାଳି ଛଳନା କାହିଁକି କର ଆଉ

> କାହିଁକି ସତେ ଏ ଛଳକର ।ଠା ଦିଅ ପରିଚୟ ଖେଦ ଯାଉ

କିଏ ତୁମେ ମୋର ଜନନୀ ପିଅର ମନ ଘରେ ଫୁଟେ ତୁମ ଛାଇ

> ଆଖିରେ ଛବିର ଭେଟ ନାହିଁ କି ବୋଲି ଡାକିବି ମନଚୋର ।୩। ଯାହା

ବାରୁଛି ମୁଁ ନିତି ମନ ମନ୍ଦିରେ ମୋ ଇଛା ତୁମେ ହୁଅ ତାହା

> ନିଶିଦିନ ବସି ଖେଳାକର ।୧। ସୁଖରେ ଦୁଃଖରେ ଚିର ସାହା

ମୋତେ ତୁମେ ସୁଖ ପାଅ ବୋଲି ଯାହା ପଛେ ହୁଅ ସମୃନ୍ଧରେ ମୋର

> ଅନୁଭବ କରେ ନିତି ଖାଲି ତୁମେ ଏକା ମୋର ମୁଁ ତୁମର ।ଧା

କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି

କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯେ ତୋହର ଗଣିଧନ ଜୀବନ ଶଙ୍ଖାଳୀରେ ।ଠା

ଦୁଇଦିନିଆଁ ସଂସାରେ ମାତି ଅନ୍ଧ ହେଲୁ ପରକୁ ନିଜର ବୋଲି ଆଦରି ଧରିଲୁ ଅତି ଆପଣାର ଜନେ ଦୂରେ ଦେଲୁ ଠେଲି ରେ ।୧।

ଯିଏ ଯେତେ ପ୍ରିୟ ବୋଲି କୋଳରେ ଧରିଲୁ ସେତିକି ଦୁଃଖର ବୋଝ ଶିରେ ଚଢାଇଲୁ କାନ୍ଦିକାନ୍ଦି ଶେଷେ ତୋର ଜୀବ ସିବ ଚାଲିରେ । ୨। ନିଦା ଜାଗରଣ ସ୍ୱପନରେ ତୋର ଜଣେ ଇହ ପରକାଳ ଜଗିଛନ୍ତି ଅନୁକ୍ଷଣେ ତାଙ୍କ ପରି ଆପଣାର ଜିଏ ହେବ ସରିରେ ।୩।

ଏବେ ତା ଆଦର ଲାଗି କର ତୁ ଯତନ ମନଭରି କର ସଦା ଗୁରୁ ଗୁଣ ଗାନ ଶତ ଅପରାଧ ଷମି ନେବେ କୋଳେ ତୋଳିରେ

181

କି ଭାଷାରେ କୃତଞ୍ଜତା ଜଣାଇବି ମୋର

କି ଭାଷାରେ କୃତଞ୍ଜତା ଜଣାଇବି ମୋର କାହାରି ରୋଷରେ କେବେ ହୋଇଲେ ଶିକାର ସହଜେ ମୁଁ ନିରିମାଖି ଅଞ୍ଜାନୀ ମାତର ।ଠା ତୁମର ଦରଦୀ ପ୍ରାଣ ହୁଅଇ କାତର

ୁ ତୁମ ପରଶେ ନିମିଷେ ହୋଇଯାଏ ଦୂର ।୩।

ହୀନ ଜନ ବୋଲି ମୋର ଜଗତେ ପ୍ରଚାର ସାଧନ ଭଜନେ ନାମ ଲେଖା ନାହିଁ ଯାର ତଥାପି ଶରଧା ତୁମେ ବହିଛ ଠାକୁର ।୧।

ସୋତରେ ମୁଁ ଗଲେ ପଡି ତୁମେ ଟାଣି ଧର

ବିପଦେ ଛାଡିଲେ ରଡି ହୋଇଛ ହାଜର ପତି କ୍ଷଣେ ରଖିଅଛ ମୋଠାରେ ନଜର ।୨। ଦୁନିଆଁ ହାଟରେ ଏକା ତୁମେ ଆପଣାର ତୁମ ପୀତି ମୂଲ ପାଇଁ ନାହିଁ କିଛି ମୋର

ଭରିଛ ଆଶିଷ ଦାନେ ଏ ମୋର ଅନ୍ତର ।୪।

ମାୟା ଭଉଁରୀରେ କାଳେ ଛାଡିଯିବ କର ସଦ୍ଗୁରୁ ଇଲାକା ନାମେ ଟାଣିଅଛ ଘେର ବିଶ୍ୱ ବନ୍ଦନୀୟ ତବ ପୟରେ ଜୁହାର ।୫।

କି ଶୋଭାରେ ଆଜି

କି ଶୋଭାରେ ଆଜି ରତନ ଆସନେ ରସିକ ନାଗର ଉଭା । ।

କୋଟି ପ୍ରଭା ଜିଣି ପଦ୍ମାସନ ଠାଣି ପୂର୍ଷ୍ଣ ଶରଦ ଶୋଭା ଲାଜ ପାଉଛି କିବା ଲାଗେରେ ମୋତେ ସହୀ ମରମ ଦିଏ ଦହି ଗଢିଛି କେଉଁ ବିହି ଉପମା ତା'ର ନାହିଁ ତୟ କାଞ୍ଚନ ବର୍ଣ୍ଣ ଆହା କି ମନଲୋଭାରେ ।

ଶିରେ କୁଞିତ କେଶ ଅଧରେ ମୃଦୁ ହାସ ଗଳେ ରୁଦାକ୍ଷ ମାଳ ଦିଶେ କେତେ ମଞ୍ଚଳ ନାସା, କର୍ଣ୍ଣ ଗଣ୍ଡଦେଶ ସକଳ ଶୋଭା ଶେଷ ପତି ବରତା ବୃତ ବୃଦ୍ଧି କରେ ନିରତ ନିୟତ ତା' ପସଙ୍ଗ ଲୋଡେ ମୋ ମନଭ୍ୟ ଗରେ । ୨। ଚିତ୍ତଚୋରା ମୂରତି ସତୀକୁଳକୁ ଗତି ଛଡାଏ ଭବ ଭୀତି ବଢାଏ ବିଭୁ ପୀତି ସେ ରୂପ କି ମାଧୁରୀ ରହିଛି ସତେ ପୂରି ହେରି ନୟନ କୋଣୁ ଆନନ୍ଦେ ବହେ ବାରି ମନ ଚାହେଁ ନିରତ ଖଟନ୍ତି ପଦ ସେବାରେ ।୩।

ସୁଧାଝରା ଚରଣ ଅକ୍ଷୟ ଶାନ୍ତିଧାମ ସକଳ ତୀର୍ଥ ଠୁକ ତ୍ରିଜଗତେ ଅତୁକ ସେ ପୁଭୁ ପଦତଳେ ପ୍ରୀତି ପ୍ରଶତି ଢାଳେ ଏକାନ୍ତେ ଚିଛେ ଭାଳେ ମୋ ପୁଭୁ କେତେବେଳେ ଲେଖିବେ ମୋ କପାଳେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ମହାନାମରେ।୪।

କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ

କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ ଏ ରସ ପିଇଲେ ହେବ ଭୋକ ଶୋଷ ନାଶ ।ଠା

ମୁକ ବାଚାଳ ହୋଇବ ପଙ୍ଗୁ ଗିରି ଲଙ୍ଘି ଯିବ ଅନ୍ଧୁ ଆଖି ଦେଖିବରେ ପରମପୁରୁଷ । ୧। ନାମ ତରୁ ଡାଳେ ଡାଳେ ଭକତି ସୁମନ ଦୋଳେ ମୁକତି ଫଳ ଚାଖ ତୋ ମେଞ୍ଜିବ ପିଆସ ।୨।

ଭବସିଛୁ ଉମିମାଳା ନାମ ତୋ ତାରଣ ଭେଳା ନାମ ଗାଇ ହୁଅ ବାଇ ନାମରେ ବଳାଅ ଆଶ ।୩ା

କୁଞ୍ଜେ କୋକିଳ ଗାଏରେ

ଶ୍ୟାମ ପୀରତି ଯେତିକି ମିଠା, ତହିଁ ରହିଛି ଅନେକ କ୍ୟା ଯିଏ ପାଇଛି ତାହାରେ ଭଲ, ତାର ଜୀବନଟା କଲବଲ (ସେ) ଭରା ଲୁହ ଆଖି ଭଲ ପାଏରେ (ସେ) ଅସଲି ନାଗରଟିଏ ।୨।

ଶିହରଣ ଖେଳେ ପରାଣେ ସହୀ ରେ ତା ପାଶେ ମୋ ମନ ଧାଏଁ ରେ । (ସେ ଯେ) ପୀରତି ଚତୁର କାହୁ, ବାର ବାର ବାଏ ବେଣୁ ଉଛୁଳାଏ ତନୁ ମନ ନବୀନ ପୁଲକେ ପ୍ରାଣ ମୋର ହୃଦୟ ନଚାଇ ଦିଏ ରେ ।୧।

କୁଞ୍ଜେ କୋକିଳ ଗାଏରେ

ଅଜଣା ବଂଶୀ କେ ବାଏ ।ଠା

ପ୍ରୀତି ସୁଆଦ ଚଖେଇ ଦେଇ ଧରା ଦେଇ ପୁଣି ଦିଏ ନାହିଁ ସେ ଯେ ସୁଆଦିଆ ପ୍ରେମଖଣି ଯିଏ ଭାବରେ ପାରିଛି କିଣି (ତାର) ପରମବନ୍ଧୁ ବୋଲାଏ ରେ (ଭବେ) ଭାଗ୍ୟବାନ ଏକା ସିଏ ।୩।

କେତେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର

କେତେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର, ଭକତ ପାଇଁକି ବ୍ୟଥା ପାଉଥାଅ,

ମୋ ପରି ଅଧମ ଜନ ପାଇଁ ତା କରମ ଫଳ ବୋଝ ବୋହି॥୨॥

ଚଲାପଥ ମୋର କଞ୍ଜମୟ,

ସିଞି ଦେଇ ପାଣେ ବିନ୍ଦୁଏ କରୁଣା,

ମାଗିବା ଆଗରୁ ଦେଇଅଛ ସବୁ ରଟି ରଟି ମୁଖେ 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ

ଭକତ କୁ କେତେ ଭଲ ପାଅ ପଭୁ ଦିନ ଯାଉ ପାଦପଦୁ ଧ୍ୟାଇ ।।୪।।

କେତେ ତପ କେବେ କରିଥିଲି ଗୋ

କେତେ ତପ କେବେ କରିଥିଲି ଗୋ ଗୋଟିକରେ ପାଦ ଦେଲେ ତୁମେ ଆସି

ପ୍ଭୁ ପାଇଲି ମୁଁ ତୁମ ସରି ନେବ ପାଶେ ହାତ ଧରି ଗୋ ।୨।

ସୀମାହୀନ ମୋର ଦୁଃଖ ଜଞ୍ଜଳକୁ ନେଲ ଆପଣାର କରି ଗୋ ।ଠା ଲୋଡା ଏଥି ପାଇଁ ନାହିଁ କିଛି ଆନ

ମନ୍ତ ତନ୍ତ ଯୋଗ ଜାଗ ଆୟୋଜନ

ପାଶେ ପାଶେ ରହି ଶିଖାଇ ମଣାଇ ସକଳ ଆନନ୍ଦ ମୂଳ ପରା ତୁମେ

ଟିକି∀ ମାତର ଭଲ ପାଇବାକୁ

ସୁଖ ଦୁଃଖ ରୋଗ ଶୋକ ଆଦି ମାନ ପୁଭୁ ପାଇଲି ମୁଁ ତୁମ ସରି ।ଧା ତୁମକୁ ପାଇବା ସୋପାନ ସମାନ

କେତେ ଦିନେ ଘୁଞିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର

ତୁଟିବ କେବେ ହେ ସତେ ପ୍ରପଞ୍ଚର ଭୟ – ମଧୁସୂଦନ ହେ ।୩। କେବେ ଅପସରିବ ମୋ କାମ, କୋଧ, ଆଶା

କେବେ କହ ଘୁଞିବ ଏ ମନର ପିପାଶା - ଦୀନବାନ୍ଧବ ହେ ।୨। ଅନାଥ ବସୂଳ କେବେ ଆସିବ ସେ ଦିନ

ଶୀପଦ ନଳୀନ କେବେ ହେରିବ ନୟନ - ମନମୋହନ ହେ । ଧା

ଅପଘନ ତବ ନବଘନ -ଛବି ହରା ସପନେ ନାଚିବ ଆସି, ସେ ମୁରଲୀ ଧରା - ଜୀବତାରଣ ହେ । ୫।

ଜଗତ ସୁଖ ଦୁଃଖରେ ମଜିରହେ ଚିତ୍ର ଭୁଲାଏ ଜୀବରେ ତୁଛ-ଅରଜନ ବିଭ - ଜଗଜୀବନ ହେ ।୬।

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ଥାଇ ଦେଖା ତ ନ ଦିଅ ଅମୀୟ-ଝରା ସେ ସୁରେ ମୂରଲୀ ବଜାଅ - ନଟଶେଖର ହେ ।୭।

ପରାଣର ପିୟତମ ତୁମେ ଜଗବନ୍ଧୁ ଅଘ-ତମସା ନାଶନେ ତୁମେ ପୂର୍ଣ୍ଢଇନ୍ଦ୍ର - ପାଣଠାକୁର ହେ ।୮।

ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ, ହେ ମଧୁସୂଦନ ! ଅଞ୍ଜାନ-ଅନ୍ଦାର ନାଶ କର ଜନାର୍ଦ୍ଧନ - ପାଣବଲଭ ହେ ।୯।

କୋଟି ପଣିପାତ ଘେନ, ଦୋଷ କର କ୍ଷମା ପାପହାରୀ ଜଗନ୍ନାଥ । ଅସୀମ ମହିମା - ଶ୍ୟମସୁନ୍ଦର ହେ ।୧୦।

କେବେ ହେବି ହରିଧନେ

ବସନ ଭୂଷଣ ଅଶନ ବ୍ୟସନ ତହିଁ ତୁଲେ ମୋର ମନ ସବୁ ସମରପି ତବ ନାମ ଜପି ହୋଇବି ମୁଁ ନିରିଧନ ମନ ଘର ହେବ ନାମ ଖଣି ହେ । ୨।

ହରି ପେମାମୂତ ପାନେ ମୁଁ ନିରତ ଷୁଧା ତୃଷା ପାଶୋରିବି ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ, ଜାୟା ଜଗତର ମାୟା ମନୁ ଦୂରେ ବରଜିବି ବାୟା ହେବି ହରିନାମ ଶୁଣି ହେ ।୧।

କେବେ ହେବି ହରିଧନେ ଧନୀ ହେ

ତୁମେ ହେବ ଗଳା ରଚ୍ ମଣି ।ଠା

ବେଉସା ମେଲିବି ଧନୀ ବୋଲାଇବି ତୁମ ପଦ ମୂଳଧନେ ସୁଧ ବଢାଇବି ଭଣ୍ଡାରେ ରଖିବି ସାଇତି ନାମ ରତନେ ଏତେ ମାତର ମୋର ମାଗୁଣି ହେ ।୩।

କାମନା ଚତୁରୀ ନଣନ୍ଦର ନିନ୍ଦା

ଅପବାଦେ ନଇଁ ଯାଏ ମଥା ॥୩॥

ଆକୁଳ ନୟନେ ତୂମ ପାଇଁ

ବାତାୟନ ପଥେ ଚାହିଁ ଚାହିଁ

ଆଶା ଆଶା ରେ ନିଶିଦିନ ସରେ

ସରେ ନାହିଁ ଖାଲି ଆକୁଳତା ॥୪॥

ଝୁରି ଝୁରି ଗଲା ଏତେ ଦିନ

ନିଠ୍ର ନହୁଅ ଜୀବଧନ

କୃପା କରି ଆସ ପୃଜିବି ପୟର

ଗାଇ ଗାଇ ତୁମ ଗୁଣ ଗାଥା ॥୫॥

କେବେ ବୃଝିବ ମୋ ମନ କଥା

କେବେ ବୁଝିବ ମୋ ମନ କଥା

ଯା ଲାଗି ଏ ମନେ ଏତେ ବ୍ୟଥା

ତ୍ମ ପୀତି ଭାଳି ଆଖି ନୀର ଢାଳି

ଷୀଣ ହେଲାଣି ଏ ତନୁଲତା ।।୧॥

ଯମୁନା ଘାଟକୁ ଜାଣି ଜାଣି

ମିଛେ ମିଛେ ଯାଏ ଜଳ ଆଣି

ଆପଣା ରେ ଭୁଲି ନିରେଖିବି ବୋଲି

ତୁମ କମନୀୟ ରୂପ ରେଖା ॥ ୨॥

ଭାବ କୁଞ୍ଜନେ ଯିବି ବୋଲି

ଦିନେ ଅଧେ ଯେବେ ମନ କଲି

କୋଟି କଣ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି

ସତ୍ୟ ଲୋକ ପାରେ ଅରୂପ ମନ୍ଦିରେ ଚିର ବିରାଜିତ ନିତ୍ୟ ଜଗତରେ

ସେ ନିର୍ଗୁଣ ବହୁ ନୟନାଭିରାମ

ପେମମୟ ଆଜି ଧରା ତଳେ ॥ ୨॥

ପାପୀତାପୀ ଜନ ଉଦ୍ଧାରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବିନା ଦୟାମୟ ଆଉ ନାହିଁ

ତାଙ୍କରି ଅମଳ କମଳ ଚରଣେ

ବିଶ୍ ନିତି ପଣିପାତ କରେ

କୋଟି କଣ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି

ଶୀଗୁରୁ ବନ୍ଦନା ସୁରେ ସୁରେ

ଗର ପେମମୟ ପଦ ଦରଶନ

ଜୀବ ଜୀବନ ର ତାପ ହରେ ।।ଠା।

ନାହିଁ ତାଙ୍କ ସମ କରୁଣା ନିଧାନ ଜୀବନ ଭ୍ବନ ତାଙ୍କରି ବିଧାନ

ପରମ ପୁରୁଷ ସେହି ଜଗଦୀଶ

ପୂରି ରହିଛନ୍ତି ତିନି ପୂରେ ॥୧॥

କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର

କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର ନଧର ଅଧରେ ହାସ କେତେ ରସାଳ ।୩।

ଦରଶନେ ସବୁ ଦୁଃଖ ଘୃଞିଲା ମୋର ।ଠା

ମନଭ୍ଙ୍ଗ ଗଲାଲାଖି ହୋଇ ବିଭୋର ।୧।

ଜଳଦ ଗମ୍ବୀର ବାଣୀ ଧନ୍ୟ ହେଲା କାନ ଶୁଣି ସୁରଙ୍ଗ ପଦଯୁଗଳ ଦରଫୁଟନ୍ତା କମଳ ସରଜିଲା ହୃଦକୋଣେ ଦିବ୍ୟ ଝଙ୍କାର ।ଧା

ସତେ ଏଡେ ଭାଗ୍ୟ ହେବ ନୟନ ନିରେଖୁଥିବ କାନ୍ତି ଚମ୍ମକବରଣ ଅଙ୍ଗଗନ୍ଧ ମୋହେ ମନ ସନ୍ତାପ ହରା ରୂପ ସେ ନିଶି ପାଶୋର ।୫।

ବ୍ୟକୁ ଲମ୍ବିଛି ଚାରୁ ଯୋଡା କୁନ୍ତଳ ।୨।

ଜୀବନର ଅଭିଳାଷ ତା ପଦ ଯୁଗ ପରଶ ମୁଖମ&ଳ ଭଙ୍ଗିମା ଜଗତେ ନାହିଁ ଉପମା ପି&ରୁ ପରାଣ ହେବା ବେଳେ ବାହାର ।୬।

କୋଟି ପୃଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ

କୋଟି ପୂଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ ଜୀବନ ନାବରେ ପରା ଡୁମେ ହେ କାଣ୍ଡାରୀ କିପରି କରିବି ସେବା ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ।ଠା ଏ ଭବ ସାଗରୁ କେବେ କରି ଦେବ ପାରି

ଖୋଢିବା ପରି ମୁଁ

ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ ଖୋଜି ନାହିଁ ପଭୁ ପୃଜା ଆରାଧନା ନ ଜାଣେ ତ କିଛି

ପାଇବା ପରି ମୁଁ ପାଇଛି ମାଜି ମୋ ହୃଦୟ ସଜାଇ ରଖିଛି

ବସି ରହିଲି ମୁଁ ସେହି ଶୁଭ ଦିନ ଚାହିଁ । ୨।

ଆଉ କିଛି ମାଗିବାକୁ ମନ ବଳୁ ନାହିଁ ।୩।

ବୁଝିବା ପରି ମୁଁ ବୁଝି ନାହିଁ ସିନା ନେବାପାଇଁ କେବେ ମାଗି ନାହିଁ କିଛି

ଚାହିଁବା ପରି ମୁଁ ଚାହିଁଛି ।ଠା ଯାହାଥିଲା ସବୁ ଦେଇଛି ।୨।

ଭିଜିନାହିଁ ତବ ଭାବଜଳଧିରେ ଅରଜି ନାହିଁ ମୁଁ ତବ ସେବାଧର୍ମ

ମଜି ନାହିଁ କେବେ ଭକତି ବିଭୋରେ ବରଜି ପାରିନି କୃବୁଦ୍ଧି କୁକର୍ମ

ଭଜିବା ପରି ମୁଁ ଭଜିନାହିଁ ସିନା ରାଜୀବ ଯୁଗଳ ପଦକୁ କେବଳ

ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର

ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର ଗାଆ କଳସୀ କାଖରେ ଭାବମୟୀ ରାଈ କୋଟି ପାରିଜାତ ମଧୁରୁ ମଧୁର ବାଇ ହେଲା ଦିନେ ସେଇ ନାମ ଗାଇ ପେମବୋଳା ଗୁରୁ ନାଆଁ ।ଠା ଖସି ପଡିଲା ତା ଦୋହଲା କଟୀରୁ

ଚହୁଲା କଳସୀ ଆହା ।୨।

ନାରଦ ବୀଣାରେ ଗୁରୁ ନାମ ସୁର ଶୁଣୁଛନ୍ତି ବୃହ୍ମା, ବିଷ୍ଟୁ, ମହେଶ୍ୱର ଅମୃତମୟ ସେ ଗୁରୁ ନାମ ଏକା ନାମ-ତରୁ ଡାଳେ ଘୁମୁରି ପାରା ତୁ ତା ବିନା ଜୀବନ ଲାଗେ ଫିକା ଫିକା ଘୁମୁ ଘୁମୁ ଗାଇ ଯାଆ ।୧। ପାଣଭରା ପେମ, ପେମଭରା ନାମ

ବତାଇ ଦେବରେ ରାହା ।୩ା

ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମୁଳ

ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ ପଙ୍ଗୁ ଲଘଂଇ ଗିରି ପୁଟି ପାରେ ଗୁରୁ କୃପାରୁ ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ ତିଳେ । ୨। ଜଳରେ ଭାସଇ ପଥରସୋଲ ଖଣ୍ଡଟି ପରି । ୧। ଦୁୟର ଏ ଭବ ଜଳଧି ଗୁରୁ କୃପା ହୋଇଲେ ମୂଳ ହୋଇଯାଏ ବାଚାଳ ପଦ୍ମ ଗିରି ଶିଖରେ ଗୋଷଦ ସମାନ ହୁଅଇ ଜୀବ ତରଇ ହେଳେ । ୩।

ସାଧନ ଭଜନ ଅଟଇ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ମାତର ସିଦ୍ଧି ଲାଭ ହୁଏ ଲଭିଲେ ଗୁରୁ କୃପା କେବଳ ।୮। ଧନ ମାନ ବିଦ୍ୟା ଗୋିରବ ଲୋଡା ହୁଅଇ ନାହିଁ କୃପା ଆକର୍ଷଣ ପାଇଁକି ଭକ୍ତି ମୂଳ ଅଟଇ ।୯। କାମନା ବାସନା ବରଜି ଶୁଦ୍ଧ କରି ଅନ୍ତର ବ୍ୟାକୁଳ ଅନ୍ତରେ ଡାକଇ ତାଙ୍କୁ ଯେ ନିରନ୍ତର ।୧୦। ଗୁରୁ କୃପା-ବାରି ବରଷେ ସଦା ଶିରେ ତାହାର

ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍କ ଜୀବ ଶିବ ହୁଅଇ ସାଧନ ଭଜନ ତାଙ୍କ କୃପା ହେଲେ ଦୁଃସାଧ୍ୟ କିଛି ତିଲୋକେ ନାହିଁ ।୪। ସିଛି ଲାଭ ହୁଏ ଲଭିଲେ ପଶୁତ୍ୱଳୁ ଧ୍ୟସ କରଇ ଗୁରୁ କୃପା କେବଳ ଧନ ମାନ ବିଦ୍ୟା ଚୈ ଦେବତ୍ୱ ଲଭିବା ପାଇଁକି ଦେଇ ପେରଣା ବଳ ।୫। କୃପା ଆକର୍ଷଣ ପା ସବୁ ଅସମୃବ ସମୃବ ହୁଏ ଗୁରୁ କୃପାରୁ କାମନା ବାସନା ବ୍ ଦାରୁ ହୁଏ ଦୁବ ପଲକେ ଦୁବ ହୁଅଇ ଦାରୁ ।୬। ବ୍ୟାକୁଳ ଅନ୍ତରେ ଡାକଇ ନିରକ୍ଷର କୃପା ଲଭିଣ ବ୍ୟୁଞ୍ଜାନୀ ହୁଅଇ ଗୁରୁ କୃପା-ବାରି ବର୍ଷ ଶୁତ ସୃତି ଶାସ୍ତ ସକଳ ତାର ମୁଖୁ ୟୁରଇ ।୭।

ଜ୍ଞାନ ସୂତାରେ ତୁ ଗୁଛରେ ମନ

ସେ ଫୁଲର ଯେତେ ପାଖୁଡା ମାନ ।ଠା ଦୂରେ ଘୁଞିଯିବ ଭବ ବନ୍ଧନ ।୨।

ଉଛୁର ନକରି ନିତି ତୁ ଭଜରେ ମିତ ସଙ୍ଗ ଛାଡି ସତ୍ସଙ୍ଗ କର

ନାମ ହେବ ସାହା ଜୀବନ ସଂଜରେ ଚାରୁ ରୂପ ଛାଡି ଗୁରୁ ରୂପ ହେର

ମରଣ ଦୁଆରେ ଉଭାହୋଇ ବାରେ ବିଷୟ ବରଜ ଗୁରୁବାଣୀ ହେଜ

ଗୁରୁଦେବ ପରି ଜଣେ ସାମନ୍ତ

ଗୁରୁଦେବ ପରି ଜଣେ ସାମନ୍ତ, ନାହିଁ ନାହିଁ ତ ପିତା ପରି ଭଲ ପାଇ ତ

ଭକତ ଜନର ଇହ ପରକାଳ ତାରଣ କାରଣ ସେହି ତ ।ଠା କୁପଥରୁ ଟାଣି ସୁପଥେ ନିଅନ୍ତି

ପଛେ ପଛେ ସଦା ଧାଇଁ ତ । ୩

ଗୋଟିଏ ରୂପରେ ଜନମ ହୋଇଣ

କୋଟି ରୂପେ ପରକାଶ ତ ହୃଦୟ-କନ୍ଦରେ ତାମସ ବିନାଶି

ଞ୍ଜାନର ଆଲୋକ ବିକଶିତ କରି କୁଞ୍ଜିନୀ କରେ ଜାଗତ

ପେମବାରି ବୁହାଇଲେ ତ ।୧ା ତାଙ୍କ କୂପା ବଳେ ପଦ୍କପୁଲ ପରି

ପଞ୍ଜା କେନ୍ଦ ଫୁଟି ଉଠେ ତ । ଧା

ତାଙ୍କରି ଆଶିଷେ ମୃକ ଗୀତ ଗାଏ

ପଙ୍ଗୁ ଲଫେ ଗିରିମାଳ ତ ଏମନ୍ତ ସାମନ୍ତ ତିଭୁବନେ ନାହିଁ

ତାଙ୍କ ପରି ସାହା ନାହିଁ ତ ।୨ା ମୁଁ ଜଣେ ପତିତ କର ଯୋଡି ମାଗେ

ଚିତ୍ର ରହୁ ପଦେ ନିରତ

ଗୁରୁନାମ ଅବିରାମ ଗାଇ ଯା ମନୁଆଁ

ଗୁରୁନାମ ଅବିରାମ ଗାଇ ଯା ମନୁଆଁ ମଲାବେଳେ ବାଇ ହୋଇ ହେବୁ ଖାଲି ଛାନିଆ । ୧।

ସବୁଲୀଳା ସବୁଖେଳା ମାତ୍ ଦିଦିନିଆ

ଜାଣିଥା ଏଇ ମିଛ ମାୟାଘେର। ଦୁନିଆଁ ।ଠା ଯେବେ ପାରିବୁ ଭବୁ ତରିବୁ ଦିଅ ନାମରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ

କାମ ରତନ କଲେ ଯତନ ଯାଇ ହୋଇବୁ ମୋଷ ଭଲ କହି ଯା କିଛି ଦେଇ ଯା ଏଇ ଭବ ସଂସାରେ ଢଳିଗଲେ ଶରୀର କେହି ନୋହିବେ ତୋର

ନାମ ଗାଇ ଯା ମନ ଦେଇ ଯା ଶୀଗୁରୁ ପୟରେ ନାମ କରି ଗଳାହାର ୪ ମାୟା ସଂସାରୁ ତର

ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନନ୍ଦେ ଭାଇ

ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନହେ ଭାଇ ନାମ ଗାଇ ନାଚ ଛହେ ଛହେ ତୁହି ଗୁରୁଚରଣ ବିନେ ମୋକ୍ଷଧାମ କାହିଁ ଭଜ ମୂଢ ମତି ଗୁରୁ ନାମ ତୁହି ।ଠା

ଗୁରୁ କୃପା ବିନେ ଜ୍ଞାନ ଭକ୍ତି କାହିଁ ଗୁରୁ ସେବା ବିନେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ ଗୁରୁ ଚରଣରେଣୁ ଅଙ୍ଗେ ବୋଳି ହୋଇ ପଦେ ପଣତୀ କର ଭକ୍ତିଅର୍ଘ୍ୟ ଦେଇ ।୧। ଗୁରୁ ଚିନ୍ତା ବିନେ ସିଦ୍ଧ ଯତି କାହିଁ ଗୁରୁ ଭଜନ ବିନେ ଗତିମୁକ୍ତି ନାହିଁ ଗୁରୁ ସଖା ସମ ଆନ ସଖା କାହିଁ ଗୁରୁଚରଣେ ମାଗ କୃପା ଭିଷା ତୁହି। ୨ା

ଗୁରୁ ନାମ ସୁଧା ମଧୁ ପିଇ ପିଇ ହେଳେ ତରିବୁ ଭବସିନ୍ଧୁ ନାମ ଗାଇ ଗୁରୁ ନାମ ଗଙ୍ଗ ଜଳ ପୁଣ୍ୟ ମୟୀ ବୁଡି ରହ ତୁ ମନ ଗୁରୁ ପଦ ଧ୍ୟାୟି ।୩

ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ

ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ ତାଳେ ତାଳେ ନାଚରେ ଯେତେ ତୋର ଭୟ ସବୁ ପଡିଯିବ ପଛରେ ।ଠା

ପ୍ରେମସୁଧା କରି ପାନ, ହୁଅ ମତୁଆଳ ମନ ମାୟା ମୋହ ପାଠ ଯେତେ ପଢିଛୁ, ତୁ ପୋଛରେ ।୧।

ଜାଣୁ କି ନା ଏ ସଂସାର - ଦି'ଦିନର ଖେଳଘର ଆଖି ଥାଉଁ ଥାଉଁ ସିନା ଅନ୍ଧ ହେଉ ମିଛରେ । ୨। ଅଜଣାତେ କାଳ ଆସି ଦେବ ତୋ ଗଳାରେ ଫାଶୀ ରଖିବେ ଏକା ସେ ଗୁରୁ, ପତାଅ ତୁ ହାତରେ ।୩।

ଅଙ୍ଗେ ଗୁରୁପଦ ଧୂଳି - ଏତେ ବେଳୁ ହୂଅ ବୋଳି ଗୁରୁନାମ ଦିବାନିଶି ଭଜ ଧୀର ଚିଉରେ ।ଧା

ବୋଲ ମାନ, ବାଇମନ ! କର ଗୁରୁ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ସେ ଏକା ଜୀବନ ସାହା, ଆଉ ସବୁ ଦୃଛ ରେ ।୫।

191

|എ|

ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ

ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ଆନ ଶରଣ ।ଠା

ପାପୀ, ତାପୀ ଅଛ ଯେ ଯହିଁ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଅ ରେ ଭାଇ !

ସାରା ଜନମର କଳୁଷ-କାଳିମା ଧୋଇଯିବ ନାମ କଲେ ଭଜନ ।୧। ଦି' ଦିନର ସୁଖରେ ଭୁଲି ମିଛେ ମିଛେ ନୁହଁ ବାଉଳି ପିଇ ନାମାମୃତ, ରସେ ଅବଗାହି,

ଭୋଗରେ ତୁ ନ ରଖ ମନ

ତୁଛ ସୁଖ ଆଶା କରି, ମରୀଚିକା ପଛରେ ନ କର ଅନୁଧାବନ

ନିଶି ଦିନ ରହ ପ୍ରେମେ ମଗନ

ତେଜ ମନୁ ଗରବ, ମାନ

ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ

ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ ବାଇ ହେବୁ ବୋଲି ସେ ନାମ ଗାଇ ।ଠା

ଗାଇବୁ ତୁ ସେ ନାମ ଯେବେ ଶୁଣି ଜନେ ପାଗଳ ହେବେ ! ସେଇ ସୁର-ଛନ୍ଦ ତାଳମାନ ଜଗି ଗାଇ ଜଗତରେ ଦିଅ ମତାଇ ।୧।

କଠିଣ ସେ ପୀରତି-ଗୀତି ନ କଲେ ତୁ ପଥର ଛାତି ଗାଇଲା ବେଳକୁ ରିପୁକୁଳ ଆସି ତାଳମାନ ତୋର ଦେବେ ଭଙ୍ଗାଇ ।୨।

ରହିବାକୁ ଭଗାରି ଦୂରେ ଅଳି କର ଗୁରୁ ଛାମୁରେ ଗୁରୁ ଚାହିଁଦେଲେ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ଛାଏଁ ସେ ତୋ ପାଶୁଁ ଯିବେ ପଳାଇ ।୩ା

ଏଥର ତୁ ଗୁରୁଙ୍କ ଭେଟି-ଦେବୁ କହ ତୋର କେଉଁଟି ଧନ, ମାନ ଯାହା ସବୁ ତାଙ୍କ ଦାନ ମନ ତୋର ଦିଅ ଗୁରୁଙ୍କ ଧ୍ୟାୟି ।୪ା

ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍କେ

ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍କେ ଚିଉ ଥାଉରେ ବୃଥା କେତେ ତୀର୍ଥ ଆସିଲୁ ଘୁରି କୋଟି ଜନ୍କର କଳ୍କଷ ଯାଉ ।ଠା ଗୁରୁ ପଦ ଭୁଲି ବହି ଜଟା ଝୁଲି ବୃଥା କେତେ କଷ୍ଟ ପାଉରେ ।୩।

ଏ ଭବ ସାଗରେ ଅଥଳ ଜଳ ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍କେ ମିଳଇ ଥଳ, ପଢି ଗୀତା ବେଦ ପୁରାଣ ନିତି କାମ କ୍ରୋଧ ଆଦି ରିପୁ କବଳରୁ ତକୈ ନ ତୋର ଯାଉଛି ବିତି ଯାହା ଯୋଗେ ରକ୍ଷା ପାଉରେ ।୧। ଅସଲ ହଜାଇ ନକଲରେ ମାତି ପଞ୍ଚିତ ପଣ ଦେଖାଉରେ ।୪।

ଗଙ୍ଗ ଗୟା କାଶୀ ପୟାଗ ପୁରୀ

ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ

ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ ଥାକେ ଯେନ ମନ ତବ ଶ୍ରୀଚରନେ ଆମି ଅତି ଦୀନ ଭଜନ ବିହୀନ କୃପା କର ପଭୁ ତବ ନିଜ ଗୁନେ ।ଠା

(ଥାକି) ଯେ ଭାବେ ଯେଖାନେ ଜୀବନେ ମରନେ ମଜେ ଥାକି ଯେନ ତବ ଗୁନ ଗାନେ (ତବ) ପ୍ରେମମୟ ମୂରତୀ ଯେନ ନିରବଧି ଲେଗେ ଥାକେ ଆମାର ଏ ଦୁ'ଟି ନୟନେ । ୧।

(ଆମାର) ଦେହ ମନ ପ୍ରାନ କରି ସମର୍ପନ ଅବିଚାରେ କରି ଆଦେଶ ପାଲନ (ତାତେ) ଯାୟ ଯାକ୍ ପ୍ରାନ ଓହେ ଭଗବାନ (ଯେନ)ଭୁଲିନାଏଁ, ଭୁଲିନାଏଁ, ତୋମା ହେନ ଧନେ ।୨।

(ଆମି) ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ -

ତୋମା ହେନ ଧନେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଓ ରାଙ୍ଗ ଚରନ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁର ନାମ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ସଂପଦେ ବିପଦେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ରୋଗେ ଶୋକେ ମହାଦଃଖେ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ (ତୋମାର) ପ୍ରୀତି ଭରା ନାମ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ପାତକୀ ତାର୍ଜ ନାମ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ନାମ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ନାମ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ନାମ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଯଖନ ଯେଖାନେ ଥାକି ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ବଲେ ଡାକି ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ଗୁରୁ ---(ସଦା) ତବ ନାମ ଜପି ତବ ରୂପ ଦେଖି ତୋମାରି ଆନ୍ଦେ ଆନ୍ଦିତେ ଥାକି ତୋମାରି ସେବାୟ ଯେନ ଦିନ ଯାଏ

(ଆମାର) ଅନ୍ୟ ଆଶା ଯେନ ନାଥାକେ ଜୀବନେ । ୩

ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ

ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ ଅବାଟେ ଯିବା ପାଇଁ ଆଶା ବଳିବ ନାହିଁ ଦ୍ର ହେବରେ ଭବ-ଦୁଃଖ-ପରାଶ ।ଠା ଗୁରୁ କୃପାରେ ଲଭିବୁ ରେ ସନ୍ତୋଷ ।୨।

ଜୟଗୁରୁ ନାମ ଗୁଣ ଧିଆନେ ମନେ ସୁମନ କୁମନ ଦୁହେଁ ଜଗିଆ ଥାଇ ଅନନ୍ତ ବହୁାଞ୍ଚ ରଟେ ଯାହାର ନାମେ କାହାରି ତୁଲେ କାହାରି ପଡଇ ନାହିଁ ସେହି ତ ପାଁଣଧନ ତିଭୁବନ କାରଣ ସୁମନ ରାହା ସାହା କୁମନ ଭାଙ୍ଗେ ତାହା ପାପୀ ତାପୀ ତାରଣ ସେ ଯେ ଦୟା ନିଧାନ ଗୁରୁ ଭରସା ଏକା ତୁଟିବ ସବୁ ଧୋକା ଗାଅ ଗାଅ ସେ ନାମ ନିଶି ଦିବସ ।୧। ସେ ଏକା କରିବେ କୁମନରେ ବିନାଶ ।୩।

ଚେତନରେ ଜୟଗୁରୁ ହେଜ ରେ ତୁହି ସୁମନ କହୁଛି ତର ଭବ-ସାଗର ସପନରେ ହେର ଗୁରୁ ସ୍ୱରୂପ ଛାଇ କୁମନ ପଛରୁ ପାଦ ଟାଣୁଛି ତୋର ସକଳ କରମରେ ସେ ନାମ ସୁମରରେ ଗୁରୁ ତୋ ନାଉରିଆ କାତ ଧରି ସେ ଠିଆ ସଳଖ ବାଟ ସେହି ଦେବେ ତୋତେ ବତାଇ କଲେ ତୁ ତାଙ୍କ ଆଶ କୁମନ ଯିବ ନାଶ

ଦି'ଦିନିଆଁ ପରବ ଧନ ଜନ ଗରବ ଗୁରୁପଦ ଶରଣ ଏକା ଅମୂଲ ଧନ

ନିଆଁ ପୋଡିବ ନାହିଁ ଖ& ଲୁଟିବ ନାହିଁ ମାଗ ରେ ମନ ହୋଇ ତୁ ଗୁରୁଦାସ । ୫।

ଗୁରୁନାମରସ ପିଇ ପାଗଳ ହୁଅ ଆଶିଷ ଆଶାରେ ଭିଖ ଥାଳ ପତାଅ

ସହଜେ ପହଞିବୁ ତୁ ମୁକତି ଦେଶ ।ଧା

ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ

ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ ବୃତି ରହ ମନ ନିଶି ଦିନରେ ସଂସାର ନଦୀ ଦୃୟର ସହଜେ ହୋଇବୁ ପାର ଅକ୍ଷୟ ଆନନ୍ଦ ଲଭିବୁ ତୁ ଦୂରେ ଘୁଞିଯିବ ତୋର ଦୁରୁଦିନ ରେ ।ଠା କ୍ଳରେ ଲାଗିବ ନାଆ ଏଡାଇ ପବନରେ

> ନାମ ପରଶଇ ରସ ରସେ ହୁଏ ପାଣ ବଶ

> > ବଶ ନ ହୋଇଲେ ହେବ ନିରାଶ ଜୀବନରେ ।ଧା

|၅)|

ପଲବିବ ଶୁଷ୍ଠତରୁ ନୀରଭରା ହେବ ମରୁ ଉଛୁଳିବ ପେମ-ଢେଉ ନୀରସ ଜୀବନରେ । ୧।

> ଗୁରୁନାମୁଁ ବଳି ନାହିଁ ଜଗତେ ମଧୁର କେହି ନୋହିଲେ ନାମ ରସିକ ଜୀବ ଅକାରଣରେ । ଞା

ଗୋଟିଏ କଉଡି ତୋର କୋଟିଏ ଧନ ସମ୍ବାର

ପାଲଟିବ ନେଲେ ତୁହି ଗୁରୁର ଶରଣରେ 191

ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପିୟ

ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପିୟ କହିବି ମୁଁ କାନେ କାନେ ଯେବେ ଦଃଖ ଭୋଗିଥାଏ ସାରାଦିନ ଉପବାସୀ କହିବି କହିବି ବୋଲି ଗୁମର୍ଛି ଯାହା ମୋର ମନେ ମନେ ।ଠା ତୁମେ ପିୟତମ ଦଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ହୁଅ ମୋ କୁଟୀର ବାସୀ କିଏ ତୁମେ ମୋର କିଏ ମୁଁ ତୁମର ଏ ବିଚାର ଥାଉ ମନେ । ୨।

ଯେବେ ବିପଦ ମଝିରେ ହୁଏ ମୁଁ ଅଧିର ଅତି ଧିର ହୁଏ ଆଖି ପଲକରେ ତୁମ ପଦତଳେ ମଥା ପାତି ଶୁଖିଯାଏ ମୋର ଆଖି ଲୁହ ଧାର ହେରି ତୁମ ଚନ୍ଦାନନେ । ୧।

ଯେବେ ଛାଡିଯିବି କୁଟୁମ୍ ବାନ୍ଧବ ଦୁନିଆଁ ମାୟାବନ୍ଧନ ଆରପୁରେ ଥାଇ ନ ଦେଖିବି ମୁହିଁ ଆଉ କାହାରି ବଦନ ପାଣବନ୍ଧୁ ମୋର ମାଗୁଣି ମାତର ସଙ୍ଗେ ଥିବ ଅନୁଦିନେ । ୩

ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ

ଏ କାନ ଶୁଣିଛି ଦୁନିଆଁ ମୁଖରୁ ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।ଠା ଜିଇ ରହିଛି ସେ ଆଶା ନେଇ ହେ ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ । ୨।

ଆଖି ଆଗେ ଆଗେ କାଳ ବିଭାବରୀ ଡରାଉଛି ମୋରେ ଚିତ୍ର ଯାଏ ଥରି ଅନ୍ଧାରେ ଝଲସେ ତୁମ ଆଖିତାରା ତୁମ ବିନେ ସାହା କେହି ନାହିଁ ହେ ତୁମ ଭକତଟି ନୁହେଁ ପଥହରା ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ । ୧। ପାଣ ମନ ତୁମକୁ ଖୋଜଇ ହେ ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।୩।

ଭକତ ବସୂଳ ତୁମେ ବୋଲି ଗୁରୁ

ଘେନ ବନ୍ଦନ

ଘେନ ବନ୍ଦନ ଘେନ ବନ୍ଦନ ସୁଃଖ ଦୁଃଖ ଦୃନ୍ଦ ରସ ସୂଷ୍ଟେକର ଆସ୍ୱାଦନ ॥ ୨ ॥

ସଦ୍ଗୁରୁ ରୂପରେ ତୁମେ ଜଗତଗୁରୁ ମହାନ ॥ଠା।

> ସଜଳ ବେଦ ବିନାଶୀ ତ୍ରୀୟ ଜ୍ଞାନେ ବଳାସୀ

ବିଶୃଜନନୀଙ୍କ ଦାନ ବିଶ୍ୱେ ପରମାତ୍ରା ରୂପେ କରୁଛ ଅବଲୋକନ ||၅||

ନେଇକର ଆପ୍ୟାୟନ ॥ ୧॥ ଜାଗତରେ ସବୁ ତୁମେ

> ହେ ଚୈତନ୍ୟ ସର୍ବାତୀତ ହେ ଗୁରୁ ଦେବ ନିରତ

ପୁଣି ସ୍ପ୍ରପନରେ ବୃତି ମନ ଶକ୍ତି ଅନୁସରି ସ୍ୱରୂପେ ଆମକୁ ଦେବ ଦିଅ ବାରେ ଦରଶନ ॥୪॥

ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି

ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି କେଉଁ ସରଗ ମୁଁ ମାଗିବି ଆଉ ଅନ୍ୟ କିଛି ପ୍ରଣ୍ୟ ଦିଅ କି ନଦିଅ ଶିର ଶିରିପଦ ପରଶ ପାଉ ।ଠା

ତୁମ ଜ୍ଞାନପ୍ରେମ ମଣିକାଞ୍ଚନ ମୁଢଜନ ଠାରୁ ଆହୁରି ମୁଢ ମୁଁ ମୋଠାରେ କିଞିତେ କରୁଣା ହେଉ ।୨।

ତୁମେ ସତ୍ୟଶିବ ଚିରସୁନ୍ଦର ତିନିଭୁବନର ରତନ ସାର ମୁଁ ତୁମର ପ୍ରିୟ ଅମୃତ ସନ୍ତାନ ଏତିକି ବିଶ୍ୱାସ ମନରେ ଥାଉ ।୧।

ବୁଣିଦେଲେ ତୁମେ କରୁଣା ମୁଠେ ଶୁଖିଲା ମରୁ ରେ କମଳ ଫୁଟେ ସେହି କରୁଣା ତ କୋଟି କଇବଲ୍ୟ ଗୋଟିଏ କଣିକା ମୋ ଲାଗି ଥାଉ ।୩।

ଜଗତକୁ ଦେଲ ଅମୂଲ୍ୟ ଦାନ

ଚାହାଁରେ ବାରେ ଚାହାଁରେ

କୁଞ୍ଜେ କି ଶୋଭା ଆଜ ! ଅଧରେ ମୁରଲୀ ଅଧୀରେ ବାଜେ ବିରାଜ୍ଞି ଗୁରୁ ବରଜରାଜ ।ଠା କଟି ତଟେ ଝୀନ ବସନ ସାଜେ

ହାରେ ଚନ୍ଦ୍ରହାସ ତନୁ ଠାରିଜି

ତନୁ ଠାଣି ନିଏ ମନ କିଣି କି ! ଜିଣି ପାରିଜାତ ଅଳସ ଗନ୍ଧ ମଣି ମରକତ ମଣଇ ଲାଜ ।୧। ଅଙ୍ଗ ସୁବାସ ବହେ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ

ପଦଯୁଗେ ନବ କମଳ କାନ୍ତି ପରଶି ଯାଏ ଗୋ ପରାଣ ଆଜ । ।

ଦଶନ ଯେସନ ମୁକୁତା ପତ୍ତି ଏଇ ଚିଉଚୋରା ପ୍ରୀତି ପାଇଁକି ଜିଣଇ ଅଧର ତରୁଣ ତେଜ ।୨। ମନ ହୁଏ ଦେବି ଜୀବନ ବିକି

ନୀଳ ଇହିବର ନିହେ ନୟନ ବରଜି ସକଳ ସରମ ଲାଜ ।୬। କେଶ କାନ୍ତି ଆହା କି ଶୋଭାବନ

ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର

ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର ପାଶେ ପାଶେ ରହି ମଣାଉଛ ପଥ

ତୁମେ ଅଭାଗାରେ ଚାହିଁଛ ଅମତା ମାଡି ମୁଁ ଧାଏଁ ଅବିରତ ମାଗିନି କିଛି ମୁଁ ଲୋଡିନି କେବେ ମୁଁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମେ ପରା

ଜୀବନ-ପାତ ମୋ ଭରିଛ ।ଠା ପଛେ ପଛେ କେତେ ଧାଇଁଛ ।୩।

ମୋ ମଥା ଆଉଁସି ଦେଇଛ ।୧। ଲୁହ ଛଳ ଛଳ କରିଛ ? ।୪।

 ଅନ୍ତର ଭରି ମୁଁ ଡାକିନାହିଁ ଦିନେ
 ନ ଭୁଲେ ତୁମକୁ ଜୀବନେ ମରଣେ

 ଅନ୍ତର ମହିରେ ବସିଛ ମଉନେ
 ଦାସ ପଣେ ରଖ ଜନମେ ଜନମେ

 କେତେ କଥା କାନେ କହୁଛ ଗୋପନେ
 ଅଲୋତା ମୋହର ଏ ଜୀବନ ଭାର

ଚାହେଁ ମନ ମୋର

ଚାହେଁ ମନ ମୋର ଗାଆନ୍ତି ସେ ନାମ ନିରନ୍ତର ।ଠା ବନେ ବନେ କୁଞ୍ଜେ କୁଲି,

କୋକିଳର ସୁରେ ସୁର ମେଲି

ଶୁଣି ସେ ସଙ୍ଗୀତ ହେବେ ପୁଲକିତ ଆନନ୍ଦରେ ହୋଇବେ ବିଭୋର । ୩ ।

ଜୋଛନା ଧଉତ ବିଭା ବରୀ ସେ ସୁର ଲହରୀ ୟନ୍ଦନରେ ଥରି ଗାଉଥିବ ସଙ୍ଗତ ମଧୁର ।୫।

ବନାନୀ ପାଦପ ଛାୟା କୋଳେ ଗିରିଦରି ଝରଣାର ଜଳେ ସେ ନାମ ମାଧୁରୀ ପ୍ରିଧ୍ୱନି ଭରି ଖେଳି ଯାଉଥିବ ବହୁଦୂର ।୪।

ସେ ପଦ ସରୋଜ ସ୍ମରି ସ୍ମରି ନାମ ଭଜନକୁ ଆଶା କରି ଯାଉ ଏ ଜୀବନ ଆହେ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ଏତିକି ପଦେ ମିନତି ମୋର ।୬।

ବସନ୍ତର ଅନ୍ତହିନ ଶିରୀ

ଚାଲ ମନ ! ଯିବା ଚାଲ

ଚାଲ ମନ ! ଯିବା ଚାଲ, ଶୀଗୁରୁଚରଣ ତଳେ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ, ମୋକ୍ଷ ଲଭିବାରେ ଅବହେଳେ ।ଠା ସନ୍ତରଣ କର ବଛୁ! ସେହି ମହିମା-ସଲିଳେ ।୩।

ନାହିଁ ଇହ-ପରକାଳ ନାହିଁ ଯାତନା ଜଞାଳ ସତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ତହିଁ ଠୁଳ ବିହରିବା ସୁଖଭୋଳେ ।୧। ଦି'ଦିନ ଭବ-ବନ୍ଧନ ସାର କେବଳ କୁନ୍ଦନ ନିତ୍ୟ ପ୍ରେମ-ଆନନ୍ଦରେ ସନ୍ତରିବା ଅବହେଳେ ।ଧା

ଶୋକ-ତାପ ମୋହ-ମାୟା ପରଶିବ ନାହିଁ କାୟା ଅଞ୍ଜାନ-କୁହୁଡିଛାୟା ଭୁଲାଇବ ନାହିଁ ଛଳେ ।୨। ଗୁରୁନାମ ରଟି ମୁଖେ ଗୁରୁପଦ ସେବି ସୁଖେ କାମନା-ବାସନା ଦିଅ ଢାଳି ସେହି ପଦତଳେ ।୫।

ଅନନ୍ତ ଆଶିଷଧାର ବହେ ଯହିଁ ନିରନ୍ତର ପୂରିବରେ ମନୋରଥ ସେହି ଏକା ମୋକ୍ଷପଥ ଗୁରୁ ଏକା ସାହାହେବେ ଜୀବନର ସଞ୍ବେଳେ ।୬।

ଚିର ବାଞ୍ଚିତ ତୁମେ ପିୟତମ

ଚିର ବାଞ୍ଚିତ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ ବହଇ ମଳୟାନୀଳ ପଞ୍ଚମେ ଗାଏ କୋକିଳ ସୁରଭିତ କୁଞ୍ଜେ ତବପଦ କଞ୍ଜେ ମଧୁପର ଗୁଞ୍ଚରଣ ଶଶୀକର ସୁଶୀତଳ ବନ୍ଦନା ଘେନ ବାରେ ମମ ।ଠା ମନ୍ଦେ ହସେ ବସନ୍ତ ସରବେ ସେବା ନିରତ ହେରି ତବ ରୂପ ଅନୁପମ ।୨।

ବହେ ଉପବନ ଗିରି ନଦୀ କାନନ

ଝରଣାର କଳକଳ ମଧୁର ସଙ୍ଗୀତ ତାନ ବହନା କରେ ତବ ଅଭୟ ପଦ ରାଜୀବ ବିକଶିତ କୁସୁମ ଶୋଭଇ ଅତି ସୁଷମ ହେ ମୋର ଚିର ବାଞ୍ଚିତ! କରୁଣା କର କିଞିତ

ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ

ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ ? ସେ ତ ନର ଦେହେଁ ବହୁପରମ ରେ ।ଠା

ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରୁ ଭାଗ୍ୟ ଅରଜନ କଲେ ପୁଣ୍ୟ ଫଳେ ପାଇବୁ ଦର୍ଶନ ଅହେତୁକ କୃପା ବିନ୍ଦୁ ବିତରଣ କରି, ତାରେ ଦୀନ ଅଧମ ରେ ।୩।

ଗୁରୁ ବହୁ। ଶିବ, ଗୁରୁ ନାରାୟଣ ଅଖୟ ମୟଳେ ବ୍ୟାଓ ତ୍ରିଭୁବନ ପରମାମ୍ ପଦ କରାନ୍ତି ଦର୍ଶନ ଯାହା ଧ୍ୟାନେ ଯୋଗୀ ମଗନ ରେ ।୧।

ଠୁଳ ହୁଏ ଯାର କୋଟି ଜନ୍ମ ପୁଣ୍ୟ ସଫଳଜନ୍ମା ସେ ତିନି ଲୋକ ଧନ୍ୟ ମିଳଇ ଅମୂଲ୍ୟ ସଦ୍ଗୁରୁ ଚରଣ ହସି ହସି ବରେ ମରଣ ରେ ।୪।

ବିନ୍ଦୁନାଦ କଳାତୀତ ନିରଞ୍ଜ ଧ୍ୟାନର ଅତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ ଞାନତ୍ତ୍ୱମାଳା ଅଙ୍ଗର ଭୂଷଣ ଭୁଛିମୁକ୍ତି ଲାଭେ କାରଣ ରେ ।୨।

ଘଟଣା ବଳରେ ଅଭୟ-ଚରଣ

ମରଣ ଦୁଆରେ ଦେଇ ଦରଶନ ମୁଦ୍ତିପଥେ ଜୀବେ କରନ୍ତି ଚାଳନ କିଏ ତାଙ୍କ ପରି କୂପା ପରାୟଣ ଭବ-ପାରାବାର ତାରଣ ରେ ।୬।

ପାଇ ଧନ୍ୟ ଯେହୁ କରେ ନର ଜନ୍ମ ମହାକାଳ ଭୟେ କରେ ପଳାୟନ ନିଅ ଗୁରୁପଦେ ଶରଣ ରେ । ଞା

ଜଗବନ୍ଧୁ ହେ ! ଭବ-ବେଦନାହାରୀ

ଜଗବନ୍ଧୁ ହେ ! ଭବ-ବେଦନାହାରୀ ଅଥଳ ଅକୂଳ ସଂସାର-ସାଗରେ

ତୁମେ ଏକା ମୋର ତାରଣ ତରୀ ।ଠା

ଏ ଦୁନିଆ ଅନ୍ଧାରୀ ଘରେ

ଦୁରୁ ଦୁରୁ ହୃଦୟ ଥରେ ଡାକି ଦେବି ଯେବେ ରଖ ରଖ ବୋଲି

ଶୁଣିବ ମୋ ଡାକ ଶ୍ବଣ ଡେରି ।୧ା

ଚାହିଁ ଚାହିଁ ଭୁଲିବି ଦୁଃଖ ଅମଳ କମଳ ପଦ ରଜ ବିନା ମାଗିବି ଆଉ ମୁଁ କି ସୁଖ ଶିରୀ । ହା

ଏ ଜୀବନ ମଉଳା ପୂଲ ମାଗେ ଖାଲି ଏତିକି ମୂଲ ତୁମ କୁଂଜବନେ ପୂ୍ଟି ଚହଟିବ

ଦୁଃଖ ଦିନେ ତୁମ ଶୀମୁଖ

ଅରୂପ ସୁନ୍ଦର ସୃରୂପ ଧରି |എ|

ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚିଚାରେ ଆମେ

ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚାରେ ଆମେ ନାନା ଜାତି ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗ ଫୁଲ

ଆସରେ ସକଳେ ତା'ଆ ପାଆ ତଳେ ଲୋଟିଯିବା ହୋଇ ଗୋଟିଏ ମାଳ ।ଠା

ତା' ରୂପ ଜୋଛନା ଆମରି ସୁଷମା ତା' ଗୁଣ ଗାରିମା ଆମ ମାଧୁରିମା

ତା' ପେମ ପୀୟୃଷ ଆମରି ଆୟୃଷ ବାଟ ଅବାଟରେ ସେ ଜଗୁଆଳ । ୧।

ନାହିଁରେ ଭାବନା ଏପାର ସେପାର ଆମେ ତା'ର ନିତ୍ୟ ଲୀଳା ସହଚର

ତା' ଭାବ ଭାବନା ନବ ନବ ରୂପେ ରୂପାୟିତ ହେଉ ନିତ୍ୟ ଉଜ୍ଜଳ ।୨।

ତା' ଇଛା ବ୍ୟାପକ ରୂପ ଦେବା ପାଇଁ ସଂଘବଦ୍ଧ ହୋଇ ଆସ ତ୍ୟାଗୀ ଗୂହୀ

ଆମେ ତ ସକଳ ଏକଇ ପିତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆମ ଏକ ତା' ପଦତଳ ।୩।

ଯେଦି ତା' ଇଛା ଭୁଲିଯିବୁ ଭାଇ ସେ ଦି ବୃଝିବୁ ସେ ଅନ୍ତରେ ନାହିଁ

ଆମ ନିଜ ଇଛା ହୋଇଲେ ବିଲୟ ତା' ଇଛା ଫୁଟିବ ହୋଇ କମଳ ।ଧା

ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ଜୀବନେ ମରଣେ ଶୋକ ସାନ୍ତ ।ରେ ବିରହ ମିଳନେ

ଇହ ପରକାଳ ପୀତିର ସମ୍ବଳ ଦେବତା ସେ ସତ୍ୟ-ଶିବ-ସୁନ୍ଦର । ୫।

ଚିଉ ଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ମରମେ ଧିଆନ ଗୁଣଷୟ ପାଇଁ ନିଷ୍କାମ କରମ

ବିଶୁଷ ଅନ୍ତରେ ତା' ଇଛା ସକଳ ବ୍ୟକତ ହୋଇବ ହୋଇ ମଧୁର ।୬।

ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର

ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର ! ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର

ଅକିଅନ ଜନ ବୋଲି ପାଦ ତଳୁ କରି ଦିଅନାହିଁ ଦୂର ।ଠା

ବୁଝି ତ ନ ପାରେ ତୁମେ କାହିଁ ପାଇଁ ଧରା ଦେଇ ପୁଣି ଧରା ଦିଅ ନାହିଁ

ଯେତେ ଅପରାଧ କଲେ ମୁହିଁ ପରା ତୁମ ପୟର କିଙ୍କର ? । ୧।

ବିଜୁଳି-ଝଲକ ପରି ଥରେ ଥରେ ତୁମ ରୂପ ଫୁଟି ଲିଭେ ଏ ଆଖିରେ ଘେରି ଆସେ ପଲକରେ ଏ ଜୀବନ-ଆକାଶରେ ଘନ ଘୋର । ୨।

> ଅତି ଭଲ ତୁମ ପେମ ମୋହଠାରେ ବଳ କାହିଁ ତୋଳି ରଖିବି ଛାତିରେ

କହି ଦିଅ ଆଖି ପତା ତଳେ ମୋର କିପରି ରହିବ ଚର ।୩।

ତୁମ ବିନେ ଆଖି ନ ଚାହିଁବ ଆନେ ଜୀବଧନ କରି ରଖିବି ଜୀବନେ ତୁମ କଥାରେ ମୁଁ ବିଷୟ ବାସନା ପଲକେ କରିବି ଦୂର ।ଧା

ଥରେ ଯେବେ ସଉଭାଗ୍ୟବଳେ ମୋର ଦରଶନ ନାଥ ପାଇବି ତୁମର ପଦଯୁଗ ଛନ୍ଦି ଧରିବି, ନଥିବ କାହିଁ ପଳାଇବା ବଳ । ୫।

ଛାଡି ଦେବି, ଶୁଣି ମନ କଥା ମୋର ମନମତ ଯେବେ ହୋଇବ ଠାକୁର ! ପାର କରିବ ଏ ଭବନଦୀ, ମୂଲ ଦେଇ ନ ପାରିବି ତାର ।୬।

ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜନ ବନ୍ଦନ ହେ

ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜନ ବନ୍ଦନ ହେ ତୁମେ, ରିପୁଦଳ-ମଦ-ଗର-ଗଞ୍ଜ ହେ ଜୟ, ଭକତ ହୃଦୟ-ତଟ ଚନ୍ଦନ ହେ କର, ଅମୀୟ ବରଷି ଭବରଞ୍ଜ ହେ ଜୟ, ମରତ-ଭୁବନ ରୁଚି-ନନ୍ଦନ ହେ ଘେନ, ଶରଣାଗତ ଅଭିନନ୍ଦନ ହେ।୧। ତୁମେ, ବହୁ ସନାତନ ଈଶୃର ହେ ତୁମେ, ପାଣବନ୍ଧୁ ତିନି ବିଶ୍ୱର ହେ ତୁମେ, ଶ୍ୟାମକାନ୍ତ ରୁଚି ସୁନ୍ଦର ହେ ତୁମେ, ନିତ୍ୟ, ଆନ ସବୁ ନଶ୍ଚର ହେ ତୁମେ, ପଳୟ ପୟୋନିଧି ମନ୍ଦର ହେ ତବ, ଆଶିଷ ସଂପଦ ନିଃସ୍ପର ହେ । ଧା ତୁମେ, ସ୍କୃ ମନ୍ତ ବେଦ ଛନ୍ଦର ହେ କର, ଉଜ୍ଜଳ ମୂଢମନ-କନ୍ଦର ହେ ।୨। ଦିଅ, ଶୁଦ୍ଧ ପୃତ ମତି ଅନ୍ତର ହେ ଦିଅ, ପେମ-ଭ୍ରତ୍ତି-ଯୁକ୍ତ ମନ୍ତର ହେ ଦିଅ, ଅନ୍ତେ ଠାବ ପଦପାନ୍ତର ହେ ତୂମେ, ଅନ୍ଧ ନୟନ ଯୁଗ ଅଞ୍ଚନ ହେ ତୁମେ, ଶଙ୍କିତ ମନ ଭୟ-ଭଞ୍ଜନ ହେ ଗୁରୁଦେବ ! ଗୁହାରି ନିରନ୍ତର ହେ ।୫।

ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନନ୍ଦ

ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି

ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି ଶିବ ସ୍ୱରୁପ ହେ ଜୟ ନୟନ ତାରକା ଜ୍ଞାନାଧାର ପରମାନନ୍ଦ ଦାୟୀ ଚନ୍ଦ୍ର ରୂପ ହେ ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମୟାର ।୩। ଜୟ ଶାନ୍ତ ଦାନ୍ତ ଜଗତ ଈଶ୍ୱର ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମୟାର ।୧। ଜୟ ପତ୍ନୀ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦାୟକ ହେ ତୁମେ ବହ୍ଲା ଶିବ ଲୋକପାଳକ ହେ ଜୟ ସକଳ ବିବୁଧ ଆଶ୍ରୟ ହେ ଜୟ ବ୍ୟସ୍କରୂପ ସଦାଶ୍ୟ ହେ ଜଣତ୍ପତି ! ଘେନ ଦୀନା ନମୟାର ।୪। ସତୀ ପ୍ରାଣାଧିକ ପ୍ରିୟ ପତୀଶ୍ୱର ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମୟାର ।୨। ଜୟ ଭୁବନ ମୋହନ ପୂର୍ଣ୍ଣଇନ୍ତୁ

ି ଜୟ ପ୍ରିମପ୍ରାଣାଧିକ ଦ୍ୟାସିଛୁ ଜୟ ପୂଜ୍ୟ ନମସ୍ୟ ହୃଦ୍ୟାଧାର ଦାସୀ ସର୍ବ ଦୋଷ ନାଥ କ୍ଷମାକର ଜୟ ସ୍ୱାମୀ ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ ଅଧୀଶ୍ୱର ତବ ପଦକଞ୍ଜେ କୋଟି ନମୟାର ।୫।

ଜୀବଧନ ! ଏତି**କି ମୋ ନିବେଦ**ନ

ଜୀବଧନ ! ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗଣଙ୍କ ଆଞ୍ଜାବହ ହୋଇ ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ଚଳାଉଛି ମୋର ଜୀବନ-ନଉକା, ହୋଇ କାୟାରୀ ବିହୀନ ।୨। ସୁମରି ତୁମରି ଗୁଣ ଅସୁମାରୀ, ବିତୁ ଏ ସାରା ଜୀବନ ।୧।

ଜୀବନର ଯେଉଁ ଭାର ଗୁରୁତର ଜନମି ଥିଲେ ହେଁ ତବ ସେବା ପାଇଁ ଦେଇଅଛ ଆହେ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର ! ଅବହେଳା କରି ଦ୍ରେ ଦେଲି ଠେଲି ହୋଇ ମନର ସୃଜନା୩ା ଦ୍ର କରି ଆହେ ଦୟାର ସାଗର

ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନରେ ଆଶାର ଆଲୋକ ଜାଳିଦିଅ ଅନୁଦିନ

181

191

ତୁମ ବାଣୀ ଶୁଣି ସେ ସୁଖ ସୃପନ

ଭାଙ୍ଗିଗଲେ ହେଲେ ଚିରାଭ୍ୟୟ ମନ ତୁମ ଇଛା ସଦା ସତ୍ୟ ସୃରୂପରେ ପୂର୍ବ କୁସଂୟାର ହେଉନାହିଁ ଦୂର, ହତାଶ ମଣେ ଜୀବନ ପୁଟି ଉଠୁ ମୋର ହୁଦୟ ମନ୍ଦିରେ 181

ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥେ ଅବିରାମ ଗତି କରୁ ଏ ଜୀବନ

ହୃଦୟର ପୁଞିଭୂତ କୁ-ସଂୟାର

ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ

(ଦେବ) ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ

ସଂସାରକୁ ଦିଏ ମୁଁ ଉଚ୍ଚ ଆସନ ନ ସରେ ନୟନୁ ସପନ ପତାରଣା କରି ପତାରିତ ହୁଏ ତୁମ କାମ ପାଇଁ ମୁଁ ଦିନ ଅଷମ ତେବେବି ନ ବୁଝେ ଏ ମନ ॥ଠା। ପତିଶୃତି ମୋର ଗତ ସୁତି ହୁଏ

ନ-ମାନଇ ଅନୁଶାସନ

ଷମତା ର ମୋହ କରଇ ପାଗଳ ସମ୍ମାନ ପାଇଁ ମୋ ପରାଣ ଆକୁଳ ଅଭିମାନ ମୋର ପାହାଡ ସମାନ

ମଥା ନୋଇଁବାକୁ ବିମନ ॥୧॥

ହୃଦୟ ବିଷ୍ୟ ଭୋଗର ପସରା ଇନ୍ଦିୟ ସକଳ ବିଷୟ ରସରେ

ରହିଥାନ୍ତି ସଦା ମଗନ ॥୪॥

କୀରତି ଆଶାାରେ ମନ୍ଦିର ତୋଳାଏ ପାଞ୍ଚିତ୍ୟ ପଣର ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଏ କରମ ନାମରେ ଅକରମ କରେ

ତୁମ ପାସେ କରି ଗୋପନ ॥ ୨ ॥

ଭାଙ୍ଗିଦିଅ ମୋର ଗରବ ଗୁମାନ ଲିଭାଇ ଦିଅ ଏ ମାୟାର ସପନ ତୁମେ ହୁଅ ମୋର ପିୟାଦପି ପିୟ ଏତିକି ଚରଣେ ଜଣାଣ ॥୫॥

ମନ ମୋର କେଉଁ କାମନାରେ ଭରା

ଜୀବନ ପାତ୍ମୋ ଭରିଛ

ଜୀବନ ପାତ ମୋ ଭରିଛ କେତେ ମୋତେ ଦେଖିବୁ ପିୟ ରାସ, ଅଦୂରେ ଗୋଲକରେ

> ନ ଦେଲ କିଛି ବୋଲି କହିବି କି ହେ ଆଉ ? ଅଦ୍ରେ ପଥେ ଆଜି ମିଳନ ତା'ର ସାଥେ

ଜୀବନ ପିୟତମ ହରିଛ ମୋ ଭରମ ବିଜୟ ରଥେ ତୋର ଜୀବନ ଆଲୋକରେ । ୨୮

> ତରଣୀ ମୋର ତବ ସାଗରେ ବହିଯାଉ 101

> > ଯାତା ପଥ ତୋର ପଲକେ ହେବ ଶେଷ

କ୍ଳର ଜନପାଣୀ କେତେ ମିଳାଅ ଆଣି ଶେଷ ରେ ସନ୍ଦେହ ସକଳ ତୋର କ୍ଲେଶ

> ନୟନ ପଲକରେ ଲୁଚାଅ ଜାଣି ଜାଣି ଧନ୍ୟ ହେବୁ ଆଜି ପୃଣ୍ୟ ଦରଶନେ

ବୂଥା ମୁଁ ଅଭିମାନୀ ହୁଦେ ଧରଇ ଟାଣି ଷୁର୍ଣ୍ଣ ସବୁ ପାପ ବିସ୍ତୁତି ର ରାହୁ

> ମରତ ପବାସୀ ମୁଁ ନଜାଣି ଆଣେ ଦାଉ ଜୀବନ ଦେବତା ମୋ ଜୀବନ ପଥେ ବିଜେ 191

ତରଣୀ ମୋର ତବ ସାଗରେ ବହିଯାଉ

ଚାଲରେ ଚାଲ ମନ ନିତ୍ୟ ମଧୁବନ

ଜୀବନ-ଯମୁନା ଯେବେ ବହିବ ଉଜାଣି

ଜୀବନ-ଯମୁନା ଯେବେ ବହିବ ଉଜାଣି ଟେକି ଦେଲି ଆହୁଲାଟି ତୁମ ହାତକୁ ଏ ଥର ତୁମେ ନାଉରିଆ ମୋର ବାହିବ ତରଣୀ ।ଠା ଆଜି ଯାଏ ଯାହାକୁ ମୁଁ କହୁଥିଲି ମୋର ମୋର

ତୁମ ହାତ ଲାଗି ହେବ ସୁନ୍ଦର ମୋ ସରଣୀ । ୨।

ମରମ କଥାଟି ଆଜି ଫିଟାଇ କହୁଛି ସାଇଁ

ଫଗୁଣ ଗଲାଣି ଚାଲି, ଆଉ ତ ଫେରିବ ନାହିଁ ଏତିକି ଭରସା ମୋର ତୁମ କର କରଣି ।୧।

ଏ ଜୀବନ ଆର ପାଖେ କାମନାର ପର ପାରେ ଥାପି ଦେବି ପାଦ ମୋର ସେ ଆଲୋକ ମୁଲକରେ ପଛକୁ ପକାଇ ଦେଇ ଧୂଳିର ଏ ଧରଣୀ । ୩

ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ **ଏତି**କି କରିବ

ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ ଆନ କଥାକୁ ମୁଁ ଥିବି ବଧିର ଜୀବ ଯିବା ବେଳେ ପାଶେ ପାଶେ ଥିବ ।ଠା ନୟନର ନୀର ହେ ଶୀପଦେ ଝରିବ ମୋ ଲାଗି ଖାଲି ଏତିକି କରିବ ।୨।

ତୁମ ମୂରତି ମୋ ହୃଦେ ବସାଇ ତୁମ ପ୍ରେମଜଳେ ଚିଉ ଭସାଇ ଦମ ସର ତାନ ହେ ସୋ କାନେ ଇରି

ତୁମ ସୁର ତାନ ହେ ମୋ କାନେ ଭରିବ ମୋ ଲାଗି ଖାଲି ଏତିକି କରିବ ।୧।

ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ରୂପ ସୁନ୍ଦର

ଘୋଟି ଆସିଲେ ସେ ଘୋର ଅନ୍ଧାର

ରଟୁଥିବି ତୁମ ନାମ ମଧୁର ସବୁ ଦୁଃଖ ସାରିବ ସଂସାରୁ ତାରିବ ମୋ ଲାଗି ଖାଲି ଏତିକି କରିବ ।୩।

ଜୀବନ ବନ୍ଧୁକୁ ମୋର ଏତେ ଦିନେ ପାଇଛି ରେ

ଜୀବନ ବନ୍ଧୁକୁ ମୋର ଏତେ ଦିନେ ପାଇଛି ରେ ଶିରେ ବହିଥିଲି ଯାହା ସବୁ ତ ସେ ନେଇଛି ରେ । । ।

ଅଭାଗା ଜୀବନେ ଆଜି କେତେ ଭାଗ୍ୟ ହୋଇଛି ରେ ।ଠା

ତା ମୋହନ ବେଶୁ ସୁରେ ନୟନରୁ ଦୁଃଖ ବାରି ପାଗଳ କରିଛି ମୋରେ

ଦିନେ ପଡୁଥିଲା ଝରି ସେଇ ସୁର ପଛେ ପଛେ ମନ କେତେ ଧାଇଁଛି ରେ ।୩ା

ଅଦେଖା କର ପରଶେ ଲୁହ ପୋଛି ଦେଇଛି ରେ । ୧।

ତା ଗୁଣ ଗାଇବି କେତେ କରମ କଷଣ ଗାର ପେମରେ ବାହିଲା ମୋତେ

ଜୀବନ ଜଞ୍ଜଳ ଭାର କୋଳେ ତୋଳି ନେବ ବୋଲି କଥା ମୋତେ ଦେଇଛି ରେ ।ଧା

ଜୀବନର କଳପନାର

ଜୀବନର କଳପନାର ତ ତୁମେ ବାହାର ଆପଣାରେ ଆପେ ପ୍ରକାଶ ଜ୍ଞାନାଲୋକେ ଜ୍ୟୋତି ବିକାଶ କାହୁଁ ଚିହୁିବି ମୁଁ ଛାର ମାତର ।ଠା କୋଟିଶଶୀଜିତ ବଦନ ସୁନ୍ଦର, ପେମ ପାରାବାର ରତନ ସାର ।୩।

ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା

ଜୀବନରେ ଫୁଲ ପୁଟିଥିଲେ ସିନା ମରଣରେ ବାସ ଚହ୍ଟିବ ଅନାଥର ନାଥ ଅଗତି ଗତିଙ୍କ

ନଥିଲେ ଗଗନେ ନିବିଡ ନୀରଦ ନୀରଧାର କାହୁଁ ବରଷିବ ।ଠା ଅମର ମହିରେ କିଏ ନେଇ କହ

ପୀତିପଲଙ୍କରେ ବସାଇବ । ୨ା

ଜୀଇଁ ଥାଉଥାଉ କରିଥିଲେ ଗାନ

ଦୁଃଖହାରୀ ଗୁରୁ ନାମ ଗୁଣ ମାନ ପ୍ରିଥିଲେ ସିନା ଶୀଗୁରୁ ଚରଣ

ମରଣେ ସେ ନାମ ଗାଇ ଗାଇ ମନ ମରଣ ହୋଇବ ଅମୃତ ସୋପାନ

ପର ପୁଲକରେ ପୁରିଯିବ ।୧। କୋଟି ଜନମର ଶ୍ନ୍ୟଭିଷା ଝୁଲି

କରୁଣା ଦାନରେ ଭରିଯିବ ।୩।

ପର କରିଦେଲେ ପରମ ପତିଙ୍କି

ଜୀବନେ ଆସିବ ଜେବେ ସେ ଦିନ

ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ ଭୋଗଇ ଯେ ଜନ ଘୋର ଦୁରୁଦିନ କହ ଦୟାମୟୀ କରୁଣା ସାଗରୀ ତୋ ପଦେ ମିଳିବ ଛାନ ।ଠା ମାଆ ଡାକ ଏକା ତା'ର ଜୀବଧନ ବିପଦ ସାଗର ତରଣୀ ତାରିଣୀ ଦୟାମୟୀ ତୋ ଶରଣ ।୧। ଆନନ୍ଦମୟୀ ଗୋ ତୋ କରୁଣା ବିନେ ସୁଖ ଲେଶ ନାହିଁ କାହାରି ଜୀବନେ ତକାଇ ରହିଛି ସେ ଦିନ ଯେବେ ଗୋ ପୃଜିବି ତୋର ଚରଣ । ୨। ପୁଲକେ ନାଚିବି ତୋହ ନାମ ଗାଇ ମାଆ ବିନା ମୋର ଜଗତେ କେ ନାହିଁ ଅସାର ସଂସାରେ ସୁସାର ଏକା ତୋ ମାଆ ଭଜନ ପୂଜନ ।୩।

ଟିକି ମୋର ନାଆଟି

ଟିକି ମୋର ନାଆଟି ସାଧନା ତା' ନାଆଁଟି

ତୁମେ ନାଉରିଆ ମୋରେ ବତାଇଲ ରାହାଟି ।ଠା

ତର ଲାଗୁଥିଲା ଦେଖି ଭବ ଜଳ ରାଶି ଆହା ବୋଲି କହି ତୁମେ ସାହା ହେଲ ଆସି

> ଦର ହସି ଚାହିଁଲ ନଉକାଟି ବାହିଲ

ଜାଣେ ନା ମୁଁ କେତେ ଦୂରେ ତୁମ ଘର ଗାଆଁଟି

ଝଡ ବରଷା ବେଳରେ ନାଆ ଯାଏ ଥରି କିଛି ଭୟ ନାହିଁ ବୋଲି କୁହ ଆଖି ଠାରି ଜହ ଉଇଁ ଆସଇ

ନାଆ ଭାସି ଚାଲଇ

ତନୁ ଛୁଇଁ ଯାଏ ଶେଷେ ସୁଲୁ ସୁଲୁ ବାଆଟି ।୨

ଶିଖାଇଲ ଯେଉଁ ଗୀତ ଯେଉଁ ସୁର ତାନ ପାଶୋରି ନ ଦେଉ ଏଇ ଅଭିମାନୀ ମନ

> ତୁମ ପ୍ରେମ ଆଦର ସତେ କେଡେ ମଧୁର

ତୁମ ବିନା ସାଥୀ ମୋର ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି । ୩

ଭରା ଦରିଆ ତ ଖାଲି ଢେଉ ଛଳ ଛଳ ଆଗରେ ଅଥଳ ଜଳ ପଛରେ ଅଥଳ କହ ମୋର ନାଉରୀ କେତେ ବାଟ ଆହୁରି ?

ମନ ହୁଏ ତୁମ ପେମ ଗୀତି ନିତି ଗାଆଛି ।ଧା

ଡର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେରି

191

ତର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେରି ଥଳକୂଳ ନ ଦିଶଇ କେସନେ ହେବି ମୁଁ ପାରି ।ଠା

କୁହୁଡି ଘେରା ଏ ମେଘ ପବନ ବହଇ ବେଗ ସାହା ନାହିଁ, ସାଥୀ ନାହିଁ ବଳହୀନ ଭାରି ।୧।

ଦେଖି ମୋତେ ଦୀନ ଅତି କେ ଅଛି ଦୟାଳୁମତି? ମୂଲ ବିନା କରିଦେବ ପାରି ଭବବାରି ।୨।

ଶୁଣିଛି ସାଧୁ ବଚନ ଡାକିଲେ ଧରି ତା ନାମ ଅଛି ଜଣେ ଦୁରୁଦିନେ ଶୁଣେ କାନ ଡେରି ।୩।

ତେଣୁ ନଦୀ ତୀରେ ବସି 'ଜୟଗୁରୁ' ବୋଲି ଘୋଷି ଡାକେ ଗୁରୁଦାସ ପାର କର ହେ ନାଉରୀ ! ।୪।

ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ

ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ ମିଳେ ନାହିଁ ନାହିଁରେ ସେ ସେ ସହଜ ମନରେ ବାସ ରଚଇ ପାଶେ ଥାଇ ପାଶେ ଥାଇ ଥାଇ ରେ ।ଠା

ଭାବକୁ ସେ ନିକଟରେ ତରକେ ସେ ବହୁ ଦୁରେ ପଞ୍ଚିତ କି ତରକରେ ତାକୁ ପାଇ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ । ୧।

ରସିକ ଭକତ ସଙ୍ଗେ ବିହରେ ସେ ନାନା ରଙ୍ଗେ ଭକତ ମନ ସେ ସୁଖେ ଯାଏ ବହି ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।୨। କାହୁୁ ରୂପେ ଦ୍ୱାପରରେ ଗୁଆଳିଏ ଗୋପପୁରେ ବାଛିଥିଲେ ତା'ରେ ପ୍ରେମଡୋରି ଦେଇ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।୩।

ପ୍ରେମିକର ବାନ୍ଧବ ସେ ପ୍ରେମିକ ମନରେ ରସେ ଦଃଖ ଶୋକ ତାପ ତାର ହରି ଦେଇ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।ଧା

ସେ ଦିନ କେବେ ହୋଇବ ସିନ୍ଧୁରେ ବିନ୍ଦୁ ମିଶିବ ଗୁରୁଦାସ ନିଶିଦିନ ଅଛି ଚାହିଁ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।୫।

ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ

ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ

ମୋର କାନରେ କଲାଣି ଗୁଣୁଗୁଣୁ

ତାର ବଇଁଶୀ ଡାକଇ ରାଇ ରାଇ ମୁଁ ଯେ କେମିତି ପାରିବି ଘରେ ରହି ? ଯାଉ ମୋ ଦିନ ତାହାରି ଗୁଣ ଭକତି ସୂତାରେ ବୁଣୁ ବୁଣୁ ।୨।

ହସଟି ତାର ମୁକୁତା ଝରା ଦେଖିଲେ ମନ ପୂରଇ ଦରଦ ଭରା ମରମ କୋଣେ ବିରହୀ ତାରେ ଝୁରଇ

> ମୋର କାନରେ ମନ୍ତର ଫୁଙ୍କି ଦେଲା ମୋର ଛାତିରେ ତା ଛବି ଆଙ୍କି ଦେଲା

> > |എ|

ପର କି ଆଉ ମଣିବି ତାରେ ପରମ ବନ୍ଧୁ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ?

ପୀରତି ତାର ଅତି ଉଦାର ପରାଣ ଦେଲା ଭିଜାଇ ସରମ କଲେ ସୋହାଗ ତାର ବସିନି ସିନା ହଜାଇ ତାର ପେମର ଯମୁନା ଛଳ ଛଳ ତାର ପାଦର ପଦୁଅଁ ଢଳ ଢଳ ଗଲେ ପଛକେ ଜୀବନ ଯାଉ ପୀରତି ମଧୁ କିଣୁ କିଣୁ 191

ଭୁଲି କି ସତେ ପାରିବି ତାରେ ନିତି ନିତି ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ

ଆଖିରେ ଦେଲା ନୂଆ କଜ୍ୱଳ, ରାତିକି କଲା ଉଜ୍ୱଳ ଆଦର ତାର ମଧୁର ଭାରି, ତୁଟାଇ ଦେଲା ଜଞାଳ

ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ

101

ଭରମେ ଥରେ ହେଲେ ଧରି ନାହିଁ ତୋ ନାଆଁ ଶୂଣିଛି ଲୋକ ମୁଖେ

ତୋ ଘର ସବୁରି ଘରେ । ୨।

ସୁଖରେ ଖୋଜି ନାହିଁ ଡାକୁଛି ଦୁଃଖରେ ଆଜି ମୋ ଟାଣ ଦମ୍ଭ ଯେତେ ସବୃତ ଗଲାରୁ ଭାରି ସଁପିଲି ପଦେ ପାଣ ରଖ, ମାର ତୋ ଖୁସିରେ ।୩।

ଏକେ ତ ମେଘ ଭରା ଅମାଘେରା ରାତି ଏ ମେଘେ ନାହିଁ ତାରା ନାହିଁ ଚନ୍ଦାବତୀ

ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ ତୋ ବିନେ କେ ସାହାରେ ମୋ ତରୀ ଲଗାଏ ତୀରେ ।ଠା

> ଉତ୍ତରା ପିଟେ ବାଆ ପାଣି ଥରେ ଲହରୀରେ 191

ଜାଣେନା କାହିଁଥାଉ କେତେ ଦ୍ରେ ଗାଆଁ

ତୁମ ଇଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ

ମୋହ ସିନ୍ଧୁ ଗର୍ଭେ ବାସନା ତରଙ୍ଗେ ଖେଳିଛି କେତେ ମୁଁ ଏହି ଭବରଙ୍ଗେ ତୋଳି ନେଇ ପଦେ ଦେଇଅଛ ଛାନ

ଧନ୍ୟ ହୋଇଛି ଜୀବନ ।୨।

ଇଛାମୟ ପଭୁ ତୁମରି କରୁଣା ଜନମେ ଜନମେ ନ ହେଉ ହେ ଉଣା ସେବକ ପଣରେ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ

ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ।୩।

191

|എ|

ତୁମ ଇଚ୍ଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ ଠାକୁର

ତୁମ ଇଛା ହେଉ ପ୍ୟ

ଚ୍ୟି କରି ଦିଅ ମୋର ଷୁଦ ଇଛା

ତବ ପଦେ ହେଉ ଲୀନ ।ଠା

କେତେ ଜନମର କାମନା ବାସନା ଦଳି ଦେଇ ପଦେ କରିଦିଅ ଚୁନା ଫୁଟି ଉଠ ନାଥ ସକଳ କରମେ

ଏ ଜୀବନ ତବ ଦାନ । ୧।

ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି

ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି ପାରେନା ଶୀପଦ ଧରି ଜୀବନ ଗଲା ମୋ ସରି ସୁନ୍ଦର-ସୁମନ ତୋଳେ ପଦେ ଦେବି ଏ ଜୀବନ ଶେଷେ ଆହେ ପାଣଧନ ପାଏ ନାହିଁ ପାଣ ଭରି ରଖିବ ନିଜର କରି ବିବେକ ଯାଏ ମୋ ହାରି

ତୁମ ପିୟଜନ ପରି 101

ତୁମ ଗୁଣମାନ ଶୁଣିବା ମାନସେ ଭାବିଛି କେତେ ମୁଁ ସବୁ କଥା ଭୁଲି ବସିଲେ ମୁଁ ଜାନ ଡେରି ପଞ୍ଚମ ତାନରେ ପକୃତିର ଗାନ ତୁମକୁ ଦେଖିବି ଖାଲି କାନେ ମୋର ଯାଏ ଭରି ଛାଇ ଆଲୁଅର ରଙ୍ଗ ଆଣି କିଏ

ମୋ ଆଖିରେ ଦିଏ ଭରି ନଚାନ୍ତି ଅଥୟ କରି

ମୋ ମନ ମୋର ବଇରୀ 191 ଶରଣ ମନାସି ବସିଲେ ତୁମର କେ ଦିଏ ବାରଣ କରି ଚରଣ ଛୁଇଁବି ହାତ ବଢାଇଲେ

ମରଣ ଦୁଆରେ ନେଇଯାଏ ମୋତେ ଅପରାଧ କରି କରି । ଧ

ତୁମଠୁ ଅନ୍ତର କରି

ବିଷୟ ବିଷକୁ ଭରି ।ଧା ଆଉ କିଛି ରାହା ନାହିଁ ହେ ଠାକୁର

ବାର ବାର ଗଲି ହାରି

191

ଜୀବନେ ତୁମକୁ ଭଲ ପାଇବି ମୁଁ ଗୁହାରିଆ ତବ ଦୁଆରେ ପଡିଛି କେତେ ଆଶା ଥିଲି କରି ଝରାଇ ନୟନୁ ବାରି ସବୁ ଟାଣ ପଣ ପାଣିର ଗାର ମୋ ଶୀପଦ ଭରସା କରି

ଲାଜରେ ଗଲିଣି ସରି

ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି

ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି ନାହିଁ ଦୃଢ ମତି ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ କାରଣ ପଦେ ମଥା ଛୁଇଁ ମାଗୁଛି ଶକତି

ମହାନ ଇଛାର ପୂରଣ ॥ଠା। ସକଳ ଅସାଧ୍ୟ ସାଧନ ॥୨॥

ତୁମରି ସଂସାରେ ତମ ଆଦରଶ ଭଜନ ପୂଜନ ସବୁତ ଅସାର ପ୍ରତିଷା ପାଇଁକି ମାଗୁଛି ବିଶ୍ୱାସ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ମନ ଯେବେ ନୁହେଁ ଛିର

ହେ କରୁଣାମୟ ! ନାହିଁ ଆନ ଆଶ ମୁଁ ମାଟି ମଣିଷ ତୁମେ ତ କୁଶଳି

ତୁମେ ତ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ॥୧॥ କାରିଗର ବୁଝେ ମରମ ॥୩॥

ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁ ଭାର ମୋତେ

ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁଭାର ମୋତେ ଦେଇଅଛ ଦୟାବହି ସିଂହାସନ ତଳେ ନଇବେଦ୍ୟ ପାଇଁ ରହି ପାଶେ ମୋର ଦିଅ ହେ ବତାଇ ପଥ କାହିଁ ନ ହୁତଇ ।ଠା ମୋର ହୋଇ ଭବେ କିଛି ମାତ ନାହିଁ

ଯେଣେ ଚାହେଁ ଦେଖେ ସବୁ ତୁମ ଦାନ ତୁମେ ତ ଜଗତ ସାଇଁ । ୨।

ଅନ୍ତର ଯାହାର ମରୁଭୂମି ସମ ଫୁଟିବକି ଫୁଲ ତହିଁ ପ୍ରିୟତମ ନିତି ନିତି ଢାକୁ ଅଛି ଆଖି ଜଳ କି ଦେଇ ପୂଜିବି ଚରଣ ଯୁଗଳ ନିସ୍ୱ ଆଜି ତ ମୁହିଁ ।୧। ଭାବୁ ଅଛି ସେହି ମୋର ପୁଣ୍ୟ ବଳ

କରୁଣା ନିଧାନ ଧନ୍ୟ ହୋଇଯିବି କଟାକ୍ଷରେ ଦେଲେ ଚାହିଁ ।୩।

ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ

ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ ଭା**ଇିଦେଲା ମୋର ଅନନ୍ତ ଜନମ** ସଂସାର ଖେଳାରେ ଯାହା ବା ସରିଲା

ଏ ତୁମ କରୁଣା ପଥେ ନୋହି ବଣା

ବିନା ଶୁଳୁକରେ ବିକି ହେବା ପାଇଁ ଆଣିଛି ତୁମ ସନ୍ନିଧାନ ।୩ ତନୁ ମନ ମୋର ଚେତାହରା ହୋଇ

ଆସିଛି ହେ ନାଥ ନ କର ନିରାଶ ଏକା ନିଶ୍ୱାସରେ ଆସିଛି ମୁଁ ଧାଇଁ ଦିଅ କଞ୍ଚପଦେ ଶରଣ ।୧। ନିରାଶ ନ କର ପଭୁ ଭାବଗାହୀ

ଆନ କିଛି ଲୋଡା ନାହିଁ ଏ ଜୀବନେ ନ ନେଇ କରିବ ବାରଣ

ଜାଣେନା ଛାମୁରୁ କି ଆଞ୍ଜା ମିଳିବ ରୀତି କାଳେ କାଳେ ଏସନ ।୪। (ଡରେ) ଛୁଇଁ ନ ପାରଇ ଚରଣ ।୨।

ତୁମ ପାଇଁ ଯେବେ ପୁଟି ପାରିଲିନି

ତୁମ ପାଇଁ ଯେବେ ପୂଟି ପାରିଲିନି ବଗିଚାର ଫୁଲ ହୋଇ

ସେ କଥା ମନରେ ଗୁଣି ସଋାପିତ ଅଶୁ ଢାଳେ ମୁଁ ଚରଣେ ବେଦନାର ଅର୍ଘ୍ୟ ଘେନି । ୨।

ଚରଣ ପରଶ ପାଇଁ କୋଟି ଜନମର କଳୁଷ କାଳିମା ପୋଛିବି ପରାଣ ସାଇଁ ।୩।

ଚଲା ପଥେ ତୁମ ଲୋଟିବି ପ୍ଭୁ ହେ

ଘାସ ଫୁଲଟିଏ ହୋଇ ।ଠା

ହସି ହସି ପଛେ ମଉଳି ଯିବି ମୁଁ

ତୁମ ପଦ ରେଣୁ ମୋ ଉପରେ ପଡ଼ ଦଳି ପଛେ ହୋଇଯାଏ ଖୁସିରେ ନାଚିବି ଖୁସିରେ ଗାଇବି ଏ ଜୀବନ ଥିବା ଯାଏ ।୧।

ଲାଗିପାରିରିନି ସେବାରେ ତୁମର

ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ

ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ! ମୋର ତିନି ଜଗତେ କେ ନାହିଁ ନାହିଁ ପଡିଲେ ତୁମରି କଥା ରଖ, ମାର, ତୁମ ମନ ଏତେ ଜଣାଉଛି ପଦେ ମଥା ନୋଇଁ ।ଠା ଆଉ ସବୁ ଲାଗେ ପିତା ପଳାଏ ସଂସାର ଚିନ୍ତା ମୋଦେ ପୁଲକି ଉଠଇ ସାରା ଦେହି ।୩।

ଜନମ ମରଣ ମୋର କୋଳରେ ଏକା ତୁମର ମୋର ମୋର ବୋଲେ ଯାହା ତୁମ ତୁଲେ ଖେଳ ବୁଲ ତୁମେ ଏକା ସିନା ମାଆ, ବାପ, ଭାଇ । ୧। ସବୃତ ତୁମରି ଦିଆ ମୋର ଏକା ତୁମ ପାଆ ସତେ ଅସରା କୁବେର ଧନ ସେହି ।୪।

ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହେଁ କ& ତୁମ ଗୁଣ ଗାଏ ମୁଖ ତୁମ କଥା କହେ ମନ, ମଥା ସଦା ତୁମ ଲାଗି ବାଇ ।୨।

ମାଗୁଣି ଶୁଣ ଠାକୁର ! ନ କରିବ କେବେ ପର ଏ ମିଳନ ରହୁ ଚିର ମୋର ଜନମ ମରଣ ସାଥୀ ହୋଇ ।୫।

ତୁମ ଶୀଚରଣେ ପଭୁ

ପେମଅଶୁ ଧୋଇ ଦେଉ ସବୁ ଅହମିକା ଫୁଟାଉ ଅନନ୍ତ ଭାଷା ଅମୃତର ଲେଖା ହେ ପାନ କରି ଅବିରତ କରୁଣାର ବାରି ନାଚିବି ପୁଲକ ଭରେ ଜୟଗାନ କରି ହେ ।୨ ।

ତ୍ରମଛଡା ଆଉ କିଛି ନ ଆସିବ ମନେ ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ଛବି ନୟନ ଦର୍ପଣେ ହେ ଏତିକି ମୋ ଅନୁରୋଧ ତୁମଠାରେ ହେବ ଚାହିଁଥିବି ଯେତେ ଦିନ ଆଶା ନ ପୁରିବ ହେ ।୩।

ତୁମ ଶୀଚରଣେ ପଭୁ ଆଜି ଏହି ଅଳି ତୁମ ରୂପ ହେଉ ମୋର ନୟନ ସଖାଳି ହେ ଅନ୍ତର ହେଉ ବିଭୋର ସଦା ତୂମ ଗାନେ ଶିହରିତ ହେଉ ତନୁ ତୁମ ସଂଦର୍ଶନେ ହେ ।୦ ।

କର ପରଶରେ ଖୋଲୁ ହୃଦୟ କବାଟ ବିରାଜ ପରାଣେଶ୍ୱର ପରାଣ ନିକଟ ହେ ଦ୍ରେ ଯାଉ ସଂସାରର କଳୁଷ କାଳିମା ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ଭୟ ଯେତେକ ଗାରିମା ହେ ।୧ ।

ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି

ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି ସତେ ନେଲା ଏ ମନକୁ କିଣି କରୁଣା ସାଗର ପାଶେ ପାଶେ ଥିଲ ମୁଢ ନ ପାରିଲୁ ଜାଣି । ୨। ନ ହେରିଲା ଆଖି ଭବେ କାହିଁ କିଛି ତୁମ କମ ଶିରୀ ଜିଣି ।ଠା

ଏତେ ସୁଖ ଏତେ ଆନନ୍ଦ ସାଇତା ତୁମ ପାଶେ ଅଛି ଜାଣି ନ ଥିଲୁ ତା ତୁମ ପାଶୁଁ ଦୂରେ କାହିଁ ଆନ ପୂରେ ଯିବା ମନୁ ହଜିଲାଣି ।୩।

> ପେମ କରୁଣାର ନୟନ ଯୁଗଳ ଆମ ପାଇଁ ସତେ ସଦା ଛଳଛଳ ଆଉ ତେଜି କାହିଁ ନ ଯାଅ ଗୋସାଇଁ ମାଗୁ ପଦେ ଯୋଡି ପାଣି । ଧା

ସଜ ସରସୀଜ ଲାଜେ ଗଲା ସରି ସରମରେ ପଦତଳ ନେଲା ବରି ଏକ ପ୍ନେଇଁରେ କୋଟି ଚାନ୍ଦ ଶୋଭା ମନ କୁଞ୍ଜେ ହସିଲାଣି ।୧।

କାହିଁକାହିଁ ବୋଲି ଖୋଜିଖୋଜି ସୁଖ ନାହିଁ ନାହିଁ କହି ଫେରାଇଲୁ ମୁଖ

ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର

ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର ଶୟନେ, ସପନେ, ଜୀବନେ, ମରଣେ ତୁମେ ହେ ଭରସା ଚିର ।ଠା ପାଶୋରି ତୁମକୁ ଭୁଲି ମୋହଜାଲେ

ପାଶରୁ କରୁଛି ଦୂର

ତୁମେ ହେ ପିଅର, ପରାଣରେ ମୋର

ଡାକ ଦିଅ ନିରନ୍ତର ।୧।

ଦୟାମୟ ବୋଲି ଗୁହାରି ଜଣାଏଁ

ବିପଦେ ହେଲେ କାତର

ମା ଭୈ, ମା ଭୈ, କହ ତୁମେ ପିତା

ମରମେ ଜାଗି ମୋହର । ୨।

ପରାଣର ପିୟ ! ଜୀବନ ଯୋବନ

ସବୁ ତ ଦାନ ତୁମର

କି କରି ପାଶୋରି ପାରିବୁ ହେ ତବ

କରୁଣା ସ୍ନେହ ଆଦର ।୩।

ଚରଣପଙ୍କରେ ମାଗୁଛି, ତିଳେ ହେଁ

ମନରୁ ନ ହୁଅ ଦୂର

ସୁଖେ, ଦୁଃଖେ ଅବା ସଂପଦେ, ବିପଦେ

ପଣତି ଘେନ ଠାକୁର ! ।୪।

ତୁମେ ତ ମୋ ଗୟି ରତନ

ତ୍ମେ ତ ମୋ ଗଞି ରତନ - ଜୀବନଧନ

ଅଗତି ଗତିର କାରଣ - ମନମୋହନ ।ଠା

ତୁମେ ମୋର ଚଇତନ୍ୟ ଜୀବନ କରିଛ ଧନ୍ୟ ଜଗତ ଜନ ପାଣରାମ - ଜୀବଜୀବନ ।୧। ଅନ୍ଧାରର ତୁମେ ଦୀପ ତୁମେ ଅନାଦି ସ୍ୱରୂପ

ବିପଦ କାଳେ କୋଳେ ଘେନ - ଚନ୍ଦବଦନ । ୨।

ଆସେ ଯେବେ କୁବାସନା ତୁମେ ତ ଦିଅ ଚେତନା ମାଗୁଛି ଚରଣେ ଶରଣ - ପଣତି ଘେନ ।୩।

ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି

ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି ସାଥୀ ତୁମ ବିନା କେ ମୋର

ତୁମରି ଆଲୋକ ମଧୁ ଝଲକରେ ଚଳୁଅଛି ପାଦ ନିଶିବାସର ।ଠା

ତୁମ ଗୀତ କରି କ& ତଟ ମାଳି ଦୁରୁଗମ ପଥ ଯିବି ମୁହିଁ ଚଳି ଅଭୟ ମନ୍ତର ଦିଅ ଦୟାକରି ପାର ହେବି ମୋହ ମାୟା ସାଗର । ୧।

ବିପଦର ଭୟେ ନ ଯିବି ମୁଁ ଦୂରେ ଥିଲେ ନାଥ ସଦା ତୁମେ ମୋ ପାଶରେ

ବନ୍ଦ୍ର ପଥରେ ନ ଝୁଞିବି ବାରେ ଲଭୁଥିବି ତୁମ ସେହୁ ଆଦର ।୨।

ପ୍ୟକ୍ରେ ପଭୁ ସକଳ ବାସନା ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା ତୁମେ ସିନା

ବାଞ୍ଚାକଲ୍ଡରୁ ପଦେ କରେ ଜଣା କ୍ଷମ ଯେତେ ଅପରାଧ ମୋହର ।୩।

ତୁମେ ଯାହ ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର

ତୁମେ ଯାହା ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର ସବୁ ଦିଅ ମୋତେ ବାଛି ବାରିଲିଣି ଏଥର ।ଠା

ମୁଁ ଯେବେ ଚାହିଁଲି ଲିମ୍ ତୁମେ ଆଣି ଦିଅ ଆମ୍ପ କେତେ ସୁଖ ପାଅ ସତେ କେତେ କର ଆଦର ପିୟଠାରୁ ବଳି ପିୟ ତୁମେ ସିନା ମୋହର । ୧।

ସବୁ ପାଶୋରିଲେ ହେଲେ କୋଳେନିଅ ଟାଣି ଗେଲେ ତେବେକେ ଏ ଭୁଲା ମନ ତୁମକୁ କରୁଛି ପର ଅଜାଣ ପଣର ମୋର ନାହିଁ ନାହିଁ ପଟାନ୍ତର । ୨।

କହ କହ ଦୟାସିନ୍ଧୁ ତୁମେ ତ ପରାଣ ବନ୍ଧୁ କହ ମୋତେ କେବେ ହେବି ତୁମ ଲାଗି ପାଗଳ ଭାଳିବି ତୁମ କରଣି ସବୁ ମୋର ମଙ୍ଗଳା ୩

ତୁମେ ପଚାରୁଛ ମୁଁ କିଏ

ତୁମେ ପଚାରୁଛ - ମୁଁ କିଏ ?

ସିଏ ପଚାରୁଛି ମୁଁ କିଏ ? ମୁହିଁ ସେ ବହୁ ପରମ ଆମା

ଘର କରିଛି ଏ ମର ଦେହେ

ମୁହିଁ କୋମଳ, ମୁହିଁ ମଧୁର କେବେ କଠିନ, କେବେ କଠୋର ମୋହରି ପୋଥି ପୁରାଣ ଶୁଣି

ସବୁରି ଆଖି ଫିଟି ଯାଏ

ମୋହରି ପେମ ସଭିଙ୍କି ଦେଇ ସବୁରି ପେମେ ବନ୍ଧା ମୁହିଁ ଭକତ ପାଶେ ବସି ମୁଁ ନିତି

ସୁଖ ଦୁଃଖର କଥା କହେ

|എ|

191

ନୁହେଁ ମୁଁ ଦେହ, ନୁହେଁ ମୁଁ ପାଣ ନୁହେଁ ମୁଁ କାନ ନୟନ ମନ ଦେହରେ ଥାଇ ତୁମରି ମୁଖେ

ମୋହରି ଗୀତ ମୁଁ ଗାଏ 191

ତୁମେ ଦୟାନିଧି ଥାଉ ଥାଉ

ତୁମେ ଦୟାନିଧି ଥାଉ ଥାଉ ଚରଣ ସେବାରେ କରି ଅଣହେଳା

ମୁଁ କି ଭବ-ଜଳଧିରେ ଯିବି ଭାସି ? ହରାଇ ଦେଇଛି କେତେ ମଧୁବେଳା ତୁମ ବିନା ଆଉ ଷମତା କାହାର ଅନ୍ତାପ କରି ଜୀବନ ବିତୃଛି

ପାଶୋରି ତୁମକୁ ବାସନା ବଶରେ ଅପରାଧ ମୋର ନ ଧର ଠାକୁର ମଜି ଗଲି ସିନା ଅସାର ସଂସାରେ ରଖ କରି ମୋତେ ଚରଣ କିଙ୍କର

ତଳକୁ ତଳକୁ ଯାଏ ଖସି ।୧। ଫିଟି ଯାଉ ସବୁ ମାୟା ଫାଶି ।୩।

ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ଦ

ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ଦ ନାଚିବ ପରାଣ ମୋର ଝରିବ ନୟନୁ ନୀର ମୁଁ ତୁମ କରୁଣାଜଳେ ଫୁଟା କୁମୁଦ ।ଠା ବାଇ ହେବି ପାଇ ତୁମ ପୀତି ସୁଆଦ ।୩।

ଆଖିରେ ଆଖି ମିଶାଇ ଦେଖିବି ପରାଣ ସାଇଁ ଆସିଲେ ସେ ଅମାରାତି ପାଶୋରି ନ ଦେବ ସାଥୀ ପିଇବି ମୁଁ ର୍ପମଧୁ ହୁରାଇ ନିଦ ।୨। ମୋ ଆଶା ଭରସା ଏକା ତୁମରି ପଦ ।୫।

ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ

ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗ, ଅପବର୍ଗ, ତୁମେ ଜୀବନର ମଧୁ ଝଙ୍କାର ।ଠା ତୁମେ ନୂଆ ଫଗୁଣର ସୂର୍ଯ୍ୟ

ତୁମେ ତିନି ଭୁବନର ତତ୍ତ୍ୱ ତୁମେ ଆମାର ଅଇଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ତୁମେ ମର ହୁଦୟର ସତ୍ୟ ତୁମେ କାଞ୍ଚ, ତୁମେ କାଞ୍ଚ, ତୁମେ କୋଟିଏ କରୁଣା ଆଧାର ।୩।

ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ

ମୁଦିଲେ ନୟନ ଜଣେ କିଏ ଆସି

ସବୁତ ଅନ୍ଦାରମୟ ।୧।

ସୁଖ ବେଳେ କାହିଁ ଡାକି ନାହିଁ ଥରେ ସଂଶୟ ଦୋଳାରେ ଦୋଳି ଖେଳେ ମନ ଖୋଜୁଛି ତୁମକୁ ଦୁଃଖର ଅନ୍ଧାରେ କେବେ ମିଳେ କେବେ ନ ମିଳେ ସନ୍ଧାନ କି ବିଚିତ୍ର ସତେ ଦେଇ ଠେଲି ମୋତେ

ତୁମେ ହେ ଜାଳିଛ ମୃକ୍ତି ମଶାଲ

କୁପଥ ବିପଥ ବାରି ଚଳାଉଛ ସୁପଥେ ଏ ଜୀବନରେ ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଜାଳି ମୋହ୍ପେରା ନୟନରେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୩।

> ଜୀବନର ଏଇ ଅଭିଯାନ ମୋର ସଫଳ କର ହେ ବାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଶୂନ୍ୟ ପରାଣ ପୀରତି ରସର ଧାରେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୪।

ଘନ ବନ୍ଧୁର ସଂସାର ପଥେ ଦୁରୁଦୁରୁ ବୁକୁ ଥରେ ଘୁଞ୍ଚୁ ଯାବତ ବାଧାବନ୍ଧନ ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୫।

ତୁମେ ହେ ଜାଳିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ ଅମାଘେରା ଏହି ଘରେ ବିଭୋର କରିଛ ବିଶ୍ୱମରମ ମହା ସଙ୍ଗୀତ ସ୍ୱରେ ।ଠା

ରୁଦ୍ଧ ଦୁଆର ମୁକ୍ତ କରିଛ ଶୁଦ୍ଧ ସାଧନ ବଳେ କାନେ କାନେ ତୁମେ ଶୁଣାଇଛ ଗୁରୁ ! ଓଁ କାର ମନ୍ତରେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୧।

ନବ ଆଦରଶ ଦରଶାଇ ତୁମେ ଦୀକ୍ଷା ଦେଇଛ ମୋରେ ବିଞ୍ଚି ଦେଇଛ ଶାନ୍ତି ଅମୀୟ ବେଦନା ଆତୁର ଘରେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୨।

ତୁମ ଶୀଚରଣେ ପଭୁ ଆଜି ଏହି ଅଳି

ତୁମ ରୂପ ହେଉ ମୋର ନୟନ ସଂଖାଳି ହେ

ଅନ୍ତର ହେଉ ବିଭୋର ସଦା ତୁମ ଗାନେ

ଶିହରିତ ହେଉ ତନୁ ତୁମ ସଂଦର୍ଶନେ ହେ ।୦ ।

ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି

କୋଟି ପ୍ରଶିପାତ ଅଧମ ଦାସର ଘେନାକର ଦୟାମୟ ଦୀନହୀନଜନ ବିପଦ ବାରଣ ତୁମେ ଏକା କୃପାସିନ୍ଧୁ ଚରଣତଳରେ ଶରଣ ମାଗୁଛି ନିବାର ଏ ଭବଭୟ ।୨।

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ

ପ୍ରମଅଶ୍ରୁ ଧୋଇଦେଉ ସବୁ ଅହମିକା ଫୁଟାଉ ଅନନ୍ତ ଭାଷା ଅମୃତର ଲେଖା ହେ ପାନକରି ଅବିରତ କରୁଣାର ବାରୀ ନାଚିବି ପୁଲକ ଭରେ ଜୟଗାନ କରି ହେ ।୨ ।

କର ପରଶରେ ଖୋଲୁ ହୃଦୟ କବାଟ ତୁମଛଡା ଆଉ କିଛି ନ ଆସିବ ମନେ ବିରାଜ ପରାଣେଶ୍ର ପରାଣ ନିକଟ ହେ ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ଛବି ନୟନ-ଦର୍ପଣେ ହେ ଦୂରେ ଯାଉ ସଂସାରର କଳୁଷ କାଳିମା ଏଡିକି ମୋ ଅନୁରୋଧ ତୁମଠାରେ ହେବ ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ଭୟ ଯେତେକ ଗାରିମା ହେ ।୧ । ଚାହିଁଥିବି ଯେତେ ଦିନ ଆଶା ନ ପୁରିବ ହେ ।୩

ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମୟଳ

ନ ଗଲେ ଅଚଳ ହେବ ମୋ ସଂସାର ବୋଲି କିଏ ଭାଣିଥିଲା କ୍ଷଣକର ଆସ୍ୱାଦନେ କୁସଂୟାର ସିନା ଆସି ନିଏ ଠେଲି ପେଲି । ୨ା ଏତେ ସୁଖ ଢାଳି ଯିବ ପଙ୍କିଳ ଜୀବନେ । ୬ା

ଛାଡି ଯିବି ଏ ଭାବନା ରୁଦ୍ଧ କରେ କଥା (ତେବେ) ନିଅ ଟାଣି ଏ ମନକୁ କର ପଦେ ଲୀନ ଅଶ୍ରୁ ରାଶି ମୁଦେ ଆଖି ନଇଁ ଯାଏ ମଥା ।ଧା ଶ୍ରୀଚରଣେ ଏହି ଭିଷା ରହୁ ଚିର ଦିନ ।୮।

ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ

ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ ତୁମେ ତ ନ କର ଅନ୍ତର ମୁଖ ଖୋଲି ମୁହିଁ ନ କହିଲେ ହେଲେ ତୁମେ ତ ବୁଝୁଛ ଅନ୍ତର ।ଠା

ଜୀବନର ଯେତେ ବେଦନା କଷଣ

ଘେରି ଅଛି ଚଉଦିଗେ ମୋ ଅନ୍ଧାର ଭବ ପାରାବାର ନାହିଁ କୂଳ ତାର ଯେତେ ଡାକ ଦେଲେ ତବ ଶିରୀ ମୁଖ ନ ଦେଖି ହୁଏ ମୁଁ କାତର ।୩।

ଜଳାଇ ଆଲୋକ ଜୀବନେ ନିରତେ ରଖିଛ ତୁମେ ହେ ଅପାଶୋରା ସତେ ମାୟା ମୋହ ଘନ ତମସାରେ ଘେରା ଚଉଦିଗେ ଏହି ସଂସାର ।୪।

ନ କହିଲେ ହେଲେ ସବୁ ତୁମେ ଜାଣ ଅଦେଖାରେ କାହିଁ ଥାଇ ପ୍ରିୟବର ଭଣ ତ ମୋହନ ମନ୍ତର ।୧।

ସୁଖ ନ ପାଇଲେ ତୁମକୁ ମୁଁ ହେଲେ ଜାଣୁଛି ମୁଁ ତୁମେ ସୁଖ ପାଅ ଭଲେ ତିଳେ ହେଲେ କାହିଁ ସ୍ୱାର୍ଥ ନ ଥାଇତ ନାହିଁ କେ ବାନ୍ଧବ ମୋହର ।୨।

ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି

ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି ବିଜିତ କମ କାନ୍ତି ବନଗହନ ଲତାପତର ଚାମର ଢୁଳାଏ ତୁଟିଲା ମନ ପରାଣୁ ମମ ସକଳ ଭୁମ ଭୁାନ୍ତି ।ଠା ମଧୁମଳୟ ସମୀରେ ଚାଳି ଆଲଟ ଚଳାଏ ବିହ୍ରପଦଳ କାକଳିରେ ଗାଏ ଜୟ ଗୀତି ।୨।

ତବ ନୟନ ଜ୍ୟୋତି ଲଭି ନବ ଅରୁଣ ଜାଗେ ବିଶ୍ୱଜନ କର ପ୍ରସାରି ଆଶୀଷ ତବ ମାଗେ କାନନ ଭରି କୁସୁମ ଦଳ ପଣମେ କର ପାତି ।୧।

ସାଗରର ଉମିଁ ତବ ଚରଣ ପଖାଳେ ବରଣକରେ ଗଗନ ରବି ଶଶୀ ତାରକା ମେଳେ ନିଖିଳ ଭବ ଶରଣ ତବ ମାଗେ ଶୀର ପାତି ।୩।

ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର

ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର ଫେଡି ଦିଅ ମାୟାଜାଲ, ଦୂରେ ଯାଉ ଅହଂକାର ॥୨॥ ଅଭକତ ବୋଲି ମୁହିଁ ହୁଦ ମୋର ଅନ୍ଧକାର ॥ଠା।

ଭେଦାଭେଦ ଭୁଲିଯାଇ, ନାମ ରସେ ହୁଏ ବାଇ ତବ କୃପାଲୋକ ପାଇ, ଘନକାଳିମା ଘୁଞଇ ସମ ନିରେଖୁ ନୟନ, ନ ହେରି ନିଜ ବା ପର ॥୩॥ ଗୁରୁନାମ ରଟୁଥାଉ, ଏ ପରାଣ ନିରନ୍ତର ॥୧॥

ତୁମେ ତ ଜୀବନ ସାଥୀ, ତୁମ ବିନେ କେ ନାହାଞି କର ମଙ୍ଗଳ ବିଧାନ, ଅପସରୁ ଦୂରୁଦିନ ସାହା ହୁଅ କୂପାନିଧି, ଏତିକି ମିନତି ମୋର ॥୪॥

ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି

ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି. ହାତକୁ ଚଳାଅ ମୋର ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ ଦିଅ ମୋତେ ତୁମ ପ୍ରେମ ପାଗଳ କରି ।ଠା ଭୋକ ଶୋଷ ମେଞ୍ଜି ଯାଉ ପିଇ ନାମ କୃପା ଜଳେ ସୁଖ ଦୁଃଖ ଏକା ହେଉ ତୁମରି ଦାନ ସୁମରି ।୨।

ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଖାଲି ତୁମ ଲାଗି ହେବି ଝୁରି ।୩

ଦୟାମୟ ଶୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ

ଦୟାମୟ ଶୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ ଏଥିଲାଗି ଯେବେ କାଳେ ନ ମିଳେ ମୁକତି ନିରନ୍ତର ତବ ନାମ କରିବି ସୁରଣ ।ଠା ତଥାପି ରଖିବି ମନେ ଅନନ୍ତ ତୂପତି ।୩।

ତୁମେ ପୁଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଏହି ଅହଙ୍କର ଧ୍ୱଂସ ପରେ ରଚନାର ଅଭିନବ ରୂପ ଏକମାତ୍ ଅରଜିବ ପ୍ବଳ ସଂୟାର ।୨। ଦେଖି ଦେଖି ଆସିଯିବ ଅସଲ ସ୍ୱରୂପ ।୫। ମିଳାଇ ନ ପାରେ ଯେବେ ତବ ଯବେ ସ୍ୱର ତବ ନାମେ ବାଇ ଯିବି ଭଙ୍ଗ ବୀଣା ମୋର ।୬।

ଶୁଣୁ ବା ନ ଶୁଣୁ କେହି ଥିବ ଅହଙ୍କାର

ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଏତିକି ସଂୟାର ।୭।

ପ୍ରେମମୟ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି ଏ ସାରା ଜୀବନ ।୮

ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଞାଇ

ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଆଇ କରି କଲବଲ କହ କିବା ଫଳ, କାହିଁକି ରଖ ବଆଇ ।୨।

ଜୀବନର ସୁଖ ଦୁଃଖ ଠୁଳ କରି କର ଦେଉଛି ବଢାଇ ।ଠା

ଆଶା ପିପାଷା ମୋ କେବେ ନ ମେଞ୍ଇ ଜୀବନେ ପୁରଣ ନ ହେଲା କାମନା ଖୋଜିଲିଣି ଆଉ ଦାନୀ କେହି ନାହିଁ କେତେ ମୁଁ ଫେରିବି ଦୁଆରୁ କୁହନା କାହାର ଦୁଆରେ ମାଗିବି ଭିଖ ମୁଁ, ଦିଅ ହେ ମୋତେ ବତାଇ ।୩

ଦୂରେ ଦୂରେ ଆଉ ନ ରଖ ଦାସରେ, ମିନତି ଶୁଣ ଗୋସାଇଁ । ୧।

ବାସନା ବେଦନା ହେଲା ଗୁରୁଭାର ସହି ନ ପାରୁଛି ଆଉ ହେ ଠାକୁର ରଖ କରି ମୋତେ ଚରଣର ଦାସ ଜୀବନ ଯାକର ଯେତେ ଭୋକ ଶୋଷ ମେୟିଯାଉ ନାଥ ପୁରୁ ମନୋରଥ, ତୁମକୁ ହାତ ପତାଇ ।୪।

181

ଦାସେର ପାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ

ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ ଅହଙ୍କାର ଅଭିମାନ କିଛୁତେ ନା ଯାୟ ତବ ପଦେ ମତି ରତି ସଦା ଯେନ ରୟ ।୧। କରୁନାର ଦାସ କରେ ରାଖ ରାଙ୍ଗା ପାୟ ।୫।

ତବ ପଦ ହତେ ଯେନ ଦୂରେ ନାଇଁ ଯାଇ ବିଷୟେ ସହରେ ହ୍ୟ ଆସକ୍ତି ଯେ ମନ ଯଖନ ଯେ ଭାବେ ଥାକି ତବ ଗୂନ ଗାଇ ।୨। ତେମତି ତୋମାତେ ଯେନ ଲିଓ ଥାକେ ମନ ।୬।

ପରନିନ୍ଦା ପରଚର୍ଚ୍ଚା ହତେ ରାଖ ଦୂରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଆମାର ତୃଟି କରି ସଂଶୋଧନ ତବଗୁନ ଗାଥା ଯେନ ପାନେ ସଦା ୟୁରେ ।ଧା କୃତାର୍ଥ କର ହେ ଦାସେ ଏହି ଅକିଞ୍ଚନ ।୮।

ଦୀନ ଜନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ! କରନା କରନା ପର

ଦୀନ ଜନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ । କରନା କରନା ପର ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ, ମୋକ୍ଷ ସବୁ ତ ତୁମେ ମୋହର । ୨।

ତୁମେ ମୋ ଦୁଃଖପାଶୋରା ମୋ ଜୀବନ ଗଳାହାର ।ଠା

ତାରିଲଣି କେତେ ପାପୀ ମୁଖେ ଧରି ତୁମ ନାଁ କେତେ କେତେ ଅନୁତାପୀ କେତେ ଦୂର ତୁମ ଗାଁ ମୁଁ ଜଣେ ପାତକୀ ବୋଲି କେମିତି ପାଶୋରି ଦେଲ ?

ପଚାରି ପଚାରି ବାଟ ଆସିଛି ତୁମ ଦୁଆର । ୧।

ଦୀନ ନାଥ ମାଗୁ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ

 ଦୀନ ହୀନ ଏଇ ଦୁର୍ବଳ ସନ୍ତାନ
 ଆଦେଶ ତୁମର ହେଉ ଶୀର ତାଜ

 ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଥିର କରିମନ
 ଦୁିଆଁ ଜଞାାଳ ମଣି ମନେ ବ୍ୟାଜ

 ଜନମେ ଜନମେ ଜୀବନେ ମରଣେ
 କେବଳ ତୁମରି ଶୀଚରଣ ଧୂଳି

ଲଭିବାରେ ଆଶା ରହ । ୨ା

ନିରତେ ଜଣାଇ ଦ୍ରରୁ ଜୁହାର କର ଯୋଡି ମାଗୁଥିବି ମୁହିଁ ଛାର ତୁମରି ଅଭୟ ଚରଣ ସେବାରେ ଅଧିକାର ମହାବାହୁ ।୩ା ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ମୁଖେ ରଟି ସାରା ଜୀବନଟା ଯାଉ ମୋର କଟି ତୁମରି କରୁଣା ଜଳ ବିନ୍ଦୁ ପାଇ ତୃଷାମୋର ମେଣ୍ଟ ଥାଉ । ୪।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ଏହି କଥାରେ ମୋ ମନ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ଏହି କଥାରେ ମୋ ମନ

ତୁମ ମଣିମୟ ଦେଉଳ ଦୁଆରେ ନିଶି ହେବ ଅବସାନ । ୨।

ଭୁଲି ଭବମାୟା ଲଭି ତବ ଦୟା ଜୀବନ ହୋଇବ ଧନ୍ୟ ।ଠା

ହେରିବି ନୟନେ ହିରଣ୍ଟୟ ରୂପ

ଭାସିଯିବା ବେଳେ ସବୁ ଭବ ତାପ

ଭୁବନ ମୋହନ ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ

ମାନ ଅଭିମାନ ବେଦନା ବିଳାପ

କୋଟି ଜନମର କାଳିମା ତୁଟିବ ଭାବରେ ଲୋଟିବ ମନ ।୩ା

ବଜାଉଥିବି ମୁଁ ଶେଷ ବଁଇଶୀରେ ତୁମ ନାମ ଜୟ ଗାନ । ୧।

ଲଭିବି ସେ କାଳେ ଅମର ଜୀବନ

ସରି ଆସୁଥିବ ଦୂର ଯାତା ପଥ ଶୁଣୁଥିବି ଖାଲି ମଙ୍ଗଳ ସଂଗୀତ

ଚିତ୍ର ହେବ ଚିର ଆନନ୍ଦ ମଗନ ପଣତି ଜଣାଇ କହିବି ପଭୁ ହେ ! ଶୀଚରଣେ ଦିଅ ଛାନ ।୪।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ ବହିଛ ତୁମେ ଠାକୁର

ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଖାଲି ଦିଶିବ ସାରା ସଂସାର । ୨ ।

ଶିରେ ମୋର ଲଦି ଦିଅ ଦୁନିଆଁର ଦୁଃଖ ଭାର ।ଠା

ବୁଜୁଭରା ଖରଶାସ ରଖିଛି, ବିଞିବି ଆସ

ଦୁଃଖୀ ପାଶେ ତୁମେ ଯେବେ ଉଭା ହୁଅ ନାଥ ତେବେ-

ପାଦ ଧୋଇ ଦେବାପାଇଁ ସାଇତିଛି ଆଖି ନୀର ।୩।

ସୁଖ ମୋର ଲୋଡା ନାହିଁ, ଚିର ଦୁଃଖୀ ମୋତେ କର । ୧ ।

ହସି ଖାଲି ଦିଅ ଚାହିଁ ଆଉ କିଛି ଲୋଡା ନାହିଁ

ହେରି ତୁମ ଶିରୀ ମୁଖ ନ ବାରିବି ସୁଖ-ଦୁଃଖ

ମୁଁ ଜଣେ ଦୀନ ଭିଖାରୀ, ଝୁଲିରେ ମୋ ଦୟା ଭର ।୪।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇବ କେବେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇବ କେବେ

ସବୁ ଦୀପ ଶିଖା ଲିଭେ

191

|എ|

181

କେବେ ମୁଁ କହିବି ତୁମେ ମୋ ବାନ୍ଧବ

ଚାରି କାତ ମୋର ଭାଙ୍ଗିତ ଗଲାଣି

ଅବାଟେ ପଡିଛି ଏକା

101 ତୁମେ ଏକା ସାହା ଭବେ

ଅବହେଳା କରି ଅପସରି ଗଲେ

ସାତପର କରି ସଭିଏଁ ଗଲେଣି ଗଲେଣି ସଇ ସଙ୍ଗାତ

ଅଲୋଡା ହେଲି ମୁଁ ଯେବେ

କେମିତି ବଞ୍ଚିବି କା ହାତ ଧରିବି

ଏତେ ଦୁଃଖ ଦେଖି ନୀରବ ରହିଛ

191 ଦ୍ରେଇ ଦିଅନ୍ତି ସର୍ବେ

କଥା କୁହ କଥା କୁହ

ଏକୁଟିଆ ହୋଇ ପଥ ପଚାରେ ମୁଁ

ଦ୍ରରେ ଥାଅ ପଛେ ଧୀରେ କହି ଦିଅ

ପଚାରେ କିଏ ନିଜର

ମୋ ପାଣବାନ୍ଧବ ଏବେ

ସାତ ବାଙ୍କ କରି ଶତ ମୁଖ ଫେରେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୃଛି ମନେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ

ଆନ ମନେ ତୁମକୁ ଯେବେ ଅନାଁଏ ମୁଁ ପଭୁ ହେ ତେବେ

କି କରି ତୁମକୁ ବସାଇବି ପଭୁ ମଳିନ ଏ ମୋର ହୃଦ ଆସନେ ।ଠା ପେମେ ଭୋଳ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଆପେ ପାଶୋରି ଯାଏ ତ ମୁହିଁ ଜୀବନେ । ୧। ଚାହିଁ ରହିଥାଏ ଥକା ନୟନେ । ୨।

ପୁରି ଉଠେ ହୃଦୟ ମୋର ବହି ଯାଏ ଆନନ୍ଦ ନୀର ଗଭୀର ପେମର ତରଙ୍ଗରେ ବୃତି ଖୋଜି ବୁଲେ ଖାଲି ନାଉରୀ ଜଣେ ।୩

ନିରେଖିଲେ ସେ ରୂପ ଥରେ ପେମନୀର ନୟନୁ ଝରେ ବଚନ ମୁଖରୁ ନ ଫୁଟଇ ଖାଲି

ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର

ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର ଲୋଡିନାହିଁ କେବେ ଜୀବନେ, ଅମା ନିଶୀଥରେ ଡାକିଛ ଦୁଆରେ ଭାଳିନାହିଁ ଯାହା ସପନେ

ଆଦରେ କୋଳରେ ବସାଇଛ ମୋରେ ବାହି ପେମଭୂଜ- ବହନେ । ୨।

କିଳିଛି ଦୁଆର ଅତିଥିରେ ମୁହିଁ ସେଦିନ ନିଠୁର ପରାଣେ, ତେବେ ହେଲେ ତୁମେ ରୁଷି ନାହଁ ବଛୁ। ଶରଣ ଦେଇଛ ଚରଣେ । ୧।

ଭୂଲା ପଥୁକୀ ମୁଁ ପଥ ଯାଏଁ ହୁଡି ଡାକ ଦେଇଛ ମୋ ଶବଣେ, ଫେରି ଆସ ବୋଲି କେତେ ଥର ସତେ ଅମୀୟ ମଧୁର ବଚନେ ।୩।

ପାଶରୁ ତୁମର ପଳାଇଲେ ଦୂରେ ଆସି ହସ ହସ ବଦନେ,

ଶତ ଅପରାଧେ ଅପରାଧୀ ମୁହିଁ ବିକଳ ଧରମେ କରମେ ବିପଦ-ତମସା ନିବାରିଛ ତୁମେ ବିସାରି ବିମଳ କିରଣେ ।ଧା

ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ

ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ ଖାଲି ଯିବା ଆସିବାର ଖେଳ ବେଳହୁଁ ବିଚାର କର ।୩

କୋଳି ଖାଇ ମଞ୍ଜି ପୋତିବୁ ପାଞ୍ଚିଛୁ

ମନ ତୁ ଏଡେ ପାଗଳ ।୦

ଦିନେ ଆସିଥିଲୁ ତୁ ଲଙ୍ଗଳା ପୂଣି ଫେରିବୁ ହୋଇ ଫୁଲୁକା

ଏ ପାରି କରମ ସେପାରିରେ ତୋର

କିଏ ଯାଉଛି କିଏ ଆସୁଛି କିଏ ଗଣିଲି ବାହି ଚାହିଁଛି ହେବ ନିୟନ୍ତା ଭୋଗର ।୪

ମଝି ଦରିଆରେ କିଏ ଉବୁଟୁବୁ

ପାଉନାହିଁ ଥଳକୁଳ । ୧

ସଦଗୁରୁଙ୍କ ଆଶରା କର ସାଥୀ ଇହ ପର କାଳେ ତୋର

ହାତ ଧରି ପଥ ମଣାଇ ନେବେ ସେ

ତଳୁ ତଳ ବରଡା ଖସୁଛି

ଥାଇ ଉପରେ ଆନ ହସୁଛି

ମାଡି ଯିବୁ ଢିପ ଖାଲ । ୫

ମଝି କହେ ଭାଇ ତୋ କାମ ସରିଲା

ଆସୁଛି ମୋ ବେଳ କାଳ । ୨

ତୋର ଜୀବନ ହୋଇବ ଧନ୍ୟ ପୁଣି ସାର୍ଥକ ହେବ ଜନମ

ଆନନ୍ଦ ଧାମରେ ତାଙ୍କରି ସେବାରେ

କେବେ ହେଲେ ତ ଚିନ୍ତିଲୁ ନାହିଁ ଆସିଥିଲୁ ଭବେ କାହିଁ ପାଇଁ

କିସ କରି ଯିବୁ କିସ ଘେନି ଯିବୁ

କାଟିବୁ ଅନନ୍ତ କାଳ ।୬

191

ଦ୍ରଃଖ ଘରେ ମୋର ଜନମ ଠାକୁର

ଦୁଃଖ ଘରେ ମୋର ଜନମ ଠାକୁର !

ଦୁନିଆ ହସଇ ଦୁଃଖ ଦେଖି ମୋର

ଦଃଖୀ ହେଲି ବୋଲି ଦୁଃଖ ନାହିଁ

ଅପବାଦ ବୋଝ ଅଜାଡି ମଥାର

ତୁମ ପାଦ ତଳେ ମଥା ମାଡି ଦେଲେ

ଦୁଃଖ ଲିଭିଯାଏ ଆଖିର ଲୁହରେ

ଦୁଃଖ ମୋର ଯାଏ ଦୂର ହୋଇ ।ଠା

ତୁମ ମୁଖ ଥିଲେ ଚାହିଁ

ଦୁଃଖ-ସୁଖର ଏ ଅଜବ ଦୁନିଆଁ ମୁଁ ଯେ ଦୁଃଖୀ ବୋଲି ତୁମେ ଦୁଃଖୀଧନ ପତିତ ବୋଲି ମୁଁ ପତିତପାବନ ସଂସାରର ସାର ଖାଲି ଦିଆନିଆ ମୁଁ ଯେ ବିନ୍ଦୁ ବୋଲି ହେ କରୁଣାସିନ୍ଧୁ ! ତ୍ମ ପାଦେ ପଡି ଭକତି ମାଗୁଛି

ଆସିଛ ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇ । ୧।

ଦୁଃଖକୁ ସହିବା ପାଇଁ |എ|

ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି

ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି ଧରିଲେ ଯା' ନାମ ଥରେ ପାପୀ ଯାଏ ତରି ।ଠା

ଚରଣେ ମାଗିଲେ ଯାରମିଳେ କ୍ଷମାର ଭ୍ୟାର ଜୀବନର ସବୁ ଅପରାଧ ଯାଏ ସରି

ଭଗାରି ନୁହଁଇ କାର ସେ ପରା ସବୁରି ରେ ।୬।

ସବୁରି ମଙ୍ଗଳ ଚାହେଁ ହେଉ ଯେତେ ଦୋଷୀ ଯିଏ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରେ କିଏ ତାର ପରି ରେ ।୭।

ତାର ସରି ଗୁରୁ ଆଉ ଜଗତେ ମିଳିବେ କାହୁଁ ଷମା ଶବଦ ଯାହାର ପଦେ ଅଛି ଭରି ରେ ।୮।

ଯେତେ ଦୋଷ କରିଥିଲେ ଥରେ ତା ନାମ ସ୍କୁରିଲେ ଜାଣି ରଖ ସବୁ ପାପୁ ହୋଇଯିବୁ ପାରି ରେ ।୯।

> କୋଟି ଅପରାଧ କରି ଥରେ ବୋଲ ଗୁରୁ ହରି ଯମ ଜଞାଳ ଯେତେକ ନେବେ ଗୁରୁ ହରି ରେ ।୧ଠା

ନାମ ଧରି କଲେ କାମ ନାହିଁ ଯା ଆଶିଷ ସମ ଯମଦଣ୍ଡ ନ ବାଧଇ ଯାରେ ଅନୁସରି ରେ ।୨।

କୋଟି ପାପ ଥିଲେ କରି କା ନାମ ଗାଇଲେ ସରି ତରେ ହେଳେ ପାପୀତାପି କାହା ନାମ ଧରି ରେ ।୩।

ଯାହା ଇଛା ତାହା କର ନାମଟି ତାର ସୁମର ସେହି ଏକା ବୃଦ୍ଧିଦାତା ନିଏ ପାପ ହରି ରେ ।ଧା

କରି ସେ କରାଉ ଥାଇତା ବିନା କେ ଆନ ନାହିଁ ଜଗତେ ବୋଲାଅ ସିଦ୍ଧ ତା ନାମ ସୁମରି ରେ ।୫।

ସେହି ଜଗତ କରତା ସେହି ଏକା ପିତା ମାତା

ଦିଅ ମନ ପ୍ରେମଧନ ଅରଜନରେ

ସମାନ ଦେଖୁ ଜଗତି ତୋ ନୟନ ରେ ।୩। ନିଗୁଢ ପୀରତି-ତୋରେ ବାନ୍ଧିରଖ ମନଚୋରେ ସଂପି ଦିଅ ପାଣ ତାରେ ଅନୁକ୍ଷଣରେ ।୪।

ଦିଅ ମନ ପ୍ରେମଧନ ଅରଜନରେ ଲୁଟିବାରେ ସମରଥ ନୋହେ ଆନରେ ।ଠା

ଏ ଧନ ଲଭିବା ପାଇଁ କରଣୀତ ଲୋଡା ନାହିଁ ନାହିଁରେ ବିଚାର ତହିଁ ନିଶି ଦିନ ରେ ।୧। ନିରିମଳ କର ହୃଦ ଦୂର କର ଭେଦ, ବାଦ କର ଗୁରୁ ଶିରୀପଦ ବିଭୁ ଜ୍ଞାନ ରେ ।୨।

ନ ହୁଅ କଠୋର ମତି ଶୁଣାଅ ମଧ୍_ଭାରତୀ

ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ

		ч	
ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ		ସେନେହ ମମତା ମଥା ନୟନ	୩
ଅପରୂପ ରୂପ ଜଗମୋହନ	IOI	ନ ଧର ଅଧର ପାଶ ମଣ୍ଡନ	
ଆହା କି ଶୋଭା ସେ ଚାରୁ ଚରଣ		ଘନ କୃଷ୍ଣ କେଶ ଜଟା ସୋହନ	181
ଅମଳ କମଳ ଯେ ନାମ ରଣ	191	ନିରେଖିଲେ ଥରେ ରୂପ ନୟନ	
କଟିତଟେ ରାଜେ ଶୀତ ବସନ		ବିକି ହୋଇଯାଏ ମନ ପରାଣ	181
ଗଳେ ତୋଳେ ମାଳା ସେ ତ ସୁମନ	191	ରଙ୍ଗ ଚରଣରେ କରେ ଜଣାଣ	
ବିଭା ବିଭାସିତ ବିଧୂ ବଦନ		ନ ଲିଭୁ ନୟନୁ ସେ ଅପସନ	191

ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ

(ମୋର) ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ ଭିଖାରୀର ଆଶା ଖାଲି କରୁଣା କଣାକ ପାଇଁ । ୧। (ମୋର) କମଳ ଚରଣ ଧୂଳି ଚାହିଁ ଚାହିଁ । ଠା

କାହିଁକି ଲୋଡିବି ଆଉ ଢାଣେ ଯାହା ପଲକର ବାସବ ଗାରିମା ଅବା କୁବେର ଧନ ଭଣ୍ଡାର ଭିଖାରୀ ମୁଁ ସତ ବାକି ସେ ଧନ ଅଲୋଡା ମୋର ସବୁ ତ ସେ ପଦତଳ ଚିର ସାଇତା ସମାୂର ଜୀବନର ଆଶ ଏକା ଥିବି ପଦେ ଦାସ ହୋଇ ।୨।

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦ ହେଉ ଜୀବନର ଚିର ସାଥୀ ଏ ମରତେ । ୧। ବିତରିଗଲ ଭକତେ ଅତୁଳ ଆନନ୍ଦ ତୁମ ଉପଦେଶ ଯେତେ ବିଧିବରେ ଭାଗ୍ୟବନ୍ତ ଜନନୀ ପିଅର

ଆଖି ଆଗେ ସିନା ତୁମ ମର ଦେହ ନାହିଁ କଥା କହୁଅଛ ତୁମେ ପାଶେ ପାଶେ ଥାଇ ମନ ପୁରାଇ ଡାକିଲେ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ଆସି ଦେଖା ଦିଅ ଭଲେ ।ଧା

ଥାଅ ପଛେ ଦୂରେ ତୁମ ଉପଦେଶ ବାଣୀ ଶୁଭୁଥାଉ କାନେ କାନେ ଏତିକି ମାଗୁଣି ଜୟ ହେ ଚିର ଅମର ଘେନା କର ଚରଣରେ ଭକତି ଜୁହାର ।୫।

ରହୁ ସଦା ଏହି ଜ୍ଞାନ

ଚୂର୍ଣ୍ଣ କର ହେ

ନିର୍ୟମ କରି

ରଖିଲେ ନଳିନୀକାନ୍ତ ନାମଟି ତୁମର ତୁମେ ଧରାକୁ ଆସିଲ ଭକତି କମଳ ଜନ ମନେ ଫୁଟାଇଲ ।୨।

ପିଛି ଡୋର କଉପୁନି କଷେ ବାହି ମାଳି ଭକତି ବିହୁନେ ମିଳିବେ କି ବନମାଳୀ ଶିଖାଇଲ ତୁମେ ଜନେ ଘରେ ବସି ଡାକଦେଲେ ମିଳିବେ ସେ ଦିନେ ।୩।

ତୁମକୁ ଘେରିଣ

ନବ ବରଷର ପଥମ ପଭାତେ

ନବ ବରଷର ପଥମ ପଭାତେ ପତି ଅଣୁ ମଧ୍ୟେ ତୁମରି ବିକାଶ ଦେଖିବାକୁ ଯେହ୍ନେ ପାଇ କରେ ତବ ପଣିପାତ ହେ ମୋର ପାଣର ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା ତ୍ମରି ର୍ପର ମାଧୁରିମା ମଧ୍ୟେ ନିଜକୁ ଯାଏ ହରାଇ । ହେ ମୋର ଜୀବନ ନାଥ ! ଆଲୋକ ବିତରି ତୁମରି କୃପାର ଇଛାର ଯେପରି ଅନ୍ଧକାର ନାଶିଦିଅ ତୁମରି ମଙ୍ଗଳ-'ଅହଂ ମମତା' ଘୁଆଇଣ ପଭୁ ଦେଇପାରେ ସଦା ଜୟ ତୁମରି କରିଣ ନିଆ । ନିର୍ଭର କରିଣ ତୁମରି ଉପରେ ହୋଇ ପାରିବି ନିର୍ଭୟ । ମନର କାଳିମା ଦେହର ଜଡତା ଘୁଞ୍ଚିଯାଉ ମୋର ଦୂରେ ବିଶାସ ଦିଅ ଦିଅ ନିର୍ଭରତା ପୂରି ରହିଥାଉ ଦିଅ ହେ ଭକତି-ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ତର ପୁର ତୁମରି ମୋହନ ସ୍ୱରେ । ଦିଅ ମନେ ବଳ ଦୃଢତା ଅଟଳ ବୃତ୍ତି ମୋହର ଦିଅ ହେ ଅଦୀନ ପାଣ । ଶୁଦ୍ଧ କର ହେ ହୃଦୟରେ ଭବ୍ତ ଉର୍ଦ୍ଧେ ଚାଳିତ କର ବାହୁରେ ଶର୍ତ୍ତି ତୁମରି ଅଭୟ-କର ପସାରିଣ ଆସୁ ହେ ଦେବତା ଜାଗି ସୁଭାବ-ବିରୋଧୀ ଆମୃଙ୍କୁ କୋଳରେ ଧର । ରିପୁର ପଭାବ ନିମିଷକେ ଯାଉ ଲିଭି । ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରୁ ବିଦୂରିତ କର ଅଶୁଭ ସଂୟାରରାଶି ନୟନ ମଧ୍ୟରୁ ମାୟା-ଆବରଣ ଅଜ୍ଞାନର ମୂଳ ଚିର ଦିନ ପାଇଁ ଯାଉ ମୋର ତୃରା ଖୋଲି ଦିଅ ହେ ଠାକୁର ନାଶି । ବିଶୃର୍ପଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡିଦେଇ କାଟ ଲୋଟିବି ଚରଣେ ବୋଲି । ସକଳ କରମ ଡୋର ଜଗତକୁ ଯେହେ ତବ ରୂପ ଭାବି ଭସାଇ ଦିଅ ହେ ପାଇବି ହେ ଅତି ଭଲ ପେମ-ପାବନରେ ଦଗଧ ହୃଦୟ ମୋର । ପେମର କଣିକା ତୁମରି ଅସୀମ ସେ ମରୁ ହୃଦରେ ହେଉ ଜାଗରଣ ସସୀମ ହୃଦୟେ ଢାଳ । ଦିଅ ଜ୍ଞାନ ପେମ କର୍ମଶକ୍ତି ଦିଅ ପେମର ବୃନ୍ଦାବନ ସାଧିବି ତୁମରି କାର୍ଯ୍ୟ ନିତ୍ୟଲୋକର ଆଭାସ ଫୁଟୁ ହେ ମୋ ଅନ୍ତରେ ଅନୁକ୍ଷଣ । ସବୁ ଆବରଣ ହରି ନେଇ ପଭୁ ମଦନେ ମୋହିଣ ସାର୍ଥକ କର ଦିଅ ହେ ସେବକ ସାଜ । ମଦନମୋହନ ନାମ ସବୁ ଅଭିମାନ ଚ୍ୟ କରିହେ ହୁଦରେ ସର୍ବଦା ତୁମରି କରିଣ ନିଅ ଜାଗୁ ହେ ଠାକୁର ତୁମରି ବିନ୍ଦୁ ତୁମରି ମୋହନ ଠାମ । ସେବା ଅଧିକାର ତୁମକୁ କେବଳ ଦେଖିବି ଠାକୁର ଦିଅ ପଭୁ ମୋତେ ଦିଆ । ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପଭୁ ମୁହିଁ ତବ ଦାସ ସକଳ ହୃଦ ମଧ୍ୟରେ

ହେଉ ଜାଗରଣ

ଜଗତ ନୂଆ ଭାବରେ ।

ତୁମରି ନାମର ଅମିୟ-ସାଗରେ ବୁଡାଇଣ ମୋତେ ଦିଅ ଚିର ଜୀବନର ଧୁବତାରା ହୋଇ ହୃଦୟ ଆକାଶେ ରୁହ ।

ମୋର ଦମ୍ ଅଭିମାନ । ତୁମରି ଅତୁଳ ରୂପ ଆଲୋକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ମୋର ପାଣ ସ୍ନେହର ପରଶ ଦେଇ ହେ ଠାକୁର ଅହମିକା କର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର

ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର ! ପଦ କଞ୍ଜଳେ ହେଉ ଠାବ ମୋର ।ଠା

ତେତନେ, ଶୟନେ ସବୁ ମାୟା ଭୁଲି, ରଟୁ ଏ ରସନା ଗୁରୁନାମ ଖାଲି ରାଗ, ରୋଷମାନ ମାନସୁଁ ପାସୋର ଗୁରୁନାମ ସୁମରଣ ହେଉ ସାର ।୧।

ଆଜି ଅଛି ଯାହା ସେ ତ ଦି'ଦିନର ପଲକେ ସେ ଚାଲିଯିବ ଯମପୁର ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ କରିଦେବେ ସାତପର ମନରୁ ସବୁରି ଯିବି ମୁଁ ପାସୋର । ୨।

ଜୀବ ଛାଡିଗଲେ ଭୂତ ବୋଲି କହି ଶମସାନ ଭୂମିକୁ ତ ନେବେ ବହି ସ୍ନେହ ମାୟା ମମତା ପାସୋରି ଦେଇ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ତୋ ସାଥୀ ପଲକର ।୩।

ଚରଣ ତଳେ ମାଗୁଛି ଠାବ ମୁହିଁ ଆଉ ମାନ ଗଉରବ ଆଶା ନାହିଁ ବାରଣ ନ କର ପୁଭୁ ଭାବଗୁହୀ ମୋର ବଳ ଦିଅ ତବ ନାମ ଭଜିବାର ।ଧା

ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର

ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର? ସୁରେ ସୁର ନ ମିଶିଲେ ବେସୁରା ବୀଣା ତାର ।ଠା

ମନର ମିଳନ ଯେବେ ମନ ତୁଲେ ନ ହେଲା ଏକ ସୁରେ କଞ ଯେବେ ମିଳନ ପାଶୋରିଲା ପରାଣର ମେଳ କାହୁଁ ହେବ ଥରେ ବିଚାର ।୧।

ଘୁମାଇଁ ନ ରହ ଆଉ, ଯାଏ ଗଡି ବେଳ ତ ଏକ ତାନେ, ଏକ ସୁରେ ଗାଅ ଗାଅ ସେ ଗୀତ ଯେ ଗୀତର ଛନ୍ଦେ ଭରା, ଗୁରୁ ନାମ ମନ୍ତର । ୨।

କେହି ନୁହେଁ ପର କା'ର ଏଇ ଧୂଳି ଧରାରେ କହ କା'ଜନମ ନୁହେଁ ମାଟି ମାଆ କୋଳରେ ବାଉଳା ସେ, ଏ ମନ୍ତର ହୁଏ ଯା'ର ପାଶୋର ।୩।

ଆସ, ଜାଗ, ନାମ ତାର ଗାଅ କ& ମିଳାଇ ଜାଣନା କି ଜୀବନର ନାଉରୀ ଏକା ସେହି ସେଇ ଗୁରୁ, ସେଇ ବହୁ, ସେଇ ବିଷ୍ଣୁ ଶଙ୍କର ।ଧା

ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ

ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ ଅଞନ ଦିଅ ଗାରେ ନିରେଖିବି ତୁମ ରୂପ ସବୁରି ଭିତରେ ।ଠା

ସୁନ୍ଦର ଶ୍ରୀମୁଖ ହେରି ନିଜକୁ ଦେବି ପାଶୋରି ପୁଲକିତ ହେବ ଚିଉ ତୁମ ଧିଆନରେ ।୧।

> ପ୍ରୀତିରେ ମିଶିବ ପ୍ରୀତି ଗାଇ ତୁମ ଜ୍ଞାନ ଗୀତି

ଅବଗାହିବି ମୁଁ ନିତି ଭାବ-ପାରାବାରେ ।୨।

କର ବାରେ କୃପାନିଧି ମୋ ଲାଗି ଏଡିକି ବିଧି ଶୁଣାଇବି ତୁମ ସୁର ଜଗତ ଜନରେ ।୩।

ତୁମେ ମୋ ଆଚାଯ୍ୟ ଶ୍ରେଷ ମୁଁ ତୁମ ଦାସ କନିଷ ଶିର ପାତି ଥିବି ଚିର ଚାରୁ ଚରଣରେ ।୪।

ନୟନ-ରଞ୍ଜନ ନୟନେ ନୟନେ

ନୟନ-ରଞ୍ଜ ନୟନେ ନୟନେ ଅଞ୍ଜନ ହୁଅ ହେ ମୋର ମନକୋଣେ ଲୁଚି ଖେଳ ଲୁଚକାଳି ହୋଇ ତୁମେ ଚିଉଚୋର ।୧।

କ୍ଷତଟେ ନିଶିଦିନ ଝୁଲୁଥାଅ ହୋଇ କ୍ଷ-ରତୃହାର ସୁବାସ ଅଗୁରୁ ଚହନ ହୋଇ ମୋ

ଅନ୍ତରେ ମୋ ଖେଳାକର ବସନ ହୋଇ ମୋ ଅଙ୍ଗେ ଜଡି ରହି ନିରତ ଲଭା ନିବାର ।ଧା

ନ୍ୟତ ଲାଜ୍ୟ ନ୍ୟାଷ । ଧା ଶୟନେ ସପନେ ଘୁମେ ଜାଗରଣେ

ଶୟନେ ସପନେ ଘୁମେ ଜାଗରଣେ ସଙ୍ଗେ ଥାଅ ମୋର ପ୍ରିୟ ! ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ସେବାର ନିଯୋଗ ଦିଅ ।୫।

ଲେପନ ହୁଅ ଅଙ୍ଗର । ୨।

ମଥା ପରେ ମୋର ବିରାଜୁ ଥାଅ ହେ ହୋଇ ତୁମେ ଶିରୋମଣି ହୃଦସିଂହାସନେ ହେ ଦେବତା ତୁମେ ହୋଇଥାଅ ଚିନ୍ତାମଣି ।୩।

ନାସାପୁଟେ ହୋଇ ନିଃଶ୍ୱାସ ତୁମେ

ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି

ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି ରହିଛ ନୟନେ ନୟନେ ହୃଦୟ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଜାଣି ହୃଦୟେ ରହିଛ ଗୋପନେ ।ଠା

ବାସନା ବଶରୁ ଅବିରତ ମନ

ଧାଏଁ ଦଶଦିଗେ ପାଗଳ ସମାନ ଧାଏଁ ଦଶଦିଗେ ପାଗଳ ସମାନ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ତୁମେ ସତତ ମରମେ ଜାଗିଛ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ।୧।

ତେଜିଛନ୍ତି ସର୍ବେ କେହି ନାହିଁ ଯାର ତୁମ ସ୍ନେହ ଅଛି ତୁମେ ଅଛ ତାର ନିରାଶୟ ଜନ ଗୃହ ନାହିଁ ଯାର ରଖ ତାକୁ ତୁମ ଭବନେ ।୨। ତୁମେ ଅଛ ବୋଲି ମୁହିଁ ସିନା ଅଛି ତୁମେ ପ୍ରାଣମୟ ତେଣୁ ମୁଁ ବଞ୍ଚିଛି ଯେତେ ପାଇଲେ ହେଁ ତୃତ୍ତି ନ ଆସଇ ଯେତେ ଜାଣିଲେ ବି ନ ଜାଣେ ।୪।

ତୁମକୁ ପାଇବି ଜାଣେ ନିରନ୍ତରେ ଲୋକ ଲୋକାନ୍ତରେ ଯୁଗ ଯୁଗାନ୍ତରେ ତୁମେ ଆଉ ମୋର ବିନା କେହି ନାହିଁ ନାହିଁ କିଛି ବାଧା ଏ ମିଳନେ ।୫।

ତୁମ ବିନା ସାଥୀ କେହି ନାହିଁ ମୋର

ସନ୍ଦୁଖେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ବିୟାର କାଳପାରାବାର କରୁଅଛ ପାର କେହି ନ ଜାଣଇଁ କେସନେ ।୩।

ନନ୍ଦନବନ ପାରିଜାତ ତୁମେ

ନନ୍ଦନବନ ପାରିଜାତ ତୁମେ, ବନ୍ଦନ ମୋର ଘେନ ଅନ୍ଧନ୍ୟନେ ରଞ୍ଜନ କର ଜ୍ଞାନର ଅଞ୍ଜନ ।ଠା

ତୁମେ ସୁରଧୂନୀ ଧାର ଧୁଅ ମୋର ମାୟା ଘୋର କଝରୁ ତବ 'ମା ଭୈ' 'ମା ଭୈ' ଶୁଣଇ ବ୍ୟଥିତ ଜନ ନିଖିଳ ନୟନ ଆବାହନ କରେ ତବ ଶୁଭ ଆଗମନ । ୧।

ସ୍ୱପ୍ନର ତୁମର ସତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ତୁମେ ତତ୍ତ୍ୱ ମୁକ୍ତିପିଆସୀ ହତାଶ ଜୀବନେ ଦୀପଶିଖା, ତେଜିଆନ ବିଶ୍ୱଜନତା ଅଭୟ ଲଭଇ, କରି 'ଜୟଗୁରୁ' ଗାନ ।୨।

ତୁମ ସଙ୍ଗୀତ ସୁର ମଙ୍ଗଳମୟ ଚିର ମୁର୍ଚ୍ଛନା ତା'ର ଚରାଚର ଛୁଇଁ, କଲ୍ୟାଣ କ

ମୁର୍ଚ୍ଛନା ତା'ର ଚରାଚର ଛୁଇଁ, କଲ୍ୟାଣ କରେ ଦାନ ତାପିତ, ପୀଡିତ, ଦଳିତ ଜୀବନେ, ଶାନ୍ତିର ଆଲେପନ ।୩।

ଯୁଗ ଧର୍ମର ରକ୍ଷୀ ନିତ୍ୟର ତୁମେ ସାକ୍ଷୀ ଅମର ବାଣୀରେ ଅମୀୟର ଧାର ବରଷ ଜଗଜୀବନ ! ନିଠୁର ନ ହୁଅ ଶରଣାଗତରେ, ଚରଣେ ଦିଅ ଶରଣ ।ଧା

ନାହିଁ ନନ୍ଦନ ବନର ସୁମନ

ନାହିଁ ନନ୍ଦନ ବନର ସୁମନ ନାହିଁ ଚନ୍ଦନ ଚୂଆ ଭକତି ପୋଥିରେ ଡୋରବନ୍ଧା ମୋର ପ୍ରଣତି ଶିଖୁଛି ନୂଆ ।ଠା

କଳୁଷ ଜଳଧି ଉର୍ମିରେ ମୁହିଁ ଆସିଛି ପ୍ରିୟ ଗୋ ଆଜି ମଥା ଧୋଇ ଦିଅ ପରା ତୁମେ ଚରଣ-ପରଶ ନ ବାରି ଛୁଆଁ-ଅଛୁଆଁ ଦେଉଳ ଦୁଆରେ ଆସିଛି ଆଜି ମୁଁ ଶୁଣି ଏଇ ଲୋକ କୁହା ।୧।

ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ଚରଣ ପରଶ କଳଙ୍କ ଲାଗିବ ହେବ ଅପଯଶ ଦୁରୁଁ ଘେନ ପ୍ରିୟ ! ବନ୍ଦନ ତେବେ ମାନ ମୋର ସାନକୁହା ବନଫୁଲଟିଏ ଆଣିଛି, ଭେଟିବି ଭରା ଆଖି ପାଣି ଧୁଆ ।୨।

ନିଗମ ତାରକଂ

ନିଗମାନଦଂ ଭବବନ୍ଧନ-ମୋଚକମ

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ପରମାନନ୍ଦଦାୟକମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସୋମ୍ୟ-ମଧୁର-ଦର୍ଶନମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦବିଗ୍ହମ୍ ।୧।

ନିଗମାନଦଂ ବୃଦୁଞ୍ଜାନ-ବିକାଶକମ୍ ନିଗମାନଦଂ ଭୃତ୍ତଦୃଦୟ-ରଞ୍ଜନମ୍ ନିଗମାନଦଂ ସାରସଂପଦଞ୍ଜାପକମ୍ ନିଗମାନଦଂ ଦୀନ-ପତିତ-ପାବକମ୍ । ୨। ନିଗମାନଦଂ ନିଗମତତ୍ତ୍ୱଭୂଷଣମ୍ ନିଗମାନଦଂ ଶୃତିବେଦାନ୍ତଭାୟରମ୍ ନିଗମାନଦଂ ସତ୍ୟ-ଶିବ-ସୁଦରମ୍ ନିଗମାନଦଂ ପ୍ମେ-କରୁଣା-ନିଳୟମ୍ ।୩।

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଅଞ୍ଜ-ତାମସ-ନାଶକମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଜୀବଦୃଃଖକାତରମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀପଦଯୁଗଳମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଚରଣେ ଗଛ ଶରଣମ୍ ।୪।

ନିରାଶ ନ କର ଆଜି

ନିରାଶ ନ କର ଆଜି ଦୟାଳୁ ଠାକୁର ହେ କରୁଣା କଣାଏ ମାଗେ ଯୋଡି ବେନି କର ହେ ।୦

ଯେ ଦାନ ଦେଇଛ ଭରି ମୁରୁଛିବି ମୁଁ କି କରି ପ୍ରତିଦାନେ ପ୍ରେମବାରୀ ପଦେ ଘେନା କର ହେ ।୧ ଶୟନରେ ସ୍ୱପନରେ ସେ ମୂରତି ନୟନରେ ହେରି ବେନି ଆଖି ମୋର ହେଉ ଶୁଦ୍ଧ ଚିର ହେ ।୨

ସନ୍ତାନର ଦୋଷରାଶି ଷମାକର ଅବିନାଶୀ ଏତିକି ମାତର ପୁଭୁ ଆଶା ଏ ମନର ହେ ।୩

ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପଭୁ !

ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ ! ଏଇ ମାଟି ଘଟୁ ଦିନେ ଯିବ ପଳାଇ ପଭ, ଦିଅ ତମ ପେମ ଧନ ଦଦେ ହ

ପ୍ରଭୁ. ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମ ଧନ ହୃଦେ ରଖିବି କରି ଯତନ ଗଲାବେଳେ ଯିବି ତାକୁ ସାଥୀରେ ନେଇ ।ଠା

ହୃଦ-ସରସୀରେ ଫୁଟାଇ ଦିଅ ତୁମ ପଦ-କମଳ ମନ-କଳସୀରେ ପୂରାଇ ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମ-ସଲିଳ ସେହି ପ୍ରେମ ଜଳେ ଅବଗାହି ତୁମ ପାଦପଦ୍ମ ଚିତ୍ରେ ଧ୍ୟାୟି ଜୀବନର ଯେତେ କାଳ ଦେବି ବିତାଇ ।୧। ଅଖିଳି ବିହୁା ଓ ସ୍ୱାମୀ ହେ ତୁମେ ପରା ଜନକ ମୋର ତୁମେ ଥାଉ ଥାଉ ତିନି ଭୁବନେ ମୋର କାହାକୁ ଡର କର ତୁମ ପ୍ରେମ ଧନେ ଧନୀ କେବେ ହେବି ନାହିଁ ଅଭିମାନୀ ଏତେ ସଉଭାଗ୍ୟ ସିନା ତୁମରି ପାଇଁ । ୨ା

ଏ ଭବ-ସାଗରେ ବୁହାଇ ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମତରଙ୍ଗ ଆହେ ପ୍ରେମମୟ କର ହେ ପାରି ନାବେ ଧରିଣ ମଙ୍ଗ ମୋର ଏହିମାତ୍ର ଅଭିଳାଷ କର ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ ଦାସ କରୁଥିବି ସେବା ତୁମ ନାମକୁ ଗାଇ ।୩।

ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ

ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ ତୁଟାଇ ସଂସାର ବନ୍ଧନ ମାୟା ଭେଳିକିରେ ଭୁଲାଇ କାହିଁକି ଲୁହରେ ଭରିଲ ନୟନ ।ଠା

କୃପା ବହି ଭବେ ଦେଲ ଜନମ (ବୃଥା) ମାୟା ପ୍ରେମେ ବିତିଲା ଦିନ ବାସି ଫୁଲ ସେ ତ ଝରିଗଲା ହେଲେ ତୁମ ପାଦେ କର ବିଲୀନ ।୧।

ଦେଖା ଦେଲ ଯେବେ ଏଇ ଜନମେ ହାତ ଧରି ନିଅ ମୁକତି ଧାମେ ଦୀପଶିଖା ସେ ତ ଲିଭିଗଲା ହେଲେ ତୁମ ସାଥେ ହେଉ ମିଳନ ।୨।

ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା

ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ଯୋଡି କର କ୍ଷମାକି ପାଶୋରି ଦେଲ ମୋହରି ପାଇଁ ଠାକୁର? ।ଠା

ଜଳେ ଥଳେ ଆକାଶରେ ତୁମରି ସମାନ ଦୃଷ୍ଟି କିଏ ସେ ନ ଜାଣେ କହ ତୁମର ଏ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ସବୁରି ପାଇଁ କି ପରା ତୁମର ସମ ବିଚାର ।୧।

ଅଧମ ହେଲେ ମୁଁ ପଛେ ନୁହେଁ କି ସୂତ ତୁମର?

ପିତା ତୁମେ ମୋର ବୋଲି ନ ଦେବ କି ସିଉକାର କୁବୁର୍ଦ୍ଧି ଅଞ୍ଜାନୀ ସୁତେ ପିତା କି କରେ ଅନ୍ତର ।୨।

ଜାଣୁଛି ତୁମ ବିହୁନେ ତିଳେ ମୋର ଗତି ନାହିଁ ତେବେ ହେଲେ ତୁମକୁ ମୁଁ କେବେହେଲେ ଡାକୁ ନାହିଁ ପାଶୋରି ତୁମକୁ ସାର କରିଛି ହୀନ ମୁଁ କାର ।୩।

ତୁମ ବିହୁନରେ କାଳ ଗରାସୁଛି ମୋତେ ଆସି

ଶରଣାଗତ ଦାସରେ କୂପାକର କୂପାକର ।୪ା

କୋଟି ଅପରାଧୁ ମୋର ଗଳେ ଝୁଲେ ମାୟା ଫାଶି ତାହି ତାହି ଆର୍ତ୍ତାଣ ରକ୍ଷାକର ରକ୍ଷାକର

ପଝାରୀ ରୋ ଡର ନାହିଁ ଆଖି

ପଝାରୀ ରେ! ଡର ନାହିଁ ଆଖି ଆଗେ ହେରି ଭବ ନଦୀ ଧାର ଗୁରୁ ନାମ କୁନ୍ତ ଧରି ପେଟ ଫୁଟାଅ ତାହାର ।୩।

ଅଛି ଜଣେ ନାଉରୀଆ କରିବ ପାର ଉତାର ।ଠା

ନାଉରୀ ଜଣକ ଟାଣ ଡାକ ଦେଇ ମନ ପାଣ

କୂଳ ଲଘିଂ ଢେଉ ଦେଖି ଛାତି ତୋର ଥର ଥର ।୧।

ମନ ଖାଲି କରି ଟାଣ ତା ପଦେ କଲେ ଧିଆନ ଚଢରେ ସତ୍ୟର ନାଆ କହରେ ଗୁରୁର ନାଆଁ ଅଦେଖାରେ ଅଜଣାରେ ଆସି ହେବ ଆପଣାର ।୫।

ଟିକି ନାଆ ହେଲେ ହେଉ ୍ତିଳେ ଖାତର ନ କର ।୨।

ବଳେ ଦିଶିବରେ ରାହାହୋଇବ ସେ ତୋର ସାହା

କାଳି ମେଘ ଘୋଟେ ଯେବେ ଆକାଶ କୋଣରେ ତେବେ ଝଡ ଝଞାକୁ ନ ତରି ଗୁରୁ ନାମକୁ ସୁମର । ୬।

ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଚ ଶତଦଳ

ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଚ ଶତଦଳ ବରନ-ବଇଭବ ନିନ୍ଦଇ, ମୁଖ ମଣ୍ଡଳେ ଦରହାସ ଆଶିଷ-ବାରି ସନ୍ତତ ସିଅଇ ତନୁ-କାନ୍ତି ଝ୍ଲମଲ, କାନ୍ତ କୋମଳ ନୟନ, ମନ ଅଭିନନ୍ଦଇ ।୧। ଘନ-କ୍ଷ କୁଞିତ ଚାରୁ କୁନ୍ତଳ କଣ୍ଡଟପଟ ବିଅଇ ।୩।

ପରିଶୁଭ୍ ବାସ ସୁବେଷନେ ତବ ସରସ କଟି ତଟ ସାଜଇ ନତ ଭକତଜନ ତବ ଚରଣ ଯୁଗଳେ ବହି ଆଶିଷ ଲୋଡଇ କମ ରୁଚିର ପରିସର ବଶ ପର ସଜ ସୁମନ ହାର ବିରାଜଇ ।୨। ଦିଅ ଗୁରୁ ନିଗମ ! ଚିର ପଦ ଶରଣ ଗୁରୁଦାସ ଭିଷୁକ ମାଗଇ ।୪।

ପଦ ବନ୍ଦେ ଗୁରୁଦେବ

ସୁରଙ୍ଗ ବେନି ପୟର ବନ୍ଦେ ବିଶ୍ୱ ଚରାଚର ସଞ୍ଚାଳକ ସବୁକାଳେ ଅପରିମିତ ମହିମା ଯେ ପଦୁ ଉଦୟ ହେ ।୧। ତୁମେ କ୍ଷିତି ଚକବାଳେ

ପଦ-ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ଆଶେ ମତି କର ଥୟ ହେ ।୩।

ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ

ତୁମେ ଏକା ମୋର ବୋଲି ରଟି ବୁଲେ ନିଶି ଦିନ ।୩।

ତୁମେ ବାଞ୍ଜାକକ୍ତରୁ ଜେଣିକି ଦେବି ମୁଁ ଚାହିଁ ଶରଣ ନେଲା ଉତ୍ତାରୁ ସେ ରୂପ ଦିଶିବା ପାଇଁ ଅନାଥ ହେଲେ ମୁଁ ନାଥ କାହାକୁ ଏ ଅପମାନ ।୧। ନୟନ ପଟରେ ଦିଅ ଲଗାଇ ଜ୍ଞାନ ଅଞ୍ନ ।୪।

ଆପଣାରେ ଆପେ ଭଞ୍ଜେ ଭଲ ଭେଲ ଯେତେ ଯାହା ନ ହେଜେ ସେ ପଦ ଦଞ୍ଜେ ସବୁତ ତୁମରି ଦିଆ ତ୍ୟରେ ଦିଅ କୁହାଇ ଗୁରୁନାମ ଗୁଣ ଗାନ ।୨। କରୁଣା କର ହେ ନାଥ ଏତିକି ବୁଝୁ ଏ ମନ ।୫।

ପଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ

ପଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ ପଡିଲେ ବିପଦେ ତୁମରି ଶୀପଦେ

ଭକତି ମୋ ଥାଉ ରହି ।ଠା

ଭକତି ଡୋରରେ ବାନ୍ଧ ମୋ ମନ ହୃଦ-ବୃନ୍ଦାବନେ ସତତ ବିହରି

ସେବା ଅଧିକାର ଦିଅ ଗୋସାଇଁ । ୨।

ଆସିବି ଯିବି ମୁଁ ଥରକୁ ଥର ତୁମ ପଦସେବା କାମନା ମୋର ତରିବାକୁ ଏହି ସଂସାର-ସାଗର

ଦେଉଥିବ ତୁମେ ପଥ ମଣାଇ ।୧।

ଯମୁନା ପୁଲୀନେ ରାସମଞ୍ଜଳେ ରାସବିହାରୀ ହେ ଦେଖିଲେ ଥରେ ଜନ୍ ଜନ୍େ ଥିବି ସେବକ ପଣରେ

ଧନ୍ୟ ହେବ ନେତ୍ଦୋଳୀ ଖେଳାଇ ।୩

ନ ଲୋଡେ ମୁଁ ଧନ, ଜନ, ସମ୍ମାନ

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶୃବିହାରୀ ଚରଣେ ପଣତି ଘେନ ଭବଦୃଃଖହାରୀ

ନରରୂପୀ ଭଗବାନ

ମଙ୍ଗଳ ଆଶିଷେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଜୀବନ ।୧।

ଆହେ ଗୁରୁଦେବ ତବ ମହାନ ଶକତି ବିଶ୍ୱଲୀଳା ମଧ୍ୟେ ପବେଶିଣ ଯଥାରୀତି ସତ୍ୟ ସୃରୂପ ବୋଲାଇ

ଚଳାଉଅଛ ଏ ସୂଝି , ଅଲକ୍ଷ୍ୟରେ ରହି । ୨।

ସେହି ଶକ୍ତି ବଳେ ସର୍ବେ ହୋଇ ଆକର୍ଷିତ ମହତର୍ତ୍ତଠାରୁ ଜୀବ ଜଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ସବୁ ହୋଇଛି ସମୃବ ସବୁଠାରେ ଖେଳେ ତବ ଶକ୍ତିର ବିଭବ ।୩।

ପଳୟ କାଳରେ ବିଶ୍ୱ ହେଲେହେଁ ବିଲୟ ଏକମାତ ତୁମେ ସର୍ବ ଉର୍ଦ୍ଧେ ହୋଇ ଥୟ ରହି ଦଝାର ଆସନେ ଜଗତ-ବୀଜକୁ ରକ୍ଷା କରୁଛ ଯତନେ ।୪।

ସକଳ ସୁଖ ଦୁଃଖର ହୋଇଣ ଅତୀତ ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥେ ଚଳୁଥିବୁଁ ନିତ୍ୟ ଶଦ୍ଧା, ବୃଦ୍ଧି ସେହିପରି ଦିଅ ଦେବ, ଶୀଚରଣେ ପାର୍ଥନା ଆମରି । ୫।

ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋତେ ହାତ ଧରି

ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋ ହାତ ଧରି ଭବ ଜଳ ଭଉଁରୀରେ ମରେ ମୁଁ ଘୁରି ।ଠା

ଆସିଥିଲି ଏ ସଂସାରେ ତୁମ ମହାନ ଇଚ୍ଛାରେ କରିବାକୁ ବିଶୃହିତ କମ ତୁମରି ସେବକ ଜୀବନ ଧରି ସେବା ଆଚରି । ୧।

ଦୁନିଆର ରଙ୍ଗ ଦେଖି ମନ ମୋର ଗଲା ଲାଖି ମାୟା ମରିଚିକା ପଛେ ପାଗଳ ହେଲି ତୁମ କଥା ଏ ମନରୁ ପାଶୋରି ଦେଲି । ୨।

ପବୂର୍ତ୍ତି ସୋତରେ ଭାସି ପାଣ ମୋର ଗଲା ଆସି ଅବଶ ଏ ତନୁ ମନ ଆହତ ଭାରି ତଥାପି ଏ ମନ ଚାହେଁ ଯିବ ପହଁରି ।୩।

ଯେତେକ ଦେଲ ବତାଇ ଚେତନା ମୋ ଫେରୁ ନାହିଁ ମୋହ ମଦ ନିଶା ମୋତେ ରଖିଛି ଘାରି ଜୀବନ ଦୀପ ମୋ ଧୀରେ ଯାଏ ମଉଳି ।ଧା

ମରଣ ଦୁଆରେ ଆଜି ତୁମ କଥା ମନେ ହେଜି ଶରଣ ମାଗୁଛି ତୁମ ଚରଣ ଧରି ଅର୍ଷ ଜନକୁ ରଖ ହେ ଦୁଃଖହାରୀ । ଞା

ପରାଣ ମଧୁପ ନ ରସିଲା ଯେବେ

ପରାଣ ମଧୁପ ନ ରସିଲା ଯେବେ କମଳ ଚରଣେ ତବ କହ ଦୟାମୟ ! ଜୀବନରେ ଆଉ କେଉଁ ସୁଖ ବଇଭବ ? ।ଠା

ଅକଳନ ଧନ ଥାଇ ଅକାରଣ ନାହିଁ ତହିଁ ଲବେ ଲାଭ, ସେ ଧନେ ଅନାଇ ପରମ ରତନେ ଯତନ ଯେବେ ନ ଥିବ । ୧।

ଅତି ଅଲିଅଳ କୋଳର ଦୁଲାଳ କମଳ ମୁଖ ବିଭବ

ଥାଇ କିବା ଲାଭ, ଯେବେ ତହିଁ ତବ ଶିରୀମୁଖ ନ ପୂଟିବ ? ଏ ମନ ଗଗନେ ଯେବେ ତବ ପେମ-ଶଶୀ-କର ନ ହସିବ ଛାଇ ସିନା ନଭ ଶଶାଙ୍କ ମୟୁଖ ତିମିର ସରି ଦିଶିବ । ୨।

ସତୀ ନାୟିକାର ପେମ-ଅନୁରାଗେ କାଳିମା ସିନା ସମୃବ ତା' ପେମ-ହେମରେ ଯେବେ ତବ ପେମ-ମଣି ଝଳି ନ ଦିଶିବ ? ମୋହ ପରମାଦେ ତବ ପଦେ ଯେବେ ସଂଶୟ ତିଳେ ଘଟିବ

ପରାଣପତି ତୁ ଏକା ଅଗତିର ଗତି

ପରାଣପତି ତୁ ଏକା ଅଗତିର ଗତି ତେବେକେ ଚଅଳ ମତି ।୨ା

ନାହିଁ ତ ତୋ ବିନେ କେହି ଜଗତେ ମୁକତି ।ଠା

ଏତିକି ମାତର ପାଦତଳେ ତୋର

ମିଛ ମାୟା ଘୋର ଘାରେ ନିରନ୍ତର ମାଗୁଣି ମୋଜର ନିତି

କି ଦିବସ କିବା ରାତି ଧନ ଜନ ମାନ ସବୁ ଅକାରଣ ପିତା, ମାତା, ମୋର ବାନ୍ଧବ ସୋଦର ଦିନ ଜାଉ ତୋତେ ଚିନ୍ତି ।୩ା

ସଭିଏଁ ସୁଖର ସାଥୀ ।୧।

ଭଜନେ ପୂଜନେ ନାମ ଗୁଣ ଗାନେ ପଦରୁ ତୋର ଭକତି

ଅଶକତ ଦିନ ରାତି ଭବ ଜଳ ନିଧି ପାର ହେବା ପାଇଁ

ଜାଣୁଛି କେବଳ ତୁ ଏକା ସମୁଳ ଭିଖ ମାଗେ ଶିର ପାତି ।୪ା

ପରାଣରୁ ବଳି ପିୟତମ ତୁମେ

ରଖ ବା ନ ରଖ ଶୁଣ ବା ନ ଶୁଣ ଅନାଥ ଜନର ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ପରା ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ଯାଉ ୪ ଜୀବନ ନାଗରା ବାଜୁଛି ୪ ଜଗତ ସାରା

ହୁଏ ବା ବଧିର ଅବା ହୁଏ ମୂଳ ନ ଯାଏ ସେ ନାମ ଭୁଲି ।୧। ନ ଶୁଭୁଛି କିଂପା ଏ ଦୀନ ଡାକରା, କେଉଁ ଅପରାଧ କଲି ।୪।

ଫୋପାଡି ଦିଅ ବା ନିଅ କୋଳେ ତୋଳି

ପାଶେ ଅଛିରେ ମୁଁ ତୋର କା'ରେ ଡର

ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି

ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି କାନ ଶୁଣେ ବାର ବାର ମାଁ ଜୀବନ ତରୀ ବୁଡିଗଲା ବେଳେ ଏ ଅଭୟବାଣୀ ତୂମର ସିନା ହେ ବାର୍ଛି ଏ ମନ ମୋର ।ଠା ମୁଁ ଜାଣିବା ଆଗୁ ତୁମେ ଜାଣି ଉଭା ମଙ୍ଗ ଧରି ମଙ୍ଗୁଆଳ ।୨।

ଡାକିଲା ପରାୟେ ନ ଡାକିଲେ ବି ତ ମୋର ମୋର ମୋର କହି କହି ମୋତେ ଅକୁହା ମରମ କଥା ଶୁଣୁଛ ତ ତୁମେ ମୋର ହୁଅ ମାଗୁଣି ମୋ ଏତେ ଧାଇଁ ଧାଇଁ ପଛେ ସମ୍ଭାଳି ରଖୁଛ ଯେତେ ହେଲେ ମୁଁ ଗୁଆଁର ।୧। ନାହିଁ ନାହିଁ କହି ସବୁ ତୁଛ କରି ମନ ମୋ ହେବ ତୁମର ରାଜୀବ ପୟରେ ଲାଗି ରହିଥିବ ସୁଖେ ବାହ୍ଡିବି ଘର ।୩।

ସଂସାର ସାଗର ଅଥଳ ଜଳରେ

ଫୁଲେ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର

ଫୁଲେ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର ଫୁଲ ହୋଇ ମୁଁ ଯେ ଫୁଟୁଥିବି ତୁମରି ତୁଞ୍ଜରେ ସୁଆଦ ପରଶି ଜୀବନ ସପଂଳ ମଣୁଥିବି ।୩। ଚହନରେ ଯଦି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୋଇବ ଚହନ ବନ ମୁଁ ହୋଇଥିବି ।ଠା

ସୁଖପାଅ ଯଦି ପୂଜାଉପଚାର ସବୁ ଉପଚାରେ ରହିଥିବି ଧୂପ ଗଛେ ଯେବେ ହୁଅ ହେ ବିଭୋର ଧୂପ ହୋଇ ମୁଁ ଯେ ଜଳୁଥିବି ସଂଜ ସକାଳରେ ଆରତି ବେଳରେ ଅଙ୍ଗ ପରିକ୍ରମା କରୁଥିବି।୪। ଦୀପଶିଖା ହୋଇ ତୁମରି ମହିରେ ଆଲୋକ ମୁଁ ଯେ ପରଶୁଥିବି ।୧।

ସୁଖପାଅ ଯଦି ଦରିଦ୍ଯନ୍ତଣା ଦାରିଦ୍ୟରେ ନିତି ସଢୁଥିବି ସୁଖପାଅ ଯଦି ସୁଗନ୍ଧ ସଲୀଳ ତୀର୍ଥସଲୀଳରେ ମିଶିଥିବି ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖଝୁଲି ଧରି ତୁମ କୃପା ଭିକ୍ଷା କରୁଥିବି ।୫। ତୁମରି ସେବକ ବେନିକରେ ଯାଇ ତୁମରି ଚରଣ ଧୋଉଥିବି ।୨।

ପୂଲେ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର

ପୂଲେ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ଭାର

ପୁଲ ହୋଇ ନିତି ପୁଟୁଥିବି ହୋଇଥିବି ନାନା ଜାତି ପଳ

ମଳୟ ଚନ୍ଦନ ବନ ହେବି କରିବାକୁ ଜୀବନ ସଫଳ

ଏହି ଆଶା ମୋର ଆହେ ଜ୍ଞାନ ଘନ ପୂରଣ କର ହେ ପାଣେଶ୍ୱର ।୧। ଘେନା କର ଏହି ନିବେଦନ ।୪।

ଧୂପ ଗନ୍ଧେ ଯଦି ବିଭୋର ହୋଇବ ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ପୂଜା ଉପଚାର

ଧୂପ ହୋଇ ସଦା ଜଳୁଥିବି ସବୁ ଉପଚାର ହୋଇଥିବି

ଦୀପଶିଖା ହୋଇ ତୁମରି ମନ୍ଦିର ସଞ୍ଜ ସକାଳରେ ଆରତି ବେଳରେ

ଆଲୋକ ଝଲକେ ହସାଇବି ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ପରଶ ଲଭୁଥିବି

ଏହି ନିବେଦନ ଆହେ ଗୁରୁଦେବ ଗୁହୁଣ କର ହେ ଜୀବଧନ ।୨। ଦିଅ ମୋ ମନରେ ଏହି ଭାବ ।୫।

ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ପୂତ ବାରିଧାରା ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ଦୀନ ଦୁଃଖୀ ବେଶ

ତୀର୍ଥ ଜଳରେ ମିଶିବି ଯାଇ ଅଭାବରେ ନିତି ସଢୁଥିବି

ଲହରୀ କରରେ ତୁମ ଶୀଚରଣ ଭିଷା ଝୁଲି ଧରି ତୁମରି ଦୁଆରେ

ଆଶା ଏ ଦୀନର ଆହେ ଭାବଗ୍ରାହୀ ଘେନ ନିତ୍ୟଲୋକ-ଅଧୀଶ୍ୱର ।୩। ଦିଅ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ଠାଇଁ ।୬।

ଫୁଲ ପେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି

ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେବେ କୋକିଳ ମୋର କୁହୁକୁ ତାନେ ଦେଇଛ ମାନବ ଜନମ ଦୁର୍ଲୁଭରୁ ଦୁର୍ଲୁଭ ଢାଳି ଦେଉଥାନ୍ତି ଅମୃତ ନିତି ତୁମରି କାନେ ।୨। ରିପୁଗଣ ଟାଣ ନ ସହେ ସ୍ୱଭାବରେ ଅଭାବ ।୫।

ତଟିନୀଟି ହୋଇଥିଲେ ମୁଁ କୁଳୁକୁଳୁ ସ୍ୱନରେ କରୁଅଛି ଅଳି ଚରଣେ ରାଜି ମୋର ଅନ୍ତରେ ପଖାଳ୫ି ତୁମ ପୟର ମୋର ଶୀତଳ ନୀରେ ।୩। ରାଜୀବ-ଚରଣ ! ଶରଣ ଦିଅ ଦୀନ ଦାସରେ ।୬।

ପଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି

ପଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି ଯାତନା ଘୋର ଜୀବନରେ ବସି ଝରାଇନ ବସନ ଲୋଜକ ଧାର । ପା

କେତେ ଯେ ରକତ ଧାର । ୨।

ନୀରବରେ ବସି ଝରାଇଛ ନୟନୁ ଲୋତକ ଧାର ।ଠା

ଗୋପନରେ ରହି ନୀଳାଚଳେ ଧୋଇ ଦେଲ ମନ ପ୍ରେମଜଳେ ଭକତ ମେଳରେ ବିତାଇଛ

ଦେବା ପାଇଁ ମୋତେ ନିତ୍ୟ ସୁଖ ଆଦରି ନେଇଛ କେତେ ଦଃଖ ଦୂର୍ଦିନେ କାନେ ବଜାଇଛ

ବାର ବରଷ ମାତର ।୩।

ମମତା ମଧୁର ସୃର ।୧।

ତୁମରି କରିଣା ଧନ ସଞ୍ଚି ପ୍ରତିଦାନେ ଦେଇନାହିଁ କିଛି ତୁମରି ଜନମ ଦିବସରେ

ବୁଲି ବନଗିରି ଶମଶାନ କରିଛ ସାଧନା ନିଶିଦିନ କୟା ପଥେ ଚାଲି ଝରିଅଛି

(ଆଜି) ମାଗେ ସେବା ଅଧିକାର ।୪।

191

ପଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ

ପୁଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ ତୁମ ମନ ଲାଖି ସେବାରେ ମନକୁ ଲଗାଇ ତୋଷିବି ସଦା ପରାଣ ସାଇଁ, ମୁଁ ପରାଣ ସାଇଁ ।ଠା ହଜିବା ପାଇଁ, ସେ ହଜିବା ପାଇଁ

ପରାଣ ସାଇ, ମୁ ପରାଣ ସାଇ ।୦ ନିତି ସଞ୍ଜେ ଫୁଟି ସୁବାସ ସାଉଁଟି ଲୁଟିଛି ତା ତନୁ ପ୍ରିୟ ଅଙ୍ଗରାଗ ପୂରିଛି ପରାଣ ପାଇ ପିୟ ସଙ୍ଗ

ନ୍ତ ସଞ୍ଚେଧୁଟ ସୁବାସ ସାଭଟ ରଖିଥାଏ ନାଥ ସଜାଡି ସାଇତି ମିଳନ ନିଶିରେ ତୁମ୍ ପଦତଳେ ଆପଣାକୁ ଭେଟି ଦେଇ ନିଶି ଶେଷେ ପାଣଧନ ବିଛେଦ ବେଦନା ଭାଳି, ଅବୁଝା ମନ ବୁଝଇ ନାହିଁ, ତା'ର ବୁଝଇ ନାହିଁ ।୩ା

ଲୋଟିବା ପାଇଁ, ପଦେ ଲୋଟିବା ପାଇଁ

ଅଝରା ଲୁହର ପସରା ସାଇତି ଆକୁଳ ପରାଣେ କରୁଛି ମିନତି

ଶୁଣି ନାହିଁ କାନ ଭ୍ରମର ଗୁଞ୍ଜ ପରଶିନି ତନୁ କେବେ କେହି ଆନ ପିୟ ଚଲାପଥେ ଝରି ପଡିଥାଏ, କୋମଳ ପଦ ପରଶେ ଝରା ଶେଫାଳିର ପୀରତି ପଦୁଅଁ ତୁମ ପଦେ ଯେହେ ପ୍ରିୟ ଦିଏ ଲୋଟାଇ, ମୁଁ ଦିଏ ଲୋଟାଇ ।ଧା

ପ୍ଭୁ ! ନନ୍ଦନ ବନ ଇନ୍ଭୁବନ

191

ପ୍ଭୁ ! ନନ୍ଦନ ବନ ଇନ୍ଭୁବନ

ସୁଖର ଦୃଃଖର ଚିର ସହଚର

୍ରିଲୋଡା ନାହିଁ ମୋର ଲୋଡା ନାହିଁ

ତୁମ ସମ ଅଛି କେ ଗୋସାଇଁ ?ା ୨ା

ପଦତଳେ ତବ ଶରଣ ମାଗୁଛି

ଭାସି ଯାଉଥିଲେ ଭବ-ସାଗରରେ ।ଠା କଳରେ ଲ

ସେବକ ପଦରେ ଭାବଗାହୀ

କୂଳରେ ଲଗାଅ ତୁମେ ନେଇ

ତିନି ଭୁବନର ନାଥ ତୁମେ ପରା ଅନାଥର ନାଥ ନାମ ବହି ବାଟ ହୁଡି କେବେ ଅବାଟରେ ଗଲେ ବାଟ ଯେ ଦେଖାଅ ତୁମେ ରହି

ଇହ ପରକାଳ ଜଗି ରହିଥାଅ

ତୁମେ ପରା ପୁଭୁ କୃପା-ପାରାବାର ।୧। ବାଟ ହୁଡିଯାଏ ସଦା ମୁହିଁ

ସନ୍ତାନ ବସ୍କଳ ତୁମେ ସାଇଁ ଏ ସାରା ସଂସାରେ ତୁମ ପରି ମୋର

ଁ ଆପଣାର ହୋଇ କେହି ନାହିଁ

ଶ୍ରୀପଦେ ସଂପୁଛି ପ୍ରାଣସାଇଁ ।ଧା

ପ୍ଭୁ ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ

ପୁଭୁ ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ ପୁଣତି ଢାଳି ହେ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ ।ଠା

ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ଯେ ସଦା ଅପରାଧି ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ କ୍ଷମାର ବାରିଧି ଅପରାଧ ମୋର ଧୋଇ ଦିଅ ପଭୁ ତୁମ କରୁଣା ସଲିଳେ । ୨।

ତୁମେ ଜାଣ ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ପତିତ ଜନ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେତ ପତିତପାବନ ପାର୍ଥନା ମୋହର ପ୍ସାରିତ କର ଜୀବନର ସଞ ବେଳେ ।୧। ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ଜେ ଭକତି ବିହିନ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ମୋର ଭଗବାନ ମୋ ହୃଦେ ଭକତି ଦିଅ ପାଣପତି ଅରପିବି ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭରି ।୩।

ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ତ ନୁହେଁ ସେବାକାରୀ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ସେବ୍ୟ ମୋହରି ଦିଅ ହେ ଶକତି ସେବିବାକୁ ନିତି ଶିବ ଞ୍ଜାନେ ଜୀବ କୁଳେ ।୬।

ହେ ଅନ୍ତରଯ୍ୟାମୀ ଜାଣ ମୋ କାମନା ଅନ୍ତିମ ଦିବସେ କରିବ ତା ଘେନା ଗାଇ ଜୟଗୁରୁ କାଳ ମୋର ପୁରୁ ମିଶିଯାଏ ଶୀପୟରେ ।୭।

ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ଦୂର ତୁମ ପେମର ଯୁଆରେ ।୫।

ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ କଳୁଷ ପହାରୀ

ତୁମ ଶାସନ ଅଙ୍କୁଶ ବଳେ ।୪।

ତୁମେ ଜାଣ ମୋର କଳୁଷଯେ ଭରି

ମୋତେ ନିଷ୍କଳୁଷ କରହେ ପାଣେଶ

ତୁମେ ଜାଣ ପଭୁ ମୁଁ ଯେ ନରାଧମ

ଅହମିକା ମୋର କରିଦିଅ

ପ୍ଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ

ପ୍ରଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ ସଂସାର ଚାପରେ କେବେ ନ ଯିବି ଥକି ଆହେ କରୁଣା ସାଗର କେବେ ହେବି ମୁଁ ତୁମର ତୁମ ଡାକରାକୁ ସଦା ଥିବି ମୁଁ ତାକି ବନ୍ଧାଥିବି ତୁମ ପ୍ରେମ ଦୁଆରେ ।ଠା ପ୍ରାଣଭରା ଶତାଘାତ ନ କରୁ ମୋତେ ବଞିତ ଦାସପଣେ ଥିବି ତୁମ ପାଶରେ ।୨।

ତୁମ ସେବା କରୁଥିବି ଜୀବନ ଦେଇ ସକଳ କରମ ହେବ ତୁମକୁ ନେଇ ସାଥେ ଥିବ ମୋ ସଂସାର ତହିଁକି ନ ଥିବ ଡର ଗାଉଥିବି ତୁମ ନାମ ଅଧିରେ ।୧।

କାଟି ଯିବ କେବେ ଯେବେ ଏ ମାଟି ଘଟ ଧରିଥିବି ଶିରିପଦ ହେ ପ୍ରାଣନାଥ ସ୍ୱର୍ଗେ ବା ନରକେ ନିଅ ପାଶେ ଥିବ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ଅଳିକରେ ଆଜି ଆଖି ଲୁହରେ ।୩।

ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ

ପଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ ନ ଲୋଡେ ମୁଁ ଧନ, ଜନ, ସମ୍ମାନ ପତିଲେ ବିପଦେ ତୁମରି ଶୀପଦେ ଭକତି ଡୋରରେ ବାନ୍ଧ ମୋ ମନ ଭକତି ମୋଁ ଥାଉ ରହି ।ଠା ହୃଦ-ବୃନ୍ଦାବନେ ସତତ ବିହରି ସେବା ଅଧିକାର ଦିଅ ଗୋସାଇଁ ।୨।

ଆସିବି ଯିବି ମୁଁ ଥରକୁ ଥର ତୁମ ପଦସେବା କାମନା ମୋର ତରିବାକୁ ଏହି ସଂସାର-ସାଗର ଦେଉଥିବ ତୁମେ ପଥ ମଣାଇ ।୧।

ଯମୁନା ପୁଲିନେ ରାସମଞ୍ଚଳେ ରାସବିହାରୀ ହେ ଦେଖିଲେ ଥରେ ଜନ୍ମେ ଜନ୍ନେ ଥିବି ସେବକ ପଣରେ ଧନ୍ୟ ହେବ ନେତ୍ର ଦୋଳି ଖେଳାଇ ।୩।

ପ୍ରଣତି ଘେନ

ପଣତି ଘେନ, ହେ ଦେବ ନିଗମାନନ୍ଦ ! ଧନ୍ୟ କର ଏ ଜୀବନ

ଦାସରେ ହୁଅ ପସନ୍ ।ଠା ନିରନ୍ତର ଗୁରୁନାମ

ନିଶିଦିବସ ମୋ ସରେ ମୁକତି ମୁଁ ମାଗୁନାହିଁ

ଞ୍ଜାନବତୀ **ଜାଳି କର** ସରଗ ମୁଁ ନ ଲୋଡଇ

କର ହେ ଆଲୋକ ଦାନ ।୧। ଚରଣ ତଳରେ ତବ

ସୁପଥେ ଘେନ ଠାକୁର ଅଭାଗା ମାଗୁଛି ଛାନ ।୪।

ପେମ ସୁଧା ଦାନ କର ଜନମ ଜନମ ଧରି

ନିରାଶ ହୃଦୟେ ବୋଳି ତବ ପଦ ସେବା କରି

ଦିଅ ଆଶୀଷ ଚହନ ।୨। ସାର୍ଥକ ହେଉ ଜୀବନ

ଜଗାଇ ନବ ଚେତନ ବାଞ୍ଚା ମୋ କର ପୂରଣ । ।

ପିୟଠାରୁ ବଳି ପିୟ ତୁମେ ମୋର

ିପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପିୟ ତୁମେ ମୋର ଆହେ ପାଣ ପ୍ରିୟତମ ନ କରିବ କୁଝା ଅଳି ଶୀଚରଣେ ତୁମରି ଅମିୟ ପୀର୍ତି ମଧୁ ଆଶେ ଆଜୁଳ ସଦା ଏ ମନ ।ଠା ତିତାପ ଦଗଧ ଅବିଦ୍ୟାରେ ଅନ୍ଧ କର ଶାଞ୍ଜିବାରି ଦାନ ।୧।

ନିତ୍ୟାଶୟ ହେଉ ସେ କଞ୍ଚରଣ ଦିବ୍ୟାନନ୍ଦ ଷୂର୍ତ୍ତି ହେଉ ଅନୁଷଣ କାନ୍ତ କମନୀୟ ପାଣାକାଶେ ରାଜ ବିଶୃ ଦେବ ପାଣାରାମ ।୩।

ସ୍ଥିର ନିର୍ଭରତା ସତ୍ୟ ଅନୁରକ୍ତି ବୀତରାଗ ଭୟ କୋଧ ଚିଉଷେତେ ପ୍ରତୀଅ ସ୍ୱରୂପଜ୍ଞାନ । ୨।

ପେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ

ପେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ, କାନ୍ତି କୀର୍ତ୍ତି ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ କୂପାମୟ ଦେବ ନିଗମ ଗାୈରବ, ଶାୈଯ୍ୟଗରିମା ଦୀୟମାନ୍ । ୧।

ସିଦ୍ଧ ସଦ୍ଗୁରୁ, ଭକ୍ତ କଲ୍ପତରୁ, ଅଭୟମୂରତି, ଜ୍ଞାନବାନ୍ ନେଇଛୁଁ ଶରଣ ଜିଣିବୁଁ ମରଣ ତିଜଗତେ ଆମେ ଶର୍ତ୍ତିମାନ୍ । ୨।

ନିର୍ଭର କରି ନିର୍ଭୀକ ଆମେ ସଂଗାମଜୟୀ ଆର୍ଯ୍ୟସନ୍ତାନ

ଜନ୍-ମୃତ୍ୟୁଚ୍ଛେଦ ଶଙ୍କାବିହୀନ ହୋଇଛୁଁ ସକଳେ ବୀଯ୍ୟବାନ ।୩ା

ତ୍ମରି ସାଧନା ଦେଇଛି ପେରଣା, ବିଶୃହିତେ ଆମେ ତେଜିବୁ ପାଣ କରମସାଧନେ ଶରୀରପତନେ ଶୀଚରଣତଳେ ଲଭିବୁଁ ଛାନ ।ଧା

ଜନହିତକର କରମ ତୁମର ସାଧନେ କରିବୁ ଜୀବନ ଦାନ ତବ କୀର୍ତ୍ତିରକ୍ଷା ଜୀବନର ଦୀକ୍ଷା 'ଜୟଗୁରୁ' ଆମ ସଂଗାମଗାନ ।୫।

ପେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ

ଶିଳାଖୟ ତରଳେ ତାହାରି ପେମ ବଳେ ଜୀବନ ମରଣର ସାଥି ସେହି ରେ ମନ ପେମେ ଚଳେ ଜଗତ ସକଳେ ଆତଯାତ ଭେଟ ତା ପଦେ ପୂତ ପେମ ନେଇ ରେ ମନ । ୨। ପାଣ ପଛେ ଛାଡୁ ତୁହି ପେମକୁ ତେଜିବୁ ନାହିଁ ପାଗଳ ହୁଅ ତା'ର ଗୁଣ ଗାଇ ରେ ମନ ପେମର ବଶ ହରି ନ ଦିଅ ତୁ ପାଶୋରି ବାହି ରଖ ତୁ ପେମ ଡୋରି ଦେଇ ରେ ମନ ।୩।

ଜ୍ଞାନ ଆଲୋକ ଯେବେ ଲୋଡୁ ବାଇଆ ତେବେ ଅନ୍ଧାରେ ବୁଲୁ କିଂପା ବାଇ ହୋଇ ରେ ମନ ପରମ ନିଧି ସେ ତ ରହି ଅଛି ସୁପତ ପେମ ବନ୍ଧନେ ତାକୁ ବାନ୍ଧ ଯାଇ ରେ ମନ । ୧।

ପେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ ମନ ତଇଳ ବିନେ ଦୀପ ଜଳେ ନାହିଁ ରେ ମନ ।ଠା

ଅଜ୍ଞାନ ନାଶକ ଗୁରୁ ସ୍ୱରୂପ ପାପକ ଭାବନିୟାମକ ଗୁରୁ ଅଭାବ ନାଶକ । ଗୁରୁ ପାରବ୍ଧ ରୋଧକ ଅଗତି ଗତି ଦାୟକ ଶାନ୍ତି ବିଧାୟକ । ୫।

ଗୁରୁ ସମୟର ଆଦି ଅନାଦି ହିଁ ଗୁରୁ କୁଞ୍ଜିନୀ ଜାଗରଣ ତାଙ୍କରି କୂପାରୁ । ହୂଦଗଛୀ ଭେଦକାରୀ ତତ୍ତ୍ୱମସି ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ରିପୁନାଶ କାରୀ ।୬।

ଶମନ ଭୟ ବାରଣ ପତିତପାବନ ଆମା ରାମ ଅଭିମାନ ପଭାବ ଦହନ ଅନୁକୂଳ ପତିକୂଳ କୂପାବଳେ ନିୟାରନ୍ତି ବଦ୍ଧ ଜୀବକୂଳ ।୭ା

ପେମପାରାବାର ଗୁରୁ କରୁଣାସାଗର ନିର୍ଗୁଣ ପରମବହୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାର । ଗୁରୁ ପରମ କାରଣ ଧନ୍ୟ ହୁଏ ଶୀଚରଣେ କରି ସମର୍ପଣ ।୮।

ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ

ଗୁରୁବହା ଗୁରୁବିଷ୍ଟୁ ଗୁରୁମହେଶ୍ୱର ଗୁରୁସର୍ବ ତତ୍ତ୍ୱମୟ ଗୁରୁପରାତ୍ପର । ଗୁରୁ ସର୍ବ ଦେବମୟ

ଜଳୟଳ ଅନ୍ତରୀଷ ବିଶୃ ଗୁରୁମୟ । ୨।

ବହଇ ଗୁରୁ ଚରଣ କମଳ ଯୁଗଳ

ଯୋଗୀଜନ ଧ୍ୟାନେ ଯାର ମଗୃ ଅବିରଳ ।

ଭବ ପାରାବାର ସେତୁ

ସକଳ କଳୁଷହାରୀ ଭୁତ୍ତିମୁଦ୍ତି ହେତୁ ।୧।

ଧ୍ୟାନାତୀତ ଭାବାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ଜନ ଗୁଣାତୀତ ଦୃନ୍ଦାତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ । ଗୁରୁ ସଦା ସାକ୍ଷୀଭୃତ ବିନ୍ଦୁନାଦ କଳାତୀତ ଗୁରୁ ବ୍ୟୋମାତୀତ ।୩।

ଗୁରୁ ହିଁ ସକଳ ମବ୍ଦ ଗୁରୁ ସର୍ବ ଯବ୍ଦ ଗୁରୁ ହିଁ ସକଳ ତୀଥିଁ ଗୁରୁ ସର୍ବ ବତ । ଗୁରୁ ଇଞ୍ଚ ଗୁରୁ ବହୁ ଗୁରୁ ବିରହିତ କମି ସ୍ୱଭାବେ ଅକମି ।ଧା

ବନ୍ଦନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ

ବନ୍ଦନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବନ୍ଧ୍ୟ ! ବନ୍ଦନ ଘେନ ମୋର

ତବ କୃପା ବାରି ପାଇ ଏ ଜୀବନ

କୁସୁମିତ ହେଉ ମୋର ।ଠା

ଅନ୍ତରଯ୍ୟାମୀ ହେ, ଅନ୍ତର ବେଦନା ଜିଏ ସେ ବୁଝିବ କୁହ ତୁମ ବିନା ? ଅପରାଧୀ ମୁଁ ଯେ, ଅପରାଧ ମୋର

ନିଜ ଗୁଣେ କ୍ଷମା କର ।୩।

ପାଇଛି ତୁମକୁ ଜୀବନେ ଠାକୁର ପାଦତଳୁ କେବେ କରିବନି ଦୂର ଏତିକି ମିନତି ଶୀରଙ୍ଗ ଚରଣେ

ତୁମେ ମୋର ମୁଁ ତୁମର ।ଧା

ବେଦନା ବିଧୁର ଅନ୍ତର ମୋହର ଝୁରେ ତୁମ ପୀତି ଚିର ।୧।

ଭୁଲିଛି ପ୍ରିୟ ମୁଁ ସକଳ ଭରସା ତୁମେ ଏକା ମୋର ଜୀବନର ଆଶା ଲିଭି ଲିଭି ଆସେ ଜୀବନ ପ୍ରଦୀପ

ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାରେ ଘୃରି ମୁଁ ବୁଲିଛି

ତୁମ ସମ ବନ୍ଧୁ କାହିଁ ନ ପାଇଛି

ଝରେ ନୟନରୁ ନୀର । ୨।

ବନ୍ଦନା ଘେନା କର

ଦେବ, ବନ୍ଦନା ଘେନା କର ଆହା ସତେ କି ମଧୁର ।।୨।

ଆଜି ଏହି ଶୁଭ ମିଳନ ବାସରେ ପଣତି ଘେନ ଦାସର ।ଠା

ମୁନି ଋଷି ବନ୍ଧ୍ୟ ସେ ପଦଁ–କମଳ କେତେ ସୁକୋମଳ କାନ୍ତି ସୁମଞୁଳ ଦେବତା ଗନ୍ଧର୍ବେ ସର୍ବେ ଆଜି ଠୁଳ

ବଦିବାଳୁ ସେ ପୟର ।୧।

ହୃଦୟ ପଦ୍କେ ଶତଦଳ ପରେ ଫୁଟି ଉଠିଅଛି ଜ୍ୟୋତି ପାରାବାରେ ଧନ୍ୟ ହେଲା ଆଖି ହେରି ତବ ରୂପ ବନ୍ଦଇ ଆଜି ନିଖିଳ ଭୁବନ ଶୁଭେ ବନ୍ଦନାର ସୁମଧୁର ତାନ ଅପରୂପ ସାଜେ ସାଜିଛି ଧରଣୀ ଘେନ ବନ୍ଦନ ତା'ର ।୩ା

ବାଜି ଉଠୁଅଛି ମଙ୍ଗଳ ମହୁରୀ ଶଙ୍ଖ ହୁଳହୁଳି ପଡ଼ୁଛି ଉଛୁଳି 'ଉୟଗୃରୁ' ନାମେ ଦିଗ ନିନାଦିତ

ନୁଆଁଉଛୁ ପଦେ ଶିର ।୪।

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପଦ ଅରବିନ୍ଦେ ।ଠା

ଅମୀୟଧାର ଝରା ପଦଯୁଗ ଯାର ବଷେ ଶୋଭେ ଚନ୍ଦନ ଫୁଲ ହାର ମନ୍ଦମଧୁର ହାସ ମୁଖ ଶିରୀ ସାର ଜୟଗୁରୁ ନିଗମାନନ୍ଦେ ।୧। କରୁଣାମୟ ଦେବ ନରଦେହଧାରୀ ଶରଣାଗତ ତବ ପେମ ଭିଖାରୀ ମନର ଭକତି ପୀତିଅଞଳି ଢାଳି ମିନତି କରେ ପଦ ଦ୍ୱନ୍ଦେ ।୨ା

ବଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ

ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ ଅଭୟ ପଦ ରାଜୀବ ଅନ୍ତର୍ଯାମୀ କରୁଣା ସାଗର ଞ୍ଜାନବୁର୍ଦ୍ଧି ଅଗୋଚର ବନ୍ଦନୀୟ ପରାତ୍ପର ଚରଣେ ପଣତୀ ଘେନା କର ।ଠା

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ତୁମେ ରଚ ହେ ଆସନ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଦେବ ଦିଅ ଦରଶନ ମାୟାମୋହ ଅନ୍ଧକାର ଜୀବନ ଆକାଶୁ ହର ଅହଂଙ୍କାନ ମନୁ ଦୂର କର ।୧। ଜଗତ ଦୁର୍ଗତି ରାଶି ଦୂରକର ଗୁରୁ ପାରକର ଦୀନ ଜନେ ଭବପାରାବାରୁ ଖଳ ଦୁରୁଜନ ଚିଉ ଶୁଭ ଚିନ୍ତି ହେଉ ଶାନ୍ତ ତୁମରି ଚିନ୍ତନ ହେଉ ସାର ।୨।

ଜୀବନ ମନନ ଧନ କରି ଅରପଣ ତବ ଶ୍ରୀପଦ ଚିନ୍ତନ ହେଉ ମୂଳଧନ ହେ ପ୍ରଭୁ କୃପା ନିଧାନ ପଦେ ନିବେଦନ ଘେନ ଚଞ୍ଚଳ ମତି ହେଉ ଛିର ।୩।

ବଦେ ଶୀଗୁରୁ

ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପ୍ରେମ କଲ୍ଷତର ଚିଦାନନ୍ଦ ନିତ୍ୟ ବୃହୁ ସନାତନ (ସେ ଯେ) ପତିତପାବନ ଅନାଥଶରଣ ଅଞ୍ଜାନତାମସ ନାଶନ ।ଠା

ଗୁରୁ ବହୁା, ବିଷ୍ଟୁ ଗୁରୁ ମହେଶ୍ୱର ସର୍ବତିଷ୍ଟମୟ ଗୁରୁ ପରାତ୍ପର ଗୁରୁ ପରଂବହୁ ଜ୍ଞାନଭାୟର ଭବ-ସାଗର-ତାରଣ ।୧।

ୟାବର ଜଙ୍ଗମ ବିଶ୍ୱଚରାଚର ସର୍ବବ୍ୟାଓ ସେ ଯେ ଛନ୍ତି ନିରନ୍ତର ଚିନ୍ୟୁୟ ସ୍ୱରୂପ ନାହିଁ ନାମ ରୂପ ଧ୍ୟାନାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ଜ ।୨।

ବେଦାନ୍ତଭାୟର ସର୍ବଶ୍ରୁତିସାର ବିତରେ ଅମୃତ କରୁଣା ଅପାର ଚୈତନ୍ୟ ଶାଶ୍ୱତ ଜଗତର ନାଥ ସୁରରେ ହୁଦୟରଞ୍ଜ ।୩। ହୃଦୟକନ୍ଦରେ ସେ ଯେ ଦିବାକର ମଙ୍ଗଳ ଦାୟକ ସର୍ବମୂଳାଧାର ଶୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନମୟ ଆନନ୍ଦ ନିଳୟ ତତ୍ତ୍ୱମସି ସେ ଯେ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ ।ଧା

ଭାବର ଅତୀତ ତିଗୁଣ ରହିତ ସଦା ସାକ୍ଷୀଭୂତ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱବିରହିତ ମାୟାର ଅତୀତ ପରମ ସୁଖଦ ଶମନଭୟ ବାରଣ ।୫।

ଆମ୍ବଳି ଦିଅ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣେ ତେବେ ତୁ ପାଇବୁ ସେ ପରମଧନେ ଅଙ୍କାନ ଘୁଞିବ ଞ୍ଜାନର ଆଲୋକେ ଭାତିବ ଏ ତୋର ପ୍ରାଣମନ ।୬।

ସେହି ଗୁରୁପଦେ ନେବାକୁ ଶରଣ ଯଦିରେ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ଅଛି ତୋର ମନ ଅହଂତ୍ୱ ବିନାଶି ଗୁରୁପଦେ ମିଶି ବ୍ୟୁନନ୍ଦ ରସେ ହୁଅରେ ମଗନ ।୭।

ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ଡାକିବି ଆଉ

ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ତାକିବି ଆଉ ତୁମବିନେ ତିଭୁବନେ କରତା କେ ମହାବାହୁ ।ଠା

ତୁମେ ତ ଜଗତପତି ତୁମେ ଅଗତିର ଗତି ଶମନ ଗରଗଞନେ ତୁମେ ପଭୁ ଏକା ରାହୁ ।୧।

ତୁମକୁ ଦେଇ ପାଶୋରି ରହିବି କହ କିପରି ? ତୁମରି ଛବି ତ ଫୁଟେ ଚଉଦିଗେ ଯହିଁ ଚାହୁଁ ।୨। ସରବେ ତୁମ ସନ୍ତାନ ନାହିଁ ଭେଦାଭେଦ ଞ୍ଜାନ ଶରଣ ଦେବ କେ ଆନ ତୁମପରା ପିତା ଥାଉଁ ?ା୩ା

ଦିଅ ହେ ଚରଣତରୀ ଭବଜଳୁ କର ପାରି ସହିତ ନୁହଇ ଘୋର ସଂସାର ବିଷମ ଦାଉ ।୪।

ତୁମେ କରୁଣା ନିଧାନ ଦୟାମୟ ଭଗବାନ ଅସାର ଜୀବନ ଯାଉ ତୁମ ନାମ ଗାଉ ଗାଉ ।୫।

ବଇଁଶୀ ତୁମର ପଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ

ବଇଁଶୀ ତୁମର ପୁଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ ସେ ସୁରର ଭାବ ସିନା ସେହି ଏକା ବୁଝେ ।ଠା

ଗୋପୀମାନେ ଯେଉଁ ଭାବେ କରିଥିଲେ ବଶ ମଥୁରା ନାରୀଙ୍କ ଠାରେ ଥିଲା କି ତା ଲେଶ ? ରାଧାଭାବ ମିଳିବ କି ଚନ୍ଦାବଳୀ କୁଞ୍ଜେ ? । ୧

ଯଶୋଦା ମାଆଙ୍କ ଭଳି ବାସିଲ୍ୟ ମମତ। ଦେଇ ପାରିଲେ ଜି ଜହୁ ସେ ଦେବଜୀ ମାତ। ନନ୍ଦର ଆନନ୍ଦ କେବେ ବସୁଦେବ ବୁଝେ ? । ୨। କଦମ୍ବ ପାଦପ କି ହେ ନାହିଁ ଠାବେ ଠାବେ କେଳି କଦମ୍ବ ସାଥୀରେ ସେ କି ଗଣା ହେବେ ବୃଦାବନ ଶୋଭା କାହିଁ ଆନ ବନେ ସାଜେ ? ।୩।

ଧବଳୀ ଶ୍ୟାମଳୀ ସମ ଆନ ଧେନୁ କାହିଁ ? ତୁମ ବେଣୁ ସ୍ୱନ ଶୁଣି ଆସିବେ ଗୋଡାଇ ଗୋପର ସର ଲବଣୀ ମନ ତୁମ ଖୋଜେ ।ଧା

ଅପୂର୍ବ ତୁମର ଲୀଳା ହେ ଜଗତପତି ! ସେ ଏକା ବୁଝିବ ଯା'ରେ ଦେଇଛ ଶକତି ଯାହା ପାଇଁକି ମୋହନ ବେଣୁ ତୁମ ବାଜେ ।୫।

ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି

ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି ହୃଦଚନ୍ଦନ ମୋହନ ଚିନ୍ତାମଣି । ଭୁଜ ପାଶରେ ନିବିଡେ ବାନ୍ଧିଥିବି ପାଣବନ୍ଧୁ ହେ ନିମିଷେ ନ ଛାଡିବି । ଚିତ୍ତଚୋର ହେ ନାଗର ତୁମେ ମୋର ଘେନ ଉପହାର ଏହି ଫୁଲହାର । ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର) ଶ୍ରୀବରଣେ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର) ଅଭାଗିନୀ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର) ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ୍ର) ଶ୍ରୀବରଣେ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ୍ର) ଅଭାଗିନୀ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ୍ର) ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ।

ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି

ବାଇମନରେ

ବାଇମନରେ ଗାଆ ଗାଆ ତାର ନାମ କିବା ନିଶିଦିନ ।ଠା ଫୁଟଇ ତ ଫୁଲ ଅସୁମାରି ଝରିଯାଏ ସୁବାସ ବିତରି

ସେହିମତି, କରିଯାଅ ଗନ୍ଧ ବିତରଣ । ୨ା

ଗାଏ ବିହଙ୍ଖମ ବନେ ବନେ କିଏ ଶୁଣେ ଅବା କେ ନ ଶୁଣେ ବୁଝୁ ଅବା ନ ବୁଝୁରେ କେହି

ଯାର ବିରହେ ଲୋତକ ଝରେ ଭେଟିଲେ ତୁ ଭେଟି ପାରୁ ତାରେ ଶେଷ ଦେବାଯାଏ ଜଣେ ମର

କରୁ ଥାଅ ତାର ଗୁଣଗାନ ।୩ା

ଥରେ ହେଜ ତୁ ଚିତ୍ରେ ବିଚାରି

ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଦେବ

ବାଞ୍ଛାକଲ୍ପତରୁ ଦେବ ! ହେ ଜଗଦାଧାର ଶ୍ରୀପଦକମଳେ ନାଥ ଘେନ ନମୟାର ଏବେ ଦିବା ଅବସାନେ ଜରିବି ସେତେକ ହଣି ଜଣାହାଁ ଚର୍ଣ୍ଣ ।ଥା

ଦେବ ! ତବ ଜୟଗାନ ଅଜୁଳ ସାଗରେ ଦେଲା କୂଳର ସନ୍ଧାନ ।୩ା

କରିଛି ଯେତେକ ତୃଟି ଜଣାଏଁ ଚରଣେ ।୧।

ଆଶି ନ ଥାନ୍ତି ଯେବେ ମୁଁ ତବ ଶୀଚରଣ କର୍ମର କୁଟୀଳାବର୍ତ୍ତେ ଯାଇଥାନ୍ତା ପାଣ ଦେବ ! ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସର୍ବବାଧା ଲଫିବାକୁ ଦିଅ ଶକ୍ତିଦାନ ।ଧା

ତୃଟିଶୂନ୍ୟ ହେବାପାଇଁ କଲେ ହେଁ ପ୍ୟାସ ତଥାପି ପାରିଲି ନାହିଁ ହୋଇ ନିଷ୍କଳୁଷ ମୋହ ବାତାବର୍ତ୍ତେ ପଡି ବହୁବାର ନାଥ ମୁହଁ ଗଲି ପଥ ହୁଡି ।୨।

ହୋଇଛି ଆଜି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେଉଁ ତୃଟିମାନ ଭବିଷ୍ୟତେ ନୋହୁ ତାର ପୂନରାବର୍ତ୍ତନ କର୍ମ ଶେଷେ ଏ ପାର୍ଥନା ଚରଣ କମଳେ ନାଥ ! ହେଉ ବାରେ ଘେନା ।୫।

ତବ ନାମ ଧୃବତାରା ଦେଖାଇଲା ପଥ ନିରାଶ ପରାଣେ କଲା ଆଶାର ସଞାତ

ବାଞ୍ଛାକଲ୍ଡରୁ ଦେବ ବିଶୃନାଟ୍ୟକାର

ବାଞ୍ଛାକଲ୍ପତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ୱନାଟ୍ୟକାର ଦେଇଛ ଯେତେ ପେରଣା ଇଶାରା ଇଙ୍ଗିତେ ଶିଖାଇଛ ହାତ ଧରି ରହିଣ ନୈପଥ୍ୟେ ଶୀପଦକମଳେ ନାଥ ଘେନ ନମୟାର ଏବେ ସଭା ଅବସାନେ ଶେଷେ ଆନନ୍ଦ ସଭାରେ କରିଛୁ ଯେତେକ ତୃତି ଜଣାଉଁ ଚରଣେ ଜଣାଉଁ ପଣତି ଦେବ ତବ ଶୀଚରଣେ 191 |၅)| ଅଭିନୟ ଜଣାନାହିଁ, ନ ଜାଣୁ ସଙ୍ଗାତ ଲଭିଛ୍ଲ ଯେତେ ଆନନ୍ଦ ଏ ଶୁଭଲଗନେ ବାଦ୍ୟନୃତ୍ୟ ଛନ୍ଦତାଳ ଏ ସବୁ ଅଞ୍ଜାତ ଅଶୁଝରି ଆସେ ଏବେ ପରଦା ପତନେ ଦେବ ନେଉଛୁଁ ବିଦାୟ ବ୍ଥା କରିଛୁ ପୟାସ 191 ଆସନ୍ତା ବରଷ ପାଇଁ ଲଭିଣ ପାଥେୟ 181

ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ

ଆଦରର ସୃଷ୍ଟି ତାର ତ ଜଗତ ସରବେ ତାହାରି ବଳେ ଆତଜାତ ହୀନବଳ ସରି କାହିଁକିରେ ତେବେ ତଳକୁ ମଥା ଆମର ?ା୩ା

ଏ ଜଗତେ ନର-ନାରୀ ଯିଏ ଯହିଁ ଲାଗରେ ସରବେ ସେବା-ଧର୍ମ ଧ୍ୟାଯି ଧଇଯ୍ୟେ ଅଟଳ, କ୍ଷମାରେ ଧରଣୀ, ବିନୟରେ ତୃଣ ଛାର ।ଧା

କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଦୃଢ ହୁଅ ବଜସରି କରୁଣା ତୁଲରେ ଫୁଲ ଯାଉ ହାରି ସକଳ କରମେ ସେହି ଭଗବାନ ସାହାଟି ଏକା ଆମର ।୫।

ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ, ଆମେ ସବୁ ପୁଅ ଝିଅ ପରା ତାର, ଆସରେ ସଭିଏଁ ଆମବଳି ଦେବା ଦୁନିଆଁର ନାରୀ ନର ।ଠା

ଆମେ ପରା ଏକ ପିତାର ସନ୍ତାନ ଆସ ଭୁଲିଯାଅ ସବୁ ଭେଦଜ୍ଞାନ ମିଛ ଅହଙ୍କାର ଦଳାଦଳି ଯେତେ ମନରୁ ଯାଉ ପାସୋର । ୧।

ସବୁ ସରଜନା, ସବୁ କଳପନା ଏକା ତ ତାହାରି - ନୃହଇ ଅଜଣା କରମ ସାଧନେ କାହିଁପାଇଁ ତେବେ ଚିତ୍ତରେ କିନ୍ତୁ ବିଚାର । ୨।

ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର

ବାର ବାର ମନ ଭୂଲାଇ ରଖିବ ଉପଦେଶ ଶୁଣୁଥିବୁ ବାର ବାର ଦୁଃଖ ବେଦନା ଆସିବ ନାମ କେବେ ନ ଭୁଲିବୁ ।୨।

ବାର ବାର ହାତେ କଣା ପୃଟ୍ଥିବ ତଥାପି ତୋଳିବୁ ପୂଲ

ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର ତାଙ୍କ ପଦ ଧରିଥିବୁ

ବାର ବାର ଆଖିମୁଦି ହେଉଥିବ ଶୀରିମୁଖ ଅନାଇବୁ ।ଠା

ବାସନା ମୋହର ନାଥ

ତୁମେ ମୋର ଧନ ମାନ ତୁମେ ଗଉରବ ଜ୍ଞାନ ବାସନା ମୋହର ନାଥ କର ହେ ପୁରଣ କାୟା ସଙ୍ଗେ ଛାୟା ସମ ରହିଥିବି ନିଶିଦିନ ।୩। ଅନାଥର ନାଥ ତୁମେ ଅଧମ ତାରଣ ।ଠା

ଯେଉଁ ଦିଗେ ଯିବ ଆଖି ସେ ଦିଗେ ତୁମକୁ ଦେଖି ତୁମେ ପାଣ ମୁହିଁ ପାଣୀ ତୁମେ ମୋ ହୁଦୟ ସ୍ୱାମୀ ସାର୍ଥକ କରିବି ମୋର ଜନମ ଜୀବନ । ୧। ତୁମ ଜ୍ଞାନେ ମୁହିଁ ଜ୍ଞାନୀ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ ଜ୍ଞାନ ।୪।

ଚାହିଁ ନାହିଁ ଧନ ସୁଖ ଲୋଡା ତୁମ ପେମ ମୁଖ ତୁମେ ସର୍ବ ସୁଖାଧାର ଶାନ୍ତିପଦ ତୁମ ଗୀର ତୁମ ଅଭୟ ଚରଣ କମଳେ ଦିଅ ହେ **ୟାନ**ା୫ା ପାଇ ତ ଭୁଲିବି ଦଃଖ ଆନନ୍ଦେ ହେବି ମଗନ ।୨।

ବାହୁଡି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି

ବାହୁଡି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି ! ମାଗୁଛି ଦୟା ଦୁଆରେ । ୨। ଆସିଛି ତୁମ ଦୁଆରେ ।ଠା

ଅପରାଧୀ ହୀନ ଗୁହାରିଆ ହୋଇ ସବୁରି ସେନେହ-ବିମୁଖ ହୋଇ ମୁଁ ପଡି ରହିଛି ଦୁଆରେ ସୁଖ ପାଇଛି ତୁମରେ ଇଛା ହେଲେ ଦେବ ଶରଣ ଦୀନରେ କଣ୍ଠ ଖୁଣ୍ଡା କେତେ ପୂଟି ଦେହେ ସତେ (ଅବା) ଠେଲି ଦେବ ଶୀପୟରେ ।୩। ଯାଇଛି କାଳ ଦୁଃଖରେ । ୧।

ପଦଧୂଳି କେବେ ଲାଗିବ ମୋ ମାଥେ ସହି ମୁଁ ଲାଞ୍ଛନା ସକଳ ବେଦନା ଏହି ଆଶା ଜୀବନର ଚାହିଁଛି ତୁମ ପଥରେ ପରାଣ ଦେବତା ଅଶୁ ଅର୍ଘ୍ୟ ଡାଳି ଜଣାଏ ଅତି କାତରେ ।୪ ତୁମରି ଶରଣ କରୁଛି ବରଣ

ବିଦାୟ ବେଳାରେ

ବିଦାୟ ବେଳାରେ ଆଜି ପିୟ ପଦ ତଳେ ବେଦନା ବିଧୁର ପାଣେ ପଣତିଁ ମୋ ଢାଳେ ।୧। ପୀରତି ପରଶ ପାଇଥିଲି ଏତେ କ୍ଷଣ

ଦୂନିଆର ଝଞା ଯେବେ ଆସିବ ଘନାଇ ନ ଛାଡିବି ତୁମ ପାଦ ଜୟଗୁରୁ ଗାଇ ।୭।

ବିଷୟ ବିଷକୁ ଯେବେ ଏ ମନ ଧାଇଁବ ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ବୋଲି ପରାଣ ବାରିବ ।୮।

ତୁମ ପାଶେ ଆସିବାକୁ ଗଣୁଥିବି ଦିନ ତୁମ ଡାକରାକୁ ସଜ ହୋଇଥିବ ମନ ।୯ା

ସକଳ ତୃଟି ମୋହର କରି ମାରଜନ ଦୀନନାଥ ତୁମ ପେମେ କର ନିମଗନ ।୧୦।

ଏତେ ପେମ ଏତେ ସୁଖ ଛାଡି ମୁଁ କିପରି

ପାଶୋରି ଥିଲି ମନରୁ ତିତାପ ଦହନ ।୨।

ଏ ପେମ ମିଳନ ପିଠ ଛାଡି ଯିବାପାଇଁ

ସଂସାର ଡାକଇ ଏବେ ତୃହାଇ ତୃହାଇ ।୩ା

ବିଷୟ ସଂସାରେ ଯିବି ତୁମ ସ୍କୃତି ଧରି । ଧା

ଯେବେ ଯିବି ସେ ସଂସାରେ କରେ ପଦେ ଅଳି ଲାଖି ରହୁ ମୋ ଆଖିରେ ତୁମ ରୂପ ଶିରୀ । ୫। ତୁମକୁ ମୂଳରେ ରଖି କରମ କରିବି ତୁମରି ସଂସାରେ ରହି ସଂସାର କରିବି ।୬।

ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍କ

ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦୁ ଖଞ୍ଚିବ ଶମନ ଭୟ ଦୁଃଖ ପରମାଦ ହେ ॥୦

ଶୀଗୁରୁ ପଦ ମହିମା ନାହିଁ ଯା'ର ଶେଷ ସୀମା ଝରୁଅଛି ଅବିରତ ପଦୁ ମକରନ୍ଦ ହେ ॥୧

ସକଳ ତୀର୍ଥରେ ସାର ଶୀଗୁରୁ ପଦ୍ମ ପୟର ସ୍ୱରଧୁନୀ ଧୋଉଅଛି ଯା'ର ଶିରୀପଦ ହେ ॥ ୨

ଗୁରୁ ନାମ ଗାଇ ଗାଇ ପାଗଳ ହୁଅରେ ଭାଇ ଗୁରୁପଦ ଧ୍ୟାୟି ଲଭ ଅମୃତ ସଂପଦ ହେ ॥ ୩

ଗୁରୁଙ୍କ ଚରଣ ଧୂଳି ଶିରରେ ହୋଇଲେ ବୋଲି ମହକିବ ଏ ଜୀବନେ ଅପୂରୁବ ଗନ୍ଧ ହେ ॥ ୪

ବହା ବିଷୁ ମହେଶ୍ବର ରାଜନ୍ତି ଗୁରୁ ଶରୀର 'ସର୍ବୋଦେବମୟ ଗୁରୁ' ଭଣିଛନ୍ତି ବେଦ ହେ ॥ ୫

ଭକ୍ତବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁ

ତରୁଣ ଅରୁଣ ଶୋଭା ପରକାଶ ସବୁରି ହୂଦେ ଶୀପତି ବନ୍ଧା ମୋର ମନ ଛନ୍ଦା ଚରଣରେ ସଦ୍ଗୁରୁ ଜଗତଗୁରୁ ପେମ ସୁଧା ନିଧି କରୁଣା ବାରିଧି ଭକ୍ତବନ୍ଧୁ ପରାପୂର କୃପାଦାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଅଭିଳାଷ କୂପାବର କୂପା କର ଜନମ ସାର୍ଥକ ଶୀପଦ ସେବାରେ ସୁମରଣ ଜୟଗୁରୁ 181

ସଂସାର ବିଭବ ସଂସାରେ ରହିବ ମୋ ପାଇଁ ଅସାର ହୋଇ ଜୟଗୁରୁ ଡାକ ଯିବ ମୋ ସାଥିରେ ପାଦପଦେୁ ଚିତ୍ର ଥାଇ ଆକୁଳ ମାଗୁଣି ମୁକତି ଆଶୀଷ ଝରୁ ତବ ଶୀପୟରୁ । ଞା

ଭତ୍ତବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁ ! ଠାକୁର ମୋ କଲ୍ପତରୁ ବନ ଉପବନ ଗଗନ ପବନ ନିନାଦିତ ଜୟଗୁରୁ 101 ପୁଲକିତ ପାଣ ଆଜୁଳ ନୟନ ପେମ ଅଶୁ ଝରଝର ମନ ଉନ୍ନମତ ଢାଳି ପଣିପାତ ବିଶ୍ୱଗୁରୁ ଶୀପୟର ଠାକୁର ହେ ତୁମେ ନାହିଁ ଯାଅ ଆନେ ମୋନୟନ ପଲକରୁ ।୧। ନୟନ ପଲକେ ଶୀମୁଖ ଝଲକ ଅପରୂପ ମନୁ ହର ସୁଠାମ ସୁନ୍ଦର ରାଜ ରାଜେଶୃର ଅନୁପମ ଯୋଗେଶୃର ପଭାମୟ କାନ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ପତାନ୍ତି ପାଣପିୟ ଜୟଗୁରୁ 191 ଭକ୍ତ ମନ ପାଣ ପୁଲକିତ ଚିଉ ପାଶେ ପାଶେ ବିଶ୍ୱପତି

ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ

ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ ଯେଉଁ ନାମ ଧରି ଡାକିଥିଲେ ଦିନେ ବିଶ୍ ପେମିକ ମୋର ସୁଦାମ, ମଧୁମଙ୍ଗଳ ସବୁ ମୁଁ ବରଜି ଯଦି ଭଲପାଏ କାନେ କହି ଦିଅ କିପରି ସେ ନାମ ଗଡି ଯାଉଅଛି ବେଳ । ୨। କରିବନି ମୋତେ ପର ।ଠା

କହିଦିଅ ମୋତେ ପାରିବିକି ନାହିଁ ନିତି ଦେଖି ଦେଖି ମାୟା ହରିଣୀକୁ ପୀରତି ଡୋରିରେ ବାନ୍ଧି ତୁମକୁ ତ ଭୁଲେ ମୁହିଁ ପୋଷା ଶାରୀ ପରି ରଖି ପାରିବି କି ନ ଭୁଲିବି କେବେ ବତାଇ ଦିଅ ହେ ମନ ପିଞ୍ରାରେ ବାହି ଅଭୁଲା ମନ୍ତର କହି ଏତିକି ମାଗୁଣି କରୁଛି ମୁଁ ଅଳି ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ଦରଦୀ-ବନ୍ଧୁ ମୋ କରି ମୋତେ ସାତପରା ୧ା ହୃଦୟନିଧି ଠାକୁର ମରଣ ଦୁଆରେ ଆସିବ ହୋଇଣ ପରାଣ-ବନ୍ଧୁଆ ମୋର ।୩ା

କେଉଁ ନାମ ଧରି ଡାକିଲେ ଆସିବ ଖେଳିବ ମୋ ସାଥେ ଖେଳ

ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି

ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି ହେବାକୁ ପାରି ରେ କିବା ରଜନୀ ଦିନ ସାହା ଏକା ତୋ ଗୁରୁ ଦେଉ ପାଶୋରି ।ଠା ସାର କର ଭଜନ ସେ ଏକା ଭବାର୍ଣ୍ଣବ ତାରଣ ତରୀ ।୩।

ମିଛ ମାୟା ସଂସାରେ ଭୁଲି ରହିଛୁ ତୁରେ ଶୀଗୁରୁ ନାମ ତୋର ଆପଣାର ବୋଲୁ ଯାରେ ସେ ତ ଭଗାରୀ । ୧। ଗଳାରେ ମାଳ କର ହୃଦୟର ଆସନ ସଜାଡି କରି ।ଧା

ଏ ତୋର ଧନଜନ ଚିର ନୁହଁଇ ମନ ଯମଦ୍ତେ ଆସିବେ ଉଭାଇ ଯିବ ପାଣି ଫୋଟକା ପରି । ୨। କେଶ ତୋ ଓଟାରିବେ ସେତେବେଳେ କେ ସାହା ହେବ ତୋହରି । ।

ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ ଠାବ ଦିଅ ପାଦତଳେ

ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ, ଠାବ ଦିଅ ପାଦ ତଳେ କଳଙ୍କ କାଳିମା ଗାର ପୋଛିଦିଅ ଅଙ୍ଗୁ ମୋର ଭରସା ନ କରି, ଦିନ ଗଲା ସରି ପଙ୍କିଳ ଜୀବନ ପଥ କରିଦିଅ କୁସୁମିତ ଡାକୁଛି ଆଜି ଆକୁଳେ ।ଠା ଏ ତିନି ଭୁବନେ ନାହିଁ କେହି ଜଣେ ସାହା ହେବ ଏତେ ବେଳେ । ୨।

କେତେ ମାନ ଅପମାନ ସହିଛି ଏହି ଜୀବନ ସୁଖ ସପନରେ ମାତି କେତେ କାଳ ଗଲା ବିତି ଜୀବନ କୁସୁମ କଢି ମଉଳି ଗଲାଣି ଝଡି ମନ, ଧନ, ବଇଭବ ଅରପିଲି ପାଦେ ତବ ଦମ୍ଗଲା ଭାଜି ବୃଝିଲି ମୁଁ ଆଜି ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ ।୧। ମରଣ ଦୁଆରେ ଦେଖା ଦେଇ ବାରେ ତୋଳି ନିଅ ତୁମ କୋଳେ ।୩ା

ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ

ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ ବିଶାଦ ପଛରେ ରହିଛି ହୁରଷ ଦେବ ଯାହା ନେବି ହାତ ପତାଇ ଅନ୍ଧକାର ପରେ ଆସଇ ଦିବସ ଜାଣେ ମୁଁ ଅନ୍ତରେ ତୁମ ବିନା ପଭୁ ତୁମରି ଭିଆଣ ଅଟେ ବର୍ଷ ମାସ ଜଗତ କରତା ଆଉ କେ ନାହିଁ 101 191 ହସଇ ଚନ୍ଦମା ଯା ଗୁଣ ଗାଇ

କଣ୍ଣ ଥାଉ ପଛେ ତୁମ ଛଡା ଫୁଲ ନ ଗାଇବି କେବେ ବିଦୋହର ଗାନ ଗୋଟାଇ କରିବି ମୋର ଗଳାହାର କେବେ ହେବି ନାହିଁ ମୁଁ ଆଶାହୀନାଧା ଲିଭାଇ ନ ଦେବି ହୋମର ଅନଳ ଦେଉ ଅବା ଯେତେ ଅନ୍ତର ଦହି ।୨। ତୁମେ ଯେ ମଙ୍ଗଳ ମଙ୍ଗଳ କରତା ତିର ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ସର୍ବ ସୁଖ ଦାତା ଆସୁ ଯେତେ ଝଡ ମୁଞ୍ଜ ଦେବି ପାତି ନ ଭୁଲିବ କେବେ ତୁମରି ମମତା ପ୍ରଳୟ ହୁଙ୍କାରେ ପତାଇବି ଛାତି ନାଚୁଥିବି ତୁମ ମହିମା ଗାଇ ।୫। ଟାଳି ନ ପାରିବି ହୁତାଶନ ତାତି

ଥାଏ ବା ସଉଧେ କଞ୍ଜିତ ବନେ ବାସନା ଯଦି ବା ନ ହୁଏ ପୂରଣ ଚିନ୍ତା ନାହିଁ ପୁଭୁ କିଛି ତୁମ ବିନେ ନ ମଣିବ ମୋର ପୂଜା ଅକାରଣ ମରେ ଯେହେ ତୁମ କରୁଣା ପାଇା୬।

ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ

ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ ଭକତି କାହାକୁ କହ୍ନି, ସେ କଥା ଭିଖାରୀରେ ଭିଖ ଦିଅ, ଶିଖି ନାହିଁ କାଣିଚାଏ, ଡାକିଲା ପରି ମୁଁ ଡାକି ନାହିଁ ବୋଲି ଜାଣିବାରେ ମୋର ଯାଇ ନାହିଁ ଦିନେ ବିମୁଖ ତୁମେ ନ ହୁଅାଠା ଦେଉଳ ଦୁଆର ଯାଏ ସେ ରାହା ମୋତେ ବତାଅ ।୩ା ଜୀବନର ସାଥୀ ଅପରାଧ ତ ମୋ କି ବୋଲି ଡାକିବି ଜିଭଳି ଡାଜିବି ତୁମେ ତ କ୍ଷମାସାଗର, ପତିତ ବୋଲି ମୁଁ 'ପତିତ-ପାବନ' କି ବୋଇଲେ ତୁମେ ଶୁଣ ଘୁମେ ଜାଗରଣେ ଯେବେ ମୁଁ ଡାକିବି ନାମଟି ସିନା ତମର

ମିଛ କି ଏ କଥା ଦିଅଁ ? ।୧। ମୃଦି ଦେବ ନାହିଁ କାନ । ଯେତେ ଦୂରେ ଯହିଁ ଥାଅ ।୪। ବୋଲି ପରା ତୁମେ ଦୀନଜନ ବନ୍ଦୁ ପଥର ଭିଖାରୀ ଏତିକି ମାଗୁଛି ବୋଲାଇ ହେଉଛ ଭବେ, ପଡିଦାତା ଜନାର୍ଦ୍ଦନ, କାହିଁକି ମାନିବି ମୋ ପରିଅଧମେ ତାରି ନ ପାରିଲ ଯେବେ ଭଜତି ରସରେ ଜଠର ପୂରାଅ ଏ କଥା ବୂଝାଇ କୁହ ।୨ା ନ ହୁଅ ଆଉ କୃପଣ ଦାତା-ପତାକା ଉଡାଅ ।୫ା

ଭିଜା ଆଖି ଲୁହ ଝରି ପଡ଼ୁଥିଲା

ଏ ଚରଣୁ ଝରେ କୋଟି କଇବଲ୍ୟ ଭିଜା ଆଖି ଲୁହ ଝରି ପଡ଼ୁଥିଲା ପୀରତି ପଣତି ବାଢି ଏ ଚରଣୁ ଝରେ ଆଶିଷ ବିପୂଳ କମଳ ଚରଣ ବଢାଇ ଦେଲ ହେ ଦରଶେ ପରଶେ ଝରି ଆସେ ଯେତେ ସବୁ ସୁଖ ଗଲା ପୂରି ।ଠା ସୁଖ ସଉଭାଗ୍ୟ ଶିରୀ ।୩ା ଭୁଲିଗଲି ପିୟ ନିଜକୁ ସେକାଳେ ଶେଷ ରଜନୀରେ ଗାଉଥିଲା ପିକ ମହୀରେ ସୂର୍ଯ ବୁଣିଲା ଆଲୋକ ଗୁରୁ ଗଉରବ ବିଭବ ସକଳେ ସେ ଆଲୋକ ଧାରେ କୁଆଁରୀ ତାରାଟା ଜୀବନ ଫୁଲ ମୋ ଏଇ ପାଦତଳେ ନାଚୁଥିଲା ମନ ଭରି ।୧। ଦେଉଛି ଅଞଳି ଭରି ।୪ା ତୁମେ ମୋ ଭରସା, ତୁମ ପୀତି ଭାଷା ଛାତି ଛନକାରେ ଚାହିଁ ଦେଲି ଦ୍ରେ ଉଦାସ ମନରେ ପୀତି ଭାଷା ଭରେ ଜୀବନ ପଥରେ ମୋର ଚିର ଆଶା ବନ୍ଦନା କରେ ସେ କମଳ ଚରଣ ଏ ପୂଜା ବେଦୀରେ ତୁମ ପେମ ରେଣୁ କୋଟି ଦଣ୍ଡବତ କରି ।୨ା ମୋ ମଥାରେ ପଡୁ ଝରି ।୫।

ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପିୟ

ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପିୟ ତୁମ ସେହୁ ଅସୁମାରୀ ଆଖି ତଳୁ ପୋଛି ଦେଇ ତପତ ବେଦନା ବାରି ॥୦

ଦରଶନ ଦେଇ ହୃଦୟ ଦୁଆର ଖୋଲି ଆଶିଷ ଚନ୍ଦନ ମଥାରେ ମୋ ଦେଲ ବୋଳି ଏ ସଂସାର ମରୁପଥେ ଚଲାଇଛ ହାତଧରି ॥୨

ବୃତି ଯାଉଥିଲି କଳୁଷ-ପଙ୍କିଳ ଜଳେ ଆଶୟ ଦେଇଛ ତୁମରି ମମତା କୋଳେ ପେମ-ପାଶେ ବାହିଦେଇ କାଚକୁ କାଞ୍ଚନ କରି ॥୧

ଏତିକି ଗୁହାରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ ଦରଶନ ଦେବ ଜୀବନର ସଂଜ ବେଳେ ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି ସେ ଦିନକୁ ଆଶା କରି ॥୩

ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ

ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ ଏଇ ସେଇ ବୃହାବନ ଏଇତ ସେଇ ବରଜବିଧୁ ଏଇ ସେଇ ଘନଶ୍ୟାମ ।ଠା ଯମୁନା କୂଳ ଉଛୁଳି ଉଠେ ଶୁଣି ସେଇ ମଧୁ ତାନ କଳାକାହୁର ନୂପୁର ଧୃନି ଶୁଭୁଅଛି ଅବିରାମ ।୨।

ଏଇତ ସେଇ ଯମୁନା କୂଳ ଏଇ ସେଇ କୁଞ୍ଚନ ଏଇତ ସେଇ ଶିଖିଚୁଳିଆ ରାଧିକାର ପାଣଧନ ଏଇତ ସେଇ ରାସ ରସିକ ଏଇ ସେଇ ଘନଶ୍ୟାମ । ୧।

କେଳି କଦମୁ ମୂଳରେ ଦେଖ ସେ ମନମୋହନ ଅଧରେ ଶୋଭେ ମୋହନ ବଂଶୀ କରଇ ଉଚ୍ଚାଟନ ତିଭଙ୍ଗଠାଣୀରେ ଉଭା ଆଜି ଭକ୍ତ ପାଣ ଧନ ଗୋପୀମାନେ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଗୁଣ ଗାନ ।୩।

ଏଇ ଶୁଭୁଛି ବଂଶୀ ସ୍ୱନ ରାଧା ରାଧା ନାମ

ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା

ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା ଅପୂର୍ବ ଲଗନ ଉଠିଲା ବିକଶି

ବନମାଳୀ ଗଳେ ଦେଲେ ବନ ଫୁଲମାଳା । ୨।

ପଞ୍ଚମ ରାଗିଣୀ ତାନେ କୋକିଳ ଗାଇଲା ।ଠା

ଶୀଅଙ୍ଗେ ଲେପିଲେ ଭକତି ତିଳକ ଯା ଯୋଗେ ସୀମନ୍ତ ଦିଶେ ଜକ ଜକ ଗୋପାଙ୍ଗନା ପାଣେ ଭରିଲା ପୁଲକ ପ୍ରେମ ମହାକିନୀ ଧାର ପ୍ରଖର ହୋଇଲା ।୩।

କୁଞେ କୁଞେ ତରୁଡାଳେ ବିହଗର କୂଜନ ବାସଫୁଲ ମହକରେ ମଧୁପର ଗୁଞ୍ଜନ ଶୀତଳ ସମୀର ବହେ ଧୀର ଧୀର ଗୋବିନ୍ଦ ପଦ ବନ୍ଦନା କଲେ ବଜବାଳା । ୧।

ତାରାଗଣ ମଧ୍ୟେ ଯେହେ ଶଶଧର ଗୋପୀଙ୍କ ଗହଣେ ଶ୍ୟାମ ନଟବର ଅପର୍ପ ଶୋଭା ମୁନିଜନ ଲୋଭା ମଦନ ମୋହନ ରୂପ ଜଗତ ମୋହିଲା ।୪।

କୃଷଙ୍କୁ ସୁବେଶ କରି ଗୋପବାଳୀ ଚରଣ ପୂଜିଲେ ଦେଇ ହୁଳହୁଳି ଧୂପଦୀପ ଗନ୍ଧ ଅରପିଲେ ନୈବେଦ୍ୟ

ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା

ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା

ପଥର ରାଜାର ଝିଅ ପଥରେ ଗଢା ତୋ ଦେହ ତୁ କାହୁଁ ପାରିବୁ କରି ସନ୍ତାନର ଦୋଷ କ୍ଷମା ।୩।

ଶୁଣ ଅବା ନ ଶୁଣ ତୁ ପସରା ନାହିଁ ମୋ ଜମା ।ଠା

ନ ଧର କୋଳରେ ତୋର ଏତିକି ମାତର କର

ଭୋଗାଇଲୁ ଦୁଃଖ ଯେତେ ଏବେ ହେଲେ ଆହା ବୋଲି ସାହା ତ ନ ହେଲୁ ତୁ ମା । ୧।

କୋଳ ଛଡା କଲୁ ମୋତେ

କାନି ପଣତ ଛାଇରୁ ଦୂରେ ତୁ ତଡି ଦିଅନା ।୪।

ଦୟା ନ କଲେ ନ କର

କର ପଛେ ସାତ ପର ନ ନିଅ ମୁଖରୁ 'ମୋର' ମାଆ ଡାକ ହରି ଉମା! ।୨।

ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମା

ନାଚିବି କୋଳେ ତୋର ମା'ାଠା

ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମାଂ

ହସିବି ଆନନ୍ଦଭରେ

ତୁ ତ ମାଆ ଅନୃପୂର୍ଣ ଗଉରୀ, ଚଣ୍ଡୀ, ଅପର୍ଣା

ତୁ ପୁରୁଷ କିବା ନାରୀ

ନ ପାରେ କେ ତୋତେ ବାରି

ଅଧା କାହୁ, ଅଧା ରାଇ କେବେ କେଉଁ ରୂପର ମା' । ୨।

ମହିଷାମଦ୍ଦିନୀ ଦୁର୍ଗା

କାଳୀ କରାଳୀ ଘୋର ମା'ା୧ା

ଜଗତର ମାତା ତୁହି ଚୈତନ୍ୟରୂପିଣୀ ତୁହି ଶକ୍ତି ସୁରୂପିଣୀ ତୁ ମା' ଅଜ୍ଞାନ ମୋର ହର ମା' ।ଧା

ଅନୁଗତ ଯେ ମା' ତୋର ସେ ତୋହର ତୁହି ତାର ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା କରୁଣା ଏକା ତୋର ମା' ।୫।

ମାୟା, ମୋହ ଭୁଲି ହେଳେ ବସି ତୋ ଚରଣତଳେ

ଗୁରୁ-ଦାସ ଅନ୍ତଳାଳେ ମା'ଡାକୁ ବାର ବାର ମା' । ୬।

କଇଳାସପୁରେ ଉମା ବଇକୁଝେ ତୁହି ରମା

ସୃଷ୍ଟି, ସ୍ଥିତି, ଲୟ କାଳେ ବହୁା, ବିଷ୍ଟୁ, ଶଙ୍କର ମା'ା୩

ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ

ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ ସଂସାର ବିଦେଶେ ବିଦେଶୀର ବେଶେ ଭ୍ରମ କିବା ଅକାରଣେ ।ଠା

ବିଷୟ ପଞ୍ଚକ ପୁଣି ଭୂତ ଗଣ ପଞ୍ଚଦିଗେ ତୋତେ କରେ ଆକର୍ଷଣ ଇନ୍ଦିୟର ଫାନ୍ଦେ ପଡି ଅଚେତନ ଭୁଲିଲୁ ଆପଣା ଜନେ ।୧।

ସତ୍ୟପଥେ ମନ କର ଆରୋହଣ ଜ୍ଞାନାଲୋକ ଜାଳି ଚାଲ ଅନୁକ୍ଷଣ ସଙ୍ଗରେ ସମୁଳ ରଖ ପୃଣ୍ୟ ଧନ ଗୋପନେ ଅତି ଯତନେ ।୨। ଲୋଭ ମୋହ ଆଦି ପଥେ ଦସ୍ୟୁ ଗଣ ପାଛର କରନ୍ତି ସର୍ବ ସୋହରଣ ପରମ ଯତନେ ଲଗାଅ ପ୍ତରି ଶମ ଦମ ବେନି ଜନେ ।୩।

ସାଧୁସଙ୍ଗ ନାମେ ଅଛି ପାଛଧାମ ଶ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ ତହିଁ କରିବୁ ବିଶ୍ରାମ ପଥଭା୍ତ ହେଲେ ଦେଖାଇବେ ପଥ ସେ ପାଛନିବାସି ଗଣେ ।ଧା

ଯଦି ଦେଖୁ ପଥେ ବିଭିଷିକା ଘୋର ପ୍ରାଣ ପଣେ ଦିଅ ଦୁହାଇ ପ୍ରଭୁର ସେ ପଥେ ତାଙ୍କର ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପ, ଯମ ଡରେ ଯା ଶାସନେ ।୫।

ମନଚାରୀ ରେ । ଅଳପେ ଅନାଅଁ ଥରେ ଫେରି

ମନଚାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାଅଁ ଥରେ ଫେରି ରେ

ମୁଁ ଯେ ଦୁଆରେ ତୋର ଭିଖାରୀ ରେ

ତୁ ତ ପଠାଇଲୁ ଏ ଜଗତେ ସାଇଁ

ମାଟି ମୁଁ ତ ତୁ'ଯେ ପାରଖା କୁମ୍ବାର ଗଢ ତୁ ତୋ ମନ ପରି ରେ

191

|എ|

181

କଥା ନ କହି ତୁ ମଥା ହଲାଇ ଦେ, କଟାଳ ଆଉ ମୁଁ ନ କରିବି ପଦେ

ତୋ କରମ ସିନା ସାଧିବାର ପାଇଁ ଅରଜ ମୋର ତୁ ଘେନ ଦୟାନିଧି । ଦେବି ଲାଞ ଆଖିବାରି ରେ କିଏ ଦେବ ତେବେ ଏ ଦେହେ, ଏ ମନେ ବଳବପୁ ମୋର ଭରି ରେ ।୧।

> ମାଗୁନାହିଁ ଧନ, ମାଗୁନାହିଁ ଜନ ରାତିପରେ ଦିନ ତୋର ସରଜନା ମାଗୁନାହିଁ ମାନ, ବସନ-ଭୂଷଣ

101

ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ

ମନ, ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ ରେ ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ ତୋର ହୁଦ୍ୟ ଦୁଆର ଖୋଲ ଖୋଲ ରେ ।ଠା

ସଂସାର ମାୟା ବନ୍ଧନ କଠୋର କଠିନ ଫିଟାଇ ଦେବାକୁ ସେତ ଦେବେରେ ସନ୍ଧାନ ସଂପଦେ ବିପଦେ ଗୁରୁନାମ କର ସାର । ୧। କି ଛାର ମରଣ ତର ଘେନରେ ଶରଣ ଗୁରୁ ଗଢିଦେବେ ହେଲେ ଅମୃତ ସୋପାନ ମୁକତି ପଥର ସେ ଯେ କମକାରିଗର । ୨।

ଗୁରୁ ଅଙ୍ଗେ ବିରାଜିତ ବୁହୁ ସନାତନ ଘେନାଇଁ ଦେବେ ନୟନେ ଜ୍ଞାନର ଅଞନ ହେରିବୁ ତୁ ଜ୍ୟୋତିରୂପ ପରମ ସୁନ୍ଦର ।୩।

ପତିତପାବନ ସେ ଯେ ଅଧମ ତାରଣ ଅଗତିର ଗତି ଗୁରୁ ନାମର ସୁରଣ ଦୟାଳୁ ପଣରେ ନାହିଁ କେହି ସମତୁଲ ।୫।

ପାହୁଞ ମାତର ଗଲେ ତାଙ୍କ ପାଶେ ଧାଇଁ ସହସ ଯୋଜନୁଁ ଆସି ନେବେ ସେ କୋଳାଇ ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ତୋର କେହି ଆପଣାର ।୪।

ମନନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ

ମନନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ଏକା ରଙ୍କନିଧି ଦୁନିଆର ସୁଖ ଦଃଖ ସବୁ ତ ତୁମରି ବିଧି ।ଠା

ଗୁଣିବାକୁ ମୋର କାନ ନ ଚାହୁଁ ଛି କଣ ଚାହେଁ ଖାଲି ତୁମ ଗୀତ ଗାଇ ପାଗଳ ହେବାକୁ ଗଳା ସାଧି ସାଧି ।୨।

ତୁମ ନାମ ବିନେ କେବେ ଆଉ କିଛି

ତୁମ ପାଶ ଛାଡି କାହିଁ ଯିବା ପାଇଁ କେବେ ହେଲେ ମୋର ପାଦ ନ ଚଳଇ କର ଚାହେଁ ମୋର ଧରିବାକୁ ଲୋଭେ ତୁମରି କମଳ ପଦ ନିରବଧି ।୧।

ହୃଦୟ ମୋ ଲୋତେ ତୁମ ଆଲିଙ୍ଗନ ଶିର ମୋର ଚାହେଁ ତୁମରି ଚୁମ୍ବନ ଆଖି ଚାହେଁ ନିତି ତୁମରି ମୂରତୀ ହେରୁଥିବ ତୁମ ଶୀଚରଣ ବନ୍ଦି ।୩।

ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ

(ମୋର) ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ ! ଚରଣ ତଳରେ ମିଶାଅ ଛାର ପରାଣ ।ଠା

ପାଷାଣ ହିଆ ମୋ ଯାଉ ହେ ତରଳି ସେହି ନୀରେ ଦେବି ଚରଣ ପଖାଳି ଅନ୍ଧ ନୟନ ନିରେଖିବ ତାହା

ଘେନାଅଁ ଜ୍ଞାନ ଅଞ୍ଜନ । ୧।

ର ହେ ତରଳି ଦି' ଦିନିଆ ସାଥୀ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ରଣ ପଖାଳି ବୁଝି, ବୁଝୁ ନାହିଁ ଛାର ଏ ବନ୍ଧନ ଜୀବନେ ମରଣେ ଜନମେ ଜନମେ

ତୁମେ ତ ପରାଣ ଧନ ।୩।

ଧନ, ଜନ ତୃଛ ଗରବ, ସରବ ନାମ ତଳେ ତବ ପାଉ ପରାଭବ ମାୟା କୁହୁକରେ ଯାଦୁକର

ଘେରା ସପନ କର ଭଞ୍ଜ ।୨।

ପାଶୋରା ବୁକୁରେ ପାଷାଣର ଗାରେ ତୁମେ ମୋର ବୋଲି ଅଲିଭା ଅକ୍ଷରେ ଗାରି ଦିଅ ଖାଲି କରୁଣା ସାଗର

ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ।ଧା

ମନର ଠାକୁର ଆଢି

ମନର ଠାକୁର ଆଜି ମନ କଥା ଘେନା କର କହିବି କହିବି ବୋଲି ଅକୁହା ରହିଛି ମୋର ।ଠା

ନବଘନ କମ ଠାମ ନିରେଖୁ ଥିବି ମାତର ।୨।

ଆୟୁ ଧନ ମାନ ଜନ ମାଗୁ ନାହିଁ ଜୀବଧନ ମୂକ ଥିବ ମୁଖ ମୋର କଝରେ ନ ଥିବ ସୁର ଏ ରସନା ରଟୁଥିବ ତୁମରି ନାମ କେବଳ ।୩ା

ଭିକାରିରେ ଦୟାନିଧି ଚରଣ ଛଡା ନ କର ।୧।

ତନୁ ହରାଇ ଚେତନ କରୁଥିବ ଆଲିଙ୍ଗନ

ଶୁଣ ହେ ମନମୋହନ ମୁଦା ଥିବ ଏ ନୟନ

ଅର୍ପ ସୂର୍ପ ତବ ପେମେ ହୋଇ ଜରଜର ।୪ା

ମନର ବେଦନା କହିବି ବୋଲି ମୁଁ

ମନର ବେଦନା କହିବି ବୋଲି ମୁଁ ପକାଇ ପଣତ କାନି । ୧।

ତୁମ ପାଶେ ଆସିଥଲି ମୋ ଜୀବନ ପଥ ଆଲୋକିତ କଲ ଯାହା ଭାବିଥିଲି, ଯାହା ଚିନ୍ତି ଥିଲି ଅଭାବ ଯା ଥିଲା ପୂର୍ଣ କରିଦେଲ

ସବୁ ତ ପାଶୋରି ଦେଲି ।ଠା ମେଣ ମଇଳ ପାଇଁ ସବୁ ଦେଇଅଛ

ଦେଖୁଥିବି ରୂପ ଖାଲି ତୁମ କରମରେ ତୁମ ସେବା ଲାଗି ଜୀବନ ମୋ ଯାଉ ଚାଲି |၅)| ଦୋଷ ତୁଟି ମୋର ନ ଘେନ ଠାକୁର

ଯା' ସେବା ନିମିତ୍ତ ଦେବତା ବ୍ୟାକୂଳ ନିଜ ଜନ ବୋଲି ନ କରିବ ପର କି ସେବା କରିବ ଏ ଅଧମ ଛାର ? କର ଯୋଡି ମୁହିଁ ପାର୍ଥନା କରୁଛି ଷମା କରି ଦେବ ବୋଲି ସଦା ଭଜୁଥିବି, 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ

ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱକୁ

ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱକୁ ଚିତ୍ତେ ଚିନ୍ତ ନିରତ ଗୁରୁ ପାଦୋଦକ ପୟାଗୁ ପବିତ

ଗୁରୁଦତ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ଉପଦେଶାମୂତ ପାନ କର ଯେତେ ଶରଣାଗତ

> କରମେ ଲଗାଅ ଅନବରତ 101 ଗଙ୍ଗା, ଗୟା, କାଶୀ, ପୁରୀ, ବାରାଣସୀ

> > ଗୁରୁ ପଦେ ଠୁଳ ସକଳ ତୀର୍ଥ

181

181

ଗୁରୁ ସେବା ବିନେ ଚଉଦ ଭୁବନେ କହ କେ ସାଧକ ଲଭିଛି ସତ୍ୟ ଶୀଗୁରୁ ସେବାକୁ କର୍ମ ମନେ କଲେ

ଗୁରୁ ସେବା ଫଳେ ବିକଶିବ ଞାନ

ସେବା ଭାବ ତୋର ହୋଇବ ବ୍ୟର୍ଥ

ଅନ୍ତର ଚିତ୍ର ତୋ ହେବ ସଂଯତ । ୧। ଦେବଙ୍କୁ ଦୁର୍ଲଭ ଭବ୍ତଙ୍କୁ ସୁଲଭ

ସଦ୍ଗୁରୁ ସେବଜ ଜୀବନମୁକ୍ତ 181

ଗୁରୁନାମ ରନ୍ ମୁକତି ପସରା ଅକ୍ଷର ନ ମଣ ବିବେକୀ ଚାଟ ଗୁରୁଗତ ପାଣ ଭକତ ଜନଙ୍କୁ

ଅକ୍ଷର ନୁହଁଇ ଅକ୍ଷୟ ବୀଜ ସେ ସାଧାରଣ ଭାବ ନୁହେଁ ଉଚିତ

ମନ୍ତ୍ର ରାଜ (ବୋଲି) ବେଦ ପୁରାଣେ ଖ୍ୟାତ । ୨। ଭକତ ବେଶରେ ଲୀଳା ଖେଳା କରେ

ନର ଦେହେ ନାରାୟଣ ସାକ୍ଷାତ । ୫।

ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ

ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ କର ସଂକେତ ମାତର ଲଭି କରୁଣାରେ ଯା'ର ମାଗ ଶୀନିଗମାନନ୍ଦେ ଶରଣ ପସାରି ହାତ ।ଠା ଭବ ସାଗର ଦୁୟର ପାଲଟେ ଗୋୟଦ ଛାର

ତରିବାକୁ ଆଶକରି ଭକତ ଲୋଡେ ନିରତ ।୨।

ସରଗ ବିହାରୀ ସେହି ତୁଳନା ଯା ଭବେ ନାହିଁ ପରମାନନ୍ଦେ ମଗନ ହୋଇ କର ତା ପୂଜନ ସେବ ଶୀନିଗମାନନ୍ଦ ଶୀଚରଣ ଅରବିନ୍ଦ ଭବ-ଶୋକ-ତାପ-ମାୟା ପରଶିବ ନାହିଁ କାୟା ଆଦ୍ୟ ବନ୍ଦନ ଯେ ସେହି ହୁଅ ତୁ ତାଙ୍କ ଭକତ । ୧।

ସେହି ନାମ ସୁମରଣେ ଦିଅ ନିଶିଦିନ ଚିତ୍ର । ୩।

ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି

ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି ଗଲା ବେଳେ ପାଣପଷୀ ଗୁରୁ ଥିବେ ଏକା ସାକ୍ଷୀ ଗୁରୁ ଗୀତି ଭୁଲନାରେ

ସେ ଏକା ପାରିବେ ରଖି କର ନାହିଁ ଭାବନାରେ ।୨। ସଂସାର ଧନ ସଂପତ୍ତି ମିଛ ମାୟା ଛଳନାରେ । ।

ଗୁରୁଦତ୍ତ ବୀଜମନ୍ତ ମୁଖେ ଭଜ ଗୁରୁ ନାମ ଚିତ୍ରେ ଚିନ୍ତ ଅବିରତ ପୂରିବରେ ମନୟାମ

ତୁଟିବ ଭବ ବନ୍ଧନ ପୁରିଯିବ କାମନାରେ । ୧। ପୂରିବରେ ମନୋରଥ ଅନ୍ଧାରେ ତୁ ହୁଡନାରେ ।୩।

ମନ ବାସନା ଭରି ହରି ନାମ ଗାଅ

ନ କରି ବିଚାର ପର ଆପଣାର ସମାନ ଦୃଝିରେ ଚାହଁ । ୧। ମନ ବାସନା ଭରି ହରି ନାମ ଗାଅ

ଆସ ନାରୀ ନର ବୁଲି ଘର ଘର ହରିନାମ ବାଞ୍ଜିଦିଅ ।ଠା

ମାତି ହରିନାମ ପେମବଶରେ

ସୁଗର୍ଦ୍ଧି କନକ କମଳ ସମ ତହିଁରେ ରଞ୍ଜ ହରିଗୁଣ ଗାମ

ଚାଖି ହରିନାମ ସୁଧାରସରେ ହରି-ପେମ-ସୂତା ଭକତିରେ ଗୁଛା ମାଳ କୟରେ ପିନ୍ଧାଅ ।୨। ସଦ୍ଗୁରୁ ସେବକ ହୁଅ ନିରତ ସେ ଏକା ଜଗତେ ଅତି ମହତ

ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର

ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର,

ଦୁର, ଦିବସ ରଜନୀ ନିଶ୍ୱାସେ ପ୍ରଶ୍ୱାସେ

ତୁମେ ମୋର, ମୁଁ ତୁମର

ଖେଳ ତୁମେ ନିରନ୍ତର ।୨।

ପରାଣର ତୁମେ ପରାଣ, ସକଳ

ଜାଣି ତୁମେ ବ୍ୟଥା ହୁର ।ଠା

କିଏ ସତେ ଆଉ ପିଛୁଳା ପାସୋରା -

ଆଖିରେ ମୋ ଆଡେ ଚାହିଁ ରହେ ଭଲା?

ତୁମ ସରି ମୋର କିଏ ଅଛି ଆଉ

ଚିରଜାଗତ ପହରୀ ସମାନ

କିଏ ସେ ସହିବ ଜୀବନର ଦାଉ ? ସେଥିଲାଗି ସିନା ସବୁ ଅଧିକାର କିଏ ଭଲା ଜଗୁଆଳ ା୩ା

ତୁମରିପରେ ମୋହର ।୧।

ତୁମ ପ୍ରେମଭାର ସତେ ଅତୁଳନ ସହିବି କିପରି ଭାବୁଛି ଏ ମନ ମାଗୁଛି ଏତିକି ତୁମ ଦିଆ ପେମ

ପରାଣର ତୁମେ ପରାଣ ଦେବତା ଲୁଚି ରହି କାହିଁ, ନ କହୁଛ କଥା

ମଥାରେ ତୋଳିବା ବଳ ।ଧା

ମନୁଁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା

ମନୁଁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା

(ତିଳେ) ନକର କାହାକୁ ଶଙ୍କା ॥୨॥

ଯେଉଁ ଦିନ ଯିବୁ ଏ ସଂସାର ଛାଡି

ସେ ଦେଶୁଁ ଆସିଲେ ଡକା ॥ଠାା

ଜନମ କାଳରେ କାନ୍ଦୁଥିଲୁ ତୁହି

ହସାଇ ବନ୍ଧୁ ସୋଦର

ଚିର ସହଚର ଭାବିଛୁ ଯାହାଙ୍କୁ

ସେ ତ ଅଢେଇ ଦିନିଆ

ଏମିତି କରମ କରତୋ ପାଇଁକି

ଦାରା ସୂତ ଧନ ବାହବ ସୃଜନ

କାନ୍ଦିବେ ସାରା ସଂସାର (ତୁହି) ହସି ହସି ଯିବୁ ଏକା ॥୩॥

ମିଛ ସବୁ ଦିଆ ନିଆ

ପଥ ହରାଇ ତୁ ବିପଥରେ ଗଲେ

ବିପଦେ ନଦେବେ ଦେଖା ॥ ୧॥

ହାତ ଧରି ନେବେ ଟାଣି

ମଜି ରହ ଭୁଲା ମନ

ମୁକତି ଟିକଟ କାଖେ ଧରି ଆଞ୍ଚ

ଅଥଳ ସଂସାର ସାଗର ନାଆରେ

ଏ ସବୁ ବରଜି ଗୁରୁ ନାମ ଭଜି

ଗୁରୁ ନାମ ହୁଅ ଗୁଣି (ଦେଖି) ଶମନ ହେବ ତାଟକା ॥୪॥

ନାଉରିଆ ଗୁରୁ ଜାଣ

ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି

ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି

(ମୁଁ ଯେ) ଆଶରା ମାଗୁଛି ତୁମ ଶ<mark></mark>ୀପଦ ଧରି ।ଠା

ଦେଖୁଅଛି ନେତ୍ରଭରି ସଂସାରେ କେଉଁ ପରି ସ୍ୱାର୍ଥରେ କଳହ କରି ବିଷ ଦିଅନ୍ତି ଭରି ତୂମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥ ନେବି ମୁଁ ବରି ।୩।

ଜନମ ଜନମ ଧରି ଆସିଛି ମୁଁ କେତେ ଘୁରି

ସ୍ୱରୂପ ଦେଇ ପାଶୋରିତୁମକୁ ଗଲି ବିସୋରି ପାରିବି କି ଶେୟ ପଥେ ତୁମକୁ ଧରି ?ା ୧।

ଲୋଭ ମୋହ କୋଧ ଇଷୀ ଏ ସକଳ କରି ଆଶା ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ବଳେ ତୃଷା ଉତଇ ପରାଣୁ ହଂସା ଅପାସୋରା ସ୍ନେହ ତୁମ ହେଉଛି ଝୁରି ।ଧା

ଏ ଜୀବନେ ଯେତେ କ୍ଲେଶ ନାହିଁ ନାହିଁ ତାର ଶେଷ

ଲଭିଲେ ତୁମ ଆଶିଷ ପରାଣୁ ଘୁଞିବ ତାସ ପାରିବି କି ଦୟାମୟ ! ସେ ଆଶା କରି ? ।୨।

ମଣିମା ହେ ! ମୁଁ ଯେ ଶତ ବାସନାର ଦାସ

ମଣିମା ହେ ! ଶ୍ରୀଚରଣେ ପୂଜା ପାଇଁ ମୁଁ ଯେ ଶତ ବାସନାର ଦାସ ମୋର ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ କମଳ ଚରଣ ଅରଚନ ପାଇଁ ମରତ ମାଟିରେ ଜନମ ଦେଇଛ କରିଛି ମନରେ ଆଶ ।ଠା ମୋ ଫୁଲରେ ନାହିଁ ବାସ ।୨।

ଏଇ ଧରା, ଏଇ ଭାତି କହ କେଉଁ ଦିନ ସତେ ଏଇ ଚାନ୍ଦ, ଏଇ ରାତି ହସି ଅନାଇବ ମୋତେ ସୁର ଭରା ଗୀତି, ଅଭିମାନ, ପ୍ରୀତି ପରାଣ ମନର ପିଆସା ମେଞ୍ଜିବ ତହିଁରେ ମୋ ମନ ବଶ ।୧। ସେମ ଜଳେ ଦେବି ଝାସ ।୩।

ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି

ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି ପରସନ ହୁଅ ଜଞାଳ ଦୂର ହେଉ ମନ ଉପବନୁ ସୁବାସ କୁସୁମ ତୋଳି ଏବେ ବନ୍ଧନହୀନ କରି ବନ୍ଦନ ଘେନ ହେ ପରାଣପ୍ରିୟ ! ଚରଣ ସୁମରି ସଜାଇ ବରଣ ତାଲା ମୋତେ ଆପଣାର କରି ନିଅ

କେତେ ଦିବାନିଶି ଉଜାଗରେ ବିତିଗଲା

ଏବେ ମନ୍ଦ ଅନୀଳ ଛନ୍ଦରେ ତୁମ ଗନ୍ଧ ବାରିଲି ପ୍ରିୟ କଅଁଳ ସକାଳ ଅରୁଣ କିରଣ ରାଗେ

ମୋତେ ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ ।୧। ଅଞଳି ପାତି ଭକତି ପୀରତି ମାଗେ ଅଳପ ନୁହେଁ ତ କଳପ ଗଲାଣି ବିତି

ଅନ୍ଧ ମୁଁ ବୋଲି ଛନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ ସଂକଳପ ମୋର ଅସରା ପୂନେଇଁ ରାତି ବନ୍ଧା ଆଖି ମୋ ଖୋଲି ଦିଅ ଅଳି ସାଇଁ ଏବେ ମଧୁ-ଆନନ୍ଦ-ଲଳିତ ଛନ୍ଦେ ଗାଇବି ମୁଁ ତୁମ ଜୟ ମୋ ଶେଷ ସନ୍ଧ୍ୟା ବନ୍ଧ୍ୟା ନ କର ଆଉ ମୋତେ ମଧୁମୟ କରି ଦିଅ

ମରମ ବେଦନା କହିବି କା' ଆଗେ

ମନର ମଣିଷ ପାଇଛି ତୁମକୁ

ସାରା ଦୂନିଆରେ ଜଣେ ।ଠା କରମ ଜଞାଳ ଖେଳୁଥିଲା ଖେଳ

ମିଳନ ପଥରେ ହେଉଥିଲା କାଳ

191

|၅)

ତୁମେ ପାଶେ ଥରେ ବସିବାକୁ ଆସି ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ପାଶୋରି ଆସିଛି

ଗଣୁଥିଲି ଦିନ ଘରେ ବସି ବସି ଆଦରି ନିଅ ହେ କୋଳେ ।୩ା

ଆସିଛି ସେ ଦିନ ହୁସୁଛି ମୋ ମନ

ଚାହିଁ ବାରେ ନେତ୍ର କୋଣେ । ୧। ଏ ସଂସାରେ ସିନା ତୁମେ ଏକା ସାଥୀ

ତୁମ ପାଶେ ଥାଇ ଦିନ ଯାଉ ବିତି କିପରି କହିବି ଅନ୍ତରର ବ୍ୟଥା

ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଣର କଥା

ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଣର କଥା ବେନି କର ଯୋଡି କହେଁ ବିପଭି ।୧।

ଅନ୍ତରଯାମୀ ସେ ଏକା ଜାଣନ୍ତି

ତାଙ୍କ ବିନେ ଆଉ କାହାରେ କହିବି ନିଶି କି ଅବା ବାସର ସଂସାରେ ମୋ ଆନ କେହି ନାହାଁ ଖି । ଠା ସେ ଯେ ପାଣବନ୍ଧୁ ମୋର

ତା' ବିହୁନେ ଦଃଖହାରୀ କାହାଞି ।୨ା

ହୃଦୟ ମଝିରେ ମୋର ଶୁଭେ ଯା ମୁରଲୀ ସ୍ୱର

ସଦା ମାନସ ମନ୍ଦିରେ

ମହାବାହୁ ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର

ମହାବାହୁ ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର କୃପା ବହି ଦିଅ କରି ଦୟାମୟ ଏ ମୋର କାନ ବଧିର ହେ ।ଠା

ଆଉ କିଛି ବେନି କାନ ନ ଶୁଣିବ କେବଳ ତୁମରି ମୁରଲୀ ଶୁଭିବ ତୁମ ବାଣୀ ଖାଲି ବାଜୁଥିବ କାନ ତୁମରି ନାମ ମଧୂର ହେ ।୧। ଦୁନିଆଁ ଅନ୍ଧାରେ ନ ବୁଲିବି ଘୂରି ଦିଅ ଦିଅ ମୋତେ ତୁମେ ପଙ୍ଗୁ କରି ଦୁଆରେ ତୁମରି ପଡି ରହିଥିବି ପୂରାଅ ବାଞ୍ଜା ମନର ହେ ।୨।

ଜଗତରେ ଯେବେ ସକଳେ ଭୁଲିବେ ସୁଖରେ ଦଃଖରେ କେହି ନ ଚାହିଁବେ ସେତିକି ବେଳରେ ତୁମ ପାଦତଳେ ରଖ, ଏ ମିନତି ମୋର ହେ ।୩।

ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ

ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ ତୁମରି ସେବାରେ ତୁମରି ପୂଜାରେ ଦିନକାଳ ବିତି ଯାଉ ।ଠା

ତୁମେ ଯେଉଁ ପରି ହୋଇବ ସନ୍ତୋଷ ସେହିପରି କର୍ମେ ବଳୁ ମୋ ମାନସ ତୁମେ ସଦଗୁରୁ ବାଞ୍ଛାକଲ୍ତରୁ ଏ ବିଶ୍ୱାସ ହୃଦେ ରହୁ ।୧।

ତୁମେ ମୁକ୍ତି ଦାତା ସର୍ବମୟ କର୍ତ୍ତା ତୁମେ ଥିଲେ ପାଶେ କାହିଁ ମୋର ଚିନ୍ତା ତୁମରି ମୂରତି ଚକ୍ଷୁ ଦିନରାତି ଦେଖି ଶାନ୍ତି ପାଉଥାଉ ।୨। କାମିନୀ କାଞ୍ଚନ ଧନ ଜନ ବିଭ ସଂସାର ମାୟାରେ ନ ହୁଏ ଆସକ୍ତ ତୁମରି ଭଜନ ଜୟଗୁରୁ ନାମ ମୁଖ ସଦା ରଟୁଥାଉ ।୩।

ତୁମେ ପୁଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଏଇ ଭାବ ସଦା ଜାଗୁ ମୋର ମନେ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଅବା ଜାଗରଣେ ନାମ ଜପା ମାଳା ହେଉ ।୪।

ମାଧବ ହେ ଦୀନବାନ୍ଧବ ମୋର

ମାଧବ ହେ ଦୀନବାନ୍ଧବ ମୋର ଆରତ ମନର ମିନତି ଏହି ଜୀବନେ ଯାହାରେ ଆଦର କରିଛ ମରଣରେ ତାକୁ ଭୁଲିବ ନାହିଁ । ୦

ଗଙ୍ଗ ତରଙ୍ଗରେ ବୁଡ ଦେଲି ଯେତେ ଘୁଞିଲା ନାହିଁ ତ କାଳିମା କିଞିତେ ତାରିବା ଆଗରୁ ଏ ଭବ-ସାଗରୁ ଦିଅ ଦିଅ ମୋର କଳଙ୍କ ଧୋଇ । । ତୁମ ପଦ ତଳେ କୋଟି ପୁଣ୍ୟ ଫଳେ ଅମୃତ ଜୀବନ ଲଭନ୍ତି ସକଳେ ସେଇ ପଦ ମୋର ଶିରେ ଥାପି ଦେଲେ ରହି କି ପାରିବି ପାତକୀ ହୋଇ ? । ୨।

> ମର-ଜୀବନର ହସ କାନ୍ଦ ସବୁ ସାଇତି ରଖିଛି ତୁମ ପାଇଁ ପୁଭୁ ସଞ୍ଜ ବେଳେ ତୁମ ଦେଉଳ ଦୁଆର ମେଲା ରଖିଥିବ ମୋହରି ପାଇଁ ।୩।

ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ

ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ ଜାଣି ମୁହିଁ ଜାଣୁନାହିଁ ତୁମେ ଜୀବ କାରଣ ।୧।

ଏତିକି କରୁଣା କର କଞେ ମୋର ସୁର ଭର ସବୁ ଭୁଲି ତୁମ ନାମ କରୁଥିବି ଗାୟନ ।୪।

ନାହିଁନାହିଁ କେହି ମୋର ଏ ସଂସାର ମାୟାଘୋର ହରବର କରୁଛନ୍ତି ଭଗାରୀ ଛଅଜଣ । ୨।

ଅଧମ ଜନର ସାହା ତୁମେ ଏକା ଚଉବାହା ବିଜେକର ପାତି ଅଛି ତୁମଲାଗି ଆସନ ।୫।

ଚିତ୍ତରେ ଚିନ୍ତିବି ବୋଲି ଦଣ୍ଡେ ଯେବେ ବିଚାରିଲି ଚଞ୍ଚଳ ଏ ଚିତ୍ର ଥାଇ କରେ ସଦା ବାରଣ ।୩।

ଘର କରି ଜଗତରେ ଥିବି ତୁମରି ଦୁଆରେ

ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର

ମାଗେ ଜବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର ବରଣ କରି ଚରଣେ ପଣମେ ବାରବାର ।ଠା ନୟନ ନୀଳମଣି ଭୂବନର ରଞନ ଚାହାଣୀ ମନୋହର ପରାଣ ନନ୍ଦନ ନିଖିଳ ଭ୍ବନର ଆନନ୍ଦ ପାରାବାର ।୨।

ଜିତ ବର ବରନ ସିତ ସରସଦଳ କମଳ ଢଳଢଳ ଅମଳ ପଦତଳ ମୋ ମନ ମଧୁକର ଚୁମୁନ ଲୋଡେ ତା'ର ।୧।

ଲଳିତ ଲାବଣ୍ୟ କାନ୍ତି କୋମଳ ଝରଇ ଝରଝର ବଦନୁ ଅବିରଳ ଦରଶେ ଅପସରେ ଦାରୁଣ ଦୃଃଖଭାର ।୩ା

ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେଁ ମୁଁ ସିନା

ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେଁ ମୁଁ ସିନା ଇଚ୍ଛାମୟ ତୁମେ ଯହିଁ ତହିଁ ଥାଅ ସବୁ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ମୁଁ ଯେ ଅଜଣା ।ଠା କୋଟି ଅପରାଧ ମୋର ନ ଧର ଗୋସାଇଁ କ୍ଷମା କର ହସି ହସି କୋଳରେ ବସାଇ ସେ ଆଦର କେ କରିବ କଳନା । ୨।

ଚଉକତି ଖୋଜିବୁଲେ ଦରଶନ ପାଇଁ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖ ରଖ ବାରି ବାରେ ନାହିଁ ଅତ୍ଳନ ସତେ ତୁମ କରୁଣା ।୧। ମଥା ପାତି ନେବି ଯେତେ ଦିଅ ଦୁଃଖ ଭାର କେବେ ହେଲେ ନ ଛାଡିବି ସେ ବେନି ପୟର ଆହା ବୋଲି ସାହା ହେବ ତ ଜଣା ।୩।

ମୂଢରେ ଦୃଢ କରିଥା

ମୂଢରେ ଦୃଢ କରିଥା ଗୁରୁ ନାମକୁ ଘୋଷି କରିଲେ ତୁ ହେଳା, ବୁଡିଯିବ ଭେଳା କାଳ ଯମ ଦେବ ଗଳାରେ ଫାଶି ।ଠା ତୂଟିବ ଏ ବିଶ୍ୱ ବିଭବ ଶିରୀ କଂପିବ ଧରଣୀ ଖୁଂପିବ କାଳ ସଂପି ମନ କର ନାମ ସମ୍ବଳ ଗୁରୁ ନାମ ଧନ କର ଅରଜନ ଜୀବ ପରମରେ ଯିବରେ ମିଶି ।୨।

ଅକାଳ ଚତକ ଦେବରେ ଦେଖା ବିଫଳ ହୋଇବ ସଫଳ ଲେଖା ପ୍ରଳୟ ଜୁଆର ଆସିବ ମାତି କାଳ ଭଇରବ ଛାଡିବ ରତି ବେଳ ଥାଉଁ କର, ଗୁରୁନାମ ସାର ଭବ ପାରାବାର ନାବରେ ବସି ।୧।

ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ତୋର ମୁକତି ଜନମେ ମରଣେ ସେ ଚିର ସାଥୀ ଏ ଭବ ସାଗରୁ ଉଛାର ପାଇଁ ନିଜକୁ ନାମରେ ଦିଅ ହଜାଇ ଏ ଭବ ବନ୍ଧନ ହେବରେ ଖଣ୍ଡନ କାଳ ନ ପାରିବ ପାଖରେ ପଶି ।୩

ଗାମ ଭୂଇଁ ହେବ ମଶାଣି ସରି

ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ

ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ ।ଠା

		ସୁବାସ ଚୁଆ ଚନ୍ଦନ	କରିବାକୁ ଅରପଣ
କୁସୁମ କାନନେ ବୁଲି	ବାସ ଫୁଲ ମୁଁ ବାଛିଲି	ଭାଳିଲା ମୋର ଏ ମନ	କରିଗଲି ଆହରଣ
ସରାଗେ ପରାଗ ବୋଳି	ଅଛି ସେ ପାଖୁଡା ମେଲି	ସବୁଥିରେ ବାରିଲି ମୁଁ ଏ	ତୁମ କାରିଗରି ପଣ ।୩ା
ଭ୍ମର କହିଲା କାନେ	ଏ ପରା ତୁମରି ଦାନା୧ା		
_		ଯାହା ଦେଖୁଛି ନୟନ	ସବୁତ ତୁମରି ଦାନ
ପଖାଳିବି ପାଦ ବେନି	ଭାଳି ଗଲି ଜଳ ଆଣି	କି ଘେନି ମୁଁ ଅରଚନ	କରିବି ଭଲା ଚରଣ
ଶୁଣିଲି ସେ କୁଳୁଭଣି	ଗୀତ ଗାଇ ନାଚେ ପୁଣି	ନାହିଁ ନାହିଁ କିଛି ଆନ ଜୁହାରୁଛି	ି ନିଃଶରଣ ।ଧା
ଲହରୀ ତାଳେ ଜଣାଏ	ତୁମେ ତାର ଜୀବଧନା୨ା		

ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ

ମୁଁ ଗୁହାରୀ କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ ଆଖିର ଲୁହରେ ମୋ ଅକୁହା କୋହରେ ।ଠା

ପରାଣ ନାଥ ହେ ତୁମରି ନିଶା ଘାରୁ ମୋର ତନୁ ମନରେ ବାଉଳା ହେବି ମୁଁ ତୁମରି ପେମରେ ଝୁରିହେବି ନିଶି ବାସରେ ।୧।

ହରିନିଅ ପଭୁ ଯାଆ ଅଛି ମୋର ନିଃସ୍ୱ କରିଦିଅ ବିଶ୍ୱରେ

ଭିକ ଥାଳ ଧରି ହାତ ପତାଇବି ନିତି ତୁମ ଦୟା ଦୁଆରେ ।୨।

ଉଜୁଡି ଯାଉ ମୋ ସଂସାର ପଛେ ଝଞା ଆସୁ ମାଡି ବେଗରେ ପାଦ ଧରିଥିବି ନାମ ଗାଉଥିବି ନ ହେବି କାତର ବ୍ୟଥାରେ ।୩।

ଜୀବନ ସାଥି ହେ ମରଣର ସାଥି ରଖ ମୋତେ ଦାସ ପଣରେ ସେବା କରୁଥିବି ଜୀବନେ ମରଣେ ଆଜ୍ଞା ମାନି ନତ ଶିରରେ ।୪।

ମୁଁ ଯେ ଏକ ବାସହୀନ କାଗଜ ଫୁଲ

ମୁଁ ଯେ ଏକ ବାସହୀନ କାଗଜ ଫୁଲ କାହିଁକି ବା ଏତେ ମୋତେ ପାଇଛ ଭଲ ।ଠା

ନାହିଁ ମୋର ସୁରଭିତ ସୁନ୍ଦର ପାଖୁଡା କେଉଁ ଗୁଣ ପାଇଁ ଅବା ହେବି ତୁମ ଲୋଡା

ତନୁରେ ଭରିଛି ମୋର କେତେ ଯେ କାଳିମା ଗାର ପ୍ରତିଦାନେ କେମିତି ବା ଦେବି ମୁଁ ମୂଲ । ୧।

କେତେ ଭଲ ପାଇ ତୁମେ ଧରି ନେଲ ହାତ

ତୋଳି ନେଲ କୋଳେ ସହି କ୍ୟାର ଆଘାତ ବର୍ଷି କରୁଣା ବାରି ପାପ ତାପ ନେଲ ହରି ଏ ମନକୁ ତୁମ ପାଦ ତଳେ ବାହି ଦେଲ । ୨

ଅମଉଳା ହୋଇ ତୁମ ପାଦେ ପଡିଥିବି ତୁମରି ଭକତ ସଙ୍ଗ ସଦା ଲଭୁଥିବି 'ନାମ ଗାଇ ଜୀବ ଯାଉ' ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ ଏ ଜନମେ ଯେବେ ଏତେ ଭଲ ପାଇଥିଲ ।୩ା

ମୁଁ ଯେ କରୁଣାକଣା ଭିଖାରୀ

ମୁଁ ଯେ କରୁଣାକଣା ଭିଖାରୀ କରୁଣା ଆଖିରେ ଚାହିଁ ଦେଲେ ଥରେ ଥାଳ ମୋର ଯିବ ଭରି । ଠା ଦାରୁଣ ବେଦନା କରୁଣ କାନ୍ଦଣା ସହି ସହି ମୋର ତନୁ ହେଲା ଚୁନା ସବୁରି ଲାଞ୍ଜନା ଦେଲା ପ୍ତାରଣା ଶୁଣିବା ହେଉଁ ଗୁହାରି । ୧। ଅସାର ସଂସାରେ ସୁଖର ଆଶାରେ ମାୟା ମରୀଚିକା ପଢେ ଧାଇଁ ମରେ

ଶରଣ-ବାଞ୍ଛିତ ହୋଇଲେ ଲାଞ୍ଛିତ

କି ଯଶ ହେବ ତୁମରି । ୨। କରୁଣାସାଗର ବୋଲି ତି୍ରୁ ବନେ ନାଗରା ବାଜଇ ଶୁଣିଛି ମୁଁ କାନେ କରୁଣା-ସାଗରୁ କଣିକାଏ ଦେଲେ ଏ ଜୀବନ ଯିବ ପୂରି । ୩। ବିଷୟ ସୁଖରେ ଲାଗୁ ନାହିଁ ମନ କରିଦିଅ ପ୍ରୁ ତୁମ ପଦେ ଲୀନ ତୁମ ନାମାବଳୀ କରି ଜପାମାଳି ଜୀବ ମୋ ଯାଉ ବାହାରି । ୪।

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ସନ୍ତାନ

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ସନ୍ତାନ

ତୁମ ପାଇଁ ଏ ଜୀବନ ତୁମେ ମୋର ପିତା ତୁମେ ମୋର ମାତା

ଦେଇଛ ପଦେ ଶରଣ ।ଠା

ଅନ୍ଧାରରେ ଯେବେ ଚାଲିଯାଏ ମୁହିଁ ଝୁଞ୍ଚି ପଡୁଥାଏ ତୁହାଇ ତୁହାଇ ହାତ ଧରି ମୋତେ ନେଇ ଯାଅ ପଥେ

ତୁମେ ମୋର ଜୀବଧନା ୧ା

ଶତ ଅପରାଧ ଷମିଛ ଠାକୁର ତୁମ ପରି ଆଉ କିଏ ହେବ ମୋର ଏପରି କରୁଣା କାନେ ନାହିଁ ଶୁଣା

ବୁଝି ବୁଝେ ନାହିଁ ମନ ।୨।

ଆଶାର ଆଲୋକ ଜାଳିଛ ଅନ୍ତରେ ସ୍ନେହର ପ୍ରୀତିର ମଧୁର ରାଗରେ ଥିଲେ ଯେତେ ଦୂରେ ପାଖେ ପାଖେ ବାରେ

ଶୁଭେ ସେ ମୂରଲୀ ତାନ ।୩ା

ଆଉ କିଛି ଦିଅ ବୋଲି ଚାହେଁ ନାହିଁ ହୃଦୟ-ଆସନେ ତୁମକୁ ବସାଇ ସେ କଞ ଚରଣ ଶୋଭା ଦରଶନ

କରି ବିତିଯାଉ ଦିନ ।୪ା

ମୂରଲୀ ବାଜୁଛି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ

ମୂରଲୀ ବାଜୁଛି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ

ବସିଲି ମୁଁ କାନ ତେରି ଶୁଣିବା ତାରେ ।୨।

ମଧୁରୁ ମଧୁର ସୃର ଭାସି ଆସେରେ ।ଠା

ଜାଣିଲି ସେ ସୁର କାର କିଏ ସେହି ଯାଦୁକର କାହିଁକି ବଇଁଶି ବାଇ କାହାକୁ କରେ ଅଥିର ଶରଣ ପଶିଲି ତାର ଛନ୍ଦା ପୟରେ ।୩।

ସଂସାର ସୁଖ ଶେଯରେ ଶୋଇଥିଲି ଆନନ୍ଦରେ ବୁଲୁଥିଲି ସପନରେ କାହିଁ କେଉଁ ମାୟା ପୁରେ ବାଜିଲା କାନରେ ମୋର କାହା ସୂରରେ । ୧।

> ଏତେ ଭଲ ପାଅ ବୋଲି ଏବେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ଖାଲି ସଂସାର ମରୁରେ ବୁଲି ଯାଏ ମୁହିଁ ବାଟ ଭୁଲି ପଛେ ପଛେ ଧାଇଁ ଥାଅ ମୃରଲୀ କରେ ।୪।

ସପନ ଭାଜିଲା ପରେ ଉଠି ଧାଇଁଲି ମୁଁ ଖରେ ଯେଉଁ ସୁର ଥିଲା ଦୂରେ ଶୁଭିଲା ତା ନିକଟରେ

ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପଭୁ

ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପଭୁ ତୁମ ଦରଶନ ଲୋଡୁ ଏ ନୟନ

ଝରୁ ଥାଉ ତୁମ ପାଇଁ ଆଖିରେ ମୋ ଜ୍ୟୋତି ଦିଅ

ମୋ କଣ ରେ ସୁର ଭରିଦିଅ ତୁମେ କାନୁଥାଉ ପାଣ ସଦା ତୁମ ପାଇଁ

ଯିବି ତୁମ ନାମ ଗାଇ ାା ୧ାା ଅନ୍ତରେ ଭରି କୋହ ||၅||

ଦେହରେ ଶକତି ହୃଦୟେ ଭକତି

ବିଶାସ ଓ ଶବ୍ଧା ଦିଅ

'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଘୋଷୁଥାଉ ମନ ଚରଣେ ପଣତି ନିଅ 11911 ଆପଣାର ବୋଲି ଖୋଜି ହେଲେ ଯେତେ ନ ପାଏ ନିଜର କେହି ତ୍ମ ଛବି ମନେ ଉଙ୍କିମାରେ ସଦା ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ସାଇଁ ॥୪॥

ମୋ ବିଧୁର ପାଣେ

ମୋ ବିଧୁର ପାଣେ ମଧୁର ତାନର ମନ୍ଦ ଝଙ୍କାର ତୋଳି ମୋ ଦୀନ କୁଟୀରେ ରଙ୍ଗା ପଦ ତୁମ ଦେଇଛ କି ମନେ ଭାଳି ।ଠା

୍ତୁମରି ମୋହନ ବାଉଳା ବଇଁଶି ବାଜୁଥାଉ ସଦା ମୋ ମରମେ ପଶି ହେରୁଥାଉ ଚିତ୍ର ତୁମରି ସ୍ୱରୁପ ତୁମେ ମୋର ଗଳାମାଳି । ୨।

ଜୀବନର ଏଇ ବନ୍ଧୁର ପଥରେ ଚାଲୁଥାଏ ମୁହିଁ ତୁମରି ସାଥିରେ ମୋ ପରାଣପିୟ ହାତଧର। ସାଥି ନେଇଛ ହେ କୋଳେ ତୋଳି । ୧। ଜୀବନ ଦୀପାଳି ଜାଳେ ତୁମ ପାଇଁ ଲିଭିଲେ ମିଶିବି ତୁମ ପଦେ ଯାଇ ତୁମରି ସେବାରେ ଜନମେ ଜନମେ ରଖ ମୋ ଏତିକି ଅଳି ।୩।

ମୋ ପଭୁ ଆଶିଷମୟ

ମୋ ପଭୁ ଆଶିଷମୟ ଜୀବନର ଚିରପିୟ ଭାବଭୋଳା ଲାଗି ଦୋଳା ସାଜେ ନିତି ମୋର ମୁକୁଳାହୁଦୟ ।ଠା

ହେବି ପୁଲ ପରି ଅଳି ମନୋହରି ସେ ମୃଦୁଗୁଞନେ ନିବାରିବି ସତେ ତିନି ତାପ ପର ଦାହ ।୨ା

ସେ ଯେ ନିରିଜନେ ମୋ ମନ ଗହନେ ବଜାଇ ମୁରଲୀ ମଜାଇ ଧିଆନେ କେବେ କୃଷ୍ଣ କେବେ ରାମ ଅଭିରାମ ସାଜନ୍ତି ହୋଇ ସଦୟ । ୧ା

ଚହଲି ଗଲେ ମୋ ମନ କେବେ ହୁଡି ଅଭୟ କୋଳେ ସେ ନିଅନ୍ତି ଆଦରି ଆହାକି କରୁଣା ପୁରୁଛି ମୋ ପାଇଁ ସଦା ସେ ମୋତେ ସହାୟ । ୩

ସେ ରସେ ହରସେ ଆପଣା ପାଶୋରି

ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭମର ତୁମେ

ଅସାର ଜୀବନ ମୋର ନ କରିବ କେବେ ପର ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭମର ତୁମେ

ପିଇଯାଅ ପୀତିମଧୁ ଗୁଂଜରଣ କରି କାନେ ।ଠା ଲେଖିଦିଅ ପାଖୁଡାରେ ତବ ପାଦପଦ୍ ଚିହେ ।୨।

ଅଳିକ ମହକ ମୋର ପାନକର ପିୟବର ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହୁଁ ମୁଖ ତୁମ କଥା କହୁ ଚାହିଁ ରହିଥାଉ ଆଖି ସଦା ତୁମ ଦରଶନେ ।୩ ଗାଇ ମୋ ମନବୀଣାର ପଞ୍ଚମ ରାଗିଣୀ ତାନୋହା

ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ

କେତେ ସୁଖ ପାଅ ଦୟାନିଧି! ସତେ ଜୀବନ ଅନ୍ଧାରୀ ଆକାଶ ମଝିରେ

ତୁମ ବିନେ ମୋର ନାହିଁ କେହି ଆନ ପଥଭୁଲା ମୁହିଁ ପଥୁକୀ ଅଧମ ତୁମେ ଏକା ମୋର ସାଥୀ ବନ୍ଧୁଜନ ତୁମେ ହେ କଢାଅ ବାଟ ଭଗବାନ ! ଅତି ଦୀନ ହୀନ ଅତି ମୂଢ ମୁହିଁ ସବୁ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରି ହର

ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ

ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ ଆଜି ମଧୁମୟ ମୂରତୀରେ ତୁମ ଜୀବନ କରିଛ ଧନ୍ୟ । ଭରିଅଛ ମୋର ବିଧୂର ମରମ ତୁମରି ଅମର ପ୍ରେମରେ ମୋହର ଯେତେ ମାନ ଯେତେ ଅଭିମାନ ମୋର ହୁଦ୍ୟ କରିଛ ପୂର୍ଣ୍ଡ ।ତା ସବୁ ତ କରିଛ ଚୂର୍ଣ୍ଡ ।୨।

ପାଇବାକୁ ଥରେ ସତ୍ୟର ସନ୍ଧାନ ଅଭାବ ଜୀବନେ ଢାଳିଦେଲ ଭାବ ଆକୁଳ ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲି ମନ ଅକୂଳରୁ ନେଇ କୂଳେ ଦେଲ ଠାବ କହିଥିଲ ମୋତେ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ରହ ଡୁମେ ଏକା ସିନା ଦୟାମୟ ବୋଲି ଲଭିବୁ ଯେବେରେ ପ୍ରଣ୍ୟ । ୧। ଦେଲ ଏ ମହତ ଦାନ । ୩।

ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ

ସୁର ତାର ଏକା ତୁମେ ।ଠା ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୨।

ସବୁରି ଭିତରେ ଦେଖିବି ଯାହାକୁ

ମନ ଦେଉଳେ ଯା ମୂରତି ଥାପିବି ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ହୁସିବି ରସିବି ତୋଷିବି ଯାହାକୁ

ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ଯା ଆରତି କରିବି ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୩ା

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୧ା

ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ

ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ କଣ ଭରି ତୁମ ନାମ ଗାଉଥିବି

କାତ ଧରି ଆଉ ଖରସୁଆ ନଈ ମନର ମୋହର କାମନା ବାସନା

କିଏ ସେ ନେବ ସେପାରେ ।ଠା ଆଉ ଜଣାଇବି କା'ରେ ? ।୨।

ଅମା ଅନ୍ଧକାର ଆଲୋକିତ ହୁଏ ପଡୁଛି ତୁମରି ପାଦତଳେ ଶୋଇ

ପଲକ ମାତରେ ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ମାରିଲେ ମାରିବ ତାରିଲେ ତାରିବ

ମୋର ମଥା ନତ କରି

(ମୋର) ମଥା ନତ କରି ଦିଅ ହେ ତୁମରି ସବୁ ଅଭିମାନ ଅହଂକାର ମୋର

ତୁମ ଇଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଜୀବନେ

ନାହିଁ ଆନ ଆଶା ତିଳେ

191

ନିଜେ କରି ନିଜ ଗଉରବ ଗାନ ନିଜକୁ ମୁଁ ଖାଲି କରେ ଅପମାନ ନିଜ ଚଉପାଶେ ଘେରି ଘେରି ମୁଁ ଯେ

ଘରି ମରେ ପଳେ ପଳେ । ୧।

ମାଗେ ମୁଁ ତୁମରି ଚରଣେ ଶାନ୍ତି ପରାଣେ ତୁମର ପରମ କାନ୍ତି ସକଳ କାଳିମା ହୁରି ନେଇ ରାଜ

ତୁମ କର୍ମ ଛଳେ ମୋହରି ପଚାର ନ କରିବି ଯେହେ, ଦିଅ ସେ ବିଚାର ହୃଦୟ-କମଳ-ଦଳେ |എ|

ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ

ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ ସବୁ ତୁମେ ସଜାଡିଛ

ଦୁନିଆଁରେ ସବୁଥିରେ ତୁମ ନାମଟି ଛାପିଛ ।ଠା

ମେଘର ଚାନ୍ଦ୍ରଆ ଟଣା ଏହି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ତୁମର ସଜଡା କୋଟି ତାରା ଝିଲିମିଲି କରେ ମଝିରେ ବସାଇ ଚାନ୍ଦ ହସ ତା ମୁଖେ ଭରିଛ ।୧।

ସଜାଡି ଖଞ୍ଚିଛ ଲତା ତରୁରେ ଫୁଲ ଫୁଟାଇ ପାଖୁଡାରେ ପାଖୁଡାରେ ତୁମରି ହସ ଫୁଟଇ ସୁବାସେ ଆନନ୍ଦମୟ ନାମ ତୁମେ ବୋଲାଉଛ । ୨।

ଜଗତ ଜୀବନ ତୁମେ ଜଳେ ତୁମ ନାମ ଲେଖା କମଳ ଆନନେ ସାଜେ ତୁମରି ଚରଣ ରେଖା କ୍ୟାଳ ଆନ୍ତନ ସାତେ ତୁମର ଚରଣ ରେଖା ଲେଖା ରେଖା ଭଳି ଦେଖା କାହିଁ ପାଇଁ ନ ଦେଉଛ ।୩।

> ସବୁରି ଭିତରେ ତୁମେ ରହିଛ ଅଦେଖା ହୋଇ ଯେତେ ମୁଁ ଡାକିଲେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଯାଉଛ ପଳାଇ ଜୀବନ ମଝିରେ ଛପି ପାଣ ବନ୍ଧୁ ବୋଲାଉଛ ।୪।

ଯାହାଦେବ ଗୁରୁଦେବ ସେ ମୋ କୋଟି ବଇଭବ

ଯାହାଦେବ ଗୁରୁଦେବ ସେ ମୋ କୋଟି ବଇଭବ ମଥା ପାତି ନେବି ହସି ବିଚାରି କରୁଣା ତବ ।ଠା

ଜାଗରେ ଅବା ସ୍ୱପନେ ରଖିଥିବି ସଦା ମନେ ଜାତାରେ ଅବା ସ୍ୱପନେ ରଖଥବ ସଦା ମନେ ମଙ୍ଗଳମୟ ସ୍ମରଣେ ଅମଙ୍ଗଳ କାହୁଁ ହେବ ।୧।

ନୟନେ ନୟନେ ମୋର ନାଚୁ ସେ ରୂପ ସୁନ୍ଦର ଯେଣିକି ଚାହିଁଲେ ତେଣେ ହସମୁଖ ଦିଶୁଥିବ ।୨।

ତବ ପେମ ଜଳେ ଭାସି ସନ୍ତରିବି ଦିବନିଶି ଗାଉ ଗାଉ ତବ ନାମ ଅଧମ ଜୀବନ ଯିବ ା୩ା

ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା

ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା ଗୁରୁ ନାମରସ ପାନେ ବଳାଅ ବାସନା ରେ ।ଠା

କ୍ଷ ତଟେ ତୋର ଗୁରୁନାମ କର ହାର ଗୁରୁ ହର, ଗୁରୁ ପାଣ-ଆରାମ ତୋହର ସେପଦ ଶରଣ ଭବଭୟ କରେ ଚୁନା ରେ । ୧।

ପାନ କର ସଦା ଗୁରୁନାମାମୃତ ଧାର ଗୁରୁ ନାମ ସାର, ଆନ ସକଳ ଅସାର ଭବଜଳଧିର ଛଳ ନାବରେ ଭାସନା ରେ ।୨।

ଆଖିରେ ଆଖିରେ ଗୁରୁ ମୂରତି ଟି ଦେଖ ଅଲିଭା ଗାରରେ ଗୁରୁ ଛବି ଲେଖି ରଖ ଗତି ମୁକତି ମନ୍ତର ଗୁରୁ ନାମ ସିନା ରେ ।୩।

ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର

ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର ପାସୋରି ରହିଥିଲି ଠାକୁର ।ଠା ପିତା ଅବା ମାତା, ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ, ସୋଦର ବତାଇ ଦିଅ ଠାକୁର ! କିଏ ବା ମୋର ତୁମ ରୂପ ନ ଦେଖି ତୁମ ବିନୁ କେ ସାହା- ନାହିଁ, କରିବ ଆହା ଭରିଛି ଚଉଦିଗେ ଅନ୍ଧାର ।୧। ଅନିତ୍ୟ ଏଇ ସଂସାରେ ତୁମକୁ ଭୁଲି ମୋହ ପାରାବାରେ ମୁହିଁ ବୃଡି ତ ଥିଲି

ଏବେ ବାରୁଛି ମୁହିଁ

ମୋର ତ କେହି ନାହିଁ

କିଏ ବୋଲିବ ମୋର ସଭିଏଁ ସାତପର ପାରିକର ଏ ଭବ ସାଗର । ୨। ୍ତମ ସରି ପାଣବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି ଆଉ ? ଇହ ଅବା ପରକାଳେ ପାଇବି କାହୁଁ ? ଏ କା ମୋର କେସନେ ରହିବି କି ମାଗେ ଅଧମ ଦାସ ଁ, କରିବ ଆହା ନ କର ହେ ନିରାଶ ଜଣା କରଛି ଧରି ପ ଚରଣ ତଳେ ବାସ ପୂରାଅ ମନ-ଆଶ ଜଣା କରୁଛି ଧରି ପୟର ।୩। କରୁଣାସାଗର ବୋଲି ଉଡେ ପତାକା ନିଠୁର ହେଲ କି ମୋହ ବେଳକୁ ଏକା ? ଜଗତେ ପାପୀଜନ ଲଭି ତୁମ ଶରଣ

ଗାଇ ତୁମର ନାମ ହେଲେ ସରବେ ଧନ୍ୟ ମୁଁ ହେଲି ଭଗାରି କି ତୁମର ? ।୪।

ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର

ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର ନାମର ନାହିଁ ତୁଳନା ମଧୁ ଠାରୁ ମଧୁର 101

ପକ୍ଷୀର ମୂଦୁ କୁଜନେ ଭମରର ଗୁଞ୍ଚରଣେ ପିଞେ ବହୁ। ଓେ ଶୁଣିବି ତା ନାମର ଝଙ୍କାର । ୨।

ଆଖି ମୁଦିଲେ ଅନ୍ତରେ ଜାଗରଣେ ଚଉଠାରେ ଯେଣେ ଚାହିଁଲେ ଦେଖିବି କମଠାଣି ମଞ୍ଳା ।୧।

ସତେ ମୋ ଆଶା ମେଞ୍ଜିବ ନାମରୂପ ସାର ହେବ ନାମ ଗାଇ ରୂପ ଧ୍ୟାଇ ହେବି ମୁହିଁ ପାଗଳ ।୩।

ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ

ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ (ମୋର) ମରଣ କାଳେ ଚରଣ ଆଶିତ ଜନ ଡାକେ ଆକୁଳେ ।ଠା

ଭାଇବନ୍ଧୁ ଦାରାସୁତ ମାୟା ମୂରତୀ ମୋର କାୟା ସଙ୍ଗେ ଅଟେ ତାଙ୍କ ପିରତି ଜୀବ ଗଲେ ଜାଳିଦେବେ ମଶାଣି ତଳେ ।୩

ପରବଳ ରିପୁଦଳ କବଳେ ପଡି କଳୁଷ ପଙ୍କରେ ପଭୁ ଗଲି ମୁଁ ବୃଡି (ଏବେ) ଅନୁତାପ ଅନଳରେ ପରାଣ ଜଳେ ।୧।

ଜୀବନେ ଯେପରି ସାହା ଅଛ ଠାକୁର ମରଣ ଦୁଆରେ ମୋର ଧରିବ କର ପିତା ଧରିଥିଲେ ପୁତ୍ ନିଭ୍ୟେ ଚଳେ ।୪।

ବେଳୁ ବେଳ ସରି ସରି ଆସେ ଆୟୁଷ କାଳ ଆସି କେତେବେଳେ ଟାଣିବ କେଶ ନିଶ୍ୱାସକୁ ବିଶ୍ୱାସ ମୋ ନାହିଁଟି ତିଳେ । ୨।

ଆସିଥିଲି ଏକା ଏବେ ଯିବି ମୁଁ ଏକା 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ହେଉ ମୋ ପଥେ ସଖା ଶମନ ଧକ୍କାକୁ ଦକା ନାହିଁ ମୋ ତିଳେ ।୫।

191

ଶୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପଣାମ କରେ

ଶୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପଣାମ କରେ ତୁମ ବିନା କିଏ ଅଛି ମୋର ସଂସାରେ 101 ତୁମ ବାଣୀ ଅନ୍ତରରେ ଆନନ୍ଦ ଭରେ

ତୁମେ ମୋର ଭଗବାନ ତୁମେ ମୋ ପାଣ ମୋ ଜୀବନେ ଯାହା କିଛି ତୁମରି ଦାନ ତୁମେ ପରିବ୍ୟାୟ ମୋର ସର୍ବ ଶରୀରେ 191 ତୁମେ ମୋର ପିତା ମାତା ତୁମେ ମୋ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋ ପଥର ସାଥୀ କରୁଣା ସିନ୍ଧୁ ତୁମକୁ ମୁଁ ଅନୁଭବେ ପ୍ତି ଶ୍ୱାସରୋ୩ା

ତୁମେ ମୋର ଭାଗବତ ତୁମେ ମୋ ଗୀତା ତୁମେ ମୋର ଧର୍ମଶାୟ ବହୁ ସଂହିତା

ଦିଅ ମୋର ହୃଦୟରେ ଅସୀମ ଶକ୍ତି ଦିଅ ମୋର ମନ ପାଣେ ତୁମରି ଭକ୍ତି ତୁମକୁ ପାଇ ମୁଁ ଧନ୍ୟ ଏ ଜୀବନରେ 181

ଶୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞଳି ପାତିଛି

ଶୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞଳି ପାତିଛି

ନିଃସହାୟ ହୋଇ ଘୁରି ବୁଲୁଥିଲି

କରୁଣା କଣାଏ ପାଇଁ

କେଉଁ ଭାଗ୍ୟବଳେ ତୁମକୁ ଭେଟିଲି

ଭକତି ସୂତାରେ ଗୁଛା ମନଫୁଲ

ମଥାରେ ମୋହର ଥିଲେ ତୁମ କର

ଚରଣେ ଭେଟୁଛି ସାଇଁ।ଠା

ଯିବି ମୁହିଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇ 191

ତୁମେ ତ ଠାକୁର ପତିତପାବନ

ଏ ସାରା ସଂସାର ମିଛ ମରୀଚିକା

ମୁଁ ପତିତ ଜନ ମାଗୁଛି ଶରଣ

ସବୁ ପାପ ଯିବ ଧୋଇ । ୧।

ତୁମେ ଏକା ସତ ପିତାମାତା ସଖା

କଟାକ୍ଷରେ ଥରେ ଚାହିଁ ଦିଅ ବାରେ

ଅଭୟ ଦିଅ ହେ କରୁଣା ସାଗର

ଶୀଚରଣେ ଠାବ ଦେଇ

ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା

ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା

ଶିବେ ସବାର୍ଥ ସାଧିକେ ସକଳ ମଙ୍ଗଳମୟୀ

କରୁଣାକର ଜନନୀ ତୀଜଗତ ଶକ୍ତିମୟୀ

ମିନତୀ ଶୁଣ ଗୋ ହରବାମା ।୧।

ନ ଜାଣେ ଭକତି ମାଗୋ ନ ଜାଣେ ପୂଜନ ରୀତି

ନିଶିଦିନ ଆଚରିଛି ଜୀବନେ ଯେତେ ଅନୀତି

ଜନନୀ ଗୋନ ଦେବୁ କିକ୍ଷମା । ୨।

କୁସନ୍ତାନ ଭରା ଭବ କୁମାତା ଯେ ଅସମୃବ ଜନନୀ ଅଙ୍କରେ କିଗୋ କୁସୃତର ନାହିଁ ଠାବ

ଗୁରୁଦାସ ମା ହୁରା କି ମା ।୩।

ସକଳ ବନ୍ଧନ ତୂଟାଇ ଦେଇଛ

ସକଳ ବନ୍ଧନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ ଫିଟାଇ ଦେଇଛ ନୟନ

କେମିତି କହିବି ଦେଇନାହଁ କିଛି ପାଇନାହିଁ ବୋଲି ଶରଣ ।ଠା

ବୁଝି ନ ଥିଲି ଯା ଦେଇଛ ବୁଝାଇ ପରମ ପେମରେ ମରମ ଭିଜାଇ

ଶିଖାଇ ଦେଇଛ ଭଜିବାକୁ ନାମ ଖୋଜିବାକୁ ନ୍ଆ ଜୀବନ ।୧।

ମର ହୃଦୟରେ ଅମର ଚେତନା ଏଇ ପରା ପଭୁ ତୁମରି ରଚନା ମଳିନ ମନକୁ ବତାଇ ଦେଇଛ ଅମୃତ ଦେଶର ସହାନ ।୨।

ଅନ୍ଧ ଜୀବନର ବନ୍ଧୁର ପଥରେ ସାଥୀ ତୁମେ ମୋର ଅନ୍ଧାର ରାତିରେ

ଏ ସାରା ଜଗତେ କିଏଁ ହେବ ସତେ ବନ୍ଧୁ ପଣେ ତୁମ ସମାନ ।୩।

କ୍ଷୁଦ ଫୁଲଟିଏ ସେଦିନ ସକାଳେ ଫୁଟିଥିଲି କେଉଁ ବନ ବୀଥିତଳେ

ଖୋଜିଆଣି ୟାନ ଦେଇଛ ଚରଣେ କରିଛ ପରାଣ ନନ୍ଦନ ।ଧା

ସଜଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞଳି ମୋର

ସଜଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞଳି ମୋର

ଅଜାଡି ଦେଉଛି ସେ ରଙ୍ଗ ପୟରେ

ଘେନା କର ପିୟବର ।।ଠା।

ସ୍ୱିଗ୍ଧ ସୁନ୍ଦର ସେ ରୂପ ମଧୁର

ହେରୁଥାଉ ମନ ମୋର

ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ

ନିରେଖୁ ସେ ରୂପ ଚିର

ସ୍ରପ ତୁମରି ସଦା ମୁଁ ସୁମରି

ପୁଲକି ଉଠୁ ଅନ୍ତର ାା୧ାା

ରହିଛି ଲୁହ ମୋ ଦୁଇ ଆଖି ଭରି

ଝରୁ ଥାଉ ତୁମ ପାଇଁ

ହୂଦୟ ବେଦୀ ମୁଁ ଚକ୍ଷୁ ଗଙ୍ଗା ଜଳେ

ଧୋଇ ତୁମକୁ ବସାଇ

ସେବା କରୁଥିବି ଜଗତ ବିସୋରି

ଅସରତ୍ତି ତୁମ ଆଶିଷ ଠାକୁର

ଦେଇଛ ଜୀବନେ ଭରି

ଆନନ୍ଦେ ହୋଇ ବିଭୋର ॥ ୨॥

ଲୋଡିଅଛ ଯାହା ପାରିନି ମୁଁ ଦେଇ

ଚିର ଅବହେଳା କରି

ଭରା ଅନୁରାଗେ ଢାଳୁଛି ପଣତି

ରଙ୍ଗ ଚରଣେ ତୁମର ॥୩॥

ସଜନୀ ଗୋ! ପରାଣୁ

ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ ସେ ଆପଣାର

ଅସରା ଦୁଃଖର ପଶରା ଧରି ମୁଁ ପାଇଛି ସେ ଚିତ୍ର ଚୋର ।ଠା

ଝରିଅଛି କେତେ ଲୁହ ଏ ନୟନୁ

ପିୟ ପଥ ଚାହିଁ ଚାହିଁ

ବିରହର କେତେ ଦୃଃସହ ରଜନୀ

ଜାଗରେ ଯାଇଛି ପାହି

ମଉଳି ଯାଇଛି କେତେ ଫୁଲ ଶେଯ ପୀରତିର ଉପଚାର ।୧।

କେତେ ନିନ୍ଦା କେତେ ଅପବାଦ ଦୁଆ

ଉଠିଛି ରାଇଜ ଭରି

ରକତ ମାଉଁସ ଗଢା ଏ ଦେହକୁ

ଦେଇଛି ପଥର କରି

191

ସେ ଭଗାରି-ହସା ହସ-ମୁଖ ହେରି, ଯାଇଛି ସବୁ ପାଶୋର

ପରାଣ ବନ୍ଧୁଆ ପଥ ଅନୁସରି

ସହିଛି ଯେତେକ ଦୁଃଖ

ତାକୁ ଯେବେ ଦୁଃଖ କହିବି ସହି ଗୋ !

ଜାହାକୁ ମଣିବି ସୁଖ ?

ସକଳ ଯାତନା ଆଦରି ନେଇ ମୁଁ, କରିଛି ଗଳାର ହାର । ୩

ସେ ପରା ମୋହର ଚିର ପିୟତମ

ସେ ପରା ମୋହର ନୟନର ତାରା

ଜନମ ଜନମ ସାଥୀ

ସତ ବହ ଲୀଳାମୟ ବେଉଁ ଲୀଳା କରୁଛ

ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରି ଆଢୁଆଳେ ହସୁଛ ।ଠା

ସକଳ ବେଦନା ମୋର ତୁମ ଆଗେ କହିବି ଫୁଟି ଉଠ ମୋ ଅନ୍ତରେ ଭଲ ଯେବେ ପାଉଛ ।୩।

ପରୀକ୍ଷାରେ ହାରିଯିବି ସବୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ୧।

ପଥହରା ହେବି କାଳେ ଶଙ୍କା ଆସେ ମନରେ ବୁଝି ତ ନ ପାରେ ମୋର ଏ ମୂରୁଖ ମନଟା ଭିଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ଏ ଅଭାଗା ଜନରେ

ବରିଛି ପୂରୁବେ ଯାହା ଭୋଗୁଅଛି ସେ ବ୍ୟଥା ସଉଭାଗ୍ୟ ସିନା ମୋର, ପଦେ ଠାବ ଦେଇଛ । ଧା

ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପେମମୟ

ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପ୍ରେମମୟ ବାଣ୍ଡ ବହା କାଣ ତ ମୁଁ ଅସହାୟ ଆହେ ଦୟାମୟ ।ଠା ଯେହେ ନନ୍ଦ ଯଶୋଦା

ସେ ଭାବେ ମୋତେ ଗଢିନିଅ ରାହା ଦେଖାଅ ।୩

ପରାଣୁ ପ୍ରିୟ ବୋଲି ଜଣାଏ ପଦ ଧରି

କଳନା ନାହିଁ ସୁଖ ଏତେ ଦେଇଛ ପିୟ ।୪।

ତୁମ ଆଶରା ପାଇ

ମଞ୍ଚିବ ମୋ ହୃଦୟ ସଦା ହୋଇ ସଦୟ । ୫।

ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ

ଆଖିରେ ଦେଲା ବାଲି

ସଂସାର ସୁଖ ବୋଲି ଦୟାନିଧି ! ଜାଣିଲି ମୋର ଏକା ଆପଣ । ୨।

ଖେଳିଲି କେତେ ଭୁଲି

ଏବେ ସିନା ବାରିଲି ଅତି ଆରତେ ମୁହିଁ ମାୟା ସପନ ବୋଲି ସିଂହ୍-ଦୂଆରେ ଥାଇ ଦୟାନିଧି ! ଏଥର ଦିଅ ଭଲା ଶରଣ ।୧। କର ଯୋଡି ଜଣାଇଁ ତାକ ଛାଡେ ଗୋସାଇଁ ।

ଦୟାନିଧି ! ଲୁଚି ନ ରହ କଞ୍ଚଦନ ।୩

ଆପଣା ଜନ ଭାଳି

ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୃହିଁ

ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହିଁ

ଥଳ କୂଳ ପାଉନାହିଁ ତୁମକୁ ନ ବୁଝି ଜୀବନ ସାରା ମୁଁ

ତୁମରି ଶ୍ରୀପଦ ଆଶ୍ରୟ ମୋହର ଦେଇଛି କାଳ ବିତାଇ ଠାବ ଦେବ ପାଣସାଇଁ ॥୧॥ ଯେବେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ତୁମେ ସତ୍ୟ, ନିତ୍ୟ

ତ୍ମ ପାଶେ ଗଲି ଧାଇଁ ॥୨॥ ପତ୍ୟେକ ଭକ୍ତ ଅନ୍ତରେ କେତେ କେତେ ଲୀଳା ରଚନା କରିଛ ଭୁଲିଲି ନିଜକୁ ଦେଖି ତୁମ ରୂପ ବାନ୍ଦିଛ ପେମ-ଫାଶରେ ।।୪।।

ଅପସରି ଗଲା ଦୃଃଖ ଅବସାଦ ହେ ପାଣଠାକୁର ! ଏତିକି ମୋ ଅଳି ଅଭିମାନ ଗଲା ଭାଜି ାା୩ାା ଘେନା କର ଶୀଚରଣେ ଜନମେ ଜନମେ ଶୀପଦ ସେବା ରେ

ରହିଥିବି ଦାସ ପଣେ ॥ ଖା ବିରାଜିତ ଅଛ ସବୁଠାରେ ତୁମେ

ମାୟା ସପନ କୁ ତେଜି

ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ

ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ କରଯୋଡି ନିରାଶେ ହେ କୃପାମୟ ! ଜଣାଏଁ ଦୀନ ଜନ ଆସି କେ କି ଲାଅ ଦେଇଛି କହ ଅଗତି ଜନଗତି ମନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ ଜୂପା-ସରିତପତି ଧନ ଜନ-ଜୀବନ

ଉଡିତ' ଯାଉଛି ଫାକାଶୀ ଜାଣୁଛି କିଛି ମୋର ନୁହଁ ।୨ା ହେ ଦୟାନିଧୀ

ବିଧିରେ ଏ କିସ ଅବିଧି ଅପରାଧ ମୋ କେତେ ଗଣିବା ପାଇଁ ସତେ ଷମା-ସରିତ ଜଳ ସାଗର ବାଲି ହେବ ଉଣା ମୋହୁଲାଗି କେବଳ

ତୁମ ବିନେ ମଣିମା ! ଜେ' ଜଳିବ ତା ସୀମା ଶୁଖିଗଲା କି ନିରବଧି ? ।୧। ଭାବି ଭାବି ମୋ ବୃଦ୍ଧି ବଣା

ନାହାନ୍ତି କେତେ କେତେ ପାପୀ, ତାପୀ ଜଗତେ ହେ ମହାବାହ ! ଶୁଣିତ' ଅଛି କାନେ ମୁହିଁ ମାଗୁଣି ନାହିଁ କିଛି ଆଉ

ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ତରି ସମା ନ ଦେଲେ ନାହିଁ ଶ୍ୀଗୁରୁ ଦାସ ହୋଇ କେବଳ ନାମ ଶରି ଦୁଆର ବାସନ୍ଦ ମୋ ପାଇଁ ନାମ ଗାଇ ଏ ଜୀବ ଯାଉ ।୩

ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ

ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ ସବୁ ମାୟା ମୋହ ମନୁ ବରଜରେ । ୨। ଯହିଁ ଦେଖ ତହିଁ ଅଛି ଅଛି ମୁଁ ରେ ।ଠା

ରଜନୀ ଦିବସ କର ସୁମରଣ ଦ୍ରେ ପଳାଇବେ ଷଡ ରିପୁଗଣ କେବେ ରୂପ ମୋର ହୁଅଇ ପକଟ କେବେ ପୁଣି ମୁହିଁ ଥାଏ ଅପକଟ ମଥାରେ ତୋହର ରହିଛି ମୋ କର କେବେ ମୁହିଁ ଦୂରେ ଅଛି ନିକଟରେ ଚିତ୍ତେ ନ ବିଚାର କେବେ ଅଛି ଦୂରେ ।୩।

ଆସିବି ପାଶରେ ଡାକ ଦେଲେ ତୁ'ରେ ।୧। ରହିବି ତୋହର ମନ ଘରେ ମୁହିଁ ଚିରଦିନ ମୁହିଁ ଭାବର ଭିଖାରୀ ରଖ ମନେ ମୋତେ ପାଶୋରି ନ ଦେଇ ମନଭାବ ମୁଁ ଯେ ଖୋଜଇ ତୋହରି କରି ମୁଁ ବିନାଶ ମନର ପରାଶ

ମୋର ନାମ ଜୟ ଗାଇ ତୁ ଅଭୟ ମୁଖରେ ଫୁଟାଇ ସୁହାସ ମଧୁରେ ।୪।

ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ

ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ଚିର ମଙ୍ଗଳମୟ ଯେ ନିଜ ଭିତରେ ଯାଉଛନ୍ତି ହୁଜି ତାଙ୍କ ପାଦ ଧୁଳି ଶିରେ ମୋର ବୋଳି ଖଟେ ମୁଁ କିଙ୍କର ପାୟ ତୁମରି ଭକତି ଦୁର୍ଲଭ ସଂପର୍ତ୍ତି ମାଗେ ହୀନ ଅସହାୟାଠା 191

ସଦା ତୁମ ନାମ ଲୀଳା ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଭକତ ହୃଦୟେ ତୁମ ସିଂହାସନ ଭୋଳ ହୋଇ ଶୁଣୁ ଥାଉ ମୋ ଶବଣ ବିରାଜ ବିଶ୍ୱାସେ ହେ ବିଶ୍ୱମୋହନ ଅନ୍ତର ଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଦୟାନିଧି ଅନ୍ତରେ ହୁଅ ସଦୟ ।୧। ୁମୁଁ ଯେ ଭାଗ୍ୟହୀନ ମୋ ଚିତ୍ତ ମଳିନ ଚଞ୍ଚଳ ମନ ଅଥୟ ।୩।

ସବୁ କରି ତୁଛ ତୁମ ଭାବେ ମଊି

ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭାବକୁ ନିକଟ ସତ୍ୟରୂପେ ତୁମେ ସଂସାରେ ପକଟ

ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର

ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର - ଶ୍ରୀଚରଣେ ଉପହାର ଗୁଛି ନାହିଁ ଦେବ, ଅରପିବି ତବ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଉପହାର ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନର ସାର୍ଥକ ଅଞ୍ଳି, ଅବ୍ୟକ୍ତ ବେଦନାଭାର ।ଠା

> ଦେଇଥିଲ ହାତେ ଦୁଲ୍ଭ ଜୀବନ ଖେଳିଲି ଏହାକୁ ଧରି ଅନୁଷଣ ବେଳ ନାହିଁ ଆଉ କରୁଛି ଅପଣ ତୁମ ଠାରେ ତୁମ ଭାର ।୧।

ଯେଉଁ ଭାବେ ଇଛା ବଜାଅ ଜୀବନ ନାହିଁ ମୋ ଶୋଚନା ହେଲେ ଛନ୍ଦହୀନ ଛନ୍ଦଠାରୁ ତାର ପାର୍ଥକ ଦର୍ଶନ-ପାଇଁ କର ବ୍ୟବହାର ।୨।

ପ୍ରାତି-ଆଶା ସଙ୍ଗେ ଅପ୍ରତି ନିରାଶା ରଚେ ହାର ଗୁଛ ହସ କାନ୍ଦ ଭାଷା ରଖିଛି ଅଶ୍ରୁର ଅଶ୍ରୁତ ପିପାସା ବିରହର ତତ୍ତ ଧାର ।୩। ଥୋଇଛ ସମ୍ୟୁଖେ ଷୀଣ ଯବନିକା ନ ଦେଖି ତୁମକୁ ମନ ହୁଏ ଫିକା ବିଫଳ ବାସନା ବୋଲି କି ହେ ଦେବି ବ୍ୟର୍ଥତାର ହାହାକାର ।ଧା

ହୋଇଥିବି ସଦା ଅଭାବର ଦାସ ତବ ସ୍ତୃତି ପାଇଁ ମୋର ଅବକାଶ ରହିଛି ଜାଗତ କୃତକର୍ମ-ପାଶ ଗୁଛିଦେବିଁ ତହିଁ ହାର ।୫ା

ସାଥୀହୀନ ଦୀର୍ଘ ଯାତାପଥଶେଷେ ଚିର ସାଥୀ ଅଛ ଆଲିଙ୍ଗନ ଆଶେ ଭେଟିପାଇଁ କାଣି କଉଡିଏ ନାହିଁ ଶୂନ୍ୟ ଭିଷାପାତ୍ ସାର ।୬।

ସକଳ ଜଣାରେ ତୁମେ ତ ଅଜଣା ସକଳ ଚିହ୍ନାରେ ତୁମେ ହିଁ ଅଚିହ୍ନା ଅନାହତ ତବ ଅପୂର୍ବ ବାଜଣା ବଜାଅ ଜୀବନ-ତାର ।୭।

ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି

ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି ମାଗେ ଶରଣ

ଦ୍ୟାମୟ ଅଗତିର ଗତିକାରଣ ।ଠା

ଦିଅ ଦୁଃଖ ଦିଅ ଶୋକନାହିଁ ମୋର ଚିନ୍ତାଦକ ପାଶୋରିବି ସବୁ ହେରି ଚନ୍ଦବଦନ ।୧।

ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଦେବ ଯେବେ ଆନନ୍ଦେ ମାତିବି ତେବେ

ଅକଳନ କରୁଣା ମୁଁ କରି ଚିନ୍ତନ ।୨।

ନୟନରୁ ପ୍ରେମ ବାରି ପଡ଼ୁଥିବ ଝରିଝରି ସରାଗେ ମୁଁ ଧୋଇଦେବି ରଙ୍ଗ ଚରଣ ।୩ା

ଆଜିରେ ଶପଥ ନେଲି ଏ ଜୀବନ ସଂପି ଦେଲି ଅଧମ ଜନରେ ଦିଅ ନବ ଜୀବନ ।ଧା

ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ

ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ ପାଗଳ ହୋଇବି ଗୁରୁ ନାମକୁ ଗାଇ ।ଠା

ମନ ବାସନା ମୋହର ଢାଳି ଦେଇ ପଦେ ତା'ର ବିତରିବି ସେ ନାମକୁ ଗାଇ ଗାଇ ।୧।

ଗୁରୁ ନାମକୁ ସୁମରି ଦିବସ ନିଶି ବିସୋରି ଭାଳିବି ମୁଁ ସୁଖ ଦଃଖ କିଛି ନାହିଁ ।୨।

ବିହ୍ଲମ ଡାକ ଦେଲେ

ପଚାରିବି ତାକୁ ଭଲେ କି ନାମ ତୁ ବୋଲୁ ଅଛୁ ଗାଇ ଗାଇ ।୩ା

ତିନି ଭଙ୍ଗିଆ କାଳିଆ ବନ କୁସୁମ ମାଳିଆ କଦମୁ ମୂଳରେ କା'ରେ ଥାଏ ଚାହିଁ ।୪ା

କେବେ ଧୂଳି ଧରା ପରେ ଦୀନ କାଙ୍ଗଳ ବେଶରେ ମାଗିବି ଭିଖ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଇ ।୫।

କେବେ ନୟନର ନୀରେ

191

ସେ ନାମେ କି ଯାଦୂ ଅଛି କହକହ ରେ ସଖୀ

ପୁଲକ ଆଗେ ସେ ମନ କାହିଁ ହୋଇଲା ମଗନ ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହ କହ ରେ ସଖୀ ଶୁଣି ପଲକ ପାଶୋରି ବସିଲା ଆଖି ଜାଣି ନପାରିଲି ଚେତା ନାହିଁ ଅଛିକି |၅)| ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହ କହ ରେ ସଖୀ।ଠା ଆଜନମ କେତେ ନାମ ଶୁଣି ନଥିଲା ଏ କାନ ଏସନ ରୀତିକା ନାମେ ନଥିଲି ଚାଖି 181 ଅଦିନ ବର୍ଷା ସରି ଝରିଲା ନୟନବାରି ଅପୂର୍ବ ସେ ନାମ ରସ ଯେ ଜାଣେ ସେ ହୁଏ ବଶ ତନୁ ବଲରୀ ସହସା ଉଠିଲା କଂପି।୧ା ଲଭେ ମୁକତି ପରଶ ଜନମ ଦଃଖୀ।୫। ନ ଚଳିଲା ସଖୀ ପାଦ ଏତେବଡ ପରମାଦ ସଜନୀ କହୁଛି ଶୁଣ ନାମ ରୂପ କୋଟିଗୁଣ ପୁଣି ଶୁଣିବାକୁ କାନ ରହିଲା ଟାକି । ୨। ବିକି ହୋଇଯିବୁ ଥରେ ପଡିଲେ ଆଖି

ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତ

ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି କି ମନୋହର ଅପରୂପ ରୂପଧର ମନ ମନ୍ଦିର ଆସନେ ବିଜୟ ତାର ।ଠା ବାଞ୍ଛିତ ଚିର ଚିଉର ଅମଳ କମଳ ନିହି ତାର ପୟର ।୩।

ଧିଆନୀ ହୃଦୟ ଧନ ଜ୍ଞାନୀର ଜୀବ ଜୀବନ ଅପାର କରୁଣାମୟ ପରାଣର ପରାଣ ସେ କରୁଣା କର ।୧। ନାମ ହରେ ଭବଭୟ ସୁମରଣେ ମାୟା ମୋହ ହୁଅଇ ଦୂର । ଧା

ସେ ଯେ ଶାନ୍ତି ନିକେତନ ଚରଣ ଚିର ସେବିବି ଅଗତି ଗତି କାରଣ ପେମିକ ବଇରାଗିର ଗଳାର ହାର । ୨। ପାଣ ମନ ଅରପିବି ଗୁରୁଦାସର ବାସନା ସଫଳ କର । ୫।

ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ

ଅଝୁରା ତଟ ତଟିନୀ ନୀରେ ଭସାଇ ତରୀ ମନ ଅଧିରେ ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ ନୟନେ ମୋର ଠାକୁର ହେରିବି ଏଇ ବିଶ୍ୱସାରା ସୁନ୍ଦର ହେ ସୁନ୍ଦର ।ଠା ପଞ୍ଚିମର ରଙ୍ଗଛବି ନଚାଉଥିବ ଅନ୍ତର ଶୁଣୁଥିବି ମୁଁ ଦୂର ବଇଁଶୀ ସୁନ୍ଦର ହେ ସୁନ୍ଦର ।୨।

ଦ୍ର ନୀଳ ଘନକୋଳେ ହସି ସରସେ ଶଶୀଟି ଖେଳେ କାଳିବାଦଲ ଲପନେ ଘେରି ନ ସାରୁ ତାର ଆବୁର ସବୁରି ଦେହେ ତୁମରି ଛାଇ ମଧୁର ଶିରୀ ରହିବି ଚାହିଁ ନିରେଖୁଥିବି ନିତିକି ନିତି ସୁନ୍ଦର ହେ ସୁନ୍ଦର ।୧। ଉଛୁଳୁଥିବ କଞେ ତୁମ ବନ୍ଦନାର ଝଙ୍କାର ନିଶିଦିବସ ହସ ବିରସ ମୋ ଲାଗି ହେବ ସୁନ୍ଦର ।୩।

ସେଇ ଜଣଜର ଚରଣତଳରେ

ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ ସମରପି ଦେଇ ପରାଣ ମନ ଖେଳିଉଠେ ଯାହା ଗଗନେ ପବନେ ଭଲ ମନ୍ଦ ସବୁ ତାଙ୍କ ପଦେ ଥାପି ଆମେ ସବୁ ଚାଲୁ ତାଙ୍କରି ଧାମ ।ଠା ନିଶି ଅବା ଦିନ ଶୟନେ ଚେତନେ ସେହି ସୂର ଧାରା ଭରେ ଏ କାନ ।୨।

> ତାଙ୍କରି ଆଦେଶେ ପୂଲ ପୂଟି ବାସେ ମାଳା ଗୁଛୁ ଆମେ ତାଙ୍କ ନିରିଦେଶେ ଧରମ କରମ ସବୁ ତାଙ୍କ ପଦେ ତାଙ୍କରି ପେମରେ ମତି ଆକୁଳିତ ଅରପି ଜୀବନ ବିତାଉ ଆନନ୍ଦେ ଆମ କ& ଗାଏ ତାଙ୍କରି ଗୁଣ ।୧। ସୁଖ ଦଃଖ ସବୁ ତାଙ୍କରି ଆଶିଷ ସେହି ପିତାମାତା ଆପଣା ଜନ ।୩।

ତାଙ୍କ ରସ ଗୀତି ଶୁଣୁ ସିନା ଆମେ

ସେବକ ବତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ

ସେବକ ବୃତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ ମଣିବି ସେ ତୋର ଶିକ୍ଷା ସେହି ବରତ ମୁଁ ପାଳି ନିରନ୍ତର ମାନି ସେ ଆଦେଶ ନିଶିଦିବସ ମୁଁ

ସେବୁଥିବି ତୋର ପାଆ ।ଠା ଅନୁସରିବି ସେ ରାହା ।୨।

ଯେଉଁ ରୂପେ ଯେବେ ଧରି ଯେ ଚରିତ୍ରେ ଭଲ ଯାହା ଆଭାସିବୁ ଅବତରି ଆଦରି ଘେନିବି ତାହା ଇଙ୍ଗିତ ତୋହର ପାଇ ସମାଦରେ ଇଛା ତୋର ହେଉ ମୋର ଇଛା ମାଆ

ଯୋଗୁ ସେ ମୁହ ଓଡ଼ିଆ ନ୍ତା ସେବେ ଦେବୁ ଯେଉଁ ଦୀକ୍ଷା

ସ୍ନେହ-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା

ଗତ୍ଜୋତା ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ରୁର୍ ସେରା ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୫।

> ସଦାଇ ଶିଷ୍ୟେର ପାଛେ ପାଛେ, କେବା ଏମନ ଫିରିତେଛେ ଶିଷ୍ୟେର ଦଃଖ ଦେଖେ କେବା ଏମନ ଯତନ କରେ ଭବ୍ତେର ବ୍ୟଥା ବୁଝେ ଯେ ତାର ସଦାଇ ଆଁଖିଝୁରେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୁଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୬।

> ଦୃଷ୍ଟି ଏମନ କରୁଣ କାହାର, କେବା ଏମନ ଦୟାର ଆଧାର କେବା ଏମନ ହାସିମୁଖେ ଲୟ ଗୋ ଆପନ କରେ ଆଁଖି ହତେ କୃପାର କଣା କାର ବା ଏମନ ଝରେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୁଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୭।

> ପରେର ବୋଝ ଆପନ ମାଥେ, ତୁଲେ ନିୟେ ଆପନ ହାତେ କେବା ଏମନ ବଦ୍ଧଜୀବେ ଦେୟ ଗୋ ମୁକ୍ତ କରେ ହାସିମୁଖେ ଲୟ ଗୋ ଜ୍ୱାଲା ତାରି କୁଶଲ ତରେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୮।

ଗୁରୁଶିଷ୍ୟେ ଏମନ ସ୍ନେହ, କୋଥାଏ ଖୁଁଜେ ପାବେ କେହ ଏସ ଆମାର ହିୟାର ମାଣିକ ହୃଦେ ତୋମାୟ ଧରି ତୋମାର କର୍ମେଇ ଜୀବନ ଆମାର (ଯେନ) ତୋମାୟ ଦେଖେଇ ମରି । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୯।

ସ୍ନେହ-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା, ମୋଦେର ଗୁରୁ ଜଗତ୍ଜୋଡା ତାହାର ମାଝେ ଆଛେ ଏକ ଜନ ସକଲ ଗୁରୁର୍ ସେରା (ଓ ସେ) ଜ୍ଞାନ ଦିୟେ ତୈରୀ ସେ ଯେ ପ୍ରେମ ଦିୟେ ଘେରା । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୁଦ୍ୟ ସ୍ୱାମୀ । ୧।

ଅତୁଲନ ସେ ରୂପେ ଗୁଣେ, ତାର ତୁଲନା ନାଇଁ ଭୁବନେ କେବା ଏମନ ସଦାଇ ଫିରେ କାଙ୍ଗଲ ଯଥାୟ ଦେଖେ (ଓ ତାର) ସ୍ନେହେର ତାକେ ମୁକ୍ତ ହଇ ଗୋ ସକଲ ଜ୍ୱାଲା ଥେକେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ । ୨।

କାର ପରଶେ ଶୀତଲତା, କେବା ଏମନ ଶାଞିଦାତା ବାଞ୍ଛାକଲ୍ପତରୁ କେବା ଭତ୍ତେର ଭାବଟି ବୁଝେ ତ୍ରିତାପଜ୍ୱାଲା ଦୂର ହୟରେ କାର ପାୟ ମାଥା ଗୁଁଜେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୩

ଭତ୍ତେର ବ୍ୟଥାୟ ସେ ଯେ ବ୍ୟଥୀ, ଭତ୍ତେର ସଦା ସାଥେର ସାଥୀ ଭତ୍ତେର ଭାଲ ସଦାଇ କରେ ପ୍ରେମେର ଚୋଖେ ଚେୟେ ଭତ୍ତେର ମାନ ସଦାଇ ରାଖେ ଆପନ ମାନଟି ଖେୟେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୁଦ୍ୟ ସ୍ୱାମୀ ।ଧା

ଜୀବେର ଦଃଖ ସଇତେ ନାରି, ବୁହ୍ଲାନନ୍ଦ ପରିହରି କେବା ଏମନ ଜୀବେର ଲାଗି ଦ୍ୱାରେ ଦ୍ୱାରେ ଘୂରି ସେ ଯେ ଭତ୍ତେର ଲାଗି ଜୀବନ ଧରେ ଭତ୍ତେର କୁଶଲ ସ୍ମରି ।

ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ

କୃପା କରି ତୁମ ପ୍ରେମ ରଙ୍ଗ ତୁଳୀରେ ଆଙ୍କିଦିଅ ତୁମ ଛବି ନାମ ପାଖରେ ନାମ ଗାଉଥିବି ରୂପ ଧ୍ୟାଉଥିବି ସଦା ନୀର ଭିଜା ନୟନ ରେ ॥୧॥

ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ ପ୍ରଭୁ ମୋର ଚିତ୍ତ ଫଳକରେ ଆସୁ ଯେତେ ଝଡି ପଡୁ ଦୁଃଖ ମାଡି ନ ଭୁଲିବି କେବେ ଜୀବନରେ ॥ଠା।

ଯେବେ ସେ ପାରିକୁ ମୋତେ ଯିବାକୁ ହେବ ସେ ନାମ କୁ ଜପି ଜପି ଜୀବନ ଯିବ ଏହି ଅଳି ମୋର ରଖିବ ଠାକୁର ରହିଥିବ ତୁମେ ପାଶ ରେ ॥୩॥

କେବେ ଯେବେ ପଡିଯିବି ମାୟା ମୋହରେ ଲିଭି ନ ଯାଉ ସେ ନାମ ଆଖି ଲୁହରେ ଭକତି ଥାଳି ରେ ପୀତି ଦୀପାଳି ରେ ଅର୍ଘ୍ୟ ଢାଳୁଥିବି ଶୀପୟରେ ॥ ୨॥

ଲୋଡୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ

ଲୋଡୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ ପରାଣ ଭରି ଗୁରୁ ନାମ ଘୋଷ ।ଠା

ଯେ କରେ ଆରାଧନ ସେ ଏକା ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଇ ଯେ ପାରେ ଗୁରୁ ନାମ ରସ । ୧।

ଜଣାଅ ଯୋଡି କର 'ଗୁରୁ କରୁଣା କର' ଧନ-ଜନ-ମାନରେ ତୁ ନ ରସ । ୨।

ବେତନେ ଅବେତନେ ଶୟନେ ବା ସପନେ ଗୁରୁନାମ ଧିଆନେ ହୁଅ ତୋଷ ।୩ା

ଶୁଣି ଗୁରୁ ପସଙ୍ଗ କରରେ ସାଧୁସଙ୍ଗ ଗୁରୁ-ପେମନୀର ତରଙ୍ଗେ ଭାସ ।୪।

କରିବେ ଭବ ପାରି ସେହି ହୋଇ ନାଉରୀ ସେବ ପୟର ଯୁଗ ହୋଇ ଦାସ । ୫।

ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ

ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ ଚିନ୍ୟୁ ଚିର ସୁନ୍ଦର, ବନ୍ଦଇ ଆଜି ଚରଣ ତୁମର ବିଶୃ-ମାନସ-କନ୍ଦର ।ଠା

ତୁମେ ହେ ଶାନ୍ତ କାନ୍ତ ମଧୁର ତୁମେ ଅନନ୍ତ ଅମୃତ ଧାର ତୁମରି ମହିମା ରଞ୍ଜ କରେ ସକଳ ହୁଦୟ-ମନ୍ଦିର । ୧।

> ସବୁରି ସଦନେ ତୁମରି ଭଜନ ସବୁରି ବଦନେ ତୁମ ଜୟଗାନ

ଏ ସାରା ଜଗତ ବିନ୍ଦୁ ମାତର ତୁମରି ପରାଣ-ସିନ୍ଦୁର ।୨।

ପଣବର ତୁମେ ଅନାହତ ପାଣ ନିଖିଳ ସୂଷିର ସଝା ମହାନ ପଳୟର ଘନ ମନ୍ଦ ନିନାଦ ଝଙ୍କାର ବେଦ ଛନ୍ଦର ।୩।

ତୁମରି ପୀରତି ତୁମରି ଦୟାରେ ରାଜୁ ତୁମ ଜ୍ୟୋତି ଅନ୍ତରେ ବାହାରେ ଆଲୋକିତ କର ଭବ-ଜୀବନର ଚଲାପଥ ଘୋର ଅନ୍ଧାର ।୪।

ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ

ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ ହେ ପିୟତମ ତିନିଲୋକ ବନ୍ଧ୍ୟ ତୁମେ ତେଜ ଅଧିଷାତୁ ଦେବତା ତୁମେ ତିଜଗତ ଆଲେକ ଦାତା ତୁମେ ଧୂବତାରା

ଦେଖାଅ ପଥ ଆମେ ପଥହର। ।ଠା

ଆମ ପରମବନ୍ଧୁ ଭଗବାନ ଲଭି ତାହାଙ୍କ ସୃରୂପ ମହାନ ସେବିବୁ ହୋଇ ତବ ନିତ୍ୟଦାସ ତବ ପଦାରବିନ୍ଦେ କରି ଆଶ କର ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେ ନିତ୍ୟମଞ୍ଚଳ ନିତ୍ୟ ଦେବତା । ୧।

ଚାଳିତ କରି ସଦା ଶୁଭ ପଥେ କର ଆକର୍ଷଣ ନିତ୍ୟ ଜଗତେ

କୁବୃତ୍ତି ଗଣ ଶୁଭପଥେ ଆସି ଦିଅନ୍ତି ବାଧା ଧରନ୍ତି ଆକର୍ଷି ଦେବ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି କର ହେ ବୃତ୍ତି ପଥ ଅନୁଗାମୀ । ୨।

ତବ ଚିନ୍ୟ ରୂପ ବିମୋହନ କେତେ କାଳୁ କରି ନାହୁଁ ଦର୍ଶନ ସେବି ନାହୁଁ ତବ ପଦ ସରୋଜ ସେବକ ସାଜ ଦିଅ ହୃଦ ରାଜ ଏତିକି ମାତର ମିନତି ପଦେ ନମୁ ବାରମ୍ବାର ।୩।

ପୁଣି ଶୀପଦେ ଏତିକି ପାର୍ଥନା ହେ କୂପା ଅକୁପାର କର ଘେନା ତବ ଅମଳ କମଳ ଚରଣେ ଅଚଳା ଭକ୍ତି ଜୀବନେ ମରଣେ

ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ

ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ ତୁମେ ବିଶ୍ୱ ଗୁରୁବର ହେ ତୁମରି ଅମୀୟ ଅଭୟ ବାଣୀ କୁ ମରମେ କରିଣ ସାର ହେ ଘେନି ତୁମରି ଆଶିଷ

ରେଜ ତୁମର ଯାଉଷ ବିତୁ ଆମରି ନିଶି ଦିବସ ହେ ॥୧॥

ତୁମ ଶ୍ରୀପୟ ରେ ଆଶ୍ରା ଦେଇ ପୁଭୁ କର ବରାଭୟ ଦାନ ହେ କରିତୁମ କାମ ରଖୁ ତୁମ ନାମ ଧନ୍ୟ ହେଉ ଦେଶ ମାନ ହେ ସନାତନ ଧର୍ମଧାରା ହେଉ ପଚାରିତ ବିଶୃସାରା ହେ ॥୨॥

ସତ୍ଶିକ୍ଷା ବିୟାର ଜୀବସେବା ସାର ବୃତ ହେଉ ଜୀବନର ହେ ଆଦର୍ଶ ଗୃହୟି ହୋଇ ସଂଘଶକ୍ତି ଦୃଢ କରୁ ବାର ବାର ହେ ଭାବ ବିନିମୟ କରି ବିଶ୍ୱେ ଭାତୃଭାବ ଦେଇ ଭରି ହେ ॥୩॥

ଏ ଦେଶ ର ନାରୀ ସତୀ ସୁଚତୁରୀ ହୋଇ ପତି ସେବା ବତ ହେ ସନ୍ତାନ ପାଳନ କରି ଗୁରୁଜନ ସେବୁଥାନ୍ତୁ ଦେଇ ମତି ହେ ଏ ଦେଶ ର ଯୁବ ଗଣ ହେ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ତ୍ୟାଗୀ ସତ୍ୟବାନ ହେ ॥ଧା

ସ୍ୱଧର୍ମ ପାଳନେ ୪ ଦେଶର ଜନେ ସଦା ଦେଇଥାନ୍ତୁ ମନ ହେ କର୍ମ ମଧ୍ୟେ ଯୋଗ ତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟେ ଭୋଗ କରୁଥାନ୍ତୁ ଅନୁଦିନ ହେ ଦେଶବାସୀ ଦେଶ ଟେକ ରଖିବାକୁ ହେଉଥାନ୍ତୁ ଏକ ହେ ॥୫॥

ଦେବ ଦେବୀ ଗଣ ଆଶିଷ ବର୍ଷଣେ କରି ପାଳନେ ସରବେ ହେ ଯଞ୍ଜ ଦାନ ବୃତ ଆଚରିଣ ସର୍ବେ ପୂଜୁଥାନ୍ତୁ ଗୁରୁଦେବ ହେ ସଦାଦେହ ମନ ପ୍ରାଣେ ଶାନ୍ତି ଲଭୁଥାନ୍ତୁ ଅନୁକ୍ଷଣେ ହେ ॥୬॥

ଯଥାକାଳେ ବାରି ବରଷୁଣ ଥାଉ ଧରାହେଉ ଫଳଭରା ହେ ଅନୃଜଳ ବୟ ଶୟ ଅବା ଶାୟ ଜ୍ଞାନ ରେ ପରାଏ ପ୍ରଜା ହେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ଜୀବନ ଲଭି ଶାନ୍ତି ସୁଧା ଚିର ଦିନ ହେ ॥୭।

ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ!

ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ! ହେ ଚିର ସୁନ୍ଦର ! ତୁମେ ସତ୍ୟ, ତୁମେ ନିତ୍ୟ ସାଥୀ ମୋ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମରାଠା

ତୁମେ ମଧୁର ରାଗିଣୀ ଛନ୍ଦ ତୁମେ ଫୁଟନ୍ତା କୁସୁମ ଗନ୍ଧ ତୁମେ ଭକତର ଭଗବାନ ତୁମେ ଜୀବନର ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ ସାନ୍ତ, ତୁମେ ଅନନ୍ତ ତୁମେ ସ୍ୱପ୍ନ ମୋ କାମନାର ।୧। ତୁମେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଗଗନେ ତାରା ତୁମେ ପ୍ରଣୟର ପ୍ରୀତି ଧାରା ତୁମେ ପାହାନ୍ତି ଆକାଶେ ଜହ୍ମ ତୁମେ କୋଇଲିର କୁହୁ ତାନ ତୁମେ ଶ୍ରହ୍ନି, ତୁମେ ମୁକ୍ତି ତୁମେ ଗୁଞ୍ଚନ ମଧୁପର ।୨।

ତୁମେ ନବୀନ ଅର୍ଣ ରଙ୍ଗ ତୁମେ ସାଗରେ ନୀଳ ତରଙ୍ଗ ତୁମେ ଭକତ ଜନ ଆରାଧ୍ୟ କ୍ଷମ ଯେତେ ମୋର ଅପରାଧ ତୁମେ ପିତା, ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ବନ୍ଧୁ, ସଖା ସହୋଦର ।୩।

ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ

ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ ପ୍ରଣାମ କରିବି କେଉଁ ପରି ତୁମ ପଦ ଧରି ।ଠା

ଆସିଛି ଗାଧୋଇ ଭବ ପଙ୍କିଳ ଜଳେ ଛୁଇଁ ଦେଲେ ତୁମ ପଦ ପ୍ରଣମିବା ବେଳେ ଶିରୀ ଅଙ୍ଗେ ଲାଗି ଯିବ କାଳି ।୧।

ଜଗତରେ ତୁମ ନାମେ ବାଜିବ ନାଗରା

ମୋ ଲାଗି ବହିଲ ବୋଲି କଳଙ୍କ ପସରା ତୁମ ନିହା ସହିବି କିପରି ।୨।

ବୃତିଲେ ବୃତିବି ପଛେ ଅସରା ଲୁହରେ ନ ଲାଗୁ ମୋ କଳା ତୁମ ଚନ୍ଦମା ଦେହରେ ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ସୁଖ ଶିରୀ ।୩।

ଏତିକି ଆଶିଷ ଦିଅ ଦୟାଳୁ ଠାକୁର

ହେ ଦୁଃଖହାରୀ, ହେ ଦୁଃଖହାରୀ!

ହେ ଦୁଃଖହାରୀ, ହେ ଦୁଃଖହାରୀ! ବସନ୍ତର ଆଗମନ ବିନା

ଗାଇବି ଜୟ ଜୟ ତୁମରି, ତୁମ ପଦ ଧରି ।ଠା ଫୁଟଇ ତୁମ ଆଶିଷେ ସିନା

ସେହିମତି ମୋର ମରମ ମନ୍ଦିରେ

ଭରି ଦିଅ ପଭୁ ଭରି ଦିଅ ଆଉ କାହା ପାଶେ ଜଣାଇବି ମୋର

କାମନା ବାସନା ବୂଥା କଳପନା ମନର ବ୍ୟଥା ବେଦନା ଯେତେ

ହରି ନିଅ ପଭୁ ହରି ନିଅ କିଏ ତୁମ ସରି ଅଭୟ କୋଳରେ

କୋଟି ଜନମର ଅଶୁଭ ସଂୟାର ଆଦରରେ ଠାବ ଦେବ ମୋତେ

ନିମିଷକେ ଦିଅ ଦୂର କରି । ୧ା ଶୀଚରଣେ ଘେନ କୃତଞ୍କତା ଭରା

ଶିଶିରେ କି ଚୂତ ପଲ୍ବିବ କହ ଲୁହଭିଜା ଫୁଲ-ଅଞଳି ।୩ା

ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର

ଦିବାନିଶି ସୁମରଇ ନାମଟି ତୁମର ।ଠା ମୃତ ପରାଣରେ ଚିର ଅମୃତ ପ୍କାର ।୨।

ଅପରୂପ ରୂପ ଶିରୀ ଦେଖଇ ଆନନ୍ଦ ଭରି ଘେନ ପ୍ରଣତି ମୋହର ସକଳ ସନ୍ତାପ ହର ସେହି ଛବି ଚିତ୍ତାକାଶେ ଭାସଇ ମୋହର ।୧। ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ କଣ ଗାଉ ମୋର ।୩।

ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ଧ୍ୟ

ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ୟ ସାରଥୀ ସାଜିଣ ଏହି ଦେହ ରଥେ

ଘେନ ପଦେ କୋଟି ପ୍ରଣିପାତ ଲକ୍ଷୟଳେ କର ଉପଗତ ।୨।

ଯେତେ ଶୁଣିଲେ ହେଁ ତବ ସୁଧାବାଣୀ ଭବତାପ କରେ ସନ୍ତାପିତ ।ଠ। ବିତରିଛ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ସୁଧା

ଧରି ରଖିବାକୁ ଅନ୍ତରେ ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ଅଶାନ୍ତିର ଆବର୍ତ୍ତରେ ପଡି କର ସେ ବ୍ୟବୟା ତୁଟୁ ଭବ ବାଧା ଭାସିଯାଉଅଛୁ ସତ୍ୟପଥ ତୁଡି ହେଉ ସଦା ପ୍ରାଣ ପୁଲକିତ ।୩।

ଅନ୍ଧ କରି ଦିଏ ମାୟାର କୁହୁଡି

ହୋଇଯାଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଚଳିତ ।୧। ଅମୃତ ସନ୍ତାନ ଆମେ ଏ ମରତେ

ଏ ଦୃଢବିଶ୍ୱାସ ଜାଗୁ ଅବିରତେ ଚାଳିତ କର ହେ ସଦା ଶୁଭପଥେ ସେଥିପାଇଁ ସଦା ଆମ ହୃଦପଥ ଆମ ବୃଦ୍ଧି ତବ ନିଜ ଇଛାମତେ ପ୍ରଞ୍ଜାଲୋକେ କର ଆଲୋକିତ ।୪।

ହେ ପାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଈଶ୍ୱର

ହେ ପାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଈଶ୍ୱର ! ନନ୍ଦନବନ ସୁବାସ ସୁମନ

ଆସିଛ ଏ ଦୀନେ କୃପା ବହି କୟୁରୀ ଗନ୍ଧ ସିତ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ କୋଟି ଜନମର ସଂୟାର ଫେଇ କାହିଁ ସେ ଦରବ ସରଗ-ନୈବେଦ୍ୟ

ଭବ ସାଗରୁ ତାରିବା ପାଇଁ ।ଠା କି ଦେଇ ତୋଷିବୁ ପାଣ-ସାଇଁ ? ।୨।

କାହିଁ କେତେକାଳୁ ରହିଥିଲୁ ଚାହିଁ ଜାଣୁ ନାହିଁ ଦେବ ତବ ପୂଜା ବିଧି

ବହୁ-ବନ୍ଦ୍ୟ-ଯୋଗ୍ୟ ଥାନ କାହିଁ? । ୧। ଧନ୍ୟ ହେବୁ ଆଖି ନୀରେ ଧୋଇ । ୩।

ଆନନ୍ଦ ସାଗରେ ବୁଡି ରହିଥିବୁ ଅପାର ମହିମା ଗାଇ ଗାଇ

କରିଛୁ ଭରସା ସେ ରଙ୍ଗ ପୟର ଲାଗି ହେବୁ ନିତ୍ୟ-ସେବା ସୁମଧୁର

181

ହେ ପାଣ ଠାକୁର ପଣତି ଆମର

ହେ ପାଣ ଠାକୁର ପ୍ରଣତି ଆମର ତୁମର ଅନନ୍ତ କରୁଣା ସାଗର ଶୀଚରଣ ତଳେ ଘେନା କର ଲାଭ କରି ଆମେ କଣିକା ମାତର

ତୁମ ବିଶ୍ୱରୂପ ଅଦ୍ୟ ସ୍ରୂପ ଅପାର ଆନନ୍ଦ ସାଗରରେ ବୁଡି

ଏହି ଜ୍ଞାନ ମନେ ରହୁ ଛିର ।ଠା ହୋଇ ଯାଉ ଆମେ ଏକାକାର ।୩ା

ତତ୍ତ୍ୱଦର୍ଶୀ ମୁନି ଜ୍ଞାନୀ ଭକ୍ତଗଣ ସେ ଅଦ୍ୱୟ ତତ୍ତ୍ୱ କରି ନିରୂପଣ ବାଧା ଦେଇ ସଦା ଚଳାନ୍ତି ବିପଥେ

ବହୁ, ଆମା, ଭଗବାନ କହିଥାନ୍ତି ଦିଅ ମନେ ବଳ ସେ ରିପୁ ସକଳ

ମନେ ହେଜି ବିଶୃହିତ ଚିର । ୧। ଦଳି, ଜୟୀ ହେବୁ ନିରନ୍ତର । ୪।

ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତ ଆଶ୍ରିତ ସେବକ ତୁମ ସେବା କରି ତୁମ ନାମ ଗାଇ ଅନ୍ତର ମନ୍ଦିରେ ସେ ମୋହନ ରୂପ ଜୀବନ ଯାପିବୁ ହେ ପରାଣସାଇଁ ହେରିବୁ ସର୍ବଦା ଠେଲି ସର୍ବ ବାଧା କର ଆଶୀର୍ବାଦ ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ

ପାର୍ଥନା ଆମର ଶୀପୟର । ୨। ପାର୍ଥନା ଆମର ଘେନା କର । ୫।

ହେ ଭାବନିଧି! ଭାବରେ ରଖ

ହେ ଭାବନିଧି ! ଚରଣେ କର ଚିର ବହୀ ॥୨॥

ଭାବରେ ରଖ ମୋତେ ବାହି

ପଙ୍କିଳ ହେଲାଣି ମତି ହାରି ଦେଲିଣି ଞାନ ବୃତ୍ତି ॥୧॥

ପୁଲକିତ ହେବ ଦେହୀ ସକଳ କାମ କାମନା କର ମୋ ଲାଗି ଏହି ବିଧି ॥୪॥

ହେଉପଛେ ମୋତେ ମନା

ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ

ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ ମନର ପାଶୋରା ସତେ ଝଟକି ଉଠୁଛି କିବା ଅଂଗେ ଅରୁଣର କାନ୍ତି ହେବ କି ପାଶୋରା ସବୁରି ଲାଗି ଆଦର ନୟନ ଯୁଗଳେ ବୋଳା । ୨।

ଆଖି ଆଗେ ନାଚେ ପାଦ ପଦ୍ମ ରଂଗ ଭରା ସତେ

ହେବ କି ପାଶୋରା ।ଠା ଭକତ ଡାକରା ପାଇ ଆସିଛ ମରତେ ସାଇଁ ମନହୁଏ ଏ ଜଗତେ ତୁମର କେ ପର ନାହିଁ

ନଅର ଅଧର ଯୁଗେ ଦରହାସ କରେ ଖେଳା

ବଚନ ଉପମା ନାହିଁ ମଧୁରୁ ବଳି ମଧୁର ।୧। ବିଷାଦ କାଳିମା ହରେ ତୁମରି ଅଭୟ ବାଣୀ

ଅଗାଧ ଅସୀମ ସ୍ନେହ ପାରିବ କେ ପରିମାଣି

ଭାଷାରେ ବୋଳା ଅଛି କି ପ୍ରେମ ଅନୁରାଗ ଶାନ୍ତି ଆଶୀଷ ବରଷ ଦେବ ଘେନ ନତି ଭକ୍ତି ଭରା । ୪।

ହେ ମହାମହୀମ ଭ୍ବନମୋହନ ନନ୍ଦନ

ହେ ମହାମହୀମ ଭୂବନମୋହନ ନନ୍ଦନ ବନ୍ଦନ ତୁମ ପଦକଞ୍ଜେ ପଣତି ଘେନ ମମ ॥୦

ଭକତର ପାଣେ ଦିଅ ଜ୍ଞାନଦୀପ ଜଳାଇ

ଶିରୀମୁଖ ଚାହିଁ ଚାହିଁ

ହୃଦ-ସରସୀରେ ଦିଅ ଶତଦଳ ଫୁଟାଇ ତୁମେ ଭବ-ବଛନ ବିମୋଚନ ଏ ବିଶ୍ୱ ପଣତି ଢାଳେ ଆହେ ବିଶ୍-ବନ୍ନ ॥୧

ଛନ୍ଦା ପଦେ ବନ୍ଧା ମନ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର କାମନା କୁଞ୍ଚିତକେଶା ମୋ ଦଶା ଛାମୁରେ କରେ ଜଣା କରୁଣା କର ହେ କୃପା ନିଧାନ ଶରଣାଗତ ଭକତ ହୁଦ ତଟ ଚନ୍ଦନ ॥୨ ରକତରଙ୍ଗେ ରଞିତ ଶୋଭା ତୁମ ଚରଣ କଟି ତଟେ ବିମଞ୍ଜିତ ଶ୍ୱେତ କୁଅବସନ କପାଳେ ଶୋଭଇ ଗନ୍ଧ ଚନ୍ଦନ ନିଟିଳ ଅଳକାବଳୀ କରେ ଗଣ୍ଡ ମଣ୍ଡନ ॥ ୩

କୋଟି ଶଶୀ-ପୁଭା ଜିଣି ବରାଭୟ ମୂରତି ଦୁୟର ଭବ-ସାଗରୁ ଉଦ୍ଧର ହେ ଶୀପତି ପଶୁଛି ସେ ପଦେ ଆଜି ଶରଣ ଆମୂଞ୍ଜାନ କର ଦାନ ଧନ୍ୟ ହେଉ ଜୀବନ ॥ ୪

ହେ ମୋର ଜୀବନବନ୍ଧୁ

ହେ ମୋର ଜୀବନବନ୍ଧୁ

ନିଖିଳ ସୂଷିର ଅମୃତମୟୀ

ଚେତନାର ଆଦି ବିନ୍ଦୁ ।ଠା

ସତ୍ୟଲୋକ ପାରେ ନିତ୍ୟ ଜଗତରେ ବିରାଜିତ ତୁମେ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପୁରେ

ତୁମେ ହେ କରୁଣାସିନ୍ଧୁ ।୧।

ଭାବ ରାଇଜର ଭାବର ଠାକୁର ଭବ ଜୀବନକୁ ଭାବମୟ କର ମାଗେ ତବ ପ୍ରୀତି ମଧୁ।୨ା

ନିଗମର ସିନା ତୁମେ ନିରାକାର ମୋ ଲାଗି ତୁମେ ତ ସଗୁଣ ସାକାର

ତୁମେ ମୋ ପୂର୍ତ୍ତିମା ଇନ୍ଦୁ ।୩।

ତୁମ ଶୁଭ ଶଙ୍ଖ ଶୁଣିବି ଯେ ଦିନ ଜାଣିବି ସେହି ମୋ ମୁକତି ଲଗନ

ହସିବି ମୁଁ ଦୀନବଛୁ ।ଧା

ହେ ସତ୍ୟ ସ୍ଥନ୍ଦର ଦେବ ପରାପୂର

ହେ ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଦେବ ପରାତ୍ପର ଏ ସାରା ଜଗତ ସ୍ୱର୍ପ ତୁମର

ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ଦେବ ରାଜ ମୋ ଅନ୍ତରେ

ପୁଲକି ଉଠୁ ଏ ପରାଣ ମୋର ।ଠା

ଯୁଗ ଯୁଗାନ୍ତର ବିଶ୍ୱ ଚରାଚର ବିପୁଳ ବିଭବ ପ୍ରକଟ ତୁମର ନିଖିଳ ଜଗତ ବିଲୟ ଉଦ୍ଭବ

ଇଙ୍ଗିତରେ ତୁମ ହେଉଅଛି ଛିର ।୧।

ହୃଦ ସିଂହାସନେ ରାଜ ଅଧିରାଜ ପାଉ ନବରୂପ ମାନବ ସମାଜ ଗୁହ ଉପଗୁହ ଉପୁଛି ବିଲୟ ସବୁ ହୁଏ ତୁମ ଇଛାରେ ମାତର ।୨।

ରବି ଶଶୀ ପୁଣି ଗୁହ ତାରା ଗଣ ତୁମ ଜ୍ୟୋତିବିଳେ ସର୍ବେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାନ ଅମ୍ବର ସାଗର ବିଶ୍ ଚରାଚର ମହିମା ଜ୍ଞାନରେ ମଗୃ ନିରନ୍ତର ।୩।

ଅନ୍ତର ମୋହର ପୁରୁ ସେହି ଗାନେ ନାଚୁ ସେହି ରୂପ ସତତ ନୟନେ ବିଲୋକ ପୁଲକ ପାଇ ସେ ଆଲୋକ ଜୟଗାନ ତବ କରୁ ନିରନ୍ତର ।୪।

ହ୍ଦୟର କଥା ହ୍ଦୟର ଭାବ

ହୃଦୟର କଥା ହୃଦୟର ଭାବ

କାହାକୁ କହିବି କୁହ

ତୁମେ ନ ଶୁଣିଲେ କିଏ ସେ ପୋଛିବ

ଆଖିର ଅବୁଝା ଲୁହ ।ଠା

ତୁମ ପାଶେ ବସି ଗୋପନେ ଠାକୁର କହିବାକୁ ଅଛି କେତେ କଥା ମୋର ଆଜ୍ଞା ପଦେ ମୋତେ ମିଳିବ କି ନାହିଁ

ଆଜି ବାରେ କହି ଦିଆ । ୧।

ସେଦିନ ସେଦିନ କେତେ ଦିନ କୁହ ଝରିବନି ଆଉ ବିରହର ଲୁହ

ଶୁଭି ଯାଉଥିବ ମିଳନ ବଇଁଶୀ

ବହିବ ଆନନ୍ଦ ସୁଅ ।୨।

ଏ ସଂସାରେ ଆଉ ନାହିଁ ମୋର ମନ ଫେରାଇ ନିଅ ହେ ତୁମ ନିତ୍ୟଧାମ ଚରଣ ଧରି ମୁଁ ମାଗୁଛି ଠାକୁର

ତୁମ ପଦ ସେବା ଦିଆ ।୩ା